

2018/5

2

מדינת ישראל

משרד הממשלה

שם תיק: ראש הממשלה מנחם בגין - ארה"ב (ארצות הברית)

מזהה פיוז: **4338/12-א**

מזהה פריט: R000678

כתובת: 2-108-9-8-7

תאריך הדפסה: 12/11/2020

מסודר

כ"א

ארה"ב קמ"ח אה"מ

14-7-1978 - 30-6-1978

4338/12 - א

שם תיק: ראש הממשלה מנחם בגין - ארה"ב (ארצות הברית)

מזהה פיוז: **4338 / 12-א**

מזהה פריט: R000678

כתובת: 2-108-9-8-7

תאריך הדפסה: 31/08/2020

מחלקה

א"מ

מס. תיק מקורי

12

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מסי: _____
 מיכל מסי: 4338/א
 תיק מסי: 12 תת
 תאריך התעודה: 30/6/1978
 שם הנמען: _____
 שם מחבר התעודה: _____

סוג התעודות (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב
- מברק או הודעת טלסק
- תזכיר או מזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הנמקה**:

שם הכודק: מאיר רואם

תאריך: 13/9/2020

חתימה: _____

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

**נא לרשום את ההנמקה רק בעותק הלבן.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כך המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מעצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסייחויץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר 6 מתוך 32 עותקים

סודי ביותר

אל : המשדד

מאת: רושינגטון

מס' : 206

נשלח : 141200 יולי 78

התקבל: 150108 יולי 78

מ י י י י

מכסייל

קוואנדט הופיע אתמול בקפיטול בפני חוג קונגרסינלי המתקרא M.C.P.L. שני הבתים
MEMBERS OF CONGRESS FOR PEACE THROUGH השתתפו כשישיים וחצי

בין השאר אמר:

הדמי בגיני לא יסכים לקביעת גבול בטחון ביהודה ושומרון שכן הסכמו לגבול בטחון פתוי ושה שהוא מסכים לוותר על חלק מיהודה ושומרון, בגיני לא יסכים בשום אופן להחזיר חלק מיושי, יהיו הסדרי הבטחון אשר יהיו ואפילו אם הסדרי בטחון אלו יכללו המצאותם של חילי צהל בכל הגדמנו, מתקני התרעה וכל סידור ואמצעי אחר.

בגיני WILL NOT ASSERT ריבונות ישראלית על יהודה ושומרון אך הוא גם לא יסכים לוותר עליה.

בתשובה לשאלה כיצד רואה ארהוב את ההסדר הסופי בין הצדדים והאם אין הוא תואם את מסמך ברוקינגס, אמר קוואנדט:

אין לארהוב תכנית סופית, אנשים רבים סבורים שברזיניסקי, משום היותו נמנה על מחברי המסמך, פועל לפי מסמך זה. אין הדבר כך, אין לארהוב

2/.....

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הדין לתיקון דיני העונשין (כסחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

סודי - ג' יתור

תכנית מוגדלת, מסמך ברוקינגס הינו מעין מסה או מחקר (TREATIES) שנכתב בזמן מסויים ואין לו כל יחס להווה. (דברי קוואנדט).

בתשובה לשאלה על ועידת לונדון אמר קוואנדט רק שהוא אופטימי וכי הוא יוצא להשתתף בוועידה. עוד אמר - אין אהב צופה (ANVISION) הקמת מדינה פלשתינאית עצמאית אך היא רואה אפשרות של פדרציה רופפת (loose) בין יושי וירדן.

קוואנדט נשאל לגבי מעמדה של סעודיה ככוח העומד מאחורי מצרים ומניע אותה ותביעת סעודיה לגבי ירושלים והשיב: ירושלים איננה מהווה עתה נושא למומי.

על חוסיין אמר כי כדי להביא למומי זקוק חוסיין רמז מישראל שהיא מוכנה לוותר ביושי ואולם ישראל איננה מוכנה לכך.

קוואנדט נשאל לגבי מאמרו של טאקר בקומנטארי האחרון ובתשובתו זהה הטענה שממשל קיטר מעסה להרוס היחסים המיוחדים בין אהוב לישראל.

קוואנדט אמר כי אהוב מסוזה ומחוייבת לקיומה, בטחונה ורווחתה של ישראל אך גם הערבים הם חלק מהמזת.

עד כאן דיוח שקיבלתי מאחד המשתתפים בפגישה.

רפ"ח.==

שהח רחם טריאטמכט טנכל טנכל ששון ריוזן דיכוו ן אכויאל מנת ל - מטפא רס אסן

לב/נש

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על ההוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסייחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר 7 מתוך 9 עותקים

סודי ביותר

אל : המשרד

מאת: וושינגטון

מס' : 207

נשלח : 141230 יולי 78

התקבל: 150118 יולי 78

המבכיסל - אישי

למברקי מהיום

סייטס ייטס השתחזף בפגישת קוואנדט עם חברי הקונגרס, בעקבות הפגישה התקשר אלי ביוזמתו, כדי לומר לי שהיה זה "Shock" בשבילו לשמוע דברי קוואנדט שעמדת רחמי בגינה היא שאינן לוותר אף על חלק מיהודה ושומרון וכי אינן רחמי מסכימ לקביעת גבול בטחון בי ושי תמורת הסדרי בטחון אפילו אלו הכוללים נוכחות צבא ישראל בכל הגלמע.

ייטס אמר לי כי היה בטוח עד סה כי מה שישראל רוצה הוא בטחון וכי בטחון איננו מחייב החזקת כל יהודה ושומרון דווקא (הדגש על ייכליים).

ייטס הוסיף כי לא יתכן שקוואנדט יגיד לחברי קונגרס בפורום כזה דברים כגל, אאכס הם משקפים את דעת הנשיא ולכן הוא מסיק מכך שזו גם דעתו והערכתו של הנשיא.

ייטס אמר כי שוחח על כך עם סולרז - שנכח גם הוא בפגישה - וסולרז אמר לו כי גם הוא (סולרז) משוכנע שאכן זוהי עמדת רחמי.

אמרתי לייטס כי מה שברור מדברי קוואנדט הוא שקוואנדט בדעה שזו עמדת רחמי. מאידכ זכור ודאי לייטס כי רחמי חזר ואמר שהיכל גתוב למזומי פרט לחורבן ישראלים, וזו, עד כמה שידוע לי, עמדתו. מכל מקום על עמדת

2/.....

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

כך המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הדין לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסייחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

סודי ביותר

רהמי ישראל מוטב לשמוע מרהמי ישראל עצמו ולא מכלי שני. אפילו הוא מומחה ומתמצא בנושא בקוואנדט.

ייטס אמר כי הוא מסכים עמי כי מה שברור הוא שזוהי הערכת קוואנדט וכי דברי רהמי שציינתי - זכורים לו.

רפיח.---

הנה
שמה

- 2 -

הנה פתרון לבעיה. הבעיה היא: $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$. נגזרת זה היא $-2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$.

הפונקציה $f(x) = \frac{1}{x^2}$ היא פונקציה זוגית. לכן, $f(x) = f(-x)$.

הפונקציה

היא

סודי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3246

ביורת

מס' 1 מתוך 1 דף 1
36 מתוך 6 עותק 6

מס' : 140778, מ : המשרד
מס' : 140778, מ : 1500, דח :
נד : לבנון

סודי ביורת/מיידי יוצא
לשגריר/ציר

התקשר וויץ ואמר שנתבקש עי וושינגטון להפנות תשומת לבנו
לשיחת בראון-ווליוטיס בענין לבנון. חזר על הדברים שהשמיע
ווליוטיס תוך הדגשת הסתייגותם מאספקת נשק כבד ללבנונים, ושב
ובקש שנהוד פעם נוספת על ההתחייבות של ממישראל שאין ישראל
מספקת לנוצרים נשק שנמסר לנו במסגרת הסיוע הצבאי האמריקני או
שהוא נתון למגבלות להעברה לצד שלישי.

מנבל==

תפ : שהח, רהמ, סרהמ, שהובט, מנבל, ממנבל, אבריאל, דיבון, ריוון,
ששון, רם, ר/אמן, מצפא

מס' 198:
נשלח: 141700: יולי 78
התקבל: 142258: יולי 78

אל: המשרד
מח: וושינגטון

מ י י ד י

מצפאי. דע מנכלי.

ARAB-AMERICAN ASSOCIATION
FOR COMMERCE

דלהבן קטעימ מחוכ נאומ שטאונדרס נשא ב-11 דנא בפנ* ה-
(עיקר הנאום היחה חזרה על עדותו בפנ* הקונגרס. הנוסח המלא בדיפ*.)

THE PURPOSES OF THE NEGOTIATIONS NOW ARE TO RESTORE
THE MOMENTUM CREATED BY PRESIDENT SADAT'S NOVEMBER INITIATIVE
AND PRIME MINISTER BEGIN'S RESPONSES TO IT AND OUT OF
THIS TO DEVELOP A FRAMEWORK WITHIN WHICH THE OTHER ARAB
PARTIES TO THE CONFLICT CAN JOIN THE NEGOTIATING PROCESS AND
ADDRESS THE QUESTIONS OF PEACE AND NORMAL RELATIONS WITH
ISRAEL. ISRAEL CAN ADDRESS THE ISSUES OF SECURITY AND
WITHDRAWAL AND THE PROBLEM OF THE PALESTINIANS CAN BE
RESOLVED IN A JUST, HUMANE, AND HONORABLE WAY.

AT PRESIDENT CARTER'S INVITATION, FOREIGN MINISTERS
DAYAN AND KAMEL WILL RESUME TALKS WHEN THEY MEET WITH
SECRETARY VANCE IN LONDON NEXT WEEK. WE DO NOT EXPECT
IMMEDIATE CONCRETE RESULTS FROM THESE MEETINGS, BUT WE DO
HOPE THAT THEY WILL RESTORE MOMENTUM IN THE NEGOTIATIONS.

WE WILL BE DEALING WITH TWO SETS OF ISSUES:

— FIRST, THERE IS A SET OF PRINCIPLES WHICH NOT ONLY
ISRAEL AND EGYPT, BUT ALSO ISRAEL AND OTHER ARAB
PARTIES COULD USE AS A STARTING POINT FOR NEGOTIATING
AN OVERALL SETTLEMENT OF THE ARAB ISRAELI CONFLICT.

THESE PRINCIPLES, BUILDING ON SECURITY COUNCIL
RESOLUTION 242, ARE FUNDAMENTAL TO BRINGING OTHER
ARAB PARTIES, IN PARTICULAR JORDAN AND PALESTINIAN
REPRESENTATIVES, INTO THE NEGOTIATING PROCESS.

AGREEMENT HAS ALREADY BEEN ACHIEVED ON IMPORTANT
ELEMENTS IN THOSE PRINCIPLES DEALING WITH THE NATURE
OF PEACE AND THE RECOGNITION OF ISRAEL.

— THE SECOND SET OF ISSUES CONCERNS THE QUESTIONS
RELATED TO WITHDRAWAL, THE PALESTINIANS, WEST BANK
AND GAZA. FOR SOME TIME IT HAS BEEN CLEAR THAT
DISAGREEMENT OVER THESE ISSUES HAS HELD UP OVERALL
AGREEMENT ON THE PRINCIPLES FOR A COMPREHENSIVE
SETTLEMENT. SOME UNDERSTANDING BETWEEN THE PARTIES
ON THESE ISSUES IS ESSENTIAL IF WE ARE TO GO FORWARD.

- 2 -

THIS SECOND SET OF ISSUES WILL OCCUPY MUCH OF OUR TIME IN THE LONDON TALKS, ALTHOUGH WE WILL BE DEALING WITH BOTH SETS THERE AND IN THE NEGOTIATIONS THAT FOLLOW.

BOTH ISRAEL AND EGYPT NOW HAVE PROPOSALS ON THE TABLE FOR DEALING WITH THESE COMPLICATED ISSUES. WE DO NOT EXPECT EITHER SIDE AT THE BEGINNING OF THESE TALKS TO ACCEPT THE OTHER'S OPENING POSITION. AREAS OF DISAGREEMENT OBVIOUSLY EXIST, BUT BOTH HAVE TOLD US THEY FIND AREAS FOR NEGOTIATION. THAT IS WHY WE HAVE SAID THAT THESE PROPOSALS PROVIDE THE BASIS FOR NEGOTIATION.

IT IS ESSENTIAL, IN OUR VIEW, THAT NEGOTIATIONS HAVE A CHANCE TO SUCCEED. ALL OF OUR EFFORTS WITH THE NEGOTIATING PARTIES HAVE CONCENTRATED ON FINDING WAYS TO AVOID IMPASSE AND TO KEEP THE NEGOTIATIONS MOVING. NO AMERICAN INTEREST CAN BE SERVED BY ANY OTHER APPROACH. THERE HAVE BEEN CHARGES IN THE PRESS IN THE LAST FEW DAYS THAT THE UNITED STATES HAS ENCOURAGED EGYPT TO HARDEN ITS POSITION SO AS TO PRODUCE AN EARLY DEADLOCK IN THE NEGOTIATIONS. NOTHING COULD BE FURTHER FROM THE TRUTH. EVERY AMERICAN INVOLVED IN THESE NEGOTIATIONS FROM THE PRESIDENT DOWN RECOGNIZES THE CLEAR U.S. INTEREST IN KEEPING THE NEGOTIATIONS GOING. FROM TIME TO TIME WE MAY AGAIN, AS WE HAVE IN THE PAST, SUGGEST WAYS OF BREAKING DEADLOCKS AND FINDING NEW COMMON GROUND. SUCH IDEAS, IF SUGGESTED, WILL GROW OUT OF THE NEGOTIATIONS THEMSELVES, AND THEY WILL BE PUT FORWARD WITH A HOPE OF ACHIEVING SUCCESS IN THE NEGOTIATIONS.

ADKAN

BAR ON.

שלה היה סברה שהם לא מוכנים להכניס את ישראל
לצד הסברה לפיה יתקיים הסכם חלופתי ויז-ללא-תנאי

... THE ...

... THE ...

... THE ...

... THE ...

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות ושמיים).
תש"ז 1957-78

משרד החוץ

מחלקת השגר

מס' 73

נשלח 132100

שמור

מידי

מברק נכנס-מסווג

אל: המשרד

מאת: גנבה

מנכ"ל, מזא"ר, מצפ"א, דע, נחמיה לבנון. (ג/כ)

שצ'נסקי.

א. פגישה עם מזכ"ר המדינה נכחו: שולמן והח"מ.

המזכ"ר אמר שהוא דיבר פעמיים בנושא שצ'נסקי עם גרומיקו ומסר לו שד"ר של קארטר לברזנייב, השדר כבר הגיע אתמול לידי ברזנייב, ואנס ידבר עם קארטר הליכה. התייחס גם לשיחה שהיתה אתמול בין רוהמי לקארטר, סיפר כי ב-3 השבועות לפני המשפט עשתה ארה"ב מאמצים מיוחדים כדי להגיע השלטונות הסובייטים להחזיר יציאת שצ'נסקי, הדבר לא עלה בידיהם אבל מיד לאחר המשפט ימשיכו לבדוק בדרכים שונות האפשרויות לשהודרו.

אביטל העלתה הנקודות הבאות:

1. משמעות המשפט שאינו מכוון נגד אדם אחד בלבד אלא נגד הקהילה היהודית וחנ"עת העליה, כוונת הסובייטים לחסל את פעילי העליה לפני האולימפיאדה.
2. האפשרות שמזכ"ר המדינה יטול יוזמה כדי שתוזמן להופיע לפני משתתפי הפסגה הכלכלית בבון.
3. זרישה מצד הממשלות שהאולימפיאדה תועבר ממסוקבו למקום אחר.
4. והחלטתה נחושה שפסק הדין ישמש נקודת מוצא לפעולות נוספות ונמצאות הרבה.

ואנס השיב כי מוכן לבדוק עניין השתתפותה בכנס בון, אך יש לשקול היטב הדבר לפני שתיסע. שולמן העיר כי אם היא לא תתקבל יהווה הדבר כשלון והתוצאה תהיה הפוסה מהמטרה, ואנס תמך בדברי שולמן. כנגד זה הבטיח ואנס לעשות כל האפשר כדי להשיג הצהרה משותפת בעניין שצ'נסקי בפסגת בון, ביקש שנימנע

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לחיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

= 2 =

מלמסוד לעתונות על כוונה זו של ארה"יב כדי למנוע שתיווצרנה התנגדויות בטרם החלה ארה"יב לפעול. הוא אינו יכול לערוב לתוצאה, כי עלולים להיות קשיים עם מדינות מסויימות כגון יפן, אבל מנוי וגמור איתו לעשות מאמצ מי וחד, מעניין האולימפיאדה אמר ואנס כי אינו סבור שהמדינות וההיינה מוכנות לפעול בשלב זה אם כי יש כבר ראשי מדינות שנוטים לכך. הדגיש כי ארה"יב רואה במשפט שצרנסקי הפרה חמורה של הסכם הלסינקי ופגיעה בזכויות האדם. אמרו זאת לברזמי בצורה נמרצת. מבטיח שגם אחרי פסק הדין המטייב ארה"יב לפעול עד להשגת השחרור. הם נמצאים במגע עם מדינות אחרות כדי להוות לחץ על ברזמי וההענות היתה חיובית. בסופ השיחה הצטרפה גבי ואנס למפגש. אביטל שאלה בסופ שאלה אישית האם המזכיר אופטימי לגבי התוצאות והאנס השיב שהושב שיש סיכוי טוב. לאחר השיחה דיבר שולמן עם אביטל ברוסית ובאנגלית והביע אהדתו האישית המיוחדת ורצונו לעזור. יש לציין כי הוא היה לעזר רב בכל המומי בדבר הפגישה עם ואנס.

בפגישה עם אנדרו יאנג. הבוקר פנה יאנג אלינו וביקש לדאוג את אביטל בכל זמן ומקום הנראה לה לפני מסיבת העתונאים, שנועדה להתקיים לפני הפגישה עם ואנס. לבסוף ביקשו האמריקאים לקיים הפגישה עם יאנג לאחר הפגישה עם מזכיר המדינה מסיבות פרוטוקולריות. בינתיים פירטמ יאנג הצהרה המפורשת מחוש את הדברים שנחפרטמו בשמו בעתון LE MATIN ובין היתר גינה את משפט שצרנסקי.

בפגישה השתתפו הגבי יאנג, הגבי מאטיסון, עוזר אחר של יאנג והחמ. יאנג פותח בהתנצלות על הפרוש המטולף שניתן ב- LE MATIN למחשבתו. כוונתו היתה לאמר שאנשים כמו שצרנסקי נועד להם ייתפקיד נבואיים בשינוי המציאות בברזמי כשמ שהוא וחבריו הצליחו לשנות המציאות בארה"יב. מסיבות אחרות.

אביטל השיבה שקראה את הדאיון ב- LE MATIN. התקשתה להבין כיצד זה מתיישב עם העמדה שגילה יאנג בעבר, שהרי הוא היה הראשון שדיבר עם השגריר הסובייטי באויימ וכנ קיבל את אחיה בלכביות רבה. מכל מקום

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

3

מברק נכנס-מסווג

בעלה זקוק לעזרה. נחוצה פעולה חזשה ונמרצת. אחד מהצעדים האפשריים הוא
העברת האולימפיאדה ממוסקבה וכן חייבים לבוא צעדים אחרים. יאנג ושיב כי זו
אסטרטגיה טובה אך יש לפעול גם במישור הדיפלומטי. דוברינין טען לפניו
שהסובייטים היו מוכנים לשחרר את שארנסקי לולא ניתנה פומביות סה רבה
לענינו. בעוד מספר ימים יוצא יאנג ליוגוסלביה ורומניה וינסה לגייס את
עזרתן וביחוד זו של יוגוסלביה בענין שארנסקי. כגן יפעל בקרב ממשלות
אפריקניות.

בר-רומי

ט"ו יום סליח אנוס אלוט סגנט אלפא אטור גאלה ל' תפוז' רמ בר (כופר)

מס' 184
נשלח 131800 יולי 78

מייד

אל: המשרד
מאת: רושינגטון

מצפא, מזחים
מרכז, ציחנובר ני. (קבר)

ישראל לבנון

בתדרוכו היומי לכתבים המדיניים נשאל אתמול דובר מחמד
על תגובתו לידיעות שישראל מספקת לנוצרים נשק דבר
גי'וניה. הדובר ענה אז כי עליו לבדד הענין והיום נתנ התשובות כדלהלן :

" AS I HAVE SAID WE WOULD BE CONCERNED ABOUT ANY LARGE SCALE
INTRODUCTION OF NEW ARMA INTO LEBANON SINCE THIS WOULD WORK
AGAINST THE EFFORTS NOW UNDERWAY TO DIFFUSE THE SERIOUS
SITUATION. WE ALSO HAVE SEEN REPORTS
THAT THE ISRAELIS ARE SUPPLYING ARMS BY SEA TO THE MARONITE
FORCES. WE TALKED WITH THE ISRAELI GOVERNMENT ABOUT THIS MATTER
BUT I HAVE NOTHING TO OFFER ON THESE DISCUSSIONS.

SOME WEEKS AGO AN ISRAELI REPRESENTATIVE GAVE US RENEWED ASSURANCES
THAT ISRAEL WOULD NOT TRANSFER TO ANY GROUP IN LEBANON
U.S. ORIGIN MILITARY EQUIPMNT SUBJECT TO OUR LAW AND
AGREEMENT WITH ISRAEL WHICH PROHIBITS THE TRANSFER OF EQUIPMENT
TO THIRD PARTIES WITHOUT OUR SPECIFIC APPROVAL. WE DO NOT HAVE
ANY EVIDENCE THAT WOULD CAUSE US TO DOUBT THESE ASSURANCES "

AD KAN

PAZNER

היי ית. סיוט סיא לוד מוד סויף לקי, רבס מ ללמא ללמא ית ית ית ית
תקרא רמיי ית ית ית

official text

JULY 13, 1978

CARTER TV INTERVIEW WITH FOREIGN PRESS.

WASHINGTON -- FOLLOWING IS THE TRANSCRIPT OF THE TELEVISION INTERVIEW WITH PRESIDENT CARTER CONDUCTED BY JOURNALISTS FROM BRITISH, JAPANESE, FRENCH AND ITALIAN TELEVISION NETWORKS.

(THE INTERVIEW WAS WITH ALASTAIR BURNET, ITN; HIROSHI NARITA, NHK; JAQUES SEQUI, FRENCH TV2; AND SERGIO TELMON, RAI. THE INTERVIEW WAS HELD JULY 11 AND THE TRANSCRIPT RELEASED BY THE WHITE HOUSE JULY 12).

(BEGIN TRANSCRIPT)

Q: MR. PRESIDENT, ON THE EVE OF YOUR GOING TO EUROPE, THE RUSSIANS HAVE PUT ON TRIAL FOR HIS LIFE A MAN WHO YOU SAY IS INNOCENT. WHY DO YOU THINK THEY ARE TRYING TO INSULT YOU, AND WHAT CAN YOU DO FOR ANATOLY SHCHARANSKY NOW?

THE PRESIDENT: WELL, SOME PEOPLE ALLEGE THAT THIS IS AN ATTACK ON THE AMERICAN PEOPLE OR OUR GOVERNMENT OR ON ME BY THE SOVIET UNION. I DON'T LOOK ON IT THAT WAY. I THINK IT IS AN ATTACK ON EVERY HUMAN BEING WHO LIVES IN THE WORLD WHO BELIEVES IN BASIC HUMAN FREEDOM AND IS WILLING TO SPEAK FOR THESE FREEDOMS OR TO FIGHT FOR THEM. THE ALLEGATION THAT SHCHARANSKY WAS A SPY FOR THE UNITED STATES IS PATENTLY FALSE. THE SOVIETS KNOW IT TO BE FALSE. THEY ARE PROSECUTING SHCHARANSKY BECAUSE HE REPRESENTS AN ELEMENT, A SMALL GROUP, IN THE SOVIET UNION WHO ARE FIGHTING FOR THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL AGREEMENTS WHICH THE SOVIETS THEMSELVES HAVE SIGNED.

THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS AND THE HELSINKI FINAL ACT GUARANTEE TO CITIZENS WITHIN A COUNTRY THE RIGHT TO EMIGRATE, TO LEAVE THE COUNTRY, THE RIGHT TO LIVE WITH THEIR OWN FAMILY MEMBERS, THE RIGHT TO SPEAK FREELY AND EVEN TO CRITICIZE THEIR OWN GOVERNMENT. THESE ARE THE THINGS THAT THE SOVIETS ARE ATTACKING IN THE SHCHARANSKY TRIAL, THE GINZBURG TRIAL, THE ORLOV TRIAL, AND OTHERS. WE DEPLORE THIS, THE ACTS THEMSELVES, AND THE VIOLATIONS OF AGREEMENTS WHICH THE SOVIETS THEMSELVES FREELY SIGNED.

I DON'T BELIEVE THAT THIS TRIAL WILL AROUSE ANYTHING THROUGHOUT THE WORLD EXCEPT CONDEMNATION OF THE SOVIET UNION AND DEPLOREING OF THIS UNWARRANTED ACTION. I DON'T THINK IT WILL STILL THE DISSIDENT VOICES. BUT THIS IS NOT LIMITED TO A SINGLE PERSON, NOR IS IT A MATTER BETWEEN THE SOVIET UNION AND THE UNITED STATES. IT INVOLVES THE WHOLE WORLD. AND OUR RESPONSIBILITY, I THINK, ALONG WITH THAT OF OTHER PEOPLE WHO ARE SIGNERS, SIGNATORIES, OF THESE AGREEMENTS, IS TO POINT OUT THE VIOLATIONS WHEN THEY OCCUR. WE INTEND TO CONTINUE TO DO SO.

Q: THAT IS ALL YOU INTEND TO DO?

A: WELL, THERE ARE OTHER ACTIONS THAT ARE BEING CONSIDERED, BUT OF COURSE, WE HAVE NO MECHANISM BY WHICH WE CAN INTERFERE IN THE INTERNAL AFFAIRS OF THE SOVIET UNION, NOR DETERMINE THE OUTCOME OF THE TRIAL, NOR DETERMINE THE PUNISHMENT, IF ANY, WHICH IS ALLOTTED TO MR. SHCHARANSKY.

(MORE) 01

BUT WE WILL CONTINUE THROUGH EVERY LEGITIMATE MEANS TO LET THE SOVIETS KNOW OF OUR DISPLEASURE AND ALSO TO WORK TOWARD THE MINIMIZATION OF ANY PUNISHMENT METED OUT TO HIM.

Q: MR. PRESIDENT, LET ME TALK ABOUT ANOTHER CHALLENGE FROM FRANCE AND GERMANY YOU HAVE TO FACE IN BERLIN AT THE ECONOMIC SUMMIT. DOES IT BOTHER YOU THAT CERTAIN EUROPEAN COUNTRIES ARE ACTIVELY ASSERTING INDEPENDENCE IN ECONOMIC POLICY?

A: WELL, WE HAVE ALWAYS FAVORED IN THE UNITED STATES, CERTAINLY IN MY OWN ADMINISTRATION, A STRONG EUROPE, STRONG ALLIANCES THERE, BOTH POLITICALLY AND ECONOMICALLY. OF COURSE, WE ARE PARTICIPANTS IN THE MILITARY ALLIANCE TO PROTECT THE FREEDOM OF EUROPE.

WE HAVE NOT STUDIED THE RECENT AGREEMENT THAT APPARENTLY IS BEING WORKED UPON BY THE EUROPEAN NATIONS WHO HAVE BEEN PART OF THE SO-CALLED SNAKE, NOW POSSIBLY TO INCLUDE IN THE FUTURE OTHER NATIONS INCLUDING FRANCE, ITALY, AND GREAT BRITAIN. I NOTICED IN THE NEWS MEDIA THAT ITALY AND GREAT BRITAIN HAVE EXPRESSED SOME CONCERN ABOUT IT. UNTIL WE HAVE AN ANALYSIS MADE OF THE DETAILS OF THIS PROPOSAL, I WOULD NOT WANT TO COMMENT ABOUT ITS EFFECT ON OUR COUNTRY. I DON'T ANTICIPATE THAT THERE WOULD BE ANY OBVIOUS EFFORT TO CAUSE A DECREASE IN THE VALUE OF THE DOLLAR NOR TO WORK AN ADVERSE TRADE BARRIER AGAINST AMERICAN GOODS. IF THESE THINGS SHOULD OCCUR INADVERTENTLY, OF COURSE, THEN WE WOULD DEPLORE IT PRIVATELY AND MAYBE PUBLICLY, BUT I DON'T EXPECT THIS TO HAPPEN. SO THE STRENGTHENING OF THE ECONOMIC COMMUNITY IN EUROPE IS SOMETHING THAT WE DO ENDORSE.

Q: AND POLITICALLY, TOO?

A: OBVIOUSLY POLITICALLY, TOO, YES.

Q: MR. PRESIDENT, IT IS WIDELY EXPECTED THAT THE EUROPEANS AND THE JAPANESE IN BONN WILL ASK OR SUGGEST A REDUCTION IN THE CONSUMPTION OF ENERGY IN THE UNITED STATES. SHOULD THE CONGRESS FAIL TO MOVE ON YOUR PACKAGE, WHAT DO YOU PROPOSE TO DO?

A: WE DISCUSSED THIS SUBJECT, AS YOU KNOW, AT THE LONDON ECONOMIC SUMMIT, I THINK 14 MONTHS AGO. EACH ONE OF THE NATIONS MADE SOME COMMITMENT TOWARD GOALS WHICH WE WOULD TRY TO ACHIEVE. OUR GOAL, AS EXPRESSED, WAS TO REDUCE THE LEVEL OF IMPORTS OF OIL. WE HAVE ALREADY BEEN SUCCESSFUL IN THAT. THE RATE OF IMPORTING OIL IN OUR COUNTRY HAS DROPPED ALMOST A MILLION BARREL A DAY. WE PROPOSED TO THE CONGRESS LAST APRIL A FIVE-PART ENERGY PLAN. THE CONFERENCE COMMITTEES IN THE CONGRESS HAVE NOW APPROVED FOUR OF THOSE FIVE PARTS WHICH WOULD ENCOMPASS AN ADDITIONAL REDUCTION IN OIL IMPORTS FOR OUR COUNTRY OF ABOUT 2.3 MILLION BARRELS A DAY.

SO WE ARE MAKING EVERY EFFORT WE CAN TO CARRY OUT A PROPOSAL THAT FOR THE FIRST TIME WOULD GIVE OUR NATION A COMPREHENSIVE AND UNDERSTANDABLE ENERGY POLICY AND REDUCE IMPORT LEVELS.

WE ARE TRYING TO INCREASE PRODUCTION IN OUR OWN NATION. WE ARE TRYING TO SHIFT TO MORE PLENTIFUL SUPPLIES OF FUEL, LIKE COAL, SOLAR ENERGY IN SOME INSTANCES, AND NUCLEAR POWER. WE ARE ALSO TRYING TO INCREASE THE PRICE OF DOMESTIC SUPPLIES OF GAS AND OIL TO THE PREVAILING WORLD MARKET PRICE.

I THINK THE CONGRESS HAS MADE GREAT PROGRESS ALREADY. WHAT MANY PEOPLE IN EUROPE DON'T UNDERSTAND IS OUR NATION IS NOT ONLY A GREAT OIL CONSUMER, BUT ALSO A GREAT OIL PRODUCER, AND HAS HISTORICALLY BEEN SO. IT IS A VERY DIFFICULT POLITICAL ISSUE TO CHANGE THE STRUCTURE OF OUR LAWS TO HOLD DOWN THE FREE IMPORT FOR OIL AND TO IMPLEMENT STRICT CONSERVATION MEASURES. BUT I HAVE BEEN PLEASED WITH WHAT THE CONGRESS HAS DONE SO FAR.

THROUGH ADMINISTRATIVE ACTION, THROUGH WORKING CLOSELY WITH THE CONGRESS AFTER THIS YEAR, AFTER THEY PASS THE FIRST SERIES OF BILLS, WE HOPE TO CONTINUE THIS PROGRESS, AND IN THE PROCESS TO INCREASE PRODUCTION IN OUR OWN COUNTRY TO CUT DOWN THE DEMAND FOR IMPORTS.

I MIGHT SAY THAT SO FAR THIS YEAR THE RATE OF OIL IMPORTS HAS DROPPED ALSO, THE FIRST FIVE MONTHS OF 1978. OUR INCREASE IN IMPORTS HAS COME IN MANUFACTURED GOODS. ONE OF THE THINGS WE WANT OUR TRADE PARTNERS TO DO IN EUROPE IS TO INCREASE THEIR ECONOMIC GROWTH SO THAT THEY CAN PROVIDE A MARKET FOR OUR PRODUCTS THAT WE WANT TO SELL. AND WE IN THE PAST HAVE HAD A MUCH HIGHER RATE OF GROWTH THAN HAVE OUR TRADING PARTNERS WHO WILL BE AT THE SUMMIT CONFERENCE.

I THINK WITH THE REDUCTION IN OUR OWN RATE OF GROWTH TO A MORE MODERATE LEVEL, AND THE INCREASED GROWTH IN SOME OF OUR TRADING PARTNER COUNTRIES, THAT THIS ADVERSE U.S. TRADE BALANCE CAN BE ALLEVIATED.

Q: MR. PRESIDENT, I WOULD LIKE TO ASK A QUESTION ON THE DOLLAR. IN THE LIGHT OF THE U.S. DOLLAR DECLINE THESE DAYS, IT IS REPORTED THAT AT THE SUMMIT MEETING SOME OTHER HEADS OF GOVERNMENT WILL ASK THE UNITED STATES TO STABILIZE AND STRENGTHEN THE UNITED STATES DOLLAR. ARE YOU GOING TO SHOW THEM ANY TACTICAL PLAN TO PROTECT U.S. DOLLARS AT THE SUMMIT MEETING?

A: THE RELATIONSHIP BETWEEN THE DOLLAR AND THE YEN HAS BEEN AFFECTED PRIMARILY BY THE ADVERSE TRADE BALANCE THAT WE HAVE WITH JAPAN. AT THE LAST SUMMIT MEETING IN LONDON, FOR INSTANCE, WE DISCUSSED THE VERY HIGH POSITIVE TRADE BALANCE THAT JAPAN ENJOYED THEN. THE GOAL ESTABLISHED BY JAPANESE LEADERS WAS THAT THIS TRADE BALANCE WOULD BE REDUCED. INSTEAD, IT HAS CONTINUED TO GO UP.

I THINK, AS THE ECONOMIC MARKET LEADERS HAVE RECOGNIZED, THE HIGH EXPORT OF JAPANESE GOODS AND THE RELATIVELY LOW IMPORTS INTO JAPAN OF OTHER GOODS, THE YEN HAS STRENGTHENED IN COMPARISON TO OTHER CURRENCIES, INCLUDING, OF COURSE, THE AMERICAN DOLLAR.

WE DON'T ANTICIPATE INTERVENING IN THE MONETARY MARKETS TO ARTIFICIALLY CHANGE THOSE BASIC RELATIONSHIPS BETWEEN THE DOLLAR, THE YEN, THE DEUTSCHMARK AND OTHER CURRENCIES. BUT UNWARRANTED ABERRATIONS OF A TRANSIENT NATURE WE TRY TO IRON OUT, EITHER BY PURCHASING OTHER CURRENCIES, OR BY SELLING THE DOLLAR ON OCCASION, AND WE COOPERATE WITH OTHER NATIONS AS WELL. BUT THE LONG-RANGE TRENDS, I THINK, HAVE TO BE ESTABLISHED PRIMARILY BY OVER-ALL MARKET CONDITIONS, PRIMARILY TRADE BALANCES. TEMPORARY ABERRATIONS WE DO TRY TO MINIMIZE.

Q: ARE YOU GOING TO MEET PRIME MINISTER FUKUDA AT BONN, TO REDUCE JAPANESE TRADE SURPLUS?

A: YES. ONE OF THE THINGS THAT WE WOULD LIKE TO SEE DONE IS FOR BOTH JAPAN AND GERMANY TO STIMULATE THEIR OWN ECONOMIES SO THAT THE GROWTH MIGHT BE HIGHER AND SO THAT THEY MIGHT BE BETTER ABLE TO BUY OUR OWN GOODS THAT WE WOULD LIKE TO SELL.

ANOTHER THING THAT WE NEED TO DO IS TO HAVE A SUCCESSFUL MULTILATERAL TRADE NEGOTIATION. WE ARE VERY EAGER TO SEE TARIFFS AND OTHER TRADE OBSTACLES REMOVED. SO FAR WE HAVEN'T HAD COMPLETE SUCCESS. BUT TO THE EXTENT THAT THESE BARRIERS TO FREE INTERNATIONAL COMMERCE ARE MAINTAINED, IT MAKES IT MUCH MORE DIFFICULT FOR US TO ALLEVIATE THESE BASIC PROBLEMS THAT WE HAVE IN TRADE BALANCES.

AS I SAID EARLIER, MOST OF OUR TRADE BALANCE NOW COMES FROM THE PURCHASE OF MANUFACTURED GOODS, NOT OIL. OF COURSE, THE NATIONS LIKE JAPAN AND GERMANY WHO SELL A LOT OF MANUFACTURED GOODS TO US LIKE TO TALK ABOUT OUR OIL IMPORTS, BUT THEY DON'T DEPLORE THE FACT THAT WE ALSO BUY LARGE QUANTITIES OF MANUFACTURED GOODS FROM JAPAN AND OTHERS.

BUT I THINK OVER A PERIOD OF TIME, WITH COMPLETE UNDERSTANDING OF ONE ANOTHER'S PROBLEMS AND A COMMITMENT ON THE PART OF THE LEADERS, POLITICAL AND ECONOMIC LEADERS, BOTH WITHIN AND OUT OF GOVERNMENT, WE CAN BRING INTO MORE NEAR BALANCE THESE VERY WIDE DIFFERENCES THAT PRESENTLY EXIST IN THE TRADE AMONG THE DEVELOPED COUNTRIES OF THE WORLD.

Q: BUT ALREADY, MR. PRESIDENT, THERE ARE MANY MILLIONS OF PEOPLE IN EUROPE AND AMERICA WHO ARE UNEMPLOYED AND ARE LIKELY TO STAY THAT WAY. NOW IF YOUR TALKS FAIL, ARE WE ON THE BRINK OF A BIG RECESSION LIKE THE 1930'S?

A: NO, I DON'T BELIEVE SO. WE ANALYZE CONSTANTLY IN OUR COUNTRY -- I AM SURE YOU DO IN YOUR OWN COUNTRIES AS WELL -- THE UNDERLYING ECONOMIC FACTORS. WE COMPARE THEM WITH THE FACTORS THAT DID EXIST AT THE TIME OF THE GREAT DEPRESSION AND THE SUBSEQUENT MORE MODERATE RECESSIONS. ONE OF THE MOST PERVASIVE ISSUES DISCUSSED AT THE LONDON CONFERENCE 14 MONTHS AGO WAS THE EXTREMELY HIGH UNEMPLOYMENT RATE. THIS WAS THE MOST SEVERE PROBLEM THAT I FACED AS I LEFT LONDON AND CAME BACK HOME.

I HAVE ONLY BEEN IN OFFICE 18 MONTHS, AND WE HAVE HAD A NET INCREASE IN JOBS AVAILABLE IN OUR OWN COUNTRY OF 6.4 MILLION, AN UNPRECEDENTED GROWTH IN JOB OPPORTUNITIES. WE HAVE REDUCED THE UNEMPLOYMENT LEVEL BY 1-3/4 MILLION PERSONS, AND THE UNEMPLOYMENT RATE ABOUT TWO PERCENT, A LITTLE BIT MORE THAN TWO PERCENT.

SO WE HAVE HAD GOOD SUCCESS IN CUTTING DOWN THE UNEMPLOYMENT RATE IN OUR OWN COUNTRY. I KNOW THAT OTHER NATIONS HAVE NOT HAD QUITE SUCH GOOD SUCCESS YET. BUT OUR GROWTH RATE IN 1977 WAS VERY HIGH.

AT THE SAME TIME, WE WERE INCREASING EMPLOYMENT OPPORTUNITIES; WE ALSO WERE ABLE TO BUY MANUFACTURED GOODS FROM OTHER NATIONS. OTHER COUNTRIES DIDN'T GROW QUITE SO FAST AND COULDN'T BUY OUR GOODS. AND THE PRESENT DISPARITY IN THE VALUE OF THE DOLLAR AND TRADE BALANCES ARE A RESULT OF THOSE FACTORS.

BUT I DON'T ANTICIPATE ANY FURTHER DETERIORATION IN THE ECONOMIC CIRCUMSTANCES. AND IF WE CAN WORK IN HARMONY WITH ONE ANOTHER, TRY TO UNDERSTAND BOTH COMMON PROBLEMS AND ALSO INDIVIDUAL NATIONAL PROBLEMS, AND ALSO ASSESS ACCURATELY HOW THE ACTION WE TAKE AT THE SUMMIT MEETING CAN AFFECT OTHER NATIONS IN THE WORLD, BOTH THOSE WHICH ARE DEVELOPED AND THOSE WHICH ARE DEVELOPING, I THINK WE CAN ACT SUBSTANTIVELY TO PREVENT A RECURRENCE OF THE ADVERSE ECONOMIC CIRCUMSTANCES, INCLUDING A RECESSION.

Q: MR. PRESIDENT, IS WESTERN SOLIDARITY COMING BEFORE OR AFTER U.S. INTERESTS?

A: I FIND IT DIFFICULT TO DISTINGUISH BETWEEN THE TWO. I THINK THAT WESTERN SOLIDARITY IS A PRIME REQUIREMENT FOR THE REALIZATION OF THE UNITED STATES' INTERESTS. WE RECOGNIZE THIS INTIMATE TIE WITH BOTH EUROPE, CANADA, AND JAPAN -- NOT ONLY ECONOMICALLY, WHICH IS WHAT WE HAVE BEEN DISCUSSING, BUT ALSO POLITICALLY, AND MILITARILY. AND MY ASSESSMENT IS THAT THESE INTERRELATIONSHIPS HAVE IMPROVED. I DON'T THINK THERE IS ANY DOUBT THAT NOW, COMPARED TO JUST A FEW YEARS AGO NATO IS STRONGER. I THINK OUR RELATIONSHIP WITH BOTH JAPAN AND EUROPE SIMULTANEOUSLY IS MUCH STRONGER. I THINK THAT THE SUMMIT CONFERENCES THAT HAVE BEEN HELD ALREADY -- THERE WERE THREE SUMMIT CONFERENCES -- HAVE CONTRIBUTED TO THIS PROCESS. BUT I NEVER CONSIDER THE INTEREST OF THE UNITED STATES AS BEING SEPARABLE FROM THE COMMON INTEREST OR WELL-BEING OF THE ALLIANCE.

Q: MR. PRESIDENT, CRITICISM IS SOMETIMES VOICED ON THE HANDLING OF FOREIGN POLICY BY YOUR ADMINISTRATION, ESPECIALLY AS FAR AS THE SOVIET UNION IS CONCERNED, UP AND DOWN, HUMAN RIGHTS UP AND DOWN, DEFENSE SPENDING. HOW CAN YOU DEFINE YOUR STAND ON THIS MATTER?

A: WELL, I TRIED TO EXPRESS IN A BRIEF 20 OR 25-MINUTE SPEECH AT THE GRADUATION EXERCISE IN ANNAPOLIS EARLY THIS YEAR, THIS VERY COMPLICATED INTERRELATIONSHIP WITH THE SOVIET UNION. WE ARE DEEPLY COMMITTED TO DETENTE. BUT WE THINK THAT DETENTE MUST BE BOTH BROAD-BASED AND RECIPROCAL. WE LOOK UPON OUR NEGOTIATIONS WITH THE SOVIET UNION ON THE REDUCTION OF NUCLEAR WEAPONS AS BEING A CRITICAL MATTER TO OURSELVES AND TO THEM AND TO THE WORLD AS FAR AS PEACE IS CONCERNED.

WE HAVE NEVER LET ANYTHING INTERRUPT OUR EFFORT, WHICH IS CONSTANT, ALMOST DAILY, TO BRING ABOUT A SUCCESSFUL CONCLUSION OF THE S.A.L.T. NEGOTIATIONS. THESE ARE GOING ON AT THIS MOMENT BETWEEN SECRETARY VANCE AND FOREIGN MINISTER GROMYKO, FOR INSTANCE, IN GENEVA. WE ARE WORKING ON THE COMPREHENSIVE TEST BAN. WE ARE TRYING TO PREVENT THE BUILDUP OF MILITARY FORCES IN THE INDIAN OCEAN. WE ARE TRYING TO PREVENT THE DEVELOPMENT OF ANTI-SATELLITE CAPABILITY ON BOTH SIDES. WE ARE TRYING ALSO TO BRING ABOUT A SUCCESSFUL CONCLUSION OF THE LONG DORMANT MUTUAL AND BALANCED FORCE REDUCTION TALKS IN VIENNA.

SO WHEN MATTERS CONCERN MUTUAL SECURITY PLUS MATTERS OF COMMON BENEFIT LIKE INCREASED TRADE, WE COOPERATE WITH THE SOVIETS IN AN ENTHUSIASTIC AND DETERMINED FASHION.

THERE ARE ALSO DIFFERENCES BETWEEN US AND THE SOVIET UNION. WE HAVE DIFFERENT FORMS OF GOVERNMENT. AND I THINK NOW AND DEFINITELY IN THE FUTURE WE ARE GOING TO BE COMPETITIVE WITH THE SOVIET UNION. WE BELIEVE IN ENCOURAGING PEACE, NON-INTRUSION IN THE AFFAIRS OF OTHER GOVERNMENTS, ADHERENCE TO COMMON AGREEMENTS ON THE PROTECTION OF BASIC HUMAN RIGHTS, COMPLETE FREEDOM OF DETERMINATION OF ALL NATIONS OF THEIR OWN GOVERNMENT, DEMOCRATIC PRINCIPLES. THESE THINGS ARE OPPOSED BY THE SOVIET UNION. THEY HAVE A DIFFERENT PHILOSOPHY OF LIFE. WE HAVE TO RECOGNIZE THESE DIFFERENCES.

WE DON'T FEAR THE COMPETITION. WE ARE DETERMINED TO MEET THE COMPETITION OPENLY AND APPROPRIATELY, HONESTLY AND ENTHUSIASTICALLY AGAIN. SO THERE IS A COMBINATION THERE OF COOPERATION, WHENEVER POSSIBLE, AND WE HOPE TO EXPAND THE AREAS WITHIN WHICH WE CAN COOPERATE AND TO MEET THE COMPETITION OF THE SOVIET UNION WHEN IT IS INEVITABLE.

OVERRIDING THIS IS THE REQUIREMENT THAT WE MAINTAIN THE SECURITY OF OUR OWN NATION, THE SECURITY OF OUR ALLIES IN EUROPE AND IN JAPAN. AND WE WOULD CONSIDER ANY THREAT AGAINST WESTERN EUROPE OR JAPAN TO BE THE SAME AS A THREAT AGAINST OUR OWN TERRITORY. SO THESE RELATIONSHIPS ARE VERY COMPLICATED; I HAVE TRIED TO DESCRIBE THEM AS BEST I CAN IN JUST A FEW MINUTES.

Q: MR. PRESIDENT, CONCERNING AFRICA, FOR INSTANCE, AND COMPETITION, AND CONCERNING THE FRENCH INVOLVEMENT AND THE ROLE OF FRANCE IN AFRICA, DO YOU GUESS NOW, IN THE FUTURE, IF THERE IS A FUTURE CRISIS AGAIN IN AFRICA, THE WESTERN SHOULD HAVE TO STAY IN AFRICA OR NOT? I MEAN, WESTERN COUNTRIES, THE ROLE OF WESTERN COUNTRIES IS ESSENTIAL OR NOT?

A: YES, I THINK IT IS ESSENTIAL. AS YOU KNOW, SOME EUROPEAN NATIONS HAVE HAD A LONG-STANDING RELATIONSHIP IN AFRICA, BOTH AS COLONIAL POWERS AND SUBSEQUENT TO THAT AS VERY INTERESTED TRADE PARTNERS WITH LARGE NUMBERS OF THEIR OWN NATIONAL CITIZENS LIVING WITHIN THOSE COUNTRIES. FRANCE AND THE FRANCOPHONE COUNTRIES, GERMANY, FOR INSTANCE, AND NAMIBIA, AND SO FORTH. WE ARE WORKING TO TRY TO RESOLVE PEACEFULLY THE THREATENING DISPUTE AREAS. WE ARE COOPERATING WITH THE BRITISH, FOR INSTANCE, IN TRYING TO SOLVE THE RHODESIAN PROBLEM, TO BRING ABOUT MAJORITY RULE IN RHODESIA UNDER A DEMOCRATIC FORM OF GOVERNMENT, TO TRY TO PROTECT THE INTERESTS OF BOTH THE MAJORITY AND MINORITY CITIZENS, UTILIZING THE UNITED NATIONS' FORCES TO MAINTAIN PEACE WHILE THE ELECTORAL PROCESS CAN BE PUT INTO EFFECT.

WE HAVE WORKED VERY CLOSELY WITH THE FRONT LINE NATIONS, THOSE NATIONS SURROUNDING RHODESIA. IN NAMIBIA, WE ARE COOPERATING WITH FRANCE, WITH GERMANY, WITH GREAT BRITAIN, WITH CANADA, IN TRYING TO BRING ABOUT A PEACEFUL RESOLUTION OF THE NAMIBIAN QUESTION, WITHDRAWAL OF SOUTH AFRICAN FORCES, AGAIN ESTABLISHING A DEMOCRATIC GOVERNMENT THERE UNDER THE AUSPICES OF THE UNITED NATIONS.

I BELIEVE THAT THIS KIND OF ROLE, PEACEFUL, NONINTRUSIVE, NOT BASED ON MILITARY WORKS, WORKING CLOSELY WITH THE NATIONALS THERE, THE CITIZENS OF COUNTRIES INVOLVED, IS AN APPROPRIATE ROLE FOR US. I THINK WHEN WE HAVE A DISTURBANCE OF PEACE AS WAS THE CASE WITH THE VIOLATION OF THE ZAIRE BORDER BY THE KATANGAN INTRUDERS FROM ANGOLA, THAT WE NEED TO ACT IN CONCERT. MY OWN PREFERENCE, THOUGH IS TO SEE THE ORGANIZATION OF AFRICAN UNITY STRENGTHENED AND ANY SORT OF PEACE-KEEPING FORCE BE UNDER THE AUSPICES OF THE AFRICAN NATIONS THEMSELVES THROUGH THE ORGANIZATION OF AFRICAN UNITY.

IN A SPECIAL CASE, WE DO PROVIDE SOME MILITARY ASSISTANCE OR SOME LOGISITICAL SUPPORT, AS WE DID IN ZAIRE, TO REMOVE THE NATIONALS WHO WERE THREATENED THERE. BUT I THINK THIS KIND OF MILITARY ACTION ON OUR PART OUGHT TO BE EXTREMELY LIMITED AND DONE ONLY AT THE REQUEST OF GOVERNMENTS INVOLVED.

Q: MR. PRESIDENT, REGARDING THE EAST-WEST RELATIONS, IT SEEMS TO ME THE UNITED STATES IS WILLING TO HAVE NORMALIZATION WITH PEKING. WHEN DO YOU EXPECT THIS NORMALIZATION TO BE DONE AND COULD YOU TELL ME WHAT EFFECT THERE WILL BE ON TAIWAN?

THE PRESIDENT: WELL, WE AGREE WITH THE PRINCIPLES EXPRESSED IN THE SHANGHAI COMMUNIQUE, WITH THE ULTIMATE GOAL BEING NORMAL RELATIONS BETWEEN OURSELVES AND THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA. WE DON'T KNOW HOW RAPIDLY THIS PROCESS CAN TAKE PLACE. WE HAVE DEEP-FELT NEEDS TO PROTECT THE INTEREST OF THE PEOPLE OF TAIWAN, TO SEE THE DISPUTE BETWEEN TAIWAN AND THE MAINLAND RESOLVED BY PEACEFUL MEANS. WE INTEND TO CONTINUE TRADE WITH TAIWAN. WE WANT TO HAVE THESE RELATIONSHIPS CLEARLY UNDERSTOOD BY THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA.

AT THE SAME TIME, BEFORE WE CAN REACH FULLY NORMAL RELATIONS WITH THE PEOPLE'S REPUBLIC, WE WOULD LIKE TO STRENGTHEN OUR BILATERAL RELATIONSHIPS WITH THEM. WE HAVE HAD OUR SECRETARY OF STATE VISIT CHINA, AS YOU KNOW. MY NATIONAL SECURITY ADVISER HAS ALSO VISITED CHINA. WE RECENTLY HAD A VERY SENIOR SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL DELEGATION GO. WE WOULD LIKE TO INCREASE TRADE WITH THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA, AS JAPAN HAS ALREADY DONE. BUT WE SEE IN THE FUTURE CONTINUED TRADE AND A GOOD RELATIONSHIP WITH BOTH TAIWAN AND THE MAINLAND.

WE RECOGNIZE THEIR CLAIM THAT THERE IS ONLY ONE CHINA. WE DON'T INTEND TO GET INVOLVED IN THAT, BUT WE WILL DO WHAT WE CAN TO MAINTAIN PEACE AND TO IMPROVE CONSTANTLY OUR RELATIONSHIP WITH THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA.

Q: A FINAL QUESTION, MR. PRESIDENT. THERE HAVE BEEN MANY SUMMIT CONFERENCES AND GREAT MEN HAVE GOTTEN TOGETHER. BUT DO THEY REALLY PRODUCE ANYTHING? DO THEY NOT JUST RAISE FALSE HOPES?

A: NO. I THINK THEY PRODUCE A LOT. IT IS IMPOSSIBLE TO COMPARE THE PRESENT WORLD SITUATION, FOLLOWING THREE SUMMIT CONFERENCES, WITH WHAT IT WOULD HAVE BEEN HAD THOSE SUMMIT CONFERENCES NOT TAKEN PLACE. BUT I KNOW IN MY OWN CASE, BOTH I, THE VICE PRESIDENT, MY WHOLE CABINET, ALL OF MY ECONOMIC AND POLITICAL ADVISERS, MY MILITARY ADVISERS, PREPARE FOR MONTHS BEFORE I GO TO AN ECONOMIC SUMMIT CONFERENCE. WE STUDY THE PARTICULAR PERSPECTIVE OF OTHER NATIONS -- THEIR PROBLEMS, THEIR LOCAL POLITICAL CIRCUMSTANCES, THEIR SPECIAL NEEDS, THEIR PLANS FOR THE FUTURE, HOW THEY INTERRELATE WITH ONE ANOTHER, HOW OUR ACTIONS MIGHT IMPACT POSITIVELY OR ADVERSELY ON THE PEOPLE OF THOSE OTHER COUNTRIES. JUST A PREPARATION FOR THE SUMMIT CONFERENCE ITSELF IS A VERY INSTRUCTIVE EDUCATIONAL PROCESS.

THEN FOR US TO SHARE PROBLEMS WITH ONE ANOTHER IN A VERY FRANK AND UNINHIBITED WAY IS ALSO VERY BENEFICIAL, AND I THINK FOR THE WORLD TO KNOW WHAT WE DO AFTERWARDS THROUGH THE COMMUNIQUE IS CONSTRUCTIVE ALSO. THEN THE LAST THING IS THAT WE SET GOALS FOR OURSELVES TO STRIVE TOWARD. IT LETS OUR OWN PEOPLE, OUR OWN CONGRESS, OUR OWN PARLIAMENTS, KNOW WHAT WE HOPE TO ACHIEVE. I THINK THE CLARITY OF THOSE GOALS WHETHER OR NOT WE ACHIEVE THEM COMPLETELY, IS A VERY CONSTRUCTIVE PROCESS. SO I WOULD SAY IN SUMMARY THAT THE SUMMIT CONFERENCES ARE VERY CONSTRUCTIVE, VERY BENEFICIAL TO ME, TO THE OTHER LEADERS, AND I THINK TO THE PEOPLE WE PRESENT.

Q: THANK YOU, MR. PRESIDENT.

A: THANK YOU. I ENJOYED IT.

*

*

*

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

אל: המשרד
מאת: ורטינגטון

סודי
מס' 185
נשלח 131800 יולי 78

אל: לשכת שהח.

הבוקר הזמין אליו סונדרס את העתונאים הישראלים לתדרוך רקע פרטים מלאים וברקו בנפרד. עיקר הנקודות שנאמרו עיי' סונדרס המ:

... יש שלוש אפשרויות להמשיך ועידת לונדון: ראשית, מפגשים באל-עריש ובאי-שבע. שנית, שליחות אחרטון לאזור. שלישית, שליחות ואנס.

ב. סונדרס אמר שיתכן שבסיכום השיחות בלונדון יציעו האמריקנים נייר מסכם בין שתי התכניות שיציין את הנקודות המשותפות בין שני הצדדים כגון חוזה שלום ונורמליזציה, נחיצות שלב מעבר TRANSITION STAGE אלא לגבי הגדמייע ועזה, שהחלטות 242 ו-338 מהוות בסיס מוסכם למויסיי וכוי. סונדרס הדגיש ההבדל בין סיוע אמריקני לצדדים לסכמ העמדות ובין הצגת תוכנית אמריקנית כגון רוג'רס או ברוקינגס שאין בדעתם לעשות.

ג. סונדרס העלה אפשרות לחת לוייצמן וגמאסי לעבוד על בעיות הבטחון של הגדמייע.

ד. סונדרס אמר שהדגש בשיחות לונדון יהיה על הסדרי הבטחון בגדמייע ובמצועה. סונדרס מאמין שברגע שיהיו סידורי בטחון קונקרטיים שייראו עיי' כולם כממשיים אין להוציא מכלל אפשרות שתהיה תזוזה בעמדה הישראלית בעניין הסכמה לנסיגה גם בגדמייע ועזה. מגמת הממשל היא להפריד בין בעיית הבטחון ובעיית הריבונות.

דין צ"ע

שהיה היה סוהג אנה שהבט אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה

סודי ביותר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2932

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מתוך 1

דף 1

מתוך 12

עמק 3

סודי ביותר

**אל: נוש, נד: 246, מ: המשרד

**דח: מ, ג: מ, תא: 130778, וח: 1530

**נד: 991010

יגצ

**סודי ביותר/מיידי

**בו ו ע ז =

**השגריר.

**לבקשת שהח התקשרתי לשגריר לואיס וסאלתינו, לאור הידיעה

**ביימטריביי בוושינגטון נמפי CBS) בדבר פגישות צפויות

**בעתיד בין שרי החוץ באכ-טרייט - היש דבר מה שנקבע בעניין זה

**בינם לבין המצרים. לואיס השיב כי אין שום דבר חדש מאו שיתמו

**עם שהח ביום 7.11, והדברים ייקבעו במפגש בלונדון. הרעיון

**הוטלה עי סאדאת לפני למעלה משבוע אך לא בימים האחרונים ממש,

**ואין הוא לפי שעה מטוב לגדר רעיון. בן הפנה לאמור בסוף

**הידיעה ביימטריביי מפי מקורות בוושינגטון, שהעניין איננו בגדר

**טובה.

**דובינשטיין =

**תפ: שהח, להמ, סרהמ, שהובט, מנכל, ששון, רם

דפי ירושלים על גימטריביי 2932

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסייהוץ וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר 1 מתוך 1 דפים
עותק מספר 3 מתוך 19 עותקים

סודי ביותר

מס 162
נשלח 131200 יולי 78
התקבל 131830 יולי 78

אל: המשרד
מאת: רושינגטון

סודי ביותר - לנמענ בלבד - ב ה ו ל

שחייח

ב ו ע ז

סגן הנשיא התקשר אלי עכשיו טלפוניית ושאל אם ידועים לי איזה שחמ פלטים בענין פגישתו של וייצמן עם סאדאת וגמאסי, אמרתי לו שכל מה שידוע לי הוא מזדשות הרדיו וכי טרם שמעתי דבר מחארא.

סגן הנשיא אמר שזו התפתחות מעניינת. בעת שיחתו עם סאדאת המריץ מונדייל בסאדאת שיאפשר מפגש בין גמאסי ווייצמן. סאדאת אמר לו שהוא צריך איזה שחמ אלמנטים חדשים כדי לקיים המפגש, לכן סבור סגן הנשיא שעובדות קיום המפגש מעניינת ומעודדת והיה מאד מעוניין לשמוע מה מתרחש שם. ביקש שבמידה האקבל מידע כלשהו אתקשר איתו.

ולא אחר אחר סגן הנשיא שבזמן ביקורו אצל סאדאת הרגיש שסאדאת מאד מעוניין בקיום שיחות באל-עריש, (כפי שסיפר לי בזמנו באזירון). אנטי מוזד אמרו לסגן הנשיא שישראל לא תסכים למפגש באל עריש. מונדייל התק עליהם ואמר שלעתו ישראל מעוניינת בשיחות ישירות והקיימת אותם בכל מקום. לזעת מונדייל סאדאת יהיה מעוניין להמשיך את השיחות לאחר לונדון באל-עריש. אמנם אינן להם מידע טובי בענין זה אך סאדאת רמז בכירון זה בעזרה בורה.

מונדייל הציע ספגש לשיחה לפני צאתו ללונדון ואמרתי לו שאודיע לו גם יתקבל אצלי מידע בנושא, כידוע לכם בהעדרו של הנשיא ממלא עתה מונדייל את מקומו.

דינא

גליה רות סלומה מניא סהיס 1000 י/א

משרד החוץ-מחלקת סודי

ביתר

** 3358
** **
** **
** **

ממוך 1 דף 1
ממוך 10 עותק 3

מל: וושינגטון, במחון, המוסד, נר: חוום 525, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 130778, וח: 1030

סודי ביותר/בעו - ב ה ו ל
משהבט - עבור שר הבטחון.
לשכת רם - עבור ד/ם לעניהם בלבד. (ללא תפוצה נוספת). תיקון
לשלנו 226 לווינגטון.
נא תקנו המשפט הראשון כלהלן:

השגריר לואיס בקטני לפנות ערב למסוד לשר החוץ כי לאחר
שהביד לווינגטון את דוח שיחתו עם שהח מאתמול וכן את
הודעתנו מהבוקר בענין הדיון חוזר הודעתנו מהבוקר בענין
הדיון. ולא כפי שנשלח בטעות בראשונה.
עד כאן.
קשר

תפ: שהח, סרהמ, שהבטנ בנפרד, מנכל, שטון, רסנ בנפרד, בוק,
רוון

דפי עותקים מ-1-10727-1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2744

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מתוך 1

דף 1

סודי ביותר

מתוך 12

עותק 3

**א: וושינגטון, נד: 226, מ: המשרד

**ד: מ, סג: מ, תא: 120778, יוח: 2230

**נ: המפגש

יוצא

סודי ביותר/מיידי

**השגריר

**א. השגריר לואיס בקסני לפנות עדב למסוד לשד החוץ כי לאחר

**שהעניין לוושינגטון את דו"ח שיחתו עם שהיה מאתמול וכן את

**תודתו העמוקה בעניין הדיון בהצגת העקרונות, הונחה למסוד לנו

**כ"י מבחינת האמריקאים אין צורך לדון בהצגת העקרונות במפגש

**לונדון, ושהם לא יעלו את הנושא ביוזמתם. אין הם יכולים לדבר

**בשם המצרים שכן אין להם כוונת מידע מוסמך לפי שעה, אך מובן

**כ"י אם יעלו ואת המצרים בלונדון יוכל שהיה דיין לאמוד ברוח

**הודעתנו מהבוקר שנסכים לדיון מיוחד לכך במועד שיקבע.

**ב. לואיס הוסיף כי שאלת גודל המשלוח המשתתפות בדיונים תפתר

**על אתר בלונדון

**לווינטטיין =

**תפ: שהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מונכל, ששון, דם

(בנכרה) 2, 10/11

דאפי ידועים סל, 2-710251-7675

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

אל: המשרד

מאח: וושינגטון

מס: 149

בשלח: 121800 יולי 78

התקבל:

מצפא.

בהמשך להודעות הפרו ישראליות שמטרו חברי ביהמ"ג קמף, רפובליקני חשוב ובולט ממדינת ניו יורק, דג'ים לויז, דמוקרט מקליפורניה (הנוסח שוגר אליכם כדיפ), פרטס אתמול חבר ביהמ"ג נורמן LENT (רפובליקני מניו יורק) ההודעה הבאה ברשומות הקונגרס :

STOP THE PRO- ARAB DRIFT IN U.S. MIDEAST POLICY

HON. NORMAN F. LENT OF NEWYORK

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

TUESDAY, JULY 11, 1978.

MR. LENT, MR. SPEAKER, IT IS WITH THE DEEPEST CONCERN THAT I BRING TO THE ATTENTION OF MY COLLEAGUES A MOST DISTURBING ARTICLE BY ROWLAND EVANS AND ROBERT NOVAK, REPORTING ON JULY 7, 1978, FROM CAIRO AFTER AN EXCLUSIVE INTERVIEW WITH EGYPTIAN PRESIDENT ANWAR SADAT. THE COLUMNISTS STATE THAT SUOAT NOW "PINS ALL HIS HOPES ON THE FACT THAT JIMMY CARTER HAS "STARTED TO PLAY A FULL ROLE" IN THE MIDEAST PEACE PROCESS FOR THE FIRST TIME."

MR. SPEAKER, THIS IS PRECISELY WHAT MANY OF US IN THE UNITED STATES HAVE FEARED WOULD BE THE RESULT OF THE SORRY 18-MONTH RECORD OF THE CARTER ADMINISTRATION'S INCONSISTENT, INCOHERENT POLICY MOVES IN THE MIDDLE EAST. INSTEAD OF PLAYING ITS TRADITIONAL ROLE AS A MEDIATOR IN THE MIDDLE EAST, THE UNITED STATES NOW SEEMS TO BE ASSUMING THE ROLE OF THE POWER BROKER, DICTATING CONDITIONS, AND REJECTING OR SUPPORTING PROPOSALS FROM ONE SIDE EVEN BEFORE THE OTHER SIDE HAS A CHANCE TO SPEAK OUT. RIGHT NOW THE UNITED STATES IS PRESSURING ISRAEL UNMERCIFULLY TO AGREE TO UNACCEPTABLE CONCESSIONS, WHILE ENCOURAGING THE ARAB STATES TO MAKE UNREASONABLE DEMANDS.

-2-

MR. SPEAKER, IT IS INSTRUCTIVE TO REVIEW THE PAINFUL LIST OF CARTER ADMINISTRATION BLUNDERS WHICH LED TO THIS SORRY STATE OF AFFAIRS. EARLY IN HIS ADMINISTRATION, PRESIDENT CARTER PROCLAIMED HIS SUPPORT FOR A PALESTINIAN HOMELAND, GIVING GREAT ENCOURAGEMENT TO THE ARABS, AND UNDERCUTTING THE ISRAELI POSITION.

LATER IN 1977 THERE CAME THE COMPLETELY MISGUIDED AND UNEXPECTED JOINT ANNOUNCEMENT WITH THE SOVIETS ENDORSING A GENEVA CONFERENCE AND SETTING PRECONDITIONS FOR THAT CONFERENCE. NOT ONLY DID THIS OPEN THE DOOR TO RENEWED SOVIET INFLUENCE IN THE MIDDLE EAST, IT VIOLATED SOLEMN U. S. COMMITMENTS TO ISRAEL FOR PRIOR CONSULTATION.

EARLY IN 1978 WE WERE HIT WITH THE UNBELIEVABLE DECISION BY PRESIDENT CARTER TO SELL LARGE QUANTITIES OF HIGHLY SOPHISTICATED U.S. FIGHTER PLANES TO EGYPT AND SAUDI ARABIA. THIS ENCOURAGED ARAB RESISTANCE TO ANY PEACE PLAN THAT WOULD HAVE A CHANCE OF SUCCESS, AND JOLTED ISRAEL'S FAITH IN U.S. SUPPORT FOR ISRAELI SECURITY.

RECENTLY, WE HAVE SEEN THE CARTER ADMINISTRATION EMBRACE- WITHOUT EVEN CONSTRUCTIVE CRITICISM- THE SADAT PEACE INITIATIVE IN WHICH EGYPT MADE NO CONCESSIONS BUT DEMANDED MANY FROM ISRAEL. NOT CONTENT WITH THAT, THE CARTER ADMINISTRATION NOW IS PUSHING ISRAEL AND EGYPT TO A CONFERENCE WITH THE UNITED STATES IN LONDON, WHERE FURTHER HEAVY PRESSURE CAN BE BROUGHT TO BEAR UPON ISRAEL. ANWAR SADAT INTERPRETS THIS MOVE- I BELIEVE RIGHTLY- AS A MAJOR CHANGE IN U.S. POLICY, WITH PRESIDENT CARTER NOW STARTING TO PLAY A FULL ROLE IN THE NEGOTIATIONS.

FORMER CARTER WHITE HOUSE AIDE MARK A. SIEGEL WHO COURAGEOUSLY RESIGNED HIS PRESTIGIOUS POST IN PROTEST TO THE ARMS SALES- RIGHTLY SEES THESE MONTHS OF BLUNDERS AS "ERRATIC AND UNSTABLE SWERVINGS THAT ACTED TO DESTABILIZE THE POTENTIAL PEACE PROCESS".

BUT, MR. SPEAKER, IT IS CLEAR THAT THE PRESIDENT'S MISTAKEN TACTICS ALSO HAVE PRODUCED A PRO ARAB TILT TO UNITED STATES MIDDLE EAST POLICIES WHICH GETS STRONGER AND STRONGER WITH EACH STEP IN THE WRONG DIRECTION. SUCH A POLICY CAN LEAD ONLY TO DICTATED CONDITIONS WHICH COULD UNDERMINE ISRAEL'S SECURITY AND LEAVE HER AT THE MERCY OF THE NATIONS DEDICATED TO HER DESTRUCTION.

-3-

IT IS HIGH TIME TO REVERSE THIS PRO ARAB DRIFT BEFORE
PERMANENT DAMAGE RESULTS.

IT IS VITAL THAT PRESIDENT CARTER RETURN TO THE REASONABLE, SANE
MIDDLE EAST POLICIES FOLLOWED BY SIX U.S. PRESIDENTS DURING THE
PAST THREE DECADES. THEY ALL RECOGNIZED THAT ISRAEL REPRESENTS
A GREAT STRATEGIC ASSET TO THE UNITED STATES, AND THAT
A MIDDLE EAST PEACE SETTLEMENT MUST BE BASED ON A FOUNDATION OF
SECURE, DEFENSIBLE BORDERS FOR ISRAEL. THE UNITED STATES MUST USE
ITS INFLUENCE AS A MEDIATOR, NOT AS A DICTATOR OF PEACE TERMS.

MR. SPEAKER, THE TIME GROWS SHORT FOR CORRECTING THE MISTAKES OF THE
PAST 18 MONTHS. I URGE PRESIDENT CARTER IN THE STRONGEST TERMS
TO RETURN TO THE TIME-PROVEN POLICIES OF HIS SIX PREDECESSORS.
THEIR BIPARTISAN WISDOM AND EXPERIENCE SHOULD NOT BE CAST ASIDE
SO RECKLESSLY.

ADKAN

RAFIACH.

שהח רוחם ס/רוחם שהבט מבכל המבכל מצפא מעת הסבראמזחיהם חקר רם אמנ תעיד הסטוריה

אטינגר

נט/אק

00000000

PRINTED AT THE
OFFICE OF THE
DIRECTOR OF THE
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

00000000

-3-

IT IS HIGH TIME TO REVERSE THIS PRO ARAB DIRT BEFORE
PERMANENT DAMAGE RESULTS

IT IS VITAL THAT PRESIDENT CARTER RETURN TO THE REASONABLE
POLICY WHICH HE FOLLOWED BY SIX U.S. PRESIDENTS DURING
THE PAST THREE DECADES. THEY ALL RECOGNIZED THAT ISRAEL BE
A GREAT STRATEGIC ASSET OF THE UNITED STATES, AND THAT
MIDDLE EAST PEACE MUST BE BASED ON A FIRM
FIRM RECOGNITION OF ISRAEL'S RIGHT TO EXIST AND
TO BE TREATED AS A NATION, NOT AS A DICTATOR OF PEACE.

IT IS SHORTLY THE TIME TO CORRECT THE MISTAKES OF
PRESIDENT CARTER IN THE STRONG
RETURN OF THE PROVEN POLICY OF HIS SIX PREDECESSORS.
FOR THE FUTURE, WISDOM AND EXPERIENCE SHOULD BE GUIDES.

DEAR

MR. [Name]

PLEASE PRINT NAME AND ADDRESS OF ADDRESSEE IN FULL ON REVERSE OF THIS CARD

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כסחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים). תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר 5 מתוך 24 עותקים

סודי ביותר

אל: המשדר

מאת: וואשינגטון

מס. 146

נשלח: 121700 יולי 78

התקבל: 130015 יולי 78

מנכ"ל, דע אצנובר (הו/ז)

לבנון - בהמשך למברק מס 143 (37) של בד און .

1. באחרים עם דרייפר הוא סיפר על התקשרותו של וליוטיס עם הציר. לדבריו נערכו כבר מספר פגישות טלפוניות למחמד בנושא משלוחי הנשק דרכי הימ מישראל לנוצרים בג'ונייה. דרייפר זיהה את קונגרסמן מקלוסקי כאחד הפונים .

2. דרייפר אמר שהם מצאו לנכון להודיע לנו מבעוד מועד שהכינו את הדובר למקרה וישראל היום בנושא זה. לפי ההנחיות צריך הדובר בשלב ראשון להשיב כי אהוב מקווה שתחול הרגעה בלבנון וכל הצדדים יגלו התאפקות. אם תוצג לו שאלה נוספת ויילחצו בנושא אספקת הנשק מישראל, עליו להשיב כי אהוב ראחיה דיווחים אלו בסוכליהם הידיעות אך לפי שעה אינה מוכנה להגיב על כך עד אשר תהיה לה הזדמנות לבוא במגע עם ישראל כדי לבדוק את אמיתות הדיווחים. בשלב שלישי אמר הדובר יילחצו עוד יותר וישראל בנוגע לאפשרות של העברת נשק אמריקאי מישראל לנוצרים. רק אז על הדובר לומר כי באחרונה קבלה אהוב הבטחות מתאימות מנציג ישראלי בכיר שישראל תכבד את כל החסדדים לפיהם סופק לה נשק אמריקאי .

3. דרייפר הוסיף כי מאחר והיום יופיע רסטון בתפקיד הדובר הדי היה צורך להכיר עבודו בדיוק נמרצ את נוסח התשובה בשלבים אחרת היה עלול להגיב את שלב גי כבר בתשובה על השאלה הראשונה.

תורגמ. ===

שהם הם סליחה שבבא (בנסר) אנוף אנוף סיון ינון זיהו, רמ קלואן
אנוף אנוף

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוץ וסודות גשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר 6 מתוך 27 עותקים

סודי ביותר

מס. 143
נשלח: 121700 יולי 78
התקבל: 122324 יולי 78

אל: המשד
מאת: וואשינגטון

אל מנכלי, דע ציחנובר. (ה'ז'ר)

בלבנו.

1. החקשר ולי וטיס ואמר שבימים האחרונים חדשו חוגים קונגרסי ונאליים שאלותיהם למחמדי לגבי העבדת נשק אמריקאי מישראל לנוצרים. כנ הופנו למחמדי היומ מספר שאלות עתונאיות הנ לגבי המצב הכללי בלבנו והנ לגבי משלוחי הנשק, במיוחד על סמך הידיעות שהנוצרים מקבלים נשק דרכ הימ.

דובר מחמדי תוודכ באמ אכנ ישאל לגבי משלוחי הנשק, לחשיב שהחוק האמריקאי בעניינ זה ברור ושאהבי קבלה בעבר ASSURANCES ישראליים בנדונ.

כנ יתייחס הדובר לדברי המזכיר במסיבת העתונאים של יום בי שעבר והיינו שהוא מקווה שתהיה האטה בקצב החמוש של כל הצדדים.

ולי וטיס הוסיף לנלי שכידוע אישר שהבטי שאנו אכנ מעבירים נשק. כנ הגיעו ידיעות למחמדי שהמנהיגים הנוצריים מצפים שהמשלוח הבא שיגיע מישראל יכלול נשק כבד כגונ טנקים, תותחים, טילים וציווד כבד אחר.

ולי וטיס הוסיף לככ שהוא בהחלט ער לדאגתנו לביטחונמ של הנוצריים בלבנו, דאגה שהיא גמ נחלת האמריקאים. יחד עם זאת הוא חושש שאמ אכנ נספק ציווד כבד לנוצריים, הם עשויים לא להכין את הדבר נכונ וינצלו עובדת קבלת הציווד למתקפה משלהם, דבר שהוא יוכל להיות הרה סכנות הנ בלבנו עצמה והנ באזור כולו.

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

משרד החוץ

מחלקת הקשר

קברק נכנס - מסווג

ככל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסיחוץ וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

-2-

וליוטיס אמר שהוא יודע שאנו עושים מאמצים להרגיע את המצב אך משלוחי נשק עשויים לשים לאל את מאמצינו האחרים.

וליוטיס העיר שיתכב ונרצה לשקול הספקת נשק לא מתוצרת ארה"ב ופחות מתוחכמ, לנוצרים.

לבסוף בקש וליוטיס להעביר לירושלים:-

" WE WOULD URGE YOU TO REVIEW AT A SENIOR LEVEL YOUR ARMS SUPPLY POLICY TO THE CHRISTIANS "

כנ בקש וליוטיס לאור הפניות הקונגרסי ונאליות שנחזור פעם נוספת על הודעתנו שאינן אנו מספקים נשק שסופק לנו במסגרת הסיוע האמריקאי או ציוד אחר שחלות עליו המגבלות לגבי העברה לצד שלישי.

משכ השיחה חזר וליוטיס פעמיים על כך שהנושא הזה נדון בין המזכיר לנשיא מספר פעמים ושהמזכיר השאיר הנחיות למחמדי בטרם צאתו לג'נבה לשפול בנושא דחופות.

וליוטיס הזכיר את שיחתו של דרייפר עם תורגמן (מברק מס' 117 מ-7.11) והצעה לערוך התייעצויות בינינו בדרך מתאים על מחשבות לטווח ארוך לגבי לבנון. כאשר שאלתי האם העבירו בנדון כבר הנחיות ללואיס אמר וליוטיס שיתכב ובינתיים עדיף להמתין לתגובה מירושלים על הדברים שאמר דרייפר לתורגמן.

בר אונ.

שהיה זה - אלה - שהם לנו אמנם הם זיכרון - חזק

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is mostly illegible due to blurring.

Second section of handwritten text, appearing as several lines of a list or a short paragraph.

Third section of handwritten text, continuing the list or paragraph from the previous section.

Fourth section of handwritten text, possibly a distinct entry or a new paragraph.

Fifth section of handwritten text, continuing the sequence of entries or paragraphs.

Sixth section of handwritten text, appearing as a block of several lines.

Seventh section of handwritten text, possibly a concluding paragraph or a final entry.

Final section of handwritten text at the bottom of the page.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים

עותק מספר 3 מתוך 11 עותקים

סודי ביותר

מס. 137

נשלח : 121300 יולי 78

התקבל: 122025 יולי 78

אל: המשרד

מאת: וואשינגטון

מ י ד י

סודי ביותר-מידי לנמענ בלבד

אל: שחח - לנמענ בלבד.

בוטז

א. אחמול העברתי לסגן הנשיא את הודעת דובר לשכת העתונות הממשלתית המכחישה הסיפור בוואשינגטון שטאר. עכשיו התקשר אלי סגן הנשיא להודות על המכתב וההכחשה. סגן הנשיא בקשני במיוחד להעביר תוזתו והערכתו לשחח על שהורה להעמיד הדברים על דיוקם ומנע בכך אי-נעימויות.

הבטחתי לסגן הנשיא להעביר דבריו לשחח והפניתי תשומת לבו גם לדברי שחח לשגריר לואיס בנדון וכן להתייחסות רהימי לביקור מונדייל באגרתו לנשיא. סגן הנשיא הודה מאד.

ב. סגן הנשיא התייחס לועידת לונדון ואמר שהדבר הטוב ביותר שניתן לצפות הוא שהצדדים ימצאו

MEANINGFUL WAY TO CONTINUE THEIR CONTACTS AND NEGOTIATIONS.

סגן הנשיא אמר שאינן להנחית שתוכן יומיים שלושה אפשר יהיה להגיע לתכנית מוסכמת אך הדגש צריך להיות לא לשבור המגעים וליצור מכניזם להמשך ההתדיינות והדו-שיח.

דיניצ ==

להיחזק חייב להיות אצלנו

** 2274

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך 7

מתוך 12

דף 1

עותק 3

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**אל: וושי, נד: 187, מ: המשרד

**דח: מ, סג: מ, תא: 110778, זח: 2000

**נד: שיחת שהח-לואיס

NSI

זודי ביותר/מיד

דף 1 ע 1

השגריר.

**להלן עיקרי שיחת שהי"ח עם השגריר לואיס מיום 11 ביולי. נכחו: מצדנו עברון ורובינשטיין. מצדו בלקוויל. השיחה ביוזמת

**השגריר.

1. שהי"ח פתח בהתייחסו לסיפור בענין מונדייל ביי וושינגטון סטאר'י וספר לשגריר כי פורסמה ע"י משרדנו הכחשה מפורטת

**ונשלחה גם לווישינגטון. (נוסח ההכחשה נמסר לשגריר). השגריר ציין, בין היתר, בדברו על הפרסום המופרך, כי בשיחת מונדייל

**עם שר הבטחון לא עלה כלל ענין הכפירים לטיוואן, אלא בשיחה עם וועדת השרים כולה.

2. לואיס אמר, כי בתשובה לשאלתנו בדבר הרלב המשלחת המצרית קיבל הודעה שאיימלס אינו יכול לקבל תשובה של ממש, כי כאמל

**נקרא ברגע האחרון להצטרף לנסיעת סאדאת בווינה, ועמו ראש לשכתו, והם ישובו רק ב-14/7, ואולי כאמל יסע הישר ללונדון.

**לדעת איימלס לא יצורף איש צבא למשלחת המצרית.

3. לואיס הזכיר בקצרה כי סידורי הבטחון מטופלים בלונדון בשיתוף הבריטים.

4. א. לואיס אמר כי בשיחות לונדון יהיו ההצעות משני הצדדים על השולחן, וזהו הסיכוי הראשון לשיחות ישירות מאז ינואר.

**לדעת ארה"ב, נדאי שבשיחות אלה יקבלו שני הצדדים הבהרות זה מזה בדבר ההצעות ונושאי המפתח בהן, ושגרירם יציע לסאדאת

**ולכאמל, שבאמל יהיה מוכן לפרש את הצעתם ולשאול על שלנו. מובן כי ניתן להציע גם גישות אחרות.

ב. לדעת ארה"ב צריך הפודום להיות בלתי פורמלי ככל האפשר, ולא באוירה של ועידה פורמלית, ולכן יהיו השיחות בסווויטות של

**המשלחות, ולא באולם ישיבות, עם מקסימום של חמישה משתתפים מכל צד, דבר שיאפשר אוירה בלתי פורמלית. זו גם הסיבה שרצו

מספר ירושלים טל. 2-714251-7875

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 דף ** מתוך 7
 3 עותק ** מתוך 12 סודי ביותר

**
 ** **
 ** **
 ** **

**המשלחות יהיו באותו מלון.

**ג. האמריקנים צופים תערובת של פגישות תלת-צדדיות ודו-צדדיות.

**ב-18.7.71 בבוקר יציע המזכיר שייפגש עם כל אחד משני החוץ בנפרד

**בסוויטות שלהם, ואחרי תיערך פגישה של כל שלושת המשלחות

**בסוויטה של המזכיר. לאחר הערות פתיחה אחדות של ואנס ודיין

**ל לוח זמנים, יומין ואנס את כאמל להעלות את ההצעה המצרית

**...להבהירה, ואחרי את שהח' דיין להעלות הצעתנו ולהבהירה תוכל

**להיות התייחסות הדדית. לאחר ישיבה תלת- צדדית זו, ידצה

**המזכיר להזמין את המשלחות לארוחת צהריים, ולאחריה ייערכו שוב

**פגישות דו צדדיות, בין ואנס לכל אחד משני החוץ לחוד. הערב

**היה פנוי ל- FOLLOW ON SESSIONS, אך

**האמריקנים מציעים למצדים לפחות פגישה אחת דו צדדית בין שהח'

**דיין לכאמל, שמוצע לקיימה בערב היום הראשון או בבוקר היום

**השני. בהמשך הבוקר של היום השני (19.7) תיערך שוב פגישה תלת

**צדדית, ואחרי ביום השני שוב פגישות דו-צדדיות בין ואנס לשני

**החוץ לחוד, ולפנות ערב מסיבת עתונאים. אם ידצה כאמל פגישה דו

**צדדית עם שהח' דיין לפני כן, הדבר ניתן, כמובן, אך האמריקאים

**חוששים שהדבר לא ילך. התכנית כולה כמובן נסיים לשינויים

**במידת הצורך ולפי רצון הצדדים.

**5. שהח' ניקט לבדור אם דובר משלחת ארהב' ישתתף בשיחות וכן אמר

**כי כנראה משלחתנו תימנה ששה אנשים. כן יציע שהח' כי השיחות

**התלת צדדיות יירשמו ע"י קצרנית למניעת ויכוחים.

**לואיס הבטיח כי יברר זאת. לגבי הרוב משלחת ארהב' אמר לואיס

**י מניה שיהיו לצד המזכיר גם טונדרט, אטרטון, סטרנר, איילצט

**-- לואיס.

**6. שהח' אמר, כי בקטר לפגישה דו צדדית עם כאמל, אם הלה לא ירצה

**בה מאוד, אין הואן שהח' מעוניין לדחוק לכך בשום אופן, שהח'

**הוסיף: מעולם גם לא ביקשתי פגישה עם סאזאת, הגם שפגישה בואת

**הוצעה ע"י שהבטי. לואיס אמר, כי ניתן יהיה לבדוק זאת, לאחר

**שידעו האמריקנים מצב העניינים, שכן כאמל עצמו אינו להוט לכך

**ויהא צורך מבחינתם ללכופף את ורועו'. שהח' חזר ואמר שאם

**כאמל לא ירצה באמת בפגישה דו צדדית אפשר בלעדיה.

**7. שהח' שאל, לגבי דברי המזכיר במסיבת העתונאים אתמול, על ה-

**SET OF PRINCIPLES שעליהם דיבר בסיפא שלה.

**לואיס השיב, כי לדעת המזכיר, הגם שאין הפגישה נקראת בשם הועדה

**המדינית, זהו מעין שחזור שלה; והואיל ולאחר ינואר, מסעות

7.8.75 ידוע: רומילוס סול. 2-151251-2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מתוך 7

דף 3

סודי ביותר

מתוך 12

עותק 3

**
** **
** **
** **

**
**
**
**
**

**אתרטרון באיזור ושיחות שהח בוויינגטון היתה טיוטה להצהרת
**עקרונות, שבחלקה היתה מוסכמת ובחלקה לאו, והואיל וטייטה זו
**קיימת-הרי יהא נייר זה אחד מ-3 ניירות שיש לדון בהן בלונדון.
**המוכיר רואה אמנם במרכז המפגש-דיון בשתי התכניות, אך אם
**ייראה בעיני הצדדים לעבוד על הצהרת העקרונות- אפשר לעשות
**בן. זוהי פרשנותו של לואיס לדברי המוכיר.

6. שהח' אמר, כי אינו סבור שעלינו לחזור להצהרת העקרונות,
**שאמנם הוסכמה בחלקה הגדול אך לא היתה מוסכמת בחלק מן
**הנקודות. שהח אינו מעוניין לחזור לכך ולדעתו גם לא תהיה לו
**הסמכות לעשות כן. שהח אמר, כי סבר שפירוש דברי המוכיר
**שונה, היינו, שבאמרו

COMPREHENSIVE

**כוונתו שיש לכלול גם את סוריה, ללא ספק.
**לואיס אמר, כי המוכיר חווה על מה שאמרה ארהב' במשך כל
**הזמן, מאז ועד עתה, שהכוונה היא שהמהלך הנוכחי ישמש שלב
**ראשון לשלום כולל. לכן מדובר על מערכת עקרונות, שהרי זו מטרת
**ההצהרה-לנהל לפיה מומ' על הסכם שלום. פרושו של לואיס
**הוא, שארהב' רואה את התועלת שבפגישת לונדון ובהתכונות בשתי
**התכניות הספציפיות, ועם זאת בנסיון לתת דוח' מצב היכן עומדת
**הצהרת העקרונות ולאן הגיעה. לואיס הוסיף, כי אם ייראה הדבר טוב
**בעיני ישראל לדון בכך-מה טוב, ואם לאו-יבהיר זאת למוכיר.

**שהח אמר, כי מה שקרא בתוך דברי המוכיר, אינו טיוטת הצהרת
**העקרונות אלא דבר אחד, היינו דיון במטרה להשיג שלום כולל
**במהות'. אולם שימוש במונח זה צריך לכלול גם את הפליטים, דבר
**ונכלל בשעתו בביטוי
**IN ALL IT'S ASPECTS
**ואילו כאן אין המוכיר אומר שהמדובר בהצהרת עקרונות. לואיס
**אמר כי בדברים קודמים בשיחה מתיחס המוכיר להצהרת העקרונות
**שהוחל בניסוחה.

**שהח ביקש כי לואיס יעביר למוכיר בקשתו והערתו שלדעתו לא נובל
**לדון בנושא זה, והוא עצמו מאוד לא ירצה לחזור שוב לדיון
**במילים, לא מכיוון שהוא חושש לנגוע בכך, אלא מכיוון שיש לפנינו
**עתה שתי תכניות קונקרטיות, והפרוצדורה שהוצעה נראית לו. ישנן
**גם שאלות שירצה לשאול את המצרים, וכן להסביר את תכניתנו
**שלנו, על מנת לברר את האפשרות לגשר על הפער ביניהנו כפי שדיבר
**עם סגן הנשיא מונדייל. יש צורך לברר מהי תפיסתם של המצרים
**ואין זה טוב אם במקום להיכנס לכך, ייערך דיון במילים כפי שהיה
**בעבר

IN ALL IT'S ASPECTS

צילום ממוחשב מס' 718251-2-718251-718251

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ממוך 2 4 דף **
ממוך 12 עותק 3 **

**
** **
** **
** **

**
**

**וכדומה). עקרונית אין לנו דבר נגד שלום כולל, אך דיון בכך
**צריך לכלול גם את בעיית הפליטים ושותפים לו צדדים אחרים. שהח
**הוסיף, כי אינו רוצה לשנות המילים שבהצהרה וגם לא יהיה מוסמן
**לכך.
**לדעתו, הצעתנו מ-22.3.78 בווישינגטון היא הטובה ביותר שיכולנו
**ושיכולה ממשלה זו להציע. נוספה לכך תשובתו של פרופ' ברק
**:נשיא קארטר בענין 242. לא נוכל מעבר לכך, ולכן מציע שהח, שלא
**--נסה שוב לחזור למיקוח על מילים כדי שלא נפסיד את הדיון
**בהצעות המעשיות ובנסיון לראות מה ייעשה הלאה.

**
**לואיס אמר כי יעביר את הדברים באורח נאמן.

**9. לואיס הוסיף, כי המזכיר רוצה לחשוב על מה שייצא מן הפגישה.
**הממשל סבור, שחשוב מאוד שיוסכם, כי יהיו מגעים נוספים בין
**מצרים לישראל, שכן זהו אלמנט המפתח, והאמריקנים מדגישים זאת
**באווני מצרים ומקוים לקבל הצעות מהם. סאדאת הוכיר אפשרות מפגש
**באל-עדיש. שהח אמר כי דיבר גם על באר שבע. לואיס אמר כי באר
**שבע הווכרה בעבר, ואילו לאחרונה הוכיר סאדאת את אל-עדיש
**בלבד, אם כי איילטס סבור שאולי גם באר שבע אפשרית. לואיס
**שאל, הניתן לחשוב על המשך לאחר לונדון, בסוף יולי או בראשית
**אוגוסט. שהח השיב בחיוב, אך הדגיש כי לא היה רוצה שתבוטל
**הועדה הצבאית. אם יעלה נושא סיני, או סידורי הבטחון ביוש'י
**שעניינם צבאי, יש צורך לדון בכך בוועדה הצבאית. באשר למקום
**הפגישה- היא יכולה להיות גם אל עדיש ואולי בחילופין בין באר
**שבע לאל עדיש.

**לואיס שאל על האפשרויות הטכניות באל עדיש ושהח אמר כי דבר זה
**ניתן להסדיר שכן יש במקום שדה תעופה מים וחשמל ואקלים טוב
**מאוד. שהח הוסיף כי לדעתו האישי, אם יעמוד סאדאת על אל עדיש
**בלבד שהוא קורא לה בירת סיני, והיא כעת בשליטתנו-ניתן
**הדבר, ונסכים לאל עדיש או אל עדיש ובאר שבע, כמקום עדיף על
**לונדון. לשאלת לואיס השיב שהחי, כי אין מניעה עקרונית להמשיך
**בסוף יולי או בראשית אוגוסט.

**10. לואיס אמר, כי האמריקנים סבורים, שמוטב כי בסוף הפגישה, תהא
**הצהרה משותפת שהשיחות היו מועילות, וכי המצרים והישראלים
**מתכוונים להמשיך במגעים ביניהן. המזכיר מקוה שהאמריקנים יהיו
**ACTIVELY ENGAGED בענין, וישלח את
**אתרטון לאיוור, מיד לאחר לונדון, כדי לנהל שיחות ומגעים עם
**ירדן וערב הסעודית, כשהוא עצמו נכון לבוא במועד מאוחר יותר.

דפוס ירושלים טל. 710251-2 גל. 7475

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מ.ת.ו.ך. 2 5 דף **
מ.ת.ו.ך. 12 3 עותק **
סודי ביותר

**
** **
** **
** **
** **

כלומר, לונדון כשלב ראשון בתהליך נמשך.

10. שהח' אמר, כי הוא מקוה, שלא נמצא במצב שאיננו רוצים להמשיך, אך
הוא מרגיש אישית, כי בלונדון נשאל את המצרים במה בדיוק דנים
ונו- בסימפוזיון או בענין תכליתי. התחלנו בדיון על סיני, אחכ'
... וועלה נושא הערבים הפלסטינאים, אך אם נמשיך, האם יחתמו עמנו
המצרים הסכם לגבי סיני וכן יושי' ועוה, או שמא יאמרו, שהם
מבקשים מחוסיין לבוא, שכן אינם יכולים לעשות כן, ואחכ' נצטרך
לשאול את עצמנו מה מתרחש כאן: שאלות על גבי שאלות במשך כמעט
שנה. השאלה היא, האם ניתן לדון בפירונו ובישובים ולנסות להגיע
להסכם שלום, או יש לחכות, בגלל שאלת הערבים הפלסטינים, שיבוא
חוסיין, ואולי גם מה עם אסד. בהצעה המצרית אין גם דבר על
הסטטוס של ירושלים. הוסיף שהח', כי אינו סבור, איפוא, שיוכל
לומר עתה דבר מה על הצהרה משותפת בסוף הפגישה בלונדון. אנו
רוצים להמשיך בזומ', אך לא לשבת כל הזמן על ספסל
הנאשמים, ובלונדון עשוי להגיע רגע שבו נשאל במה המדובר.

11. לואיס אמר כי זוהי שאלה לגיטימית אך אינו סבור שכאמל יוכל
להשיב על כך בשעה שסאדאת לא הצליח להשיב. שהח' אמר, כי יש צורך
בנסיון רציני לדון על כך.

12. שהח' שאל, אם סאדאת יפגוש בגרמניה את קארטר. לואיס השיב כי
דק ענין זה ולפי המידע שקיבל אין לשמועות בעתונים יסוד, דבר
... זה נדון לפני שבועיים-שלושה והחלט בשלילה. אמנם גם לא יוכל
לערוך שהדבר לא ייצא לפועל.

13. שהח' שאל, כמי מאנשיו מאמין סאדאת ובמי הוא בוטח. לואיס
השיב, כי לדעת האמריקנים היחידים שהוא מאמין להם הם מובארך
וגמאסי בעניני מדיניות חוץ, ואילו כאמל הוא מבצע וממלא
הוראות. לא ברור עד כמה משמש מובארך כיועץ לנשיא, אך הוא נוכח
בכל הפגישות ומעביר לעיתים קרובות את מחשבות סאדאת
לאילטס, ואם וקוק אילטס לתשובה מהירה בענין כלשהו, ואינו יכול

מסמך הישראלי מס' 718251-2 גל' 7475

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1001 ביוטר

מתוך 7
מתוך 12

דף 7
עותק 3

**
** **
** **
** **

**
**
**
**
**
**

**לנסות להבחין בין הסכמים והצעות שיפורסמו ובין מה שניתן
**לעשותו בלא להצהיר עליו לעולם כולו. לואיס שאל, הניתן לעשות
**זאת במפגש בין השלושה בלבד - המוכיר, כאמל ושהח'. שהח אמר, רק
**אם כאמל, ראשית, רוצה בכך בכל מאודו, ושנית, שהוא מסוגל לדבר
**תכליתית אמנם לשהח עצמו אין סמכות מראש ולא יבקשנה, אך אם
**ישמע הצעות יביאן לפני רהם והממשלה. שהח חזר וציין כי כל מה
**וצריך להיות פומבי, יייה, בהכרח, מבחינת הערבים, דבר קיצוני, שלא
**-- וכל לקבלו.

** (בחיוכ) קל להם יותר לדבר עם פרס או גולדמן, שאינם מנהלים
** מומ'. עברון הוסיף שגם גולדמן אמר, כי המחיר שנדרש על ידיהם
** גבוה מדי.
** השיחה נמשכה כשעה וחצי.

**רוני שטיין =

** תפ: שהח, רהם, סרהם, שהבט(נ)נפרד, מנכל, ששון, רס(נ)נפרד, ברק, יי, *

רצון ירושלים טל. 2-710251-7675

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 6 מחוץ דפים

עותק מספר מחוץ עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כסחון המדינה יחסיחוץ וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

סודי ביותר

נר: 134

מידי נשלח: 111800 יולי 78

התקבל: 120144 יולי 78

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

מכיל:

במסגרת פגישות עונתיות שהנשיא מקיים בבית הלבן עם חברי קונגרס יזן אליו הנשיא אמש לבית הלבן כמה חברי ביחסי וסנטורים לארוחת ערב ושיחה שארכו כארבע שעות. פרט לנשיא השתתפו גם וואנס שהיה הדובר העיקרי, ברזינסקי שלא דיבר כלל.

עיקר השיחה נסב על בריחה (סאלטי, המשפטיים) המזהתי, סיוע חוצ ותורכיה.

את הפרק על המזהתי פתח וואנס באמרו: -חלפו כשבעה חודשים מאז נפגשו סאדאת ובגיין פנימ אל פנימ ונפסק המומי הישיר. הושגה קצת התקדמות במגעיים. הרבה הושג במגעיים בין שרי הבטחונ.

נותרו שתיים שלוש בעיות לפחורונ: -רצועת עזה, הגדמעי והשאלה הפלשתינאית.

שני הצדדים הגישו הצעות (PROPOSALS) וכך הצעות (SUGGESTIONS) לגבי הצהרת עקרונות.

אזהבי משתדלת להביא בלונדון להסכמה בין הצדדים ומקווה להשיג הסכם כל שהוא.

שני הצדדים הסכימו על תקופת מעבר של חמש שנים, אך לא הוסכם ביניהם מה יעשה בתקופה זו.

1950

STATE OF TEXAS
COUNTY OF DALLAS

Know all men by these presents, that _____ of the County of Dallas, State of Texas, for and in consideration of the sum of _____ Dollars, to _____ of them in hand paid by _____ the receipt of which is hereby acknowledged, have granted, sold and conveyed, and by these presents do grant, sell and convey unto the said _____ of the County of Dallas, State of Texas, all that certain _____

WARRANT

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

TO HAVE AND TO HOLD unto the said _____ and his heirs and assigns forever, all that certain _____

WITNESSETH

ATTEST

My commission expires _____

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם עאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המרינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מחוך _____ דפים

עותק מספר _____ מחוך _____ עותקים

סוד-2-ביותר

למוכי הושגה הבנה לגבי שלטון עצמי לפלשתינאים אך יש הבדלים לגבי פרטים.

שני הצדדים צריכים לעבד יחדיו את הסדרי הבטחון החדדי. עדכאנ דברי ואנס.

הנשיא התערב מפעם לפעם בדברי ואנס, כשהוא מעלעל בניירות שהכינ לעצמו מהאנץ וחזר על המחוייבות שלו וידידותו לישראל.

הנשיא עסקת המטוסים לא עלה כלל בשיחה.

הנשיא דיבר בתוקף רב על הצורך באישור חוק סיוע החוצ.

במה מהנ וכוזים אמרו לו שאינ מנוס מקיצוצ בחוק הסיוע. הנשיא הביע התנגדות לקיצוצ וחזר וקרא לאישור החוק.

הנשיא קרא לנאספים להסיר את האמברגו מעל תורכיה.

אחד המשחתפים בירכ הנשיא וואנס על הודעותיהם בעניינ המשפטים בברייהמי. הנשיא אמר בתגובה כי יש לו עניינ רב בהבטחת זכויות האדם.

הנלי מתוכ רישום שערכ אחד המשחתפים.

דפ"ח.

שהה רהג סו רהג אנפ שפבט אלגנט אביותו יובלן ססק יובלן מ יובלן

מחלקת המבחנים - תשס"ח

מבחן סגור

שם: _____
מס' זהב: _____

תאריך: _____
שם: _____

שאלה מס' 8

הנתונים הם: $\sin \alpha = \frac{3}{5}$ ו- $\cos \alpha = \frac{4}{5}$ כאשר α זווית חادة.

א) חשבו את $\sin 2\alpha$ ו- $\cos 2\alpha$.

ב) חשבו את $\sin \frac{\alpha}{2}$ ו- $\cos \frac{\alpha}{2}$.

ג) חשבו את $\tan \alpha$.

ד) חשבו את $\tan 2\alpha$.

ה) חשבו את $\sin \frac{\alpha}{4}$ ו- $\cos \frac{\alpha}{4}$.

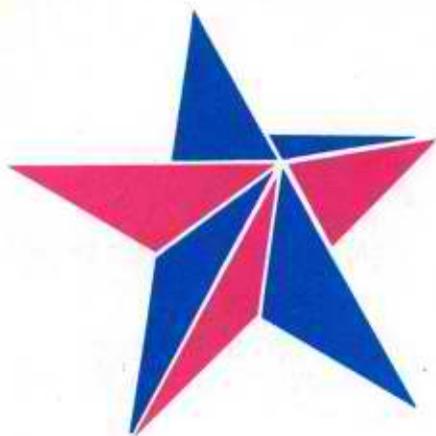
ו) חשבו את $\sin \frac{3\alpha}{4}$ ו- $\cos \frac{3\alpha}{4}$.

ז) חשבו את $\sin \frac{\alpha}{2} \cos \frac{\alpha}{2}$.

ח) חשבו את $\sin \frac{\alpha}{2} \sin \frac{\alpha}{2}$.

תשובה:

התשובות הן: א) $\sin 2\alpha = \frac{24}{25}$, $\cos 2\alpha = \frac{7}{25}$; ב) $\sin \frac{\alpha}{2} = \frac{3}{5}$, $\cos \frac{\alpha}{2} = \frac{4}{5}$; ג) $\tan \alpha = \frac{3}{4}$; ד) $\tan 2\alpha = \frac{24}{7}$; ה) $\sin \frac{\alpha}{4} = \frac{3}{5}$, $\cos \frac{\alpha}{4} = \frac{4}{5}$; ו) $\sin \frac{3\alpha}{4} = \frac{3}{5}$, $\cos \frac{3\alpha}{4} = \frac{4}{5}$; ז) $\sin \frac{\alpha}{2} \cos \frac{\alpha}{2} = \frac{12}{25}$; ח) $\sin \frac{\alpha}{2} \sin \frac{\alpha}{2} = \frac{9}{25}$.

official text

JULY 11, 1978

(TRANSCRIPT) SECRETARY VANCE'S JULY 10 NEWS CONFERENCE

WASHINGTON -- FOLLOWING IS THE TRANSCRIPT OF SECRETARY OF STATE VANCE'S NEWS CONFERENCE JULY 10, FOLLOWED BY A STATEMENT ON LONDON MEETING OF FOREIGN MINISTERS ON THE MIDDLE EAST.

(BEGIN TRANSCRIPT):

SECRETARY VANCE: GOOD MORNING.

MR. ANDERSON.

Q: MR. SECRETARY, THE SOVIETS SEEM TO HAVE MADE A DEAD LETTER OUT OF THE 1972 BASIC SET OF PRINCIPLES SIGNED WITH THE UNITED STATES, IN WHICH BOTH SIDES AGREED NOT TO TAKE ADVANTAGE UNILATERALLY OF THE OTHER.

THE HELSINKI AGREEMENT OF 1975 APPEARS TO HAVE BEEN VIOLATED, AND THERE APPEAR TO BE MORE VIOLATIONS IN PROCESS WITH THESE CURRENT TRIALS.

THE QUESTION IS: IF WE HAVE BEEN BURNED, AS APPEARS TO BE THE CASE ON TWO IMPORTANT AGREEMENTS WITH THE SOVIETS, WHAT THEN IS THE POINT -- AND WHAT ARE THE CHANCES -- OF THE SENATE APPROVING A THIRD TREATY SUCH AS THE S.A.L.T. TWO?

SECRETARY VANCE: THE STRATEGIC ARMS LIMITATIONS TALKS, WHICH WOULD LEAD TO AN AGREEMENT IN THAT AREA, ARE OF PARTICULAR IMPORTANCE, AS I HAVE INDICATED ON MANY, MANY OCCASIONS. THEY DEAL WITH THE SECURITY OF OUR NATION, THE SECURITY OF THE SOVIET UNION, AND INDEED, AFFECT THE PEACE OF THE WORLD.

THEREFORE, THEY STAND ON THEIR OWN TWO FEET AND HAVE A SPECIAL QUALITY.

IF ONE LOOKS BACK AT WHAT THE EXPERIENCE HAS BEEN IN THE AREA OF AGREEMENTS REACHED IN THE STRATEGIC ARMS AREA -- AND AS YOU KNOW, A STUDY OF THIS HAS BEEN MADE AND SUBMITTED TO THE CONGRESS -- THERE ARE NO INDICATIONS THAT THERE HAVE BEEN VIOLATIONS OF SUCH AGREEMENTS.

I BELIEVE THAT IF AGREEMENT CAN BE REACHED IN THE AREA OF STRATEGIC ARMS, WHICH I BELIEVE IS THE CASE -- I BELIEVE THAT AN AGREEMENT CAN AND WILL BE REACHED, AN AGREEMENT WHICH IS VERIFIABLE, AND I STRESS VERIFIABLE -- THEN THAT AGREEMENT SHOULD BE RATIFIED BECAUSE IT IS IN THE NATIONAL INTERESTS OF THE UNITED STATES AND AFFECTS, AS I SAID, THE WHOLE QUESTION OF WORLD PEACE.

(MORE)

01

Q: COULD I JUST FOLLOW THAT UP, PLEASE?

WOULD YOU AGREE THAT THEY HAVE CERTAINLY VIOLATED THE SPIRIT, IF NOT THE LETTER, OF BOTH THE 1972 AND 1975 AGREEMENTS?

A: WITH RESPECT TO HELSINKI, THE ACTIONS WHICH HAVE BEEN TAKEN RECENTLY WITH RESPECT TO THE DISSIDENTS IN THE SOVIET UNION INDEED RAISE VERY SERIOUS QUESTIONS ABOUT VIOLATIONS OF THAT AGREEMENT.

WITH RESPECT TO THE OTHER AGREEMENT TO WHICH YOU REFER, THAT PRESENTS A MUCH BROADER QUESTION, WHICH I DON'T CHOOSE TO COMMENT ON AT THIS TIME.

Q: MR. SECRETARY, KEEPING THE SPIRIT AND THE LETTER OF AGREEMENTS IN MIND, HAS THE ADMINISTRATION MADE A UNILATERAL DECISION TO GO AHEAD WITH A MOBILE MISSILE -- CALL IT "SHELL-GAME MISSILE" OR WHATEVER -- AND IF IT HAS, ISN'T IT OBLIGED TO NEGOTIATE THAT WITH THE SOVIET UNION OR AT LEAST TELL THEM?

OR DO YOU FEEL, WITHIN TERMS OF THE S.A.L.T. ONE AND YOUR NEGOTIATIONS SO FAR, THAT ONE PARTY HAS THE RIGHT IN ITS OWN SELF-DEFENSE TO MOVE ITS MISSILES AROUND AND BUILD MORE SILOS?

A: MR. SCHWEID, I DON'T WANT TO GO INTO THE DETAILS OF WHAT MAY BE DISCUSSED IN THE UPCOMING NEGOTIATIONS. I THINK I CAN, HOWEVER, SHED SOME LIGHT ON THE BASIC UNDERLYING QUESTIONS WHICH YOU RAISE.

INSOFAR AS WHETHER THE UNITED STATES HAS DECIDED TO GO FORWARD WITH A MOBILE MISSILE, THAT DECISION SIMPLY HAS NOT BEEN MADE YET, AND THAT IS A DECISION WHICH WILL HAVE TO BE MADE IN THE FUTURE.

THE OPTIONS WITH RESPECT TO THAT, HOWEVER, I WOULD EXPECT WILL BE PRESERVED, AND INDEED I WOULD BE CONFIDENT THAT THEY WOULD BE PRESERVED.

I THINK THAT THAT ANSWERS YOUR QUESTION IN ESSENCE, AND AS I SAID, I THINK IT WOULD BE UNWISE TO GO INTO ANY DETAIL AS TO SPECIFICS WHICH MAY COME UP IN CONNECTION WITH THE DISCUSSIONS WHICH I WILL BE HAVING WITH MR. GROMYKO.

Q: MR. SECRETARY.

A: YES.

Q: THE WASHINGTON POST HAS PUBLISHED AN APPEAL BY THE AMERICAN LEBANESE LEAGUE WHICH SUGGESTS THAT THE SYRIAN ARMY'S KILLING OF 60,000 LEBANESE MEN, WOMEN AND CHILDREN AND THE WOUNDING OF 200,000 MORE AND THE DESTRUCTION OF 131 TOWNS, AS WELL AS THEY HAVE ALSO PUBLISHED NEWS DISPATCHES DETAILING THE PROTESTS OF PRESIDENT SARKIS AND FORMER PRESIDENT CHAMOUN.

AND MY QUESTION IS: COULD YOU EXPLAIN WHY THE STATE DEPARTMENT REPEATEDLY URGED THE ISRAELIS TO EVACUATE SOUTHERN LEBANON WHILE THERE HAS BEEN A VIRTUAL SILENCE, COMPARATIVELY SPEAKING, ABOUT THE ASKING OF THE SYRIANS TO EVACUATE?

A: THIS IS A QUESTION WHICH RELATES TO THE SOVERIEGN RIGHTS OF LEBANON. THE LEBANESE HAVE NOT, TO MY KNOWLEDGE, REQUESTED THAT THE SYRIANS LEAVE LEBANON AT THIS TIME. THAT IS A SOVEREIGN DECISION WHICH THEY, AND ONLY THEY, CAN AND SHOULD MAKE.

WHAT WE MUST CONCENTRATE ON NOW, ALL OF US, IS TO SEE THAT THE CEASE-FIRE HOLDS, AND THEN TO MOVE ON PAST THAT TO SEE WHAT CAN BE DONE TO TRY AND BRING STABILITY INTO THE SITUATION IN LEBANON.

ONE WAY THAT THIS COULD BE DONE WOULD BE TO REDUCE THE NUMBER OF ARMS THAT ARE PRESENT IN THE AREA AND TO ENSURE THAT THE STRENGTH AND THE ABILITY OF THE LEBANESE GOVERNMENT TO CARRY OUT ITS MANDATE AS THE GOVERNMENT OF THAT COUNTRY BE SUPPORTED. WE DO SUPPORT FULLY AND WHOLEHEARTEDLY THE TERRITORIAL INTEGRITY, THE NATIONAL UNITY AND THE INDEPENDENCE OF LEBANON.

Q: I SEE, COULD I FOLLOW THAT UP?

A: NO. NEXT QUESTION, PLEASE.

Q: IN THE EVENT THAT PRESIDENT SARKIS ASKS THE ISRAELIS TO HELP PREVENT A MASSACRE OF CHRISTIANS WILL THE STATE DEPARTMENT SUPPORT THE SYRIANS AGAINST THE CHRISTIANS AND JEWS?

A: NEXT QUESTION, PLEASE

Q: MR. SECRETARY, SENATOR JACKSON THIS MORNING -- TO RETURN TO THIS PROBLEM OF THE DISSIDENTS -- SAID THAT YOUR TRIP TO GENEVA IS THE WRONG SIGNAL TO THE SOVIETS AT THE WRONG TIME.

HE WENT ON TO SAY THAT BY GOING TO GENEVA AT THE SAME TIME THAT THESE TRIALS ARE TAKING PLACE, THE UNITED STATES IS IN EFFECT LEAVING ANATOLIY SHCHARANSKIY AND SOME OF THE OTHER DISSIDENTS' MERCY TO WHATEVER JUDGEMENT THE SOVIETS CARE TO PASS ON THEM, INCLUDING THE POSSIBILITY OF A DEATH SENTENCE IN THE SHCHARANSKIY CASE.

MY QUESTION IS: ARE THERE ANY LIMITS, IN OUR VIEW, BEYOND WHICH THE SOVIETS CANNOT GO IN SENTENCING THESE PEOPLE AND THE TWO AMERICAN JOURNALISTS WHO ARE SCHEDULED FOR TRIAL ON JULY 18TH? ARE THERE ANY LIMITS AT WHICH POINT THE UNITED STATES WILL USE EITHER TRADE, TRANSFER OF WESTERN TECHNOLOGY, THE NUMBER OF SOVIET JOURNALISTS THAT ARE ACCREDITED IN THIS COUNTRY, TO IN SOME WAY RESPOND TO THE SOVIET MOVES IN BOTH THESE AREAS?

A: LET ME SAY THAT WE HAVE ALREADY TAKEN TWO ACTIONS WHICH YOU HAVE SEEN -- NAMELY THE CANCELLATION OF TWO TRIPS, ONE BY BARBARA BLUM AND THE OTHER BY FRANK PRESS AND THEIR RESPECTIVE DELEGATIONS TO THE SOVIET UNION.

WE HAVE A NUMBER OF OTHER CONSIDERATIONS BEFORE US AS TO ACTIONS THAT ONE MIGHT TAKE. I DON'T WANT TO SPECULATE ABOUT WHAT WE MIGHT OR MIGHT NOT DO IN THE FUTURE.

HOWEVER, LET ME SAY THAT I RESPECTFULLY DISAGREE WITH WHAT SENATOR JACKSON HAS SAID. AS I INDICATED EARLIER TODAY, I THINK IT IS OF THE UTMOST IMPORTANCE, BECAUSE OF THE UNIQUE NATURE OF THE S.A.L.T. DISCUSSIONS, THAT WE SHOULD PROCEED WITH THOSE DISCUSSIONS.

WE HAVE MADE VERY CLEAR OUR POSITION WITH RESPECT TO THE TREATMENT OF THE DISSIDENTS. WE INDICATED, AS I SAID ON SATURDAY, THAT THESE TRIALS VIOLATE FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF JUSTICE. I SAID THAT WE DEPLORE THESE EVENTS. I SAID THAT IT WILL INEVITABLY AFFECT THE CLIMATE OF RELATIONS AND IMPOSE OBSTACLES TO THE BUILDING OF CONFIDENCE AND COOPERATION BETWEEN OUR TWO COUNTRIES.

THEREFORE, I THINK WE HAVE MADE IT VERY CLEAR TO THE SOVIET UNION HOW SERIOUSLY WE VIEW THE ACTIONS WHICH ARE BEING TAKEN WITH RESPECT TO DISSIDENTS.

MR. KALB.

Q: MR. SECRETARY, WILL YOU BE TAKING TO GENEVA A NEW SET, OR A REVISED SET, OF AMERICAN S.A.L.T. PROPOSALS?

A: AS IN ANSWER TO A PREVIOUS QUESTION, I DON'T WANT TO GO INTO WHAT I WILL OR WILL NOT BE HAVING IN MY BRIEFCASE WHEN I GO TO THE DISCUSSIONS WITH MR. GROMYKO.

AS YOU KNOW, IN THE PAST I HAVE ALWAYS SAID THAT I DO NOT BELIEVE THAT IT IS WISE TO DISCUSS IN ADVANCE, OR EVEN AFTERWARDS, THE DELICATE DETAILS OF THESE NEGOTIATIONS.

Q: I RAISE THE QUESTION, SIR, BECAUSE THERE WAS SOME SPECULATION TODAY THAT, AS A RESULT OF THE TRIALS IN MOSCOW, THE PRESIDENT MIGHT HAVE DECIDED NOT TO PUT FORWARD SPECIFICALLY NEW PROPOSALS BUT TO STAND PAT ON THE AMERICAN PROPOSALS AS THEY HAVE BEEN FOR THE PAST TWO MONTHS AND SEE WHETHER THE RUSSIANS COME IN WITH SOMETHING NEW.

A: IF I WERE YOU, I WOULDN'T JUMP TO ANY CONCLUSIONS.

Q: MR. SECRETARY, REGARDING THE SOVIET VIOLATIONS OF HUMAN RIGHTS, RECENTLY THE "VOICE OF AMERICA" CENSORED A STATEMENT BY A PROMINENT POLISH WRITER TO ELIMINATE REFERENCES TO SOVIET RESPONSIBILITY FOR THE MASSACRE OF SOME 10,000 POLISH OFFICERS AT KATYN FOREST IN WORLD WAR II.

THIS REGRETTABLE ACT OF CENSORSHIP SEEMS TO HAVE OCCURRED BECAUSE THE U.S. GOVERNMENT HAS NEVER OFFICIALLY STATED THAT IT HOLDS THE SOVIETS RESPONSIBLE FOR THE KATYN MASSACRE -- ALTHOUGH A CONGRESSIONAL INVESTIGATION 26 YEARS AGO DID PLACE RESPONSIBILITY UNEQUIVOCALLY ON THE RUSSIANS.

WOULD YOU NOW BE WILLING TO ISSUE A STATEMENT HOLDING THE SOVIETS RESPONSIBLE FOR THIS TERRIBLE MASSACRE AND CLEAR UP THIS REGRETTABLE SITUATION?

A: AS FAR AS I KNOW, THE U.S. GOVERNMENT, AS SUCH, HAS NOT ADDRESSED THIS QUESTION. YOU ARE CORRECT IN INDICATING THAT A CONGRESSIONAL COMMITTEE DID IN FACT REVIEW THIS AND CAME TO THE CONCLUSIONS WHICH YOU INDICATED.

Q: MR. SECRETARY, IN LIGHT OF THE RECENT INCIDENTS IN LEBANON, DO YOU STILL VIEW THE SYRIAN ROLE IN LEBANON AS A PEACEKEEPING FORCE?

A: I THINK THIS IS A DECISION, AS I SAID BEFORE, THAT IS UP TO THE LEBANESE TO MAKE. PRESIDENT SARKIS AND HIS GOVERNMENT SHOULD BE THE ONES THAT SHOULD MAKE THIS DECISION. THEY HAVE NOT INDICATED THAT THEY WISH THE SYRIANS TO LEAVE, AND I THINK IT WOULD BE WRONG AND AN INTERFERENCE BY US TO BECOME INVOLVED IN SUCH A DISCUSSION.

Q: SIR, YOU SAID BEFORE THAT IT WAS A MISTAKE FOR THE UNITED STATES TO SUPPLY ARMS TO CHINA. IN VIEW OF THE RECENT REPORTS, I WONDER WHETHER THERE IS A CHANGE IN THAT POLICY.

AND THERE IS ANOTHER QUESTION. THERE ARE ALSO REPORTS THAT WASHINGTON IS GOING TO NORMALIZE RELATIONS WITH CHINA BY EARLY NEXT YEAR.

WE WOULD LIKE TO KNOW WHETHER YOU HAVE AFFIRMED THAT TIMETABLE OR NOT.

A: FIRST, OUR POLICY REMAINS UNCHANGED WITH RESPECT TO THE SUPPLYING OF ARMS TO EITHER THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA OR TO THE SOVIET UNION.

OUR POLICY SIMPLY STATED IS THAT WE DO NOT AND WILL NOT SUPPLY ARMS TO EITHER.

SECONDLY, WITH RESPECT TO THE OTHER QUESTION WHICH YOU ASKED, THE QUESTION OF NORMALIZATION OF RELATIONS IS ONE THAT WE HAVE SPOKEN TO ON MANY OCCASIONS INDICATING THAT OUR ULTIMATE OBJECTIVE IS TO PROCEED TOWARDS NORMALIZATION OF RELATIONS, BUT IN TERMS OF TIMING AND THE MODALITIES OF REACHING THAT ULTIMATE OBJECTIVE, WE HAVE COME TO NO FINAL CONCLUSIONS.

MR. GWERTZMAN.

Q: MR. SECRETARY, WHEN YOU GO TO LONDON AND MEET WITH THE EGYPTIAN AND ISRAELI FOREIGN MINISTERS, YOU WILL BE IN A SITUATION WHERE BOTH SIDES HAVE NOW PUBLICLY REJECTED THE OTHER'S KNOWN PROPOSALS FOR THE WEST BANK AND GAZA.

WHAT DO YOU EXPECT TO COME OF THIS MEETING, AND, SPECIFICALLY, WILL YOU BE AT THAT MEETING TRYING TO PROPOSE COMPROMISES?

A: WE NOW HAVE A SITUATION IN WHICH BOTH ISRAEL AND EGYPT HAVE PUT PROPOSALS WITH RESPECT TO HOW TO DEAL WITH THE PROBLEMS OF THE WEST BANK AND GAZA ON THE TABLE.

IN ADDITION, AS ALL OF YOU KNOW, OVER A CONSIDERABLE PERIOD OF TIME THE PARTIES HAVE BEEN WORKING TO SEE WHETHER AGREEMENT COULD BE REACHED ON A DECLARATION OF PRINCIPLES WHICH WOULD SET A FRAMEWORK FOR BROADER NEGOTIATIONS.

SO, THEREFORE, ALL THREE OF THESE DOCUMENTS WILL BE ON THE TABLE WHEN WE GO TO LONDON.

THE PROPOSALS ON BOTH SIDES HAVE DEFICIENCIES. ON THE OTHER HAND, THEY HAVE POSITIVE ELEMENTS, AS WE HAVE INDICATED AND WHICH I AFFIRM TODAY. WE BELIEVE THAT WE SHOULD BUILD UPON THESE POSITIVE ELEMENTS. WE BELIEVE FURTHER THAT THERE IS ADDITIONAL COMMON GROUND WHICH CAN BE FOUND. THERE WILL BE CLEARLY SHARP DIFFERENCES ON OTHER ISSUES, AND WHAT WE SHOULD SEEK IN OUR MEETINGS IN LONDON TO DO IS TO IDENTIFY WAYS OF FINDING HOW WE MIGHT NARROW THE DIFFERENCES THAT EXIST BETWEEN THE PARTIES IN THESE OTHER AREAS.

NOW, THE ONLY WAY THAT THIS CAN BE DONE IS TO GET THE PARTIES FACE TO FACE IN DIRECT DISCUSSIONS WITH EACH OTHER, SO THAT THEY CAN PROBE EACH OTHER, SO THAT THEY CAN ASK EACH OTHER WHAT DOES THIS MEAN, WHAT LIES BEHIND THIS QUESTION, WHAT FOLLOWS FROM THIS.

I THINK THAT OUT OF THAT KIND OF DIALOGUE, THERE IS A HOPE FOR SOME PROGRESS. I THINK IT IS GOING TO BE DIFFICULT, AND I DON'T WANT TO UNDERESTIMATE THE DIFFICULTIES.

I THINK, HOWEVER, WE CAN MAKE A START IN WHAT TAKES PLACE AT LONDON, AND HOPEFULLY A PROCESS CAN BE RENEWED UNDER WHICH THE PARTIES WILL BE ABLE TO MEET FACE TO FACE ON A CONTINUING BASIS TO TRY AND WORK OUT THE DIFFERENCES BETWEEN THEM.

WE WILL TRY AND ACT AS A BRIDGE BETWEEN THEM AND HELP THEM TO FIND WAYS OF SURMOUNTING THE OBSTACLES THAT STAND IN THEIR WAY.

Q: MR. SECRETARY, THE EUROPEANS HAVE SUCCEEDED IN PUTTING TOGETHER THE OUTLINES OF A NEW MONETARY SYSTEM WHICH WOULD PROVIDE CREDIT FOR GREATLY EXPANDED TRADE, SUPPORT THE DOLLAR, AND CHANNEL EURO-DOLLARS INTO PRODUCTIVE INVESTMENT. THE IMPLICATIONS OF THIS, I THINK, FOR FOREIGN POLICY ARE VERY CLEAR, AND IT WILL BE A MAJOR TOPIC OF DISCUSSION AT BONN. CAN YOU TELL US WHAT THE ADMINISTRATION'S RESPONSE WILL BE?

A: THE ADMINISTRATION HAS LOOKED WITH FAVOR ON THE EFFORTS OF THE EUROPEAN COUNTRIES TO WORK OUT ARRANGEMENTS IN THE MONETARY AREA WHICH THEY BELIEVE WOULD BE CONSTRUCTIVE. WE WILL HAVE TO SEE WHAT THE DETAILS OF THOSE MAY BE WHEN WE GET TO BONN. BUT AS A MATTER OF GENERAL PRINCIPLE, WE WOULD LOOK FAVORABLE ON ATTEMPTS SUCH AS THESE TO REACH AGREEMENT ON THEIR MONETARY POLICY.

Q: MR. SECRETARY, THIS FALL AT THE UP-COMING UNESCO CONFERENCE THERE IS EXPECTED TO BE SOMEWHAT OF A SHOWDOWN OVER PRESS FREEDOM IN THE THIRD WORLD.

IS THE UNITED STATES PREPARING FOR THIS? HOW ARE WE, AND WHO WILL HEAD OUR DELEGATION?

A: YOU ARE, I BELIEVE, TALKING ABOUT THE QUESTION RELATING TO A RESOLUTION WHICH IS CALLED A RESOLUTION ON MASS MEDIA, IS THAT CORRECT?

WE HAVE BEEN IN TOUCH WITH MEMBERS OF THE PRESS HERE IN THE UNITED STATES WHO ARE VERY MUCH CONCERNED, AS ARE WE, ABOUT THE FREEDOM OF THE PRESS.

WE HAVE DISCUSSED THIS WITH OTHER NATIONS WHO SHARE THIS CONCERN. WE HAVE DISCUSSED THIS WITH OFFICIALS OF UNESCO. THIS IS A MATTER OF GREAT IMPORTANCE TO US, AND I HOPE THAT IT WILL BE POSSIBLE TO COME OUT WITH A SATISFACTORY CONSENSUS AGREEMENT WHICH WE WOULD AGREE TO IN THE UNESCO MEETINGS.

Q: MR. SECRETARY, I WOULD LIKE TO ASK YOUR OPINION OF THE EFFECTIVENESS, IN TERMS OF IMPROVING CONDITIONS FOR AMERICAN CORRESPONDENTS IN MOSCOW, OF THE RESTRICTIONS AND RULES THAT THE STATE DEPARTMENT IMPOSES ON SOVIET CORRESPONDENTS HERE; WHETHER THERE IS ANY CONSIDERATION UNDERWAY TO CHANGING THEM; AND WHETHER YOU THINK THEY ARE COMPATIBLE WITH THE AMERICAN TRADITIONS OF FREEDOM OF THE PRESS?

A: THE QUESTION YOU RAISE IS A VERY COMPLEX QUESTION. OBVIOUSLY THIS IS A QUESTION WHICH WE HAVE LOOKED AT AND STUDIED VERY CAREFULLY.

I THINK THAT INSOFAR AS THE IMMEDIATE CASE THAT IS BEFORE US, NAMELY THE CASE OF THE TWO CORRESPONDENTS WHO HAVE BEEN CHARGED WITH SLANDER, THIS IS A MATTER WHICH AT THIS POINT THEY CHOSE TO HANDLE THEMSELVES, BEING REPRESENTED BY THEIR OWN ATTORNEYS IN THE COURT PROCESSES IN THE SOVIET UNION.

WE HAVE KEPT CLOSELY IN TOUCH WITH THE PARTIES INVOLVED. WE HAVE EXPRESSED OUR DEEP CONCERN ON THIS MATTER TO THE SOVIET UNION, AND I THINK THEY VERY CLEARLY UNDERSTAND THE IMPORTANCE WHICH WE ATTACH TO THIS ISSUE.

Q: MR. SECRETARY, DO YOU CONSIDER THE TIMING OF THE ANNOUNCEMENT OF THE SHCHARANSKIY TRIAL AND THE GINZBURG TRIAL FOR TODAY, TWO DAYS BEFORE YOU SIT DOWN WITH MR. GROMYKO, A PROVOCATION AND, IF NOT, COULD YOU SPECULATE AT ALL FOR US, PLEASE, ON YOUR IDEA OF THE SOVIET MOTIVATIONS FOR SUCH TIMING?

A: I HONESTLY DON'T KNOW WHAT THEIR MOTIVATIONS ARE, AND I THINK IT WOULD BE FRUITLESS AND UNWISE FOR ME TO SPECULATE AS TO WHAT THEIR MOTIVATIONS ARE.

LET ME SAY, HOWEVER, THAT THE ACTIONS WHICH HAVE BEEN TAKEN, WHENEVER THEY ARE TAKEN AND WHETHER THEY ARE TAKEN NOW, A FEW DAYS IN ADVANCE OF MY MEETING WITH GROMYKO, OR AT ANY TIME IN THE PAST OR IN THE FUTURE, WOULD BE MATTERS OF GREAT CONCERN TO US AS TO WHICH WE WOULD SPEAK OUT AND INDICATE THE DEPTH OF CONCERN THAT WE HAVE ABOUT THESE MATTERS.

Q: I WOULD LIKE TO ASK A FOLLOW-UP QUESTION ABOUT THE TIMING OF THE GENEVA MEETING.

THERE SEEMED TO BE A NUMBER OF REASONS ARGUING FOR A DELAY, THOUGH NOT A COMPLETE BREAKDOWN, IN THE GENEVA TALKS -- THE TRIALS IN THE SOVIET UNION, THE MOOD OF CONGRESS, AND SO ON.

WHAT ARE THE ARGUMENTS FOR GOING TO GENEVA RIGHT NOW? WHAT ARE THE IMPERATIVES FOR GOING THERE AT THIS MOMENT?

A: THE IMPERATIVES FOR GOING TO GENEVA RIGHT NOW ARE THAT WE ARE DEALING WITH NEGOTIATIONS THAT, AS I HAVE SAID, AFFECT THE NATIONAL SECURITY OF OUR NATION AND THE SECURITY AND WELL-BEING OF THE WORLD IN GENERAL.

IT IS A QUESTION WHICH DEALS WITH THE PROSPECTS OF MUTUAL ANNIHILATION ON EITHER SIDE WITH THE CONSEQUENCES THAT THAT COULD HAVE NOT ONLY FOR THE TWO COUNTRIES INVOLVED BUT FOR THE WORLD IN GENERAL.

THEREFORE, WE THINK THAT THIS ISSUE MUST BE TREATED DIFFERENTLY FROM OTHERS AND SHOULD BE ADDRESSED ON A CONTINUING BASIS WITH THE HIGHEST PRIORITY.

WE HAVE INDICATED IN THE PAST THAT WE WOULD NOT LINK THESE DISCUSSIONS WITH OTHER DISCUSSIONS. WE CONTINUE TO BELIEVE THAT IS A CORRECT AND SOUND POLICY AND THAT IS THE POLICY WE ARE FOLLOWING.

Q: MR. SECRETARY, IN SPITE OF THE FACT THAT THERE IS NOT LINKAGE, THE PRESIDENT HAS SAID IN THE PAST THAT CERTAIN SOVIET ACTIONS COULD AFFECT THE ATMOSPHERE IN WHICH THE RATIFICATION PROCESS WOULD TAKE PLACE.

WOULD YOU SAY THAT THAT ATMOSPHERE HAS BEEN SERIOUSLY AGGRAVATED BY THE DECISION OF THE RUSSIAN GOVERNMENT TO TAKE THIS ACTION AT THIS TIME?

A: THE ANSWER IS YES. I THINK THAT THE GENERAL ATMOSPHERE CLEARLY HAS BEEN AGGRAVATED.

Q: COULD I FOLLOW THAT.

Q: YES.

Q: DO YOU STILL BELIEVE THAT A S.A.L.T. TREATY WILL BE RATIFIED BY THE SENATE GIVEN ALL OF THE THINGS THAT HAVE HAPPENED IN THE LAST FIVE OR SIX MONTHS, WHICH YOU HAVE CONCEDED DOES AGGRAVATE THE ATMOSPHERE?

A: MY ANSWER IS YES, I BELIEVE IT WILL.

Q: WHEN YOU ANSWERED THE QUESTION ON THE SOLUTION TO THE MIDDLE EAST CRISIS YOU SAID ONE OF THE WAYS IS THE REDUCTION IN THE NUMBER OF ARMS IN THE AREA.

WHAT DO YOU MEAN "NUMBER OF ARMS"? DO YOU MEAN THE MILITIA, THE LEBANESE MILITIA?

A: I THINK THAT THIS IS A MATTER THAT SHOULD BE DETERMINED BY THE LEBANESE GOVERNMENT. THE LEBANESE GOVERNMENT HAS THE RESPONSIBILITY. THEY SHOULD DETERMINE WHAT WAYS IT WOULD BE POSSIBLE TO REDUCE THE GENERAL NUMBER OF ARMS IN THE AREA AND THEN THEY SHOULD SEE WHETHER STEPS CAN BE AGREED TO AND IMPLEMENTED WHICH WOULD PERMIT THIS TO BE DONE.

Q: MR. SECRETARY, TO GO TO ANOTHER CONTINENT, HOW DO YOU NOW VIEW THE PROSPECTS OF ALL-PARTY TALKS ON THE RHODESIA QUESTION, AND ALSO, HAS THERE BEEN ANY PROGRESS MADE ON THE NAMIBIA ISSUE IN THE LAST FEW MONTHS?

A: DEALING WITH NAMIBIA FIRST, LET ME SAY YES, THERE HAS BEEN PROGRESS MADE ON THE NAMIBIA TALKS. IT APPEARS THAT THERE ONLY REMAIN TWO QUESTIONS TO BE RESOLVED. THERE ARE DISCUSSIONS GOING ON TODAY IN LUANDA IN ANGOLA, AT WHICH WILL BE PRESENT THE MEMBERS OF THE CONTACT GROUP. AS YOU KNOW, THAT IS A GROUP OF FIVE WESTERN NATIONS WHO ARE MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL AND WHO HAVE BEEN CONDUCTING NEGOTIATIONS IN AN EFFORT TO TRY AND FIND A SOLUTION TO THE NAMIBIAN PROBLEM FOR SLIGHTLY OVER A YEAR NOW. THEY WILL BE INVOLVED IN THESE DISCUSSIONS, AS WILL BE THE SO-CALLED SWAPO ORGANIZATION. AND THERE WILL ALSO BE PRESENT REPRESENTATIVES OF THE FRONT LINE STATES.

WE ALL HOPE THAT OUT OF THE DISCUSSIONS WHICH ARE UNDER WAY TODAY, AND PROBABLY WILL CONTINUE FOR TOMORROW AND PERHAPS STILL A THIRD DAY, IT MAY BE POSSIBLE TO FIND A FINAL AGREEMENT WHICH WOULD PERMIT US TO GO FORWARD IN THE UNITED NATIONS AND IMPLEMENT THE PROPOSALS OF THE CONTACT GROUP. WE DON'T KNOW FOR SURE WHETHER IT WILL, BUT I WOULD SAY THAT PROGRESS HAS BEEN MADE THERE.

INSOFAR AS RHODESIA IS CONCERNED, THE PROBLEM CONTINUES TO WORSEN. THE CONFLICT IS INCREASING IN TERMS OF DEATHS AND FIGHTING. I THINK IT BECOMES CLEARER EVERY DAY THAT A WAY MUST BE FOUND TO BRING ALL OF THE PARTIES TOGETHER TO WHAT WE HAVE CALLED A "ROUNDTABLE" OR "ALL-PARTIES" MEETING WHERE THEY CAN SIT DOWN TOGETHER AND SEE IF THEY CANNOT REACH AGREEMENT ON HOW TO RESOLVE THE REMAINING DIFFERENCES BETWEEN THEM AND TO SET UP AND REACH AGREEMENT UPON A FRAMEWORK FOR PROCEEDING TO ELECTIONS WHICH CAN BRING ABOUT A PEACEFUL RESOLUTION OF THE RHODESIAN PROBLEM.

WE HAVE REFUSED TO TAKE SIDES WITH ANY OF THE PARTIES ON THE BASIS THAT IF WE ARE TO BE EFFECTIVE IN TERMS OF BRINGING THE PARTIES TOGETHER WE SHOULD NOT CHOOSE AMONG THEM. BUT WHAT WE SHOULD DO IS TO TRY AND BRING THEM TOGETHER SO THAT THEY, IN NEGOTIATIONS AMONG THEMSELVES CAN REACH AGREEMENT AND WE WILL CONTINUE TO DO SO.

AS YOU KNOW, I THINK, WE HAVE AMBASSADOR LOW AND THE BRITISH HAVE MR. GRAHAM IN THE AREA RIGHT NOW. THEY ARE MOVING BACK AND FORTH BETWEEN VARIOUS COUNTRIES THERE TRYING TO BRING THE PARTIES TO AGREEMENT ON AN ALL-PARTIES MEETING, AND THEY WILL CONTINUE TO REMAIN THERE TO SEE IF THIS CANNOT BE ACCOMPLISHED.

Q: MR. SECRETARY, HAVE YOU AS YET FORMULATED A CONTINGENCY PEACE PLAN FOR THE MIDDLE EAST, AND WHAT EXTENT OF WITHDRAWAL FROM THE TERRITORIES DO YOU ENVISION BY ISRAEL?

A: THE EXTENT OF WITHDRAWAL IS ONE WHICH MUST BE WORKED OUT IN NEGOTIATIONS. THE BASIS OF THE NEGOTIATIONS IS 242, RESOLUTION 242. RESOLUTION 242 SAYS THERE MUST BE WITHDRAWAL FROM THE OCCUPIED TERRITORIES. IT DOES NOT, HOWEVER, SPECIFY WHAT THE BOUNDARIES WOULD BE. THAT IS SOMETHING THAT HAS TO BE NEGOTIATED BETWEEN AND AMONG THE PARTIES.

NOW, I GUESS THE OTHER HALF OF YOUR QUESTION WAS WHAT?

Q: FIRST OF ALL, TO FOLLOW UP ON THAT, DOES THE UNITED STATES HAVE A PREFERENCE AS TO THE DEGREE OF ISRAELI WITHDRAWAL?

A: WE BELIEVE THAT RESOLUTION 242 CLEARLY APPLIED TO THE WEST BANK AND GAZA. THIS HAS BEEN OUR POSITION ALL ALONG, AND WE THINK THERE IS NO QUESTION ABOUT THAT.

Q: WHAT ABOUT EAST JERUSALEM?

A: THAT IS A QUESTION WHICH HAS TO BE NEGOTIATED AMONG THE PARTIES.

Q: MR. SECRETARY, THE OTHER HALF IS ABOUT A CONTINGENCY PLAN. DO YOU YET HAVE A CONTINGENCY PEACE PLAN FORMULATED?

A: WE WANT TO SIT WITH THE PARTIES AND SEE IF THE PARTIES CAN REACH AGREEMENT AMONG THEMSELVES. THAT IS THE WAY IT SHOULD BE DONE. WE HAVE ALWAYS INDICATED, HOWEVER, IF THEY COME TO A STALEMATE THAT WE WOULD BE PREPARED TO MAKE SUGGESTIONS OURSELVES TO HELP BREAK THE STALEMATE.

BUT WHAT IS IMPORTANT NOW IS THAT WE GET THE PARTIES SITTING DOWN TOGETHER AND TALKING TO EACH OTHER, AS THEY WILL IN LONDON. HOPEFULLY OUT OF THAT WE CAN MOVE TOWARDS AGREEMENT.

Q: MR. SECRETARY, WOULD YOU CONFIRM THE PRESS REPORT THAT THE CARTER ADMINISTRATION HAS WORKED OUT ITS OWN PRE-CONDITIONS OF NORMALIZATION, AND HAVE YOU INFORMED THE PEKING GOVERNMENT OF YOUR PRECONDITIONS?

A: NO. I WOULD NOT CONFIRM THAT. I DON'T WANT TO GET INTO THE QUESTION OF ANY DISCUSSIONS WHICH MAY OR MAY NOT HAVE BEEN HAD. AS I HAVE SAID, THE WHOLE QUESTION OF THE NEGOTIATIONS WHICH MIGHT LEAD EVENTUALLY TO NORMALIZATION, WHICH IS OUR OBJECTIVE, IS ONE THAT HAS NOT YET REACHED ANY FINAL POINT. AND I DON'T WANT TO TALK ABOUT DETAILS OF SOMETHING WHICH IS NOT YET DECIDED.

Q: MR. SECRETARY, IN THE LIGHT OF THE DETERIORATION OF AMERICAN-SOVIET RELATIONS, DO YOU FEAR A HARDENING OF THE SOVIET RELATIONS, DO YOU FEAR A HARDENING OF THE SOVIET POSITIONS IN EUROPE -- FOR INSTANCE IN BERLING AND IN MBFR.

A: I WOULD CERTAINLY HOPE NOT. THE ANSWER OBVIOUSLY MUST BE THAT I DO NOT KNOW.

INSOFAR AS MBFR IS CONCERNED, I WAS ENCOURAGED BY THE RESPONSE OF THE SOVIET UNION IN JUNE TO THE PROPOSALS WHICH THE WESTERN GROUP HAD PUT ON THE TABLE -- THE NATO GROUP. IT WAS A SERIOUS PROPOSAL THAT THE SOVIETS PUT FORWARD AND I THINK THERE IS NOW A BASIS FOR SERIOUS NEGOTIATIONS IN THE FIELD OF MUTUAL BALANCED FORCE REDUCTIONS. I HOPE THAT THAT WILL PROCEED FORWARD, AND I HOPE THAT IT WILL PROCEED FORWARD PROMPTLY WITHOUT DELAY.

ONE OF THE QUESTIONS WHICH HAS TO BE RESOLVED , IF THERE IS TO BE PROGRESS THERE, IS AGREEMENT, HOWEVER, ON THE NUMBER OF FORCES THAT EACH AS IN THE CENTRAL REGION. THERE IS STILL NOT AGREEMENT ON THIS NOR ON THE MEANS OF ACHIEVING THE FIGURES TO GET THAT. THAT MUST BE RESOLVED.

Q: MR. SECRETARY, IS THE GENEVA CONFERENCE STILL THE AIM OF THE AMERICAN EFFORTS TO ACHIEVE PEACE IN THE MIDDLE EAST?

A: THE OBJECTIVE OF THE UNITED STATES IS TO GET THE PARTIES BACK TOGETHER TALKING NOW. WE ARE GETTING THEM BACK TOGETHER AT LONDON. WE HAVE SAID THAT WE WISH TO SEE THOSE NEGOTIATIONS BROADENED IN THE FUTURE. THAT IS THE REASON THAT ONE OF THE ELEMENTS OF THE MATTERS TO BE DISCUSSED AT LONDON IS THE FORMULATION OF A SET OF PRINCIPLES THAT COULD GOVERN A COMPREHENSIVE PLAN, OUR DISCUSSIONS ARE AIMED TOWARD ACHIEVING A COMPREHENSIVE SOLUTION TO THE MIDDLE EAST. WE HAVE ALWAYS SAID WE BELIEVE THAT IF THERE IS TO BE A FINAL AND LASTING PEACE IN THE MIDDLE EAST, THEN IT MUST BE A COMPREHENSIVE ONE.

Q: MR. SECRETARY, ON THE EVE OF YOUR DEPARTURE FOR TALKS WITH THE SOVIET PRIME MINISTER (SIC), GIVEN WHAT YOU CALLED THE CLEARLY AGGRAVATED ATMOSPHERE OF RELATIONS AND RECENT EVENTS, HOW WOULD YOU CHARACTERIZE RELATIONS BETWEEN THE UNITED STATES AND THE SOVIET UNION ON THE EVE OF YOUR DEPARTURE?

A: IT IS ALWAYS DANGEROUS TO USE ADJECTIVES AND WORDS WHICH WOULD CHARACTERIZE RELATIONSHIPS AT ANY GIVEN TIME. LET ME SAY THAT I REGRET THE STEPS WHICH HAVE BEEN TAKEN RECENTLY AND DEPLORE THE SPECIFIC ACTIONS WITH RESPECT TO THE DISSIDENTS. THIS HAS NOT HELPED THE RELATIONS BETWEEN OUR TWO COUNTRIES; IT HAS AGGRAVATED, AS I INDICATED, THE RELATIONSHIP. HOWEVER, I THINK THAT WE MUST CONTINUE TO TRY AND FIND COMMON GROUND AND HOPE THAT WE CAN GET THE RELATIONSHIPS BACK TO A BETTER AND MORE EVEN KEEL.

Q: THANK YOU, MR. SECRETARY?

SECRETARY VANCE: THANK YOU.

AFTER THE SECRETARY'S PRESS CONFERENCE, THE DEPARTMENT RELEASED THE FOLLOWING STATEMENT ON THE COMING MEETING IN LONDON BETWEEN THE SECRETARY, EGYPTIAN FOREIGN MINISTER KAMEL AND ISRAELI FOREIGN MINISTER DAYAN:

"THE SECRETARY IS PLEASED THAT THE GOVERNMENTS OF BOTH EGYPT AND ISRAEL HAVE NOW ACCEPTED PRESIDENT CARTER'S INVITATION TO TALKS WITH THE SECRETARY IN LONDON. THE SECRETARY WILL MEET THERE WITH FOREIGN MINISTER KAMEL AND FOREIGN MINISTER DAYAN JULY 18-19.

AS THE SECRETARY NOTED TODAY AT HIS PRESS CONFERENCE, THE DISCUSSIONS WILL FOCUS ON THE TWO PROPOSALS PUT FORWARD BY THE SIDES FOR RESOVLING THE PROBLEMS OF THE WEST BANK AND GAZA, AS WELL AS ON THE DECLARATION OF PRINCIPLES TO SET A FRAMEWORK FOR BROADER NEGOTIATIONS. THE PURPOSE AT LONDON IS TO RENEW THE PROCESS OF FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS AS A CONTINUING BASIS FOR EFFORTS TO WORK OUT DIFFERENCES BETWEEN THE PARTIES. WE HOPE THAT OUT OF THIS DIALOGUE CAN COME PROGRESS TOWARD REACHING A COMPREHENSIVE SETTLEMENT OF THE ARAB-ISRAELI CONFLICT."

אל: המשרד

מידי

מס' 61

מאת: וושינגטון

נשלח 061900 יולי 78

אל מנכ"ל מאפי' העתק לשכת מנכ"ל.

להלן הודעה שפורסמה היום על ידי סנטור יעקב יעבא:-

JAVITS SAYS EGYPT'S PEACE PROPOSAL DISAPPOINTING
BUT WELCOMES RESUMPTION OF TALKS.

THE EGYPTIAN PEACE PROPOSAL MADE PUBLIC YESTERDAY IS DISAPPOINTING. SUBSTANTIVELY IT IS ONLY A REITERATION OF THE CLASSIC ARAB POSITION, AND AS SUCH IT IS EVEN A RETROGRESSION FROM THE SITUATION AT THE TIME OF PRESIDENT SADAT'S HISTORIC BREAKTHROUGH VISIT TO JERUSALEM LAST NOVEMBER. IN SUBSTANTIVE TERMS THE NEW EGYPTIAN PROPOSAL LACKS THE IMAGINATION AND GENEROSITY OF SPIRIT WHICH SO DISTINGUISHED PRESIDENT SADAT'S EARLIER INITIATIVE AND DOES NOT ADVANCE THE CAUSE OF PEACE. THE BEST THAT CAN BE SAID FOR THE EGYPTIAN PROPOSAL IS THAT IT MINIMALLY FULFILLS THE PROCEDURAL REQUIREMENT FOR BRINGING ABOUT A RESUMPTION OF THE DIRECT EGYPTIAN ISRAELI NEGOTIATIONS BROKEN OFF BY SADAT LAST FEBRUARY. IN THAT SENSE, THE EGYPTIAN PROPOSAL FILLS A NEED.

NOW, AT LEAST THERE ARE TWO PROPOSALS ON THE TABLE-- THE ONE OFFERED LAST DECEMBER BY PRIME MINISTER BEGIN AND THE DELAYED NEW EGYPTIAN COUNTERPROPOSAL. THE SUBSTANTIVE GAP BETWEEN THOSE TWO PROPOSALS IS VERY WIDE. THE TASK OF THE UNITED STATES, AS THE MEDIATOR, WILL BE DIFFICULT BUT I AM ENCOURAGED BY THE STATED RESOLVE OF THE CARTER ADMINISTRATION TO PURSUE ITS MEDIATING ROLE WITH VIGOR AND PROMPTNESS. THE STALEMATE IN THE MIDEAST PEACE NEGOTIATIONS CAN BE BROKEN IF ALL SIDES NOW COME BACK TO THE NEGOTIATING TABLE WITH A REAL DETERMINATION TO MOVE FORWARD IN THE QUEST FOR A JUST AND LASTING PEACE, WITHOUT PRECONDITIONS AND WITHOUT BARRING ANY RELEVANT SUBJECT. THE ALTERNATIVES ARE UNTHINKABLE.

BOTH ISRAEL AND EGYPT ARE TO BE COMPLIMENTED, NOT WITHSTANDING THE FOREGOING, ON THEIR WILLINGNESS TO RESUME THE TALKS UNDER SECRETARY VANCE'S MEDIATING AUSPICES IN LONDON THIS MONTH. THE OPPORTUNITY IS ALSO PRESENTED, THEREBY, FOR ARAB STATES WISHING TO BE IDENTIFIED AS "MODERATE" TO USE THEIR

78 701 00100 1001

SECRET

SECRET

JAVITS SAYS EGYPT'S PEACE PROPOSAL DISAPPOINTING BUT WELCOMES RESUMPTION OF TALKS.

THE EGYPTIAN PEACE PROPOSAL MADE PUBLIC YESTERDAY IS DISAPPOINTING, SAYS JAVITS, BUT WELCOMES RESUMPTION OF TALKS. CLASSIC ARAB POSITION AND AS SUCH IT IS GIVEN A NEGROSSION FROM THE SITUATION AT THE TIME OF PRESIDENT SADAT'S HISTORIC BREAKTHROUGH VISIT TO JERUSALEM LAST MONTH. IN OTHER WORDS, TERMS THE NEW EGYPTIAN PROPOSAL LACKS THE IMAGINATION AND GENEROSITY OF SADAT'S DISTINGUISHED PREVIOUS PROPOSAL. EARLIER INITIATIVE AND DID NOT ADVANCE THE CAUSE OF PEACE AS BEST THAT CAN BE SAID. ON THE EGYPTIAN PROPOSAL IN THE PAST, JAVITS THE PROCEDURAL REQUIREMENT FOR BRINGING ABOUT RESUMPTION OF THE DIRECT EGYPTIAN ISRAELI NEGOTIATIONS BROKE DOWN LAST FEBRUARY. IN THAT SENSE, THE EGYPTIAN PROPOSAL PLACES A NEED.

NOW AT LEAST THERE ARE TWO PROPOSALS ON THE TABLE -- THE ONE OFFERED LAST DECEMBER BY PRIME MINISTER BEGIN AND THE OTHER EGYPTIAN COUNTERPROPOSAL. THE SUBSTANTIVE GAP BETWEEN THESE TWO PROPOSALS IS VERY WIDE. THE TASK OF THE UNITED STATES IS TO RESOLVE OF THE CURRENT ADMINISTRATION TO PURSUE THE PEACE WITH VIGOR AND PROMPTNESS. THE STATEMENT IN THE MIDDLE OF NEGOTIATIONS CAN BE BROKEN IF ALL SIDES NOW COME BACK TO NEGOTIATING TABLE WITH A REAL DETERMINATION TO MOVE FORWARD. THE QUEST FOR A JUST AND LASTING PEACE WITHOUT PRECEDENT AND WITHOUT BARRING ANY RELEVANT SUBJECT, THE ALTERNATIVES ARE UNTHINKABLE.

BOTH ISRAEL AND EGYPT ARE TO BE COMPLETED NOT WITHSTANDING THE HOPES ON THEIR WILLINGNESS TO RESUME TALKS UNDER EGYPTIAN COUNTERPROPOSAL. JAVITS SAID YESTERDAY THAT THE STATES WISHING TO BE OBTAINED AS A PROPOSAL.

- 2 -

INFLUENCE TO BRING THE PARTIES MORE CLOSELY TOGETHER. THE RESUMED TALKS SHOULD SHOW WHAT IS POSSIBLE IN THE NEAR TERM BETWEEN A THIRD SINAI DISENGAGEMENT AND THE BEGINNING OF A REAL PEACE. THE PARTIES SHARE AN AWESOME RESPONSIBILITY IN THIS REGARD, AND IT IS THE DUTY OF ALL PEACE LOVING NATIONS AND PEOPLE TO HELP AND COOPERATE.

ADKAN

ITONUT.

000

שבת רחוקה מן היום שבו נפתח המשא ומתן בין ישראל ויריביה
העובדה שיש להם אחריות גדולה במיוחד להשגת
השקט והחיים הטובים של כלל תושבי האזור

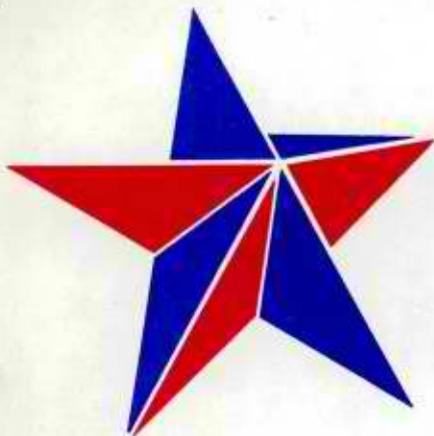
INFLUENCE TO BRING THE PARTIES MORE CLOSELY TOGETHER. THE
RESUMED TALKS SHOULD SHOW WHAT IS POSSIBLE IN THE NEAR TERM
BETWEEN A THIRD DISARMAMENT AND THE BEGINNING OF A REAL
PEACE. THE PARTIES SHARE AN AWESOME RESPONSIBILITY IN THIS
REGARD, AND IT IS THE DUTY OF ALL PEACE LOVING NATIONS AND
PEOPLE TO HELP AND COOPERATE.

AMMAN

1700Z

000

Handwritten notes in blue ink, appearing to be a transcription or summary of the typed text above. The text is partially obscured by a large handwritten mark that looks like a checkmark or a large '1'.

official text

JULY 7, 1978

CARTER CALLS FOR END TO FIGHTING IN BEIRUT.

WASHINGTON -- IN A STATEMENT RELEASED BY THE WHITE HOUSE JULY 6, PRESIDENT CARTER CALLED "FOR AN IMMEDIATE END TO THE FIGHTING" IN BEIRUT.

MR. CARTER SAID THAT THE FIGHTING "ADDS TO THE HATRED AND SUFFERING ACCUMULATED OVER SEVERAL YEARS OF TRAGEDY IN LEBANON."

FOLLOWING IS THE TEXT OF THE STATEMENT BY PRESIDENT CARTER ON THE SITUATION IN LEBANON:

(BEGIN TEXT)

I AM DEEPLY CONCERNED AT THE CONTINUED BLOODSHED THAT HAS ACCOMPANIED THE FIGHTING IN BEIRUT OVER RECENT DAYS. DESPITE APPEALS BY SECRETARY GENERAL WALDHEIM AND HIS HOLINESS THE POPE -- TO WHICH THE UNITED STATES HAS ADDED ITS VOICE -- AND NUMEROUS EFFORTS TO ACHIEVE A CEASEFIRE, THE CLASHES UNFORTUNATELY CONTINUE WITH HEAVY CASUALTIES AMONG THE INNOCENT CIVILIAN POPULATION.

THE FIGHTING IN BEIRUT IS IN NO ONE'S INTEREST. IT ADDS TO THE HATRED AND SUFFERING ACCUMULATED OVER SEVERAL YEARS OF TRAGEDY IN LEBANON AND DELAYS THE EFFORTS OF THE LEBANESE GOVERNMENT, WITH THE HELP AND SUPPORT OF FRIENDLY GOVERNMENTS, TO REBUILD NATIONAL INSTITUTIONS AND ENSURE SECURITY FOR ALL LEBANESE.

I THEREFORE JOIN WITH THOSE WORLD LEADERS CALLING FOR AN IMMEDIATE END TO THE FIGHTING AND URGE ALL PARTIES WITH INFLUENCE OVER THE SITUATION TO SPARE NO EFFORT TO SET LEBANON ONCE MORE ON THE ROAD TO PEACE AND PROGRESS.

*

*

*

01

אל: טמסוד

מאת: וושינגטון

מס 103

נשלח 101700 יולי 78

התקבל 110127 יולי 78

מצפא, מרכז, אירופה ג'.

לחץ הקטעים הנוגעים למזת ולמשפט שראנסקי מתוך מסיבה

עתידיים שהמזכיר ראנס

קיים היום בווישינגטון.

Q: THE WASHINGTON POST HAS PUBLISHED AN APPEAL BY THE AMERICAN LEBANESE LEAGUE WHICH SUGGESTS THAT THE SYRIAN ARMY'S KILLING OF 80,000 LEBANESE MEN, WOMEN AND CHILDREN AND THE WOUNDING OF 200,000 MORE AND THE DESTRUCTION OF 131 TOWNS, AS WELL AS THEY HAVE ALSO PUBLISHED NEWS DISPATCHES DETAILING THE PROTESTS OF PRESIDENT SARKIS AND FORMER PRESIDENT CHAMOUN.

AND MY QUESTION IS: COULD YOU EXPLAIN WHY THE STATE DEPARTMENT REPEATEDLY URGED THE ISRAELIS TO EVACUATE SOUTHERN LEBANON WHILE THERE HAS BEEN A VIRTUAL SILENCE, COMPARATIVELY SPEAKING, ABOUT THE ASKING OF THE SYRIANS TO EVACUATE?

SECRETARY VANCE: THIS IS A QUESTION WHICH RELATES TO THE SOVEREIGN RIGHTS OF LEBANON. THE LEBANESE HAVE NOT, TO MY KNOWLEDGE, REQUESTED THAT THE SYRIANS LEAVE LEBANON AT THIS TIME. THAT IS A SOVEREIGN DECISION WHICH THEY, AND ONLY THEY, CAN AND SHOULD MAKE.

WHAT WE MUST CONCENTRATE ON NOW, ALL OF US, IS TO SEE THAT THE CEASE-FIRE HOLDS, AND THEN TO MOVE STABILITY INTO THE SITUATION IN LEBANON.

ONE WAY THAT THIS COULD BE DONE WOULD BE TO REDUCE THE NUMBER OF ARMS THAT ARE PRESENT IN THE AREA AND TO ENSURE THAT THE STRENGTH AND THE ABILITY OF THE LEBANESE GOVERNMENT TO CARRY OUT ITS MANDATE AS THE GOVERNMENT OF THAT COUNTRY BE SUPPORTED. WE DO SUPPORT FULLY AND WHOLEHEARTEDLY THE TERRITORIAL INTEGRITY, THE NATIONAL UNITY AND THE INDEPENDENCE OF LEBANON.

Q: I SEE, COULD I FOLLOW THAT UP?

SECRETARY VANCE: NO. NEXT QUESTION, PLEASE.

Q: IN THE EVENT THAT PRESIDENT SARKIS ASKS THE ISRAELIS TO HELP PREVENT A MAUSACRE OF CHRISTIANS WILL THE STATE DEPARTMENT SUPPORT

[Faint mirrored text]

- 2 -

THE SYRIANS AGAINST THE CHRISTIANS AND JEWS?

SECRETARY VANCE: NEXT QUESTION, PLEASE.

Q: MR. SECRETARY, SENATOR JACKSON THIS MORNING --TO RETURN TO THIS PROBLEM OF THE DISSIDENTS -- SAID THAT TRIP TO GENEVA IS THE WRONG SIGNAL TO THE SOVIETS AT THE WRONG TIME.

HE WENT ON TO SAY THAT BY GOING TO GENEVA AT THE SAME TIME THAT THESE TRIALS ARE TAKING PLACE, THE UNITED STATES IS IN EFFECT LEAVING ANATOLIY SHCHARANSKIY AND SOME OF THE OTHER DISSIDENTS MERCY TO WHATEVER JUDGMENT THE SOVIETS CARE TO PASS ON THEM, INCLUDING THE POSSIBILITY OF A DEATH SENTENCE IN THE SHCHARANSKIY CASE.

MY QUESTION IS: ARE THERE ANY LIMITS, IN OUR VIEW, BEYOND WHICH THE SOVIETS CANNOT GO IN SENTENCING THESE PEOPLE AND THE TWO AMERICAN JOURNALISTS WHO ARE SCHEDULED FOR TRIAL ON JULY 18TH? ARE THERE ANY LIMITS AT WHICH POINT THE UNITED STATES WILL USE EITHER TRADE, TRANSFER OF WESTERN TECHNOLOGY, THE NUMBER OF SOVIET JOURNALISTS THAT ARE ACCREDITED IN THIS COUNTRY, TO IN SOME WAY RESPOND TO THE SOVIET MOVES IN BOTH THESE AREAS?

SECRETARY VANCE: LET ME SAY THAT WE HAVE ALREADY TAKEN TWO ACTIONS WHICH YOU HAVE SAEN -- NAMELY THE CANCELLATION OF TWO TRIPS, ONE BY BARBARA BLUM AND THE OTHER BY FRANK PRESS AND THEIR RESPECTIVE DELEGATIONS TO THE SOVIET UNION.

WE HAVE A NUMBER OF OTHER CONSIDERATIONS BEFORE US AS TO ACTIONS THAT ONE MIGHT TAKE. I DON'T WANT TO SPECULATE ABOUT WHAT WE MIGHT OR MIGHT NOT DO IN THE FUTURE.

HOWEVER, LET ME SAY THAT I RESPECTFULLY DISAGREE WITH WHAT SENATOR JACKSON HAS SAID. AS I INDICATED EARLIER TODAY, I THINK IT IS OF THE UTMOST IMPORTANCE, BECAUSE OF THE UNIQUE NATURE OF THE SALT DISCUSSIONS, THAT WE SHOULD PROCEED WITH THOSE DISCUSSIONS.

WE HAVE MADE VERY CLEAR OUR POSITION WITH RESPECT TO THE TREATMENT OF THE DISSIDENTS. WE INDICATED, AS I SAID ON SATURDAY, THAT THESE TRIALS VIOLATE FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF JUSTICE. I SAID THAT WE DEPLORE THESE EVENTS. I SAID THAT IT WILL INEVITABLY AFFECT THE CLIMATE OF RELATIONS AND IMPOSE OBSTACLES TO THE BUILDING OF CONFIDENCE AND COOPERATION BETWEEN OUR TWO COUNTRIES.

THEREFORE, I THINK WE HAVE MADE IT VERY CLEAR TO THE SOVIET

- 3 -

UNION HOW SERIOUSLY WE VIEW THE ACTIONS WHICH ARE BEING TAKEN WITH RESPECT TO DISSIDENTS.

Q: MR. SECRETARY, WHEN YOU GO TO LONDON AND MEET WITH THE EGYPTIAN AND ISRAELI FOREIGN MINISTERS, YOU WILL BE IN A SITUATION WHERE BOTH SIDES HAVE NOW PUBLICLY REJECTED THE OTHER'S KNOWN PROPOSALS FOR THE WEST BANK AND GAZA.

WHAT DO YOU EXPECT TO COME OF THIS MEETING, AND, SPECIFICALLY, WILL YOU BE AT THAT MEETING TRYING TO PROPOSE COMPROMISES?

SECRETARY VANCE: WE NOW HAVE A SITUATION IN WHICH BOTH ISRAEL AND EGYPT HAVE PUT PROPOSALS WITH RESPECT TO HOW TO DEAL WITH THE PROBLEMS OF THE WEST BANK AND GAZA ON THE TABLE.

IN ADDITION, AS ALL OF YOU KNOW, OVER A CONSIDERABLE PERIOD OF TIME THE PARTIES HAVE BEEN WORKING TO SEE WHETHER AGREEMENT COULD BE REACHED ON A DECLARATION OF PRINCIPLES WHICH WOULD SET A FRAMEWORK FOR BROADER NEGOTIATIONS.

SO, THEREFORE, ALL THREE OF THESE DOCUMENTS WILL BE ON THE TABLE WHEN WE GO TO LONDON.

THE PROPOSALS ON BOTH SIDES HAVE DEFICIENCIES. ON THE OTHER HAND, THEY HAVE POSITIVE ELEMENTS, AS WE HAVE INDICATED AND WHICH I AFFIRM TODAY. WE BELIEVE THAT WE SHOULD BUILD UPON THESE POSITIVE ELEMENTS. WE BELIEVE FURTHER THAT THERE IS ADDITIONAL COMMON GROUND WHICH CAN BE FOUND. THERE WILL BE CLEARLY SHARP DIFFERENCES ON OTHER ISSUES, AND WHAT WE SHOULD SEEK IN OUR MEETINGS IN LONDON TO DO IS TO IDENTIFY WAYS OF FINDING HOW WE MIGHT NARROW THE DIFFERENCES THAT EXIST BETWEEN THE PARTIES IN THESE OTHER AREAS.

NOW, THE ONLY WAY THAT THIS CAN BE DONE IS TO GET THE PARTIES FACE TO FACE IN DIRECT DISCUSSIONS WITH EACH OTHER, SO THAT THEY CAN PROBE EACH OTHER, SO THAT THEY CAN ASK EACH OTHER WHAT DOES THIS MEAN, WHAT LIES BEHIND THIS QUESTION, WHAT FOLLOWS FROM THIS.

I THINK THAT OUR OF THAT KIND OF A DIALOGUE, THERE IS A HOPE FOR SOME PROGRESS. I THINK IT IS GOING TO BE DIFFICULT, AND I DON'T WANT TO UNDERESTIMATE THE DIFFICULTIES.

I THINK, HOWEVER, WE CAN MAKE A START IN WHAT TAKES PLACE AT LONDON, AND HOPEFULLY A PROCESS CAN BE RENEWED UNDER WHICH THE PARTIES WILL BE ABLE TO MEET FACE TO FACE ON

4/.....

UNION HOW SERIOUSLY WE VIEW THE ACTIONS WHICH ARE BEING TAKEN WITH RESPECT TO DISSIDENTS.

... WHEN WE GO TO LONDON AND MEET WITH THE EGYP
AND ISRAELI FOREIGN MINISTERS YOU WILL BE IN A SITUATION WHERE
SOME SIDES HAVE NOW PUBLICLY REJECTED THE OTHERS' KNOWN PROPOSALS
FOR THE WEST BANK AND GAZA.

... TO COME OF THIS MEETING ...

... IN WHICH BOTH ISRAELI
... HOW TO DEAL WITH THE
... OF THE TABLE.

... OVER A CONSIDERABLE PERIOD OF
... WHETHER AGREEMENT COULD
... WHICH WOULD BE

... THESE DOCUMENTS WILL BE ON THE TABLE

... ON THE OTHER HAND
... WE HAVE INDICATED AND WE
... BUILD UPON THESE POSITIVE
... ADDITIONAL COMMENTS
... SHARP DIFFERENCES
... IN OUR MEETINGS
... HOW HE MIGHT APPROACH
... IN RESPECT OF

... GET THE PARALLEL
... TO EACH OTHER ...
... WHAT DOES
... FOLLOW ...

... THERE IS A ...

... PLACE AT
... CAN BE ...
... FACE ON

- 4 -

A CONTINUING BASIS TO TRY AND WORK OUT THE DIFFERENCES BETWEEN THEM.

WE WILL TRY AND ACT AS A BRIDGE BETWEEN THEM AND HELP THEM TO FIND WAYS OF SURMOUNTING THE OBSTACLES THAT STAND IN THEIR WAY.

Q: WHEN YOU ANSWERED THE QUESTION ON THE SOLUTION TO THE MIDDLE EAST CRISIS YOU SAID ONE OF THE WAYS IS THE REDUCTION IN THE NUMBER OF ARMS IN THE AREA.

WHAT DO YOU MEAN "NUMBER OF ARMS"? DO YOU MEAN THE MILITIA, THE LEBANESE MILITIA?

SECRETARY VANCE: I THINK THAT THIS IS A MATTER THAT SHOULD BE DETERMINED BY THE LEBANESE GOVERNMENT. THE LEBANESE GOVERNMENT HAS THE RESPONSIBILITY. THEY SHOULD DETERMINE WHAT WAYS IT WOULD BE POSSIBLE TO REDUCE THE GENERAL NUMBER OF ARMS IN THE AREA AND THEN THEY SHOULD SEE WHETHER STEPS CAN BE AGREED TO AND IMPLEMENTED WHICH WOULD PERMIT THIS TO BE DONE.

Q: MR. SECRETARY, HAVE YOU AS YET FORMULATED A CONTINGENCY PEACE PLAN FOR THE MIDDLE EAST, AND WHAT EXTENT OF WITHDRAWAL FROM THE TERRITORIES DO YOU ENVISION BY ISRAEL?

SECRETARY VANCE: THE EXTENT OF WITHDRAWAL IS ONE WHICH MUST BE WORKED OUT IN NEGOTIATIONS. THE BASIS OF THE NEGOTIATIONS IS 242, RESOLUTION 242. RESOLUTION 242 SAYS THERE MUST BE WITHDRAWAL FROM THE OCCUPIED TERRITORIES. IT DOES NOT, HOWEVER, SPECIFY WHAT THE BOUNDARIES WOULD BE. THAT IS SOMETHING THAT HAS TO BE NEGOTIATED BETWEEN AND AMONG THE PARTIES.

NOW, I GUESS THE OTHER HALF OF YOUR QUESTION WAS WHAT?

Q: FIRST OF ALL, TO FOLLOW UP ON THAT, DOES THE UNITED STATES HAVE A PREFERENCE AS TO THE DEGREE OF ISRAELI WITHDRAWAL?

SECRETARY VANCE: WE BELIEVE THAT RESOLUTION 242 CLEARLY APPLIED TO THE WEST BANK AND GAZA. THIS HAS BEEN OUR POSITION ALL ALONG, AND WE THINK THERE IS NO QUESTION ABOUT THAT.

Q: WHAT ABOUT EAST JERUSALEM?

SECRETARY VANCE: THAT IS A QUESTION WHICH HAS TO BE NEGOTIATED

A CONTINUING BASIS TO TRY AND WORK OUT THE DIFFERENCES BETWEEN THEM.

IT WILL TRY AND AS A BRIDGE BETWEEN THEM AND HELP THEM TO FIND OUT OF THEMSELVES THE DIFFERENCES THAT STAND IN THEIR WAY.

THE QUESTION OF THE SOLUTION TO THE HINDU CASE WAS IN THE MINDS OF THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS. THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS. THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS. THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS. THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

THE NEGOTIATORS DO NOT MEAN THE NEGOTIATORS.

AND THE PARTIES

THE OTHER HALF IS ABOUT A COMMISSION IN AN
ON THE OTHER SIDE FROM THE OTHER SIDE

THE PARTIES TO THE TREATY AND SEE IN THE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE

THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE

THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE

THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE

THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE
THEY WOULD BE PREPARED TO MAKE

THEY

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ס ר ד י

כ. אסר חובן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

אל : המשרד

מאת, רושינגטון

מס' 60

בשלה: 061830 יולי 78

התקבל: 070040

מ י ד י

רובינשטיין.

בהמשך לשיחתי אחר פרסם הערב סנטור יעבץ הודעה לעיתונות בתגובה להצעה המצרית.

DISAPPOINTING ורואה בה אף נסיגה מתמצב שנוצר

בהודעתו קודם יעבץ 'הצעה המצרית

לאחד ביקורתו של אדוארד בירושלים. יעבץ אומר שההצעה המצרית

DOES NOT ADVANCE THE CAUSE
OF PEACE.

הכרזה המלא של הודעתו מוברק בגלוי.

דינה

הודעה זוהי כ/רחה שהבט מנכל ממנכל מנפא מזתים חקר רם אמן

מסמך

בלתי מסווג

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס' 54
נשלח 061830 יולי 78

מייד

אל: המשרד
מאת: רושינגטון

מצפ"א, מרכז, א"ד.

להלן הודעה של דובר מזמדי שפורסמה לפנות ערב ברושינגטון:-

" WE ARE HEARTENED BY REPORTS THAT A
CEASE FIRE IN BEIRUT APPEARS TO BE HOLDING. WE
ARE ALSO PLEASED THAT PRESIDENT SARKIS HAS POSTPONED
CONSIDERATION OF HIS RESIGNATION. WE REMAIN IN CLOSE
CONTACT WITH ALL THE PARTIES CONCERNED ABOUT HOW TO
REESTABLISH PEACEFUL CONDITIONS IN BEIRUT, AND ARE
ALSO CONSULTING WITH OTHER MEMBERS OF THE INTERNATIONAL
COMMUNITY ABOUT THE BEST WAY TO PROCEED. WE CONTINUE
TO WATCH THE SITUATION CLOSELY AND ARE DETERMINED TO
TAKE WHATEVER STEPS WE CONSIDER NECESSARY TO HELP
ESTABLISH PEACE AND SECURITY IN LEBANON".

ADKAN
PAZNER

שם זהו טלרית שפלט מלבד אמנם אמנם מקום אלה הם-ה
קטור אמנם ירי עם אמנם מקום המדינה והיו אטינגי סת-ה

א"ד

מס' 53
נשלח 061800 יולי 78

מידי

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

אל מצפא. מרכז. ארד.

להלן הודעה בשם הנשיא קרטור שפורסמה היום על ידי הבית הלבן.

I WISH TODAY TO EXPRESS MY DEEP CONCERN AT THE CONTINUED BLOODSHED THAT HAS ACCOMPANIED THE FIGHTING IN BEIRUT OVER RECENT DAYS. DESPITE APPEALS BY SECRETARY GENERAL WALDHEIM AND HIS HOLINESS THE POPE- TO WHICH THE USA ADDED ITS VOICE- AND NUMEROUS EFFORTS TO ACHIEVE A CEASE FIRE, THE CLASHES UNFORTUNATELY CONTINUE WITH HEAVY CASUALTIES AMONG THE INNOCENT CIVILIAN POPULATION.

THE FIGHTING IN BEIRUT IS IN NO ONE'S INTEREST. IT ADDS TO THE HATRED AND SUFFERING ACCUMULATED IN LEBANON AND DELAYS THE EFFORT OF THE LEBANESE GOVERNMENT, WITH THE HELP AND SUPPORT OF FRIENDLY GOVERNMENTS, TO REBUILD NATIONAL INSTITUTIONS AND ENSURE SECURITY FOR ALL LEBANESE.

I THEREFORE JOIN WITH THOSE WORLD LEADERS CALLING FOR AN IMMEDIATE END TO THE FIGHTING AND URGE ALL PARTIES WITH INFLUENCE OVER THE SITUATION TO SPARE NO EFFORT TO SET LEBANON ONCE MORE ON THE ROAD TO PEACE AND PROGRESS.

ADKAN

PAZNER.

הנשיא קרטור הודיע היום על דאגתו העמוקה מהמשך המלחמה בביירות. הוא ביקש להפסיק את המלחמה ולחזור לדרך של שלום ופיתוח. הוא גם ביקש מכל המדינות בעלות השפעה על המצב בלבנון לסייע בהשגת הפסקת אש.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 1 דפים

עותק מספר 3 מתוך 9 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

מ"ד 44 בסי

נשלח 061130 יולי 78

אל: המשרד

מאת: רוטינגטון

סודי ביותר-לנמען בלבד/מידי

רוטינגטון

ועז

שוחחתי עם קיטינגר ברוח מברקמ נר 66 וביקשתי שיפעיל גם את השפעתו
על סנטוריים רפובליקנים להתבטאות בכיוון זה. הבטיח לפעול בעיקר
על יעבצ ובייקר.

דיניצ

שהחל מה שכתבתי לפני ששן רח

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 1 דפים

עותק מספר 3 מתוך 3 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

מס' 43 סודי ביותר

נשלח 061130 יולי 78

מל: המשרד

מאת: רושינגטון

סודי ביותר-לנמען בלבד/מיידי

רובינשטיין

בועז

שוחחתי אמש טלפוניית עם סנטור גיקסון (הנמצא במדינת רושינגטון) ברוח מברקם נר 66. גיקסון הבטיח שיחבשא פומבית כאשר יחזור לרושינגטון בתחילת השבוע. אמר שיגיד דברים ברוח תזכירו לנשיא (שהועבר אליכם בזמנו). קיבל והסכים לדברי הביקורת שהשמעתי על תוכן ההצעה המצרית. טען שעיקר הבעיה בכך שהמצרים נזחפים לפרש עמדתם מענין הגדמיע בנוד שהמגמה צריכה להיות הפוכה. ללחוצ עליהם להסכים למסגרת כללית ביותר מענין הגדמיע ולהתרכז בפתרון הסכסוכ הישראלי-מצרי. לדעתו אין למצרים סמכות ולא אינטרס לנהל מומי על הגדמיע וגם לנו לא צריכ להיות אינטרס כזה. מאחר שבנושא זה יכולה מצרים רק לדרוש דרישות קיצוניות אך לא לתת שום דבר בתמורה. אמר שהוא לוחץ על הממשל בכיוון זה כי השלב הראשון לפתרון הסכסוכ חייב להיות הסכם ישראלי-מצרי (תוכן גיבוי טעודי). דבריו ניתב-הדבר אם תפעיל אהוב השפעתה בכיוון זה.

דיניץ

מה הוא סמך מהלך של ששן

מס. 26

שלה 051400 יולי 78

התקבל 052048

מ י ד י

אל: המשרד

מאת: נושי

מצפא,

החצעות המצריות.

בתשובה לשאלה על תשובת ארז'יב לה צ'חרות המצריות השיב היוט דובר מחמד כדלהלן:

"WE ARE PLEASED THAT BOTH SIDES HAVE NOW PUT FORWARD PROPOSALS. TOGETHER WITH THE ISRAELI PROPOSAL ALREADY PUT FORWARD THIS EGYPTIAN PROPOSAL PROVIDES A BASIS FOR NEGOTIATIONS OF THE ISSUES INVOLVED IN A WEST BANK AND GAZA SETTLEMENT. AT THE MEETING OF THE FOREIGN MINISTERS PROPOSED BY PRESIDENT CARTER BOTH PROPOSALS WILL BE DISCUSSED AND EACH SIDE'S POSITION WILL BE PROBED. WE HOPE THAT OUT OF THAT PROCESS MIGHT COME NEW MOMENTUM IN THE NEGOTIATION."

26 יולי 78

שחח ירהמ ס/רהם מנכל שחבם ממנכל סמנכל מעת הסברה מצפא מזתים חקר דט אמן תעוד הסטורית

דויצ וחויב אטינגר

נש/חא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2317

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

סודי ביותר 12 מתוך 12
1 מתוך 1
3 עותק 1 דף

אל: וושי, נר: 66, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 050778, וח: 1930
נד: ההצעה המצרית

יוצא

סודי ביותר בהול

בוטו

השגריר

1. בנפרד מוברקת בגלוי ההצעה המצרית שנמסרה לנו ופורסמה גם ברדיו קהיר.

2. רהמ' ושהח מבקשים כי תפנה דיסקרטית לסנטורים ואישי ציבור מתאימים (למשל יעבץ, צרף, גקסונ) ותנסה להביא לידי כך שייצאו בחריפות נגד תוכנה השלילי של ההצעה ואלמנטים כגון חוסר כל התייחסות להסכם שלום ולרבות הכותרת, הדרישה ליציאתנו מירושם ועוה כצעד ראשון, היומרה שמצרים וירדן ידאגו לבטחוננו וכיוצא באלה.

3. לתשומת לבך - הממשלה לא תגיב רשמית עד ישיבת יום א' לז'ניב'נשטיין=====

תפ: שהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנככ, ששון, רם

דלת תעשיות טל. 718251-1, 7475

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 3188

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מס' 3 1 דף
מס' 12 3 עותק

משרד החוץ

מל: וושי, נד: 157, מ: המשרד
דח: 1, סג: מ, תא: 100778, זח: 1330
נד: אגרת רהט לקרט

סודי ביותר /בהול

בוטל

השגריר/ציר

מצי"ב איגרת מאת רהט' לנשיא קרט. אנה דאגו למסירתה
המיידי.

**DEAR MR. PRESIDENT.

**THE VISIT OF VICE PRESIDENT MONDALE GAVE MUCH PLEASURE TO
**ISRAEL'S PEOPLE AND GOVERNMENT. WE SPENT MANY HOURS IN A
**FRUITFUL EXCHANGE OF VIEWS. IN THE TALKS, THAT WERE
**CONDUCTED IN AN ATMOSPHERE OF FRIENDSHIP, WE FOUND MANY
**POINTS OF MUTUAL AGREEMENT AND ALSO, AS IS NATURAL,
**POINTS OF DIFFERENCE THAT WERE VOICED, AS AMONG FRIENDS,
**WITH UNINHIBITTED CANDOR.

**I THINK I CAN SAY THAT THE VISIT OF THE VICE PRESIDENT
**STRENGTHENED THE TIES OF FRIENDSHIP BETWEEN OUR NATIONS.
**INDEED, WE RECEIVED IN THE WAKE OF VICE PRESIDENT
**MONDALE'S VISIT, THE PROPOSALS SUBMITTED BY THE EGYPTIAN
**GOVERNMENT, ENTITLED: 'PROPOSALS FOR WITHDRAWAL FROM THE
**WEST BANK AND THE GAZA STRIP AND SECURITY
**ARRANGEMENTS'. AFTER STUDYING THE PROPOSALS THOROUGHLY,
**IT WAS OUR DUTY TO SAY IN PUBLIC THAT THEY ARE
**UNACCEPTABLE TO ISRAEL.

7875 79-7875

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2130
** **
** **
** **

3 מתוך 1 דף **
12 מתוך 3 עותק **

סודי ביותר

מל: וושי, נר: 57, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 050778, זח: 1400
נד: אגרת קרט

יוצא

סודי ביותר

בוטל

השגריר

להלן איגרת של הנשיא קרט שהעביר השגריר לואיס אל דהמי
אתמול:

**HIS EXCELLENCY

**MENACHEM BEGIN

**PRIME MINISTER OF THE STATE OF ISRAEL

**JERUSALEM.

**DEAR MR. PRIME MINISTER:

**VICE PRESIDENT MONDALE HAS CONVEYED TO YOU MY PROPOSAL TO
**INVITE YOUR FOREIGN MINISTER AND THE FOREIGN MINISTER OF
**EGYPT TO JOIN SECRETARY VANCE FOR TALKS IN LONDON JULY 18
**AND 19 AS A NEXT STEP IN THE MIDDLE EAST PEACE
**NEGOTIATIONS. I WELCOME YOUR POSITIVE REACTION WHICH THE
**VICE PRESIDENT HAS REPORTED TO ME. BY THIS LETTER, I WANT
**TO CONFIRM FORMALLY MY INVITATION TO YOU TO SEND FOREIGN
**MINISTER DAYAN TO THESE TALKS. I AM TODAY SENDING A
**SIMILAR MESSAGE TO PRESIDENT SADAT.
**I UNDERSTAND FROM AMBASSADOR LEWIS THAT YOU WILL WISH TO
**STUDY THE EGYPTIAN PROPOSAL BEFORE REACHING A FINAL
**DECISION ON ATTENDANCE AT THE TALKS. PRESIDENT SADAT HAS

דפני ירושלים טל. 716251-2

17

17
17
17
17

Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר 3 מתוך 3 2 97 3 עותק 12 מתוך 3

**
** **
** **
** **

**

**ASKED VICE PRESIDENT MONDALE TO CONVEY THE EGYPTIAN
**PROPOSAL TO ME, AND WE INTEND TO PASS IT ON TO YOU QUICKLY
**FOLLOWING HIS RETURN TO WASHINGTON. I HOPE IT WILL BE
**POSSIBLE TO RECEIVE YOUR FINAL AGREEMENT TO THE LONDON
**TALKS SOON THEREAFTER.

**I KNOW, MR. PRIME MINISTER, THAT YOU SHARE MY SENSE OF THE
**VITAL IMPORTANCE OF MAKING THIS NEW BEGINNING IN THE
**NEGOTIATING PROCESS A PRODUCTIVE ONE. WE MUST NOT LET THE
**PRESENT OPPORTUNITY SLIP THROUGH OUR FINGERS. I URGE YOU,
**AS I AM URGING PRESIDENT SADAT, TO MAKE A FARREACHING
**EFFORT TO REACH AREAS OF ACCOMMODATION. FOR MY PART, I AM
**DETERMINED TO DO ALL I CAN TO HELP IN THAT EFFORT.

**FINALLY, MR. PRIME MINISTER, I WANT TO THANK YOU FOR THE
**WARM WELCOME WHICH YOU AND THE GOVERNMENT AND PEOPLE OF
**ISRAEL EXTENDED TO VICE PRESIDENT MONDALE. I VERY MUCH
**LOOK FORWARD TO HEARING PERSONALLY FROM HIM ABOUT HIS
**TALKS WITH YOU.
**WITH BEST PERSONAL WISHES.

**SINCERELY

** (SIGNED)

JIMMY CARTER

לשכת השר

רשימת עיונים טל. 3-712251-7475

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 2 דפים

עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תש"ז - 1957.

סודי ביותר

מס' 38

נשלח: 051800 יולי 78

נתקבל: 060048

הודל

אל: המשרד

מאת: רוש

בועז

רובינשטיין - לנמען בלבד.

ישלח נר 66.

הקונגרס נמצא בפגרא ומתכנס מחזש רק ביום ב'. כל הסנטורים שהוזכרו במברק וכמו כן האחרים נמצאים מחוצ לעיר ובהלכמ מחוצ לארץ. שהחתי טלפונים עם יעבצ (הנמצא בניו יורק) הפניתי תשומת לבו להצעה המצרית והדגשתי בפניו תכנה השליכי והאלמנטים החמורים. הצעתי שילמד ויגיב. יעבצ אמר שיעשה זאת. שאל אם בכרוניתנו לשגר שהייה ללונדון. אמרתי שהמשלה תחליט ביום א'. אמר שממה ששמע ממני ההצעה המצרית בוודאי שאיננה קבילה אך כל זמן שאינן היא מציבה תנאים מוקדמים הוא מקווה לישראל לא תסרב להכנס למויימי עם מצרים ללא תנאים מוקדמים מאחר שזו היתה עמדתה כל הזמן. אמרתי לו שמבלי להכנס לשאלה זו חשוב שיגיב הריפות נגד תוכן ההצעה המצרית. הבטיח שילמד אותה מייד ויחזיר מה ניתן לעשות.

2. התקשר ארתור גולדברג ואמר שכלי התקשורת מציגים את ישראל כמהסתת לשגר נציגה למויימי עם מצרים בלונדון. הדי זה מה שתבענו כל הזמן. אמרתי לגולדברג שהמשלה קבלה ההצעה רק הבוקר ותחליט ביום א' אך הפניתי תשומת לבו לחומרה שבתוכן ההצעה המצרית. גולדברג הסכים לחלוטין ואמר שאיננו יכול להתבטא פומבית עד ה-20 ביולי (שאז פג מינויו משגריר) אך ימצא זדכ לדבר עם אנשי הממשל ולהצביע

2/....

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 2 מתוך 2 דפים

עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

=2=

על ככ שההצעה המצרית חורגת מהחלטת 242 וקובעת דברים המנוגדים לה. גולדברג הציע שממשישראל תגיב בהקדם באומרה שאם כי ההצעה המצרית איננה קבילה עליה הרי שבהתאם למדיניותה המסורתית מוכנה ישראל לשגר נציגיה למוי"מי עם מצרים בהתאם להחלטות 242 ו-338 וללא נאים מוקדמים.

דיני צ

סיה חא ס(וחא סרהס) פרהס (ב(פיה) ליה ששה חא (כ(פיה)

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 2 דפים

עותק מספר 3 מתוך 8 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

מסי 58

גשלה 061730 יולי 78

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

אל: שהח - לנמענ בלבד - אישי.

מקור בעל נגישות גבוהה ומהימנות בינונית מסר לחגג את האינפורמציה הבאה:

א. ביקור מונדייל.

1. מונדייל המליץ לנשיא לא לתקוף את ישראל פומבית. הוא טען שכל התבטאות אנטי-ישראלית חייבת להביא להקשות העמדה הישראלית. ברז'ינסקי הצטרף להמלצת מונדייל.

2. מונדייל מסר לסאדאת תוכנם של מהלכים אמריקאיים אפשריים בעתיד. קוואנדש פרש את המהלכים אחרי שמונדייל הציגם כללית. המקור אינו יודע תוכן הדברים.

3. מונדייל דיווח שלא מצא בשיחותיו בארץ שינוי בעמדותיה הידועות של ישראל.

4. מונדייל מסר לסאדאת

התקדמות בתכנית אמריקאיות למכירת כור גרעיני למצרים למרות שהודעה על כך לא התפרסם בזמן הקרוב.

5. דברי הנשיא על אפשרות כינוס גינבה לא היו מתואמים מראש וכנראה נאמרו ללא מחשבה או הכנה.

6. ברז'ינסקי התבטא לאחרונה שהוא מצדד בהגבלת הנוכחות הישראלית באפריקה.

דף מספר 2 מתוך 2 דפים

עותק מספר 3 מתוך 9 עותקים

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוקן וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

= 2 =

7. למרות ההכחשות קיימת אפשרות מטויימת לפגישת קיטר - סאלאת באירופה. השרת החשאי האמריקני לוקח את הדבר בכל אופן בחשבון. ללא קשר עם אפשרות זו מצפים לביקור של סאלאת בארזה בסתר.

ב. סיג.

- ההחלטה על אישור להספקת הכפירים לטייוואן נפלה מיד לאחר שובו של ריזינסקי כאשר הוחלט שארזה לא תספק פנטומים. ברזינסקי שוחח עם הסינים על האפשרות הזאת ואמר לסינים שעדיף הספקת הכפיר לטייוואן לא רק מתוך נחיתותם לעומת הפנטומים אלא גם מתוך השיקול שלארזה תמיד תהיה אפשרות להפסיק את אספקת המנועים עבור הכפיר דבר המקנה לה למעשה וטו גם לעתיד.

- בשיחות המקור עם טנג ולי נאמר לו שסיג מעריפה את הישגיה של ישראל בענין מזרז אב חוששת מכיוון מדיניותה לעתיד. אנשי שיוח שיבחו באזניו את טיב הנשק הישראלי והתיחסו במיוחד לגבריאל ולסירות הטילים. כן הביעו הערכה באזניו לאישיותה של גבי מאיר שאוזה הישרו גם גבי טוג-יאט-סג וציינו שזיה היתה בין הראשונות שהכירה בסכנה הסובייטית.

וענין שהסינים סיפרו למקור שישיראל היתה בין המדינות הראשונות בעולם זכירו בסיג העממית (דבר שהמקור לא ידע).

יחד עם הדברים הנל ציינו אנשי שיוח הסינים בפניו שלמרבית אערם ישראל לא רק מוכחז נשק לטייוואן ולגורמים אחרים אלא גם נחנת למכירותיה אלא פומבי בצורה קולנית דבר המקשה על סיג.

דיניצ =

סה היה טורה שהבט יוס ששין מ (קפז)

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ככל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר 3 מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

מס. 21

אל: המשרד

נשלח: 040400 יולי 78

מאת: וושינגטון

בהול נתקבל: 041145 יולי 78

אל: שחח - לידיו בלבד. אישי.

בדרכי מהאיים האזוריים לווישינגטון הזמינני סגן הנשיא לשיחה בארבע עיניים שנמשכה שעה וחצי. מונדייל ביקשני להעביר הדברים הבאים לרהי"מי ולשהח אכ ביקש שאתייחס לשיחה במידור גבוה ואראה בה שיחה של ידיד אמת שרצונו לעזור בכל מאודו לישראל ולקידום החליכ השלום. להלן הנקודות העיקריות בשיחה:

א. הם העבירו הנוסח המלא של ההצעה המצרית ללוואיס למסירה ולכן אינ טעם שירצה בפני את פרטי ההצעה. כאשר סאדאת הגיש לו את ההצעה אמר לו מונדייל שהרהי"מי רוצה לקבל מייד הנוסח המלא כדי לקיים דיון בממשלה. סאדאת לא התנגד ונענה מייד לבקשתו של רהי"מי.

ב. מונדייל מיעצ לנו להגיב משון רכ SOFT VOICE ולא להשהות תשובתנו על גבולותנו לשגר את שחח למפגש בלונדון. מונדייל אמר שעצתו האישית היא שניתן הסכמתנו למפגש במהירות וזאת משתי סיבות.

אשית, לא לחת לסאדאת לזכות ביהרון תעמולתי כאילו שהוא המדינ והמסכים למפגש בעוד אנו מהססים. ושנית, כדי לא ליצור הרושם שאנו דנימ בממשלה לגופנ של ההצעות מצגי שאז הסכמתנו למפגש עלולה להתפרש כאילו אנו מסכימים לגופנ של ההצעות. לשון אחרת אם הסכמתנו למפגש תינתן לאחר דיון ממושכ יראה הדבר כאילו אנו נענימ לא רק לעצמ המפגש אלא גם לתוכננ של ההצעות. הצעתו היא שנגיד שההצעות כוללות דברים בלתי קבילים עלינו אכ מאחר שאינ הם תנאים מוקדמים ולידומ השיחות הדי שאנו מקדמים בברכה אפשרות המוסימי ללא תנאים מוקדמים. מונדייל אמר

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

THE SOONER YOU GET YOUR POSITIVE REPLY TO THE MEETING THE BETTER IT WILL BE FOR BOTH OF US.

ג. הוא מצידו ידבר עם הנשיא כדי להביאו לביטוי פומבי של הסתייגות מאלמנטים בהצעה המצרית. מונדייל אמר שינסה להביא קרטרי שיגיד שיש בתכנית DISAPPOINTING ELEMENTS מפני שקרטרי השתמש באותו ביטוי לגבי התשובות הישראליות. הוא מקווה שיצלח. על כל פנים הוא רוצה להגיד לנו שהתכנית המצרית בתוכנה איננה קבילה על אהב וברור שאהב לא תסכים לשום גרסה התובעת נסיגה הגדמייע ועזה ומשאירה שיקולי וסדורי הבטחון לאחר מ זאת.

ד. הוא לחץ על סאדאת לטמוע ולהבינ ממנו מה הוא מקוה להשיג מהמפגש בלונדון אך לא הצליח להציל מפיו דברים ברורים. דעתו של מונדייל היא שהמפגש בלונדון צריכ להסתיים בקביעת מסגרות להמשכ המוסימי מפני שברור לו שתוכ כמה ימים אי אפשר יהיה להגיע לתוכנית מוסכמת על שני הצדדים.

ה. סאדאת אמר לו שהשב על אפשרות של מפגשים באל-עריש ובבאר שבע במקום המפגש בלונדון אך הוא מוכן להסכים למפגש בלונדון למרות הלחצים שהיו עליו להשתתף בפסגה בחרטום.

משכ השיחה חזר סאדאת מספר פעמים על זיקתו לקיים מפגשים באל-עריש ובבאר-שבע. מונדייל התרשם שהסיבה העיקרית היא רצונו של סאדאת להחזיק את ידו על דופק המוסימי ואינ הוא רוצה שקאמל יהיה רחוק ממנו, וכמו כן אינ הוא טומכ על התקשרות מלונדון לקהיר. במשכ השיחה אמר סאדאת שמפגשים באזור יאפשרו למשלחות לחזור בערב

לקהיר ולירושלים לשם מסירת אינפורמציה והתייעצויות.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סנד' ביותר

ו. מונדייל אמר לי באופן אישי וסודי ביותר שדעתו היא שצריכה להיות ג'וכחות צבאית ישראלית בגדמייע ועזה ל- INDEFINITE PERIOD מפני שהוא מקבל את הנימוק הישראלי שאפ אחד אחר לא יכול להבטיח את בטחונה של ישראל אלא ישראל עצמה.

ז. מונדייל אמר שסאלאת הורגש ביותר כאשר מסר לו את דברי ההימי ששני הימים בירושלים ובאיסטמעיליה היו הימים המאושרים ביותר בהייו. היה ברור שהדברים נגעו לסאלאת עד עומק ליבו.

ח. מונדייל שאל סאלאת לגבי מפגש של גמאסי עם וייצמן ועודדו בכיוון זה. סאלאת הביע העורכתו הרבה לוייצמן אך הוסיף כי כדי לקיים המפגש הם זקוקים ל- SOMETHING NEW. מונדייל שאל סאלאת מה הם הדברים החדשים שהוא רוצה אך לא קיבל על זה תשובה.

ט. סאלאת סיפר לו שכל פעם כאשר הוא או מצרי אחד נפגש עם נציגים ישראלים הוא מקבל גל ביקורת עצום מארצות ערב. לכן אמר שעם כל יצונו להפגש עם נציגים רשמיים ישראלים הוא רוצה לדעת שייצא מזה משהו כדי שגל הביקורת שהוא סופג לא יהיה לשווא.

י. סאלאת דיבר ארוכות במשך השיחה על הסכנה הקומוניסטית באפריקה ובקרת הדגיש דאגתו מהפעילות הקובנית ומהמצב באתיופיה.

כל המוסד תוכן מסמן זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוקן וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

4

יא. מונדייל הזר ואמר שגם הם לא שבעי רצון מהתוכנית שהגיש להם סאלאת אכ היות ואינן בה חנאים מוקדמים ממליצ שנסכים במהירות למפגש ולפתיחת המוסימ.

יב. סאלאת סיפר לו על הפגישה שיקיים עם פרט במסגרת האינטרנציונל בווינה.

יג. מונדייל דיבר אתי ארוכות על מערכ הכוחות בממשל בכלל ובעיקר בבית הלבן. אמר שהסביר להימימי בשיחתו בארבע עיניים נטייתו של קטר לרצות על נושאים כמו מורה בפני תלמידי תיכון. מונדייל אמר שהוא ינסה עכשיו להיות יותר פעיל בענייננו ולהפעיל השפעתו בכיוון החיובי. אמר שבבית הלבן הקואליציה הפרו-ישראלית מורכבת ממנו. איזנשטאד שיש לו השפעה עצומה על הנשיא אמר כי לא עוסק בענייני חוצ ודוד אחרון. זאת הסיבה שרצה שאיזנשטאד יצטרף לביקור כדי שיוכל להתגייס להמיכה בענייננו אבל הנשיא והוא הדין לגבי דוד אחרון. האחרון הוא איש שלו שהוא הכניס למועצה לנטחונ לאומי כדי לנטרל השפעת בזזינסקי. הוא מבקש וממליצ שדוד אחרון יתקבל בעת שהותו עתה בארצ עימי רהימימי ושחך כי יכולה להיות לזה השפעה על יכולת ניצולו למעננו. באשר לאיזנשטאד הרי מונדייל כבר ביקש ממנו לקיים שיחה עם הנשיא ולמסור לו התרשמויותיו החיוביות מישראל. הוא מאמין שהקומבינציה שלו, איזנשטאד ודוד אחרון תוכל לנטרל השפעות שליליות מסביב לנשיא. הוא מוכן להרחם לזה וביקש ששנינו נקיימ קשר ישיר וקרוב בתקופה הקרובה ונדאח בו צינור ישיר להעביר דברים או להפעיל הנשיא בנושאים שאינן אנו רוצים

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הדוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

= 5 =

שילכו בצורות הבירוקרטיה או מחמייד. (פה סיפר לי על מאבקיו עם גורמים אלה בנושא הביקור בכותל ובנושא גינוי אשף וכיצד לבטוף הכריע את הכפ אצל הנשיא).

יד. התרשמותו הכללית משיחתו עם סאדאת שנמשכה כשעתיים היתה שהאיש באמת רוצה להשיג שלום ולהיות האיש שיביא זאת בעצמו. אמר שסאדאת היה רוצה מאד לקבל את פרס הנובל לשלום. יחד עם זאת לא נראה למונדייל שיש לסאדאת זמן בלתי מוגבל. למרות שלא השתמש בשיחה בלשון איזמיים או תאריכים אולטימטיביים הרי הדגשתו של מונדייל שאם בהודשים הקרובים לא תחול התקדמות עלול סאדאת לעשות חפנית חזרה נעבר הפאנ-ערביות, הדיסקליזם ואולי אפ לברייהימי - מונדייל הדגיש שאין הוא אומר דברים אלה כדי להמריצ בגו אלא כדי לחתלק אתו בהתרשמותו הכנה מן המצב.

טו. מונדייל דיבר אתי בכנות רבה על התרשמותו מביקורו בישראל. טבור שהביקור היה מוצלח מאד ומועיל. ניתנה לו הזדמנות להתרשם מהלכי הרוח בארצ ולקיים שיחות עם מנהיגיה.

לחנ. כמה מהתרשמויותיו:

1. התרשם עד כמה עמוק אנו חשים את הפגיעה מהביקורת האמריקנית. דברים אלה שמע מכל אחד מהאנשים אתם שוחח החל מגולדה מאיר, שמעון פרס וכמובן ממנהיגי הממשלה. הוא יפעיל מלוא השפעתו לתקן מצב זה.

2. שיש קונצנזוס לאומי רחב ביותר לגבי שתי התביעות המרכזיות שהיינו אי נסיגה לגבולות 67 ואי הקמת מדינה פלשתינאית. (הערתי לו כאן שהמונח "תיקונים קלימיים" זוהה בעינינו לתביעה לנסיגה טוטלית)

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הדין לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסית) וסודות רשמיים, תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

600

3. החדשם עמוקות מרצונם של כל מנהיגי ישראל בשלום. לא היה לו ספק בכך אף עד כמה עמוקה כמיהת כל העם בישראל לשלום.

4. הדבר היחיד שפגע בו אשכ כל הביקור היו דברי אריק שרון כאילו שהוא בא בשליחות הממשל האמריקני להפיל את ההימני או כאילו זו כוונת הממשל. מונדייל אמר שהוא מאמין ששרון לא היה אומר דברים אלה לאחר הפגישה ביניהם (בחזר הממשלה) אף בכל זאת לא חזר בו מהאשמה זו והדבר פגע בו קשות.

5. שמ לב ששר החוץ וחזר על הפרשנות לחשובות הממשלה שנתג בשיחחמ במלונ המלכ דוד גמ בעת הישיבה עם חברי הממשלה והוא מחשיב עובדה זו. הוא ירצה לציין בפני הנשיא דברים אלה שהחשובות שנתנה ישראל בתוספת תוכנית האוטונומיה עצמה מתקרבים למה שציפו האמריקנים בשאלותיהם.

6. את ההחלטה בענין הכפיר השיג מהנשיא מפני שטען בפניו שאינו יכול לבוא בידימ דיקות. למרות שההנחיות היו שהדבר לא ידלופ הרי אין לו התנגדות אם הדבר ימצא עכשיו דרכו בצורה בלתי רשמית לעתונות.

7. בסיכומו של דבר מונדייל חזר מרצה ומעודד, הוא מכיר שלפניו זרז ארוכה וקשה אף רוצה לחזור ולהביע ידידותנו השורשית והעמוקה לישראל ונכונותו לעזור לנו לשמש צינור בנושאים רגישים כפי שתאר לעיל.

דיני צ ==

לרה ררה

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר מתוך דפים

עותק מספר 3 מתוך 11 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

בזעז סוג 210

תיקון מברק

במברק מס. 21 מרוש' מה-4,7 יש להקצוא חזי לת פסקה 4 כלהלן:
"ראשית, לא לתת לטאראח לזכות ביהודיון תעמולתי כאילו שהוא המציע והמממנים למפגש ג'וד
אנר מהסטיס".

ש"כא

קטן

ו/תא

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 6 דפים
עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

סודי ביותר

מס 20

גשלה 031830 יולי 78

התקבל 040142 יולי 78

ב ה ו ל

שאל: המשרד

מאת: רושינגטון

סודי ביותר/מהול לבוקר

אל: מנכ"ל, למען בלבד.

בועז

יולטיס מסר לי היום שמיחות ס/הנשיא עם רחמי ושהבט הוא מסר בין השאר שקיים כעת סיכוי שאהב תאשר מכירת הכפירים לטייוון, וליולטיס הוסיף שס/הנשיא בקש בכל לשון של בקשה שדבריו לא ימסרו לעיני לאיש מאחר וטרם קיימת החלטה סופית וההמלצה טעונה כנראה עוד אגורים ושיקולים נוספים ברושינגטון. וליולטיס ספר שלאחר זמן מה התקשר משהו במשהבט עם וויצ ושאל האם ניתן יהיה לתת לידיעה פרטום, וויצ מצדו התקשר לאוירון של ס/הנשיא ושוחז הנ עם ס/הנשיא והנ עם סאונדרס שבקשו בכל לשון של בקשה להעביר לשלטונות הישראליים המוסמכים שיש לעשות הכל על מנת למנוע פרסום כלשהו בשלב הנוכחי.

וליולטיס בקשני להעביר את הנל גם מצדנו לחשומת לבכם.

לידיעתך גם אני שמעתי פעמים בימים האחרונים שגברו הסיכויים לאשור טקה וזה מאחר וההחלט סופית שאהב לא המסור פנטומים לטייוון ושיחד עם זאת יש צורך למצוא דרכ לספק כמה מהצרכים של חייא הטייווני.

בר-און =

להם רחג ס/רהג עהה (בנפיה) יננה עען יים (בנפיה)

משרד החוץ

לשכת השו

ירושלים, ל' בסיון תשל"ח
5 ביולי 1978

סודי ביותר

א ל : מנהל לשכת רה"מ
מנהל לשכת סגן רה"מ
מנהל לשכת שהב"ט

הנדון: שיחת שה"ח עם מונדייל
מיום 2.7.78

מצורף לכאן רישום השיחה שבנדון, לעיון
ראש הממשלה, סגן ראש הממשלה ושר הבטחון.

ב ב ר כ ה,

אלקים רובינשטיין

משרד ראש הממשלה
לשכת מנכ"ל
צילום מס' 10.7.78
משרד החוץ
המחלקה: אגף חוץ
תאריך: 10.7.78
הערה: זה מכלול מסמך
ידיים בייחוד: ה

העתק: המנכ"ל

AMPT. CHIN

AMPT. CHIN
AMPT. CHIN

AMPT. CHIN

AMPT. CHIN
AMPT. CHIN
AMPT. CHIN

AMPT. CHIN
AMPT. CHIN

AMPT. CHIN
AMPT. CHIN

AMPT. CHIN

AMPT. CHIN

AMPT. CHIN

פגישת שה"ח עם סגן נשיא ארה"ב מונדייל
ביום 2.7.78 בשעה 14.45 במלון "המלך דוד"

נוכחים: לואיס, ד. אהרון, סונדרס, קואנדט, דיניץ, רובינשטיין.

מונדייל: אנו רוצים לשפר את היחסים עמכם, וכואב לי לחוש בחוסר האמון שאני מרגיש כאן בענין זה. אני יודע שלנשיא, לי ולעם האמריקני כולו אין כל כוונה רעה, אך ישנה דאגה בשאלה כיצד ניתן להחיש את תהליך השלום. קל אמנם לדבר על פשרות כשאתה חי בארה"ב, ואני יודע שאתה מודאג, הייתי רוצה לשמוע את ביקורתך ודעתך לגבי מה שעשוי להיות אסטרטגיה טובה להמשך.

שה"ח: ברשותך, לא אמתח ביקורת. אין זה מתפקידי לבקר את הנשיא ואם ירצה רה"מ יעשה זאת. אך אין פירוש הדבר, שאיני מודאג ולעתים מרגיש נעלב ממה שנאמר בבית-הלכן. אולם לא אומר מה אני חש. השאלה האמיתית היא כיצד נמשיך, שכן עלינו לעשות שלום, לא עם ארה"ב, אלא עם הערבים, ואינכם מסייעים לכך במידה רבה. הרבה נובע מחמת מדיניותכם המוטעית, וכרגע מדובר במו"מ עם המצרים. ישנה לגבי שאלה אחת, שאיני יודע התשובה: הרשמית המצרית לגביה, אך אני יודע את תוכנה, השאלה היא האם נכון סאדאת להתקדם לשלום נפרד אם תנאיו יתקבלו על-ידינו. שאלנו זאת שוב ושוב ולא קיבלנו תשובה, תחושתי היא, שמה שקורה עכשו, אינו שאיננו יכולים להגיע להסכם קנושאים השונים, אלא שסאדאת חש, שאיני יכול לעשות שלום נפרד הן לגבי סיני והן לגבי הגדמ"ע, אלא אם כן יצליח להכניס את חוסיין לא יחתום על הסכם שלום, וימשוך אותנו ויסחט (squeeze) ויגרום לכס לסחוט אותנו, וכשתיפתר בעיה אחת יעלה אחרת, ונהיה במשך כל הזמן בצד הלא נכון, כי ידרוש וויתורים מכיוון שהוא שאינו יכול לחתום על שלום נפרד. אילו הצטרף חוסיין לסאדאת, אולי היה מתנה זאת בכך, שבלי סוריה אינו יכול לעשות שלום ועלינו להסכים לתנאיו של אס"ף. אך זוהי רק הנחה היפותטית. אנו שואלים שאלה ישירה - אם מגיעים אנו להסכם עם סאדאת, היחתום על חוזה שלום עמנו, בשם מצרים ויו"ש, ואם לאו - לגבי מצרים ורצועת-עזה שהוא מוסמך לדבר בשבילן. איני חושב שקיבלנו תשובה או תשובה ברורה, ואם נלך ללונדון, ונניח שנגיע להסכם, יאמר, שהוא זקוק לחוסיין, אחרת, אם לא יצטרף אלינו, לא יהיה שלום בלעדיו. זו הבעיה העיקרית, והיא החלה לגבי סיני. אינני חושב, שהממשל שלכם אי פעם שאל את סאדאת אם מקבל הוא את 242 כבסיס למו"מ. אילו שאלתם היה אומר - לא, ומה שהוא דורש לגבי סיני הוא שאינו מוותר על אינץ' אחד, בעוד ש-242 אינה דורשת מאתנו להיסוג כל הדרך כולה. אולם, בהכירנו את עמדתו, חשבתי - ואני מדבר בשם עצמי - שסאדאת לא יוותר, ולכן הגשנו תכניתנו. אנו איננו מחפשים שטחים, הגם שהנשיא קארטר אמר מה שאמר, אנו רוצים רק שטח לחיות עליו ולא להתחסל, לכן חשבנו שאולי ניתן למצוא תחליף לבעית בטחוננו בסיני לא ע"י שינוי הגבולות אלא באמצעים אחרים, שלא התקבלו על ידיו. אמרנו איפוא שאנו מוכנים להחזיר את כל השטח שביריבונו את סאדאת אמר: לא! הבה נדון בגדמ"ע, ונחחיל בהצהרת עקרונות. הצעותיו עתה אינן יכולות להיות טובות בשבילנו, כפי ששמענו ברדיו קהיר ומתגובת הנשיא שלכם. אני מנסה לומר שאפילו אם בהצעות אלה ובשלנו ניתן למצוא דרך לחיות יחד ב-5 השנים הראשונות, תיאורטית אפשרי הדבר, אך

יש לי התחושה שהוא יאמר - הבה נניח לכך לזמן מה ונראה מה עם חוסיין וה-guidelines לפתרון הגדמ"ע ונקפוץ מסעיף אחד למשנהו, כלומר - כשנהיה מוכנים להגיע להסכם עמו, ינסה להמנע מזאת, הסיבה היא שהוא מרגיש שאינו יכול לעשות שלום נפרד ככל שהמדובר בו עצמו, לא רק בין מצרים לישראל, אלא גם בין מצרים, רצועת עזה וישראל, וזאת כל עוד סאדאת מזה ושאר הערבים מזה. זאת, כיוון שאם יעשה הסכם שלום כלשהו עם ישראל ויימצא מחוץ לקואליציה הערבית - לא יהיה להם סיכוי להביסנו ולא יהיה בידם כוח מיקוח בגולן, ולכן תהיה זאת מכחינתם דקירה בגב. עם מצרים יש להם סיכוי צבאי, מה שאין כן בלעדיה, ואין הם רוצים להמצא במצב כזה. אם זהו המקרה - במה מדובר מבחינתנו, בסימפוזיון?

מונדיל: אתה מתכוון לשיחות לונדון?

שה"ח: גם ב-7 החודשים האחרונים וב-20 השנים הבאות. מהם כל השאלונים? אם סאדאת אינו מוכן, כפי שנראה לי (ולוואי שאני טועה), להסכם שלום בינינו לבינו על רצועת עזה וסיני, זה יהיה חסר תועלת.

מונדיל: אנו מאמינים שסאדאת כן ברצונו לשלום. אם תוכלו לקבל את דבריו (והוא ביטא הרבה בפומבי) - הוא מחפש הסכם הן בקשר לסיני והן בקשר לגדמ"ע ועזה. הניסוח הפומבי שלו להבי רצונו, שונה מפרשנותו ומהפרשנות שלכם ל-242. אנו הוצאנו את המלה "the" ומדברים על "שטחים" ולא "השטחים". צריך להיות מו"מ בין הצדדים, והשטחים שיוחזרו, הם אלה שישראל תותר במו"מ. קיוינו שעקרון יסודי של "שטחים" יכול להיות בסיס ההחלטה, לאחרונה סאדאת בראיון מסויים דיבר לראשונה על האפשרות שלא תהיה נסיגה מלאה, אך אין לדעת באמת מה רצונו מו"מ, והוא צריך להרגיש שיוכל לנהל מו"מ כנציגם של כל המעוניינים בגדמ"ע ועזה. תמיד חשבתי, שאם נוכל להגיע להסכם בענין העקרונות, דבר זה עשוי לתת לסאדאת את הכיסוי שהוא זקוק לו להתקדמות לגבי סיני, וזה יספק לנו בסיס ללחוץ על חוסיין, שזו הדרך הטובה להביאו. לך יש נסיון רב, ואתה מומחה יותר ממני, אך אמינותו של הסכם על הגדמ"ע שיושג ^{הישג} חוסיין תהיה גדולה יותר ^{אם} ישתתף ודעתנו היא שיהא אשר יהא התהליך בגדמ"ע, צריך להיות קשר עם ירדן. יש די ראיות המשמשות בסיס לפסימיזם לגבי כל מה שאמרתי, אולם הטיעון הבסיסי הוא שיש שנויים היסטוריים מסויימים, ^{כמו} הוכרת מצרים בישראל, בקור סאדאת בירושלים וכדומה, וכדאי לנסות. יש חשש שאחרת ימשיך דור נוסף בחשדנות ששררה, ואולי אכן יקרה כך, אך יש לנצל את ההזדמנות.

בשאלות שהצגת אתה לסאדאת [✓] האם מצפה הוא לנסיגה מלאה, האם ידון בדבר הגדמ"ע, מה בדבר נוכחות צבאית שלכם לאחר 5 שנים, ומה דעתו על נוסחת אסואן - מה שסברתי היה, שיהיו סיכוי ואפשרות שאתם תקבלו תשובה חיובית בכל הדברים. השאלה היא מה יקרה אם יהיו תשובות חיוביות. כשקראתי זאת הבנתי, שאלה שאלות הגיוניות, ואם יתנו תשובה חיובית זה יהיה בסיס למו"מ. האם אני קורא הרבה מדי לתוך השאלות?

שה"ח: כן, אמרתי לשגריר לואיס לגבי אחת השאלות, שהיא באה לאחר שהנשיא אמר לרה"מ, כי סאדאת מוכן לתיקוני גבול אך תיקוני גבול קלים. הנשיא אמר, ששמע מסאדאת אך רוצה לברר את העמדה, וכך צמחו השאלות. אמרתי ללואיס בהבהרותינו שעמדת ממשלת ישראל אינה, שאם סאדאת מוכן לתיקוני גבול קלים ביו"ש דבר זה עשוי לשמש בסיס להסכם שלום ביו"ש. השאלה היתה - לגבי התפיסה של סאדאת, ושוב עם המזכיר ואנס הבהרתי - שאפילו אם יאמר סאדאת כן,

אין זה (תיקוני גבול קלים) מהווה בסיס לשום הסכם שאנו חושבים עליו לגבי יו"ש .

מונדייל: אני מבין שסימפוזיונים אינם מעניינים אותך, אך מה אם טאדאת יקבל את הקונצפציה של מו"מ על גבולות בתוך מסגרת 242 (אינני יודע היש סיכוי לכך)?

שה"ח: אסביר מה תשובותינו, לדעתי אינן רק ברורות אלא גם חיוביות, קונסטרוקטיביות והיחידות שלדעתי עשויות לשמש בסיס להסכם. לגבי 242 - ^{התייחסו} הן בהצעתנו להצהרת העקרונות והן בשיחה עם הנשיא, כשפרופ' ברק אמר ^{קצת} מטעם הממשלה, (לואיס קיבל העתק מדברים אלה). איני חושב שאפשר לומר זאת בצורה ברורה יותר.

(דיניץ קורא שאלת הנשיא ותשובת ברק מ-21.3.78 בענין ישימותה של 242, שהובאו על-ידינו לפגישה).

שה"ח: גם הוספנו בהצעתנו להצהרת עקרונות מ-22.3.78 כי 242 מתייחסת לכל המדינות פרטנו שמותיהן. כשאנו אומרים, ש-242 תהיה הבסיס עם ירדן, פירוש הדבר הוא יו"ש, וכן בשאר הסעיפים. אמרנו שהצעתנו תואמת ל-242. ^{כפי} יכולות להיות גם הצעות אחרות.

מונדייל: אתם רוצים איפוא לראות מה מציעה ירדן?

שה"ח: כן, איננו מכחישים את תחולת 242 לגבי יו"ש.

מונדייל: היה בסיס למבוכה, כי היתה שיחה שבה לא הובהרו הדברים.

שה"ח: הנשיא שאל, וזאת בנוכחות רה"מ, וקיבל את התשובה.

מונדייל: דעתנו היא שהתשובה הפונקציונלית, כלומר, כיצד רואים את הצעת 5 השנים, אינה מה שיש במסגרת 242. היה רעיון של נסיגה טריטוריאלית. אם אני שומע את דבריך בצורה פרקטית, ואני מכבד מאד את נסיוןך העצום, הרי אתה פסימיסטי באורח בסיסי, אולי זה המצב, אך אנו חשים, שיש להבין תחילה, שטאדאת עלולת בנקודה מסויימת להימצא, מסיבות פנימיות, בביקורת רבה על שנקט עמדה מבודדת (אני חושב שיש לו גם בעיות פנימיות רציניות). הוא מדבר על ענין פאן-ערבי, והטיעון הוא, שבגלל הקהילה הערבית אינו יכול להמשיך. איני אומר זאת כדי לדרוש מכם ויתורים, אלא שכל הצדדים צריכים לנסות לנצל את החלון שנפתח, ואם ניכשל אנדע שעשינו כמיטב יכולתנו.

שה"ח: אך אינכם הולכים בדרך זו.

מונדייל: אמור לנו מה עלינו לעשות.

שה"ח: אומר לך. אמרת שאני מנוסה. אני מנוסה במו"מ עם הערבים מזה 30 שנה, בלא תוצאות, פרט לכך, שחלק מאלה שניהלנו אתם מו"מ נרצחו. לגבי תשובותינו, שלא השביעו את רצונכם, השבנו בענין 242 בלא חמדה, אך בבירור רב למדי, שהיא חלה על יו"ש, ושזוהי תכניתנו, ואם יש אחרות - הבה נדון. לגבי השאלה אם ישראל תהיה מוכנה לאחר 5 שנים להחליט בדבר הסטטוס הסופי, אנשיכם אינטליגנטיים למדי לקרוא בהצעת ה-self rule מה שכתוב בסעיף 24, ששאלת הרבונות נשארה פתוחה, ובסעיף 25 - שלאחר 5 שנים יהיה review של כל העקרונות. השאלה היתה - האם שאלה זו (סטטוס הקבע) תטופל, וכיצד. הסכמנו למכניזם ע"י הסכם. השאלה היתה אם שאלה זו, של סטטוס סופי של האזור, תוכרע לאחר 5 שנים. שאלה זו מצויה בתכנית.

מדוע אתם רוצים לכפות על רה"מ בגין מעבר לכך שבסעיף 24 כתוב שזה פתוח וכל צד יכול להעלות ^{הנושא} ובסעיף 26 ^{סעיף} שלאחר 5 שנים כל העקרונות יהיו נתונים ל-review. אם ירצו הערבים להעלות זאת - הדבר קיים. היכול מישהו שקרא זאת לומר, שאנו שוללים את האפשרות שלאחר 5 שנים, אם צד אחד - הערבים - יבקשו הסכם סופי על הרבונות, דבר זה יוכרע?

מונדייל: הבנתי. לגבי ההקדמות שלך בקשר לתשובותיכם, חשבתי, שאמרת שע"י שאלות שישאלו - שאלות של היחסים בין הצדדים בעניני ה-self rule ^{ייגיון וכו'} ושאלות של שנויים טריטוריאליים יוצאו מהכלל.

לואיס: כן.

שה"ח: כן.

מונדייל: אולי טעיתי בהבנתי מקודם. הבנתי היא, שאם ישראל תסכים להשתמש ב-5 השנים כתקופת מעבר במהלכה נוכל לנהל מו"מ עם הצדדים, להשתמש בנוסחת אסואן, בצורה זו או אחרת, ולהשתמש ב-5 השנים לקביעת הסטטוס הסופי של נושאי הגדמ"ע ועזה בלי לומר מה יהיה סטטוס זה, העשוי לכלול לפי 242 שטחים, שינוהל עליהם מו"מ, דבר זה עשוי להיות הבסיס לתחילת שיחות רציניות. אך אם אומרים שהשאלות הן אם מחלקת החנוך קשורה יותר לירדן או לישראל, ואילו בסיסית נמשיך בצורה של האוטונומיה המקורית - יש לי פחות בטחון שזה יביא תקוה, אם כי אולי זה כך.

שה"ח: הסכמנו להשיב, אם ה-self rule יוגשם עם שנויים אחדים, מה יקרה לאחר 5 השנים. אלה שאלות שהועלו בווישינגטון.

מונדייל: זה היה בפגישה האחרונה.

שה"ח: אינני מכחיש שלרה"מ בגין בלתי אפשרי היה לענות בצורה שנסחתם ^{והצגתם} לנו, ואילו הייתי אני במקומכם, לא הייתי מבקש אפילו משותף קטן ביותר לחתום על נוסח שהצעתם אתם. אך זהו סגנונכם.

מונדייל: אתה אומר שהפסיכולוגיה לא היתה טובה.

שה"ח: לא אומר עוד, השאלה היא לא מי אנו אלא מי אתם. אתם מנסחים את התשובה ואומרים לנו היכן לחתום. אנו מחפשים דרך להמשיך במו"מ, ויש לנו בצד האחד סאדאת אך גם ישנו רה"מ בגין. מדוע עליכם ללחוץ על ^{ה"ר} בגין בשאלה נפרדת, כשאומר הוא זאת בזרועו שלו? אני שותף מלא לכך, וכשהתשובה הפוזיטיבית ישנה בתכנית ^{וכן החלטה מיוחדת נהיה}, הנחנו ה-self rule הוא בסיס למו"מ

ראה סעיף 24 (שה"ח מציג את התכנית למונדייל), וכן סעיף 26. אילו ענינו כפי שביקשתם היינו צריכים לומר שלאחר 5 שנים שאלת הרבונות תעלה, והלא יש בתכנית שלאחר 5 שנים יהיה review?

מונדייל: כשאמרנו בפגישה הראשונה שזה מהווה בסיס למו"מ, לחצנו לדעת מה יקרה לאחר 5 שנים. זאת אמרנו אז. אולי לא היינו צריכים להציג זאת בצורה שאלה. (לטונדרס) מהן תולדות השאלה?

טונדרס: לאחר 6 שעות דיונים עם המזכיר בסוף אפריל דברנו על השאלות, והשאלות עלו לאחר השיחה. הבעיה היתה, איך לתת לסאדאת תחושה של מה שיקרה לאחר 5 השנים. כיצד נוכל להביא

הגדרה, כך שלאחר 5 השנים ניתן יהיה להגיע למשהו.

שה"ח: אינני מפחית מערכו של מה שענינו, אך לאחר ששאלת הרבונות כתובה בהצעה - היא קיימת, וחזרתי על כך בכנסת, שהנושא של השאלה של הסטטוס הסופי ^{אזוי} בתכנית. ישנה גם השאלה המטובכת של 3 הצדדים ו-4 הצדדים. 4 הצדדים שינהלו מו"מ להגיע להסכם שלום - מצרים, ירדן, נציגי הערבים הפלסטינאים ואנו. בשלב זה יש לנו רק 2 - מצרים ואנו, אך לא ירדן והערבים הפלסטינאים. אולם לבסוף, בהנחה שנגיע להסכם, היחסים צריכים להיקבע בין ה-3 - ירדן, ישראל והערבים ^{ולא מצרים}. אני שמח שמצרים מעולם לא ביקשה להיות שותף בעתיד, אלא caretaker ל-5 שנים. הם רואים בערבים הפלסטינאים חלק מהיחידה הפלסטינאית שתהא קשורה עם ירדן. הם הסכימו שהם יהיו שותף למו"מ, כי אין אחר, לכן עלינו לעודדם, כי האחרים אינם באים, אך מן הצד האחר אומרים הם, שאינם רוצים לספח הרצועה, אלא שתהיה קשורה לירדן, כפי שירצו אנשי הרצועה. חשבתי שזה היה מחוכם מצדי לאמור, שלאחר 5 שנים תהיה קביעה ע"י 4 הצדדים על אופי היחסים בין ה-3: ירדן, ישראל והערבים ^{ולא מצרים} ואם הללו רוצים להמשיך באוטונומיה - טוב, ואם ירצו קשר הדוק יותר עם ישראל (וזה אולי לא כל כך ריאלי) או עם ירדן - איננו דוחים זאת, לא קל היה לשכנע את הממשלה לכך, והגם, שזה לא נקבע ספציפית בהחלטה, אמרתי זאת הן בכנסת והן בשיחתי עם לוואיס. אם אנו מציעים כך, שארבעתנו ^{מנסים להשיג שלום}, ואם ירדן אינה באה והערבים הפלסטינאים אינם באים - ננסה להשיג עם המצרים אינם רוצים להיות שותף מתמיד ליו"ש. מה שהם אומרים, ואנשיכם אומרים, הוא שלא תהא מדינה פלסטינאית, אלא יחסים בין ^{מדינות} ערביים לירדן - והלא מה שאנו מציעים הוא, שזה יידון בין הצדדים לאחר 5 שנים על בסיס המכניזם שאתם מציעים; כלומר לא רק חנוך אלא למשל גם משרד המשפטים, או המשטרה. אילו אתם והמצרים קבלתם את ה-self rule, הרי השאלה של סטטוס סופי נמצאת בתכנית ואיננו מבקשים לבטל זאת, לאחר 5 שנים נדון ונסכים על אופי היחסים בין ירדן, ישראל והאוטונומיה. גם הסכמנו שארבעת הצדדים שותפים להסכם שלום - ואיני רואה איפוא שום חוט חסר במכניזם להתחלת מו"מ עתה, ולהסכמה על מה שיוחלט, כולל התשובה לגבי 242 שניתנה ע"י היועץ המשפטי (ש-242 מתייחסת ליו"ש אך אנו חושבים שהצעתנו תואמת את 242, ואם לאחרים הצעות אחרות - אפשר להביאן).

מונדייל: בהנחה שזו הדרך להתקדם, כיצד ניתן להגיע למו"מ? לדעתי האישית, הבעיה הגדולה היא שכל עוד תהליך המו"מ אינו נמשך, הטבע האנושי הוא לדרוש מקסימום, כי אי אפשר להתחיל בנקודת הסוף, אלא בנקודות שיש מקום לויתור בהן. יתכן כי שיחות כמאל-דיין יעזרו לכך.

שה"ח: אני חושש שלא יעזרו.

מונדייל: מהן שאר האפשרויות?

שה"ח: יש שני צעדים מוטעים בטקטיקת המו"מ שלכם: (1) שום הצהרה גלויה ע"י הערבים אינה עשויה להיות של פשרה, בין אם קוראים זאת הצעה מצרית או ירדנית או פלסטינאית. אם מבקשים הצהרת עקרונות שתפורסם - לא יוכל סאדאת ללכת בצורה אחרת. הדרך היחידה לגביו להיות ריאלי אינה בהצהרה פומבית. מה שאני מציע, אינו פגישה סודית אלא הצהרה שיכולה לא להיות סודית, אלא שלא כל מה שיאמר יפורסם. אם מבקשים הצהרה פומבית - יהא עליהם לבסוף להגיע לידי כך, שאם אש"ף ופליטים ערבים פלסטינאים יאמרו לסאדאת, שהאוי"ם החליט

אחרי 1967, שלכל הפליטים הזכות לחזור, ^{ואתן כפינו:} היש לך הזכות לוותר על כך, לא ילך בלי זאת.
אילו ישב כאן בצורה ³⁷² יכול היה לומר אני יודע שאין זה ריאליסטי לבקש מישראל להחזיר
כל הפליטים. אך אם מבקשים אותו להצהיר הצהרה פומבית בקשר לפליטים, יהא עליו לומר
שלכולם הזכות לחזור. זוהי נקודה אחת, וזהו מה שיקרה, אם יהיוכל הטלביזיות וכרברה
וולטרס, שכבר צילצלה פעמיים בענין לונדון.
(2) הנקודה השניה - מצרים שרויה בצרות כלכליות בדומה ^{לשאר} שיש לנו, ואמרתי לנשיא
קארטר כשנפגשנו: הדרך היחידה, כדי שסאדאת יוכל להזיז את העניינים ולומר: צריך לעשות
שלום, היא לסייע לו, תוך התנאת העזרה מצדכם ^{כאן} למצרים ^בבתוך מסגרת השלום.
הפגישה נמשכה כשעה, ולאחריה נסעו סגן הנשיא ושה"ח יחד לפגישה העבודה ^בבלשכת רה"מ.

א. רובינשטיין

ירושלים, ד' בתמוז תשל"ח
9 ביולי 1978

אל הנציגות

דברי סגן נשיא ארצות הברית בארוחת הערב בכנסת
2.7.1978

סגן נשיא ארצות הברית, מר מונדייל, נשא דברים בארוחת
הערב החגיגית שנערכה לכבודו בכנסת ב-2.7.1978.

דבריו כללו, בין השאר, גינוי מפורש לטרור של אש"פ, והתנגדות
להקמת מדינה פלסטינית.

נאום סגן הנשיא הרצ"ב הוא הנוסח שחולק, לפני הארוחה, על ידי
המזכיר לעניני עתונות של מר מונדייל.

OFFICE OF THE VICE PRESIDENT'S PRESS SECRETARY

FOR RELEASE UPON DELIVERY SUN., JULY 2 I.S.T.
(PLEASE CHECK AGAINST DELIVERY)

July 2, 1978

JERUSALEM, July 2--Here is the text of a speech prepared for delivery by Vice President Walter F. Mondale at a State Dinner at the Knesset here:

Mr. Prime Minister; Mr. Speaker; Honored Guests; My Dear Friends:

I bring to the people of Israel the best wishes, the affection, and the congratulations of the President and the People of the United States.

It is a special personal joy for me to return to Israel; to have the privilege of representing the President, and the honor of speaking in this historic Hall of Democracy, the Knesset.

Thirty of my fellow citizens and I have come to Israel as representatives of a young nation, to join an ancient people in celebration of a common dream. In your 30th anniversary year, we rejoice with you. We share your pride. We honor your achievements. On behalf of the American people we say to the people of Israel, Congratulations, Mozel Tov.

Mr. Prime Minister and Mr. Speaker: We are grateful to you for your warm and gracious hospitality. My consultations with you, Mr. Prime Minister, have been warm, helpful, and have strengthened our friendship even more. I look forward to our meeting tomorrow.

In my office in the White House, in an honored place, is a gift presented to me by Prime Minister Begin on his first official visit to the United States: an oil lamp and clay pitcher from the period of the Patriarchs.

I thought about that gift this morning when I visited Beersheva where Abraham lived. One cannot visit Israel; one cannot walk these hills; or stand in the City of David, Jerusalem, without a profound sense of the history that echoes from this land.

Israel is a new nation, but it is the fulfillment of an age-old dream. On Israel's Independence Day this year Americans celebrated in the streets of New York City with banners that said, "It is great to be 30 after 5,000 years."

Franklin Roosevelt once said that:

"Lives of nations are determined, not by the count of years, but by

the lifetime of the human spirit. The life of a man is three-score years and ten, a little more, a little less. But the life of a nation is the fullness of its will to live."

No one who has witnessed the struggle to found this nation; no one who has seen your courage through four bitter wars; no one who visits a Kibbutz such as Sde Boker, as we did this morning, and feels the deep commitment within the hearts of the Israeli people to this land, can ever doubt: Israel will live forever.

In our lifetimes there has been no more profound symbol of man's commitment to freedom -- to dignity and justice under law -- than the history of the Jewish State. For 30 years, Israel has kept alive an ideal -- first proclaimed by the prophets -- which remains the most revolutionary belief of our time: that the right of human beings to be free is not a privilege granted by the State, but a gift from the hand of God.

From the moment of your founding, Israel has never known a day of genuine peace. If there ever was a nation that could have rationalized suspending civil liberties because of an external threat; if there ever was a government that could have justified suppressing dissent in the name of national security, it was this embattled nation. Yet this very building in which we meet -- your free press, your open debate, and the elections you held last year -- all proclaim that Israel is a flourishing democracy today.

People talk about the miracle of the Jewish State. They cite deserts transformed into forests and farms. They point to cities, carved out of bedrock and swamp. They speak of a nation, just three decades old, but already a world leader in the sciences, and the arts, and technology. And all those accomplishments are wonderful. All are reasons for pride.

But the true miracle of the Jewish State is the unyielding determination of the people of Israel -- no matter what the threat, no matter what the burden -- to live as free men and women in a free and independent State.

For 2 billion people in other developing nations who are struggling to break the bonds of mass misery, Israel is proof that a free society can best meet human needs. In 30 years, a nation of refugees has built a civilization. Israel's example shows that freedom is not an abstract theory, but the most effective instrument ever devised for advancing the welfare of man.

It is especially fitting that in this very week Americans are preparing to commemorate our own Independence Day. We are the heirs to a common tradition of freedom, and our two nations are joined by a unique historical bond.

The early Puritans, who came to America in the 1600's seeking religious freedom, viewed themselves as the ancient Israelites in search of the Promised Land. They called their new country, "Canaan,"

and spoke of the Covenant that they had made with God. In 1776, when Thomas Jefferson, John Adams and Benjamin Franklin were asked by the new Congress to design a seal for the United States, they suggested the Hebrew people crossing the Red Sea, with Moses standing on the other side.

My country was founded nearly two hundred years before the modern Jewish State. But the people of America owe Israel an ancient debt. As one historian said, "The Hebraic mortar cemented the foundations of American democracy."

As Americans watched the struggle for Israeli Independence we saw our own history as a people unfolding once again. For Jew and non-Jew alike, the creation of the Jewish State was a victory in our lives. And for all Americans it was a moment of pride when President Harry Truman recognized the new state of Israel just 11 minutes after its birth. I have brought with me from the people of America the original, handwritten statement of recognition drafted by President Truman which will remain on display in Israel for the next year.

We stood together at your beginning. We stand together today. Our support for Israel carries on a 56 year commitment by our Congress to the justice of a Jewish homeland; sustained by the deeds and pledges of seven Presidents; and ratified in the hearts of the American people. No other cause; no other interest; no other concern can sever the special bond that unites Israel and America today.

There have been moments during our 30-year relationship when we have disagreed over how to achieve the objectives we share. But every time, we have emerged from these times of testing with our friendship even stronger, firmer, and more secure. The special relationship between Israel and the United State will always endure.

For 30 years Israel has been a stronghold of democracy; and an unshakeable friend and ally. The United States is stronger today because of the existence of the Jewish State.

And I would like to repeat to you the words President Carter spoke to Prime Minister Begin, and nearly 1,000 Americans at the White House celebration of Israel's Independence Day.

He said:

"For thirty years we have stood at the side of the proud and independent nation of Israel. I can say without reservation, as the President of the United States, that we will continue to do so, not just for another 30 years, but forever."

Ours is not just a friendship between two governments, but between two peoples; two democracies; two cultures; learning from each other with mutual respect.

We are joined by ties of history, of kinship, and love that touch millions of citizens in both our nations and most of us in this

hall. (I suspect that some of the members of the American delegation have been to Israel so many times they may be eligible to run for the Knesset.)

Our common values and our common ideals unite us in their defense today.

We are nations of refugees. We are the children of the dispossessed. And we do not forget our past. No two nations in the history of the world have welcomed more immigrants to their shores than Israel and the United States. And in Israel we cannot forget that so many of those immigrants are survivors of the Holocaust.

"Only the Jewish people," Golda Meir once said, "have had so much intimate knowledge of boxcars, and of deportation to unknown destinations." That memory keeps us from ever being indifferent to the plight of the exiled, and the refugee, today. We are not neutrals in the struggle for human rights.

After 2,000 years in exile, there is no more compelling claim on the conscience of the world than that of Jews in other nations denied their right to emigrate to Israel today. This is not only a Jewish issue. It is a moral issue as old as the Scriptures; and it is a legal issue as clear as the Helsinki Accords. Together with the people of Israel, we call on all nations in the world which deny Jews, and others, the right to emigrate and other basic human rights, to "unloose the heavy burdens and let the oppressed go free."

No people who believe in human rights and the dignity of man can stand silent today in the face of terrorism. We condemn the atrocities we saw in this city four days ago.

This morning, I visited some of the victims of last week's bombing. They are innocent people. No purpose or goal can justify their suffering. Nothing can justify the loss of those whose loved ones were killed.

Those who make war on the innocent commit a crime -- not just against their victims -- but against decency itself. There is only one possible response by civilized people to terrorism. We condemn PLO terrorism totally and absolutely. We condemn those responsible for acts of terror and those who claim credit for them.

Of all the values and commitments we share, none unite us more today than our hopes for lasting peace in the Middle East. No people in the world yearn for peace more than the Israeli people.

I know from my hours with Prime Minister Begin that no leader will work more tirelessly to seize this moment when it may be possible to bring peace to the people of the Middle East than your Prime Minister. On November 20 of last year, Prime Minister Begin spoke to the world from this building and he said:

"We have one aspiration at heart, one desire in our souls, to bring peace; peace to our nation, which has not known it for even one day since the beginning of the return to Zion; and peace to our neighbors, to whom we wish all the best."

No theme runs through Jewish teaching more than a hatred of war. I had the privilege of joining in a Seder this year. And I was struck that even in the middle of a celebration of Israel's freedom 10 drops of wine are spilled for, as the Hagadah said: "How can we fully rejoice as we celebrate Israel's freedom, when we know that our redemption involved the suffering of the Egyptians?"

And I thought of an interview I had read with an Israeli soldier following the Six Day War, surely one of the most remarkable passages ever written in the annals of war. The Israeli soldier said:

"When the fighting began and the mountains around Ein Gev began to spit fire, a group of our reconnaissance troops on one of the hills next to the Syrian border was busy putting out a fire in a little field belonging to an Arab farmer. 'A field is a field,' said one of the boys."

In that story is expressed the tragedy, and the hope, of the Middle East. For Israeli and Arab alike, too many sons and daughters have been lost in too many wars. For Israeli and Arab alike, peace in the Middle East can bring a harvest of joy.

We are at an historic turning point today in the search for peace in the Middle East. Never have the prospects for lasting peace been so favorable. Never have the dangers of failure been so great.

Time is not on our side. We cannot afford to delay. We must not minimize the urgency of the moment. As President Carter has said:

"The opportunity for peace may be slipping away. Statesmanship and courage will be required on the part of all of us who seek peace. The moment cannot be lost without the greatest risks for the future."

If we do not move forward with courage; if all sides simply advance maximum positions; if this opportunity slips from our hands; who can say that it can ever be reclaimed? Who can accept the terrible price of failure?

Time and events have brought permanent peace in the Middle East within our reach for the first time in 30 years.

-- First, Israel, by its own fortitude, has proven that, as a nation, it is here to stay.

-- Second, the interim security arrangements negotiated after the 1973 war have proven workable; they remain intact today; and they have helped to keep the peace.

-- Third, the United States has built new relationships in the Middle East that allow us to better bring the weight of our influence to bear on behalf of moderation and peace. Those relationships are in the interest of all our friends in the Middle East.

-- Fourth, seven months ago, the leader of the largest Arab nation came to this very city at your invitation and was warmly received by your President, your Prime Minister, and the people of Israel. He spoke, in this very building, of acceptance, recognition, and security for Israel; of a Middle East in which Jews and Arabs would co-exist as neighbors, instead of confronting each other as enemies. And after the talks between Prime Minister Begin and President Sadat, the world heard the historic promise from both these great leaders of "no more war."

Direct negotiations have begun. Yes, they have been tentative, and full of ups-and-downs. But the peace process is underway. And the peace process must continue. The "Spirit of Jerusalem" must prevail. Negotiations must assure that the promise of "no more war" will be fulfilled.

We believe that the best way to make peace is through direct negotiations between the parties to the conflict. We are bending all our efforts to resume negotiations between Egypt and Israel.

When necessary, the United States is willing to be a helpful, mediating party in these negotiations.

We have made, and we will continue to make, constructive suggestions where they may be helpful in bridging a gap between the negotiators, themselves. As we have agreed, any suggestions will only be made after consulting with you, and, of course, with the other parties.

Negotiating is a difficult, challenging, frustrating process. It can only succeed with a spirit of give and take, and compromise on all sides.

Israel put its proposals on the table several months ago. Detailed talks have taken place between Egypt and Israel. When Israel presented its views, the Israeli Government made clear its readiness to consider counterproposals and to negotiate with an open mind. We hope and expect the Government of Egypt will soon offer further proposals. And we hope that Egypt will continue the negotiations in this same constructive spirit. It is essential that each side seek in the other's proposals common elements from which agreement can be built. I am confident that negotiations can be resumed in an atmosphere of mutual respect.

Fortunately, we have a powerful advantage in this process. The essential basis for agreement has already been achieved. And that is UN Resolution 242 which was unanimously adopted by the Security Council, and agreed to by all the nations involved in this conflict. It provides the common touchstone to guide the negotiations.

Resolution 242 is an equation. On the one hand, it recognizes the right of every state in the area to live in peace within secure and recognized borders free from threats or acts of force. The United States believes such a peace must include binding commitments to normal relations. In return, Israel would withdraw from territories occupied in the 1967 war. We believe the exact boundaries must be determined through negotiations by the parties themselves. They are not determined by Resolution 242.

But the principles of 242 cannot be viewed in isolation. They cannot be applied selectively. Together, they form a fair, and balanced formula and the best basis for negotiating a peace between Israel and all her neighbors.

We understand the difficulties these issues pose for Israel. And I am reminded of a story by Martin Buber in which the Maggid of Mezritch described how he learned the secret of love by overhearing the conversation of two peasants. One turned to the other and said, "Do you love me?" And the second replied, "Of course I do. We have been friends for many years."

"Tell me then," the first peasant asked, "What is it that is hurting me now?"

The second replied, "But how can I know, if you don't tell me?" And the first peasant answered, "How can you say you love me if you don't know what causes me pain?"

The people of Israel confront painful decisions in the search for peace. They involve negotiating the future of territories which have been occupied for a decade and which, in the absence of peace have provided a sense of security. But no one can forget the history of the Middle East. For six years after the 1967 war, there was no progress towards peace. Another tragic war followed in 1973.

As we have often said, we are convinced that without eventual withdrawal on all fronts, to boundaries agreed upon in negotiations and safeguarded by effective security arrangements, there can be no lasting peace. Only Israel can be the final judge of its security needs. Only the parties can draw the final boundary lines. But if there is to be peace, the implicit bargain of UN Resolution 242 must be fulfilled.

In the Sinai, Israel has proposed a peace treaty in which there would be a negotiated withdrawal and security would be achieved while relinquishing claims to territory. This approach can be applied in the West Bank and Gaza as well.

The Arabs also face difficult decisions. They must be prepared to accept carefully constructed security arrangements. There should be strong links between the West Bank, Gaza, and Jordan. They must accept permanent peace and Israel's right to exist in peace within secure and recognized borders. We believe that a solution based on this approach -- not an independent Palestinian state -- will provide the stability and security essential for lasting peace. Such an agreement will take time to negotiate and to test. That is why we believe a period of transition is needed.

Real peace will clearly serve Israel's security interests. But both during a transition period, and after a peace settlement, Israel's need for concrete security arrangements must be met. Any peace settlement must include continued, assured, permanent protection for Israel. The United States and Israel are completely united on this point.

The agreements of the past four years in the Middle East have demonstrated that difficult security problems can be resolved. This experience can be drawn on in future agreements. Demilitarization and limited force zones have helped to keep the peace in the Sinai and on the Golan Heights; they can help keep the peace in other strategic areas as well. The possibility of attack can be reduced substantially by early warning systems and effective surveillance.

International forces and observers can help maintain the integrity of peace agreements and ensure stability. Technology may solve some problems. A continuing military presence in strategic areas might solve others. The United States has helped with these arrangements in the past. We are ready to provide assistance again. Agreements between our two countries could further ensure Israel's security, and we are prepared to explore many possibilities for the future.

To achieve and to guarantee lasting peace, Israel's military strength must never be in doubt. Israel's ability to defend itself must be clear. Israel must be so strong that no nation will ever be tempted to test its strength. America is committed to a strong Israel.

Since the war in 1973, the United States has agreed to over \$10 billion in military and economic support for Israel. Under the Carter Administration, one-fifth of all our economic and military assistance around the world has come to this nation. In next year's budget, nearly half of all our sales credits and grants for military equipment will go to Israel. That is an unprecedented amount.

On behalf of the President, I pledge to you tonight that aid from the United States will continue. I pledge to the people of Israel that the United States will not permit your security to be compromised in the search for peace. And I pledge to you that my country will not fail to provide Israel with crucial military assistance, nor will we use that assistance as a form of pressure.

In the final analysis, "Peace," as Albert Einstein once said, "cannot come through force, it can only come through understanding." That is a profound challenge for all the peoples of the Middle East.

Ancient rivalries must be overcome. Fears and suspicions on all sides, bred from the hostilities of the past, must be transformed into new visions of understanding and sympathy. And the long-standing problems of the Palestinian people must be resolved.

We have no illusions about the difficulty of that challenge. We have no smugness about the problems it entails.

But more than 5,000 years of history have shown that the Jewish people are a people of understanding, of vision, and sensitivity. Through exile, and persecution, and even genocide, you have never abandoned your commitment to justice and the dignity of all mankind.

I am confident that a people of those traditions understands and accepts that the Palestinians -- like all people -- have the right to participate in the determination of their own destiny. We are convinced that a solution can be found which will provide stability and security for everyone in the Middle East.

The peace we seek is not the mere absence of war, nor simply the end of belligerency. True peace must transform, not just the nations, but the peoples of the Middle East. It cannot be written in documents alone. It must be woven into the very fabric of everyday life.

President Carter has stated that such a peace must include: open borders; diplomatic relations; normal trade, commerce and tourism; free navigation through waterways; and an end to all boycotts. The cornerstone of normal relations must be formal recognition by the neighboring Arab states of Israel's nationhood.

For 30 years peace has eluded the nations of the Middle East. Some say it is beyond our reach today.

There are those who say no formula can be found to satisfy the parties. Others say the problems of the Palestinians are intractable. And some claim that the Middle East is destined by its history to know only war, and the threat of war, for generations to come. Real peace, they say, is nothing but a dream.

But to all the peoples of the Middle East, in this 30th year of Israel's independence, the words of Theodore Herzl still ring true today: "If you will it, it is not a dream."

For 30 years, the peoples of the Middle East have had to bear the crushing burden of ever more costly military needs. War has robbed this region, not only of its sons and daughters, but a part of its future as well. True peace can unlock the resources, talents and imaginations of two ancient peoples to share in enriching this region.

No nation has more to gain from peace than Israel. When I visited your country in 1973, I was moved by the fact that every Israeli leader with whom I met spoke with such passion of the hopes which peace can fulfill: new housing for Israel's people and its immigrants; education for Israel's children; health care for the sick and old; jobs and opportunity for the young.

For Arab and Israeli alike, peace can mean, not merely reconciliation but shared progress, development and hope.

Israel's genius in farming and irrigation can help enrich Egypt, Jordan, and other nations. The vast human and natural resources of the Arab lands and increased trade can benefit all the peoples of the Middle East. And once more the words of the prophets can be fulfilled, when they said: "In that day shall Israel be the third with Egypt and Assyria, a blessing in the midst of the land."

This morning, I presented to President Navon a gift from the American people in honor of your 30th Anniversary: a copy of the first Bible ever printed in Hebrew in the United States. It is a symbol of the friendship and respect and love we feel for the people of Israel today.

But the gift we hope for Israel most in your anniversary year is the gift for which you have prayed for 30 years -- oseh shalom bimromav -- the gift of peace.

For 30 years, we have shared in the joys of this great nation; we have taken pride in your achievements; and we have felt your losses and your pain. Now, more than anything else, we hope to share with Israel in the fulfillment of lasting peace.

America will stand with you in the search for peace. We will rejoice with you when peace is won. And when that day comes, in the words of Isaiah, "The work of righteousness shall be peace;....and the effects of righteousness, quietness and assurance forever."

SHALOM.

ירושלים, ד' בתמוז תשל"ח
9 ביולי 1978

אל הנציגות

דברי סגן נשיא ארצות הברית בארוחת הערב בכנסת

2.7.1978

סגן נשיא ארצות הברית, מר מונדייל, נשא דברים בארוחת
הערב החגיגית שנערכה לכבודו בכנסת ב-2.7.1978.

דבריו כללו, בין השאר, גינוי מפורש לטרור של אש"פ, והתנגדות
להקמת מדינה פלסטינית.

נאום סגן הנשיא הרצ"ב הוא הנוסח שחולק, לפני הארוחה, על ידי
המזכיר לענייני עתונות של מר מונדייל.

* * *

OFFICE OF THE VICE PRESIDENT'S PRESS SECRETARY

FOR RELEASE UPON DELIVERY SUN., JULY 2 I.S.T.
(PLEASE CHECK AGAINST DELIVERY)

July 2, 1978

JERUSALEM, July 2--Here is the text of a speech prepared for delivery by Vice President Walter F. Mondale at a State Dinner at the Knesset here:

Mr. Prime Minister; Mr. Speaker; Honored Guests; My Dear Friends:

I bring to the people of Israel the best wishes, the affection, and the congratulations of the President and the People of the United States.

It is a special personal joy for me to return to Israel; to have the privilege of representing the President, and the honor of speaking in this historic Hall of Democracy, the Knesset.

Thirty of my fellow citizens and I have come to Israel as representatives of a young nation, to join an ancient people in celebration of a common dream. In your 30th anniversary year, we rejoice with you. We share your pride. We honor your achievements. On behalf of the American people we say to the people of Israel, Congratulations, Mozel Tov.

Mr. Prime Minister and Mr. Speaker: We are grateful to you for your warm and gracious hospitality. My consultations with you, Mr. Prime Minister, have been warm, helpful, and have strengthened our friendship even more. I look forward to our meeting tomorrow.

In my office in the White House, in an honored place, is a gift presented to me by Prime Minister Begin on his first official visit to the United States: an oil lamp and clay pitcher from the period of the Patriarchs.

I thought about that gift this morning when I visited Beersheva where Abraham lived. One cannot visit Israel; one cannot walk these hills; or stand in the City of David, Jerusalem, without a profound sense of the history that echoes from this land.

Israel is a new nation, but it is the fulfillment of an age-old dream. On Israel's Independence Day this year Americans celebrated in the streets of New York City with banners that said, "It is great to be 30 after 5,000 years."

Franklin Roosevelt once said that:

"Lives of nations are determined, not by the count of years, but by

the lifetime of the human spirit. The life of a man is three-score years and ten, a little more, a little less. But the life of a nation is the fullness of its will to live."

No one who has witnessed the struggle to found this nation; no one who has seen your courage through four bitter wars; no one who visits a Kibbutz such as Sde Boker, as we did this morning, and feels the deep commitment within the hearts of the Israeli people to this land, can ever doubt: Israel will live forever.

In our lifetimes there has been no more profound symbol of man's commitment to freedom -- to dignity and justice under law -- than the history of the Jewish State. For 30 years, Israel has kept alive an ideal -- first proclaimed by the prophets -- which remains the most revolutionary belief of our time: that the right of human beings to be free is not a privilege granted by the State, but a gift from the hand of God.

From the moment of your founding, Israel has never known a day of genuine peace. If there ever was a nation that could have rationalized suspending civil liberties because of an external threat; if there ever was a government that could have justified suppressing dissent in the name of national security, it was this embattled nation. Yet this very building in which we meet -- your free press, your open debate, and the elections you held last year -- all proclaim that Israel is a flourishing democracy today.

People talk about the miracle of the Jewish State. They cite deserts transformed into forests and farms. They point to cities, carved out of bedrock and swamp. They speak of a nation, just three decades old, but already a world leader in the sciences, and the arts, and technology. And all those accomplishments are wonderful. All are reasons for pride.

But the true miracle of the Jewish State is the unyielding determination of the people of Israel -- no matter what the threat, no matter what the burden -- to live as free men and women in a free and independent State.

For 2 billion people in other developing nations who are struggling to break the bonds of mass misery, Israel is proof that a free society can best meet human needs. In 30 years, a nation of refugees has built a civilization. Israel's example shows that freedom is not an abstract theory, but the most effective instrument ever devised for advancing the welfare of man.

It is especially fitting that in this very week Americans are preparing to commemorate our own Independence Day. We are the heirs to a common tradition of freedom, and our two nations are joined by a unique historical bond.

The early Puritans, who came to America in the 1600's seeking religious freedom, viewed themselves as the ancient Israelites in search of the Promised Land. They called their new country, "Canaan,"

and spoke of the Covenant that they had made with God. In 1776, when Thomas Jefferson, John Adams and Benjamin Franklin were asked by the new Congress to design a seal for the United States, they suggested the Hebrew people crossing the Red Sea, with Moses standing on the other side.

My country was founded nearly two hundred years before the modern Jewish State. But the people of America owe Israel an ancient debt. As one historian said, "The Hebraic mortar cemented the foundations of American democracy."

As Americans watched the struggle for Israeli Independence we saw our own history as a people unfolding once again. For Jew and non-Jew alike, the creation of the Jewish State was a victory in our lives. And for all Americans it was a moment of pride when President Harry Truman recognized the new state of Israel just 11 minutes after its birth. I have brought with me from the people of America the original, handwritten statement of recognition drafted by President Truman which will remain on display in Israel for the next year.

We stood together at your beginning. We stand together today. Our support for Israel carries on a 56 year commitment by our Congress to the justice of a Jewish homeland; sustained by the deeds and pledges of seven Presidents; and ratified in the hearts of the American people. No other cause; no other interest; no other concern can sever the special bond that unites Israel and America today.

There have been moments during our 30-year relationship when we have disagreed over how to achieve the objectives we share. But every time, we have emerged from these times of testing with our friendship even stronger, firmer, and more secure. The special relationship between Israel and the United State will always endure.

For 30 years Israel has been a stronghold of democracy; and an unshakeable friend and ally. The United States is stronger today because of the existence of the Jewish State.

And I would like to repeat to you the words President Carter spoke to Prime Minister Begin, and nearly 1,000 Americans at the White House celebration of Israel's Independence Day.

He said:

"For thirty years we have stood at the side of the proud and independent nation of Israel. I can say without reservation, as the President of the United States, that we will continue to do so, not just for another 30 years, but forever."

Ours is not just a friendship between two governments, but between two peoples; two democracies; two cultures; learning from each other with mutual respect.

We are joined by ties of history, of kinship, and love that touch millions of citizens in both our nations and most of us in this

hall. (I suspect that some of the members of the American delegation have been to Israel so many times they may be eligible to run for the Knesset.)

Our common values and our common ideals unite us in their defense today.

We are nations of refugees. We are the children of the dispossessed. And we do not forget our past. No two nations in the history of the world have welcomed more immigrants to their shores than Israel and the United States. And in Israel we cannot forget that so many of those immigrants are survivors of the Holocaust.

"Only the Jewish people," Golda Meir once said, "have had so much intimate knowledge of boxcars, and of deportation to unknown destinations." That memory keeps us from ever being indifferent to the plight of the exiled, and the refugee, today. We are not neutrals in the struggle for human rights.

After 2,000 years in exile, there is no more compelling claim on the conscience of the world than that of Jews in other nations denied their right to emigrate to Israel today. This is not only a Jewish issue. It is a moral issue as old as the Scriptures; and it is a legal issue as clear as the Helsinki Accords. Together with the people of Israel, we call on all nations in the world which deny Jews, and others, the right to emigrate and other basic human rights, to "unloose the heavy burdens and let the oppressed go free."

No people who believe in human rights and the dignity of man can stand silent today in the face of terrorism. We condemn the atrocities we saw in this city four days ago.

This morning, I visited some of the victims of last week's bombing. They are innocent people. No purpose or goal can justify their suffering. Nothing can justify the loss of those whose loved ones were killed.

Those who make war on the innocent commit a crime -- not just against their victims -- but against decency itself. There is only one possible response by civilized people to terrorism. We condemn PLO terrorism totally and absolutely. We condemn those responsible for acts of terror and those who claim credit for them.

Of all the values and commitments we share, none unite us more today than our hopes for lasting peace in the Middle East. No people in the world yearn for peace more than the Israeli people.

I know from my hours with Prime Minister Begin that no leader will work more tirelessly to seize this moment when it may be possible to bring peace to the people of the Middle East than your Prime Minister. On November 20 of last year, Prime Minister Begin spoke to the world from this building and he said:

"We have one aspiration at heart, one desire in our souls, to bring peace; peace to our nation, which has not known it for even one day since the beginning of the return to Zion; and peace to our neighbors, to whom we wish all the best."

No theme runs through Jewish teaching more than a hatred of war. I had the privilege of joining in a Seder this year. And I was struck that even in the middle of a celebration of Israel's freedom 10 drops of wine are spilled for, as the Hagadah said: "How can we fully rejoice as we celebrate Israel's freedom, when we know that our redemption involved the suffering of the Egyptians?"

And I thought of an interview I had read with an Israeli soldier following the Six Day War, surely one of the most remarkable passages ever written in the annals of war. The Israeli soldier said:

"When the fighting began and the mountains around Ein Gev began to spit fire, a group of our reconnaissance troops on one of the hills next to the Syrian border was busy putting out a fire in a little field belonging to an Arab farmer. 'A field is a field,' said one of the boys."

In that story is expressed the tragedy, and the hope, of the Middle East. For Israeli and Arab alike, too many sons and daughters have been lost in too many wars. For Israeli and Arab alike, peace in the Middle East can bring a harvest of joy.

We are at an historic turning point today in the search for peace in the Middle East. Never have the prospects for lasting peace been so favorable. Never have the dangers of failure been so great.

Time is not on our side. We cannot afford to delay. We must not minimize the urgency of the moment. As President Carter has said:

"The opportunity for peace may be slipping away. Statesmanship and courage will be required on the part of all of us who seek peace. The moment cannot be lost without the greatest risks for the future."

If we do not move forward with courage; if all sides simply advance maximum positions; if this opportunity slips from our hands; who can say that it can ever be reclaimed? Who can accept the terrible price of failure?

Time and events have brought permanent peace in the Middle East within our reach for the first time in 30 years.

-- First, Israel, by its own fortitude, has proven that, as a nation, it is here to stay.

-- Second, the interim security arrangements negotiated after the 1973 war have proven workable; they remain intact today; and they have helped to keep the peace.

-- Third, the United States has built new relationships in the Middle East that allow us to better bring the weight of our influence to bear on behalf of moderation and peace. Those relationships are in the interest of all our friends in the Middle East.

-- Fourth, seven months ago, the leader of the largest Arab nation came to this very city at your invitation and was warmly received by your President, your Prime Minister, and the people of Israel. He spoke, in this very building, of acceptance, recognition, and security for Israel; of a Middle East in which Jews and Arabs would co-exist as neighbors, instead of confronting each other as enemies. And after the talks between Prime Minister Begin and President Sadat, the world heard the historic promise from both these great leaders of "no more war."

Direct negotiations have begun. Yes, they have been tentative, and full of ups-and-downs. But the peace process is under-way. And the peace process must continue. The "Spirit of Jerusalem" must prevail. Negotiations must assure that the promise of "no more war" will be fulfilled.

We believe that the best way to make peace is through direct negotiations between the parties to the conflict. We are bending all our efforts to resume negotiations between Egypt and Israel.

When necessary, the United States is willing to be a helpful, mediating party in these negotiations.

We have made, and we will continue to make, constructive suggestions where they may be helpful in bridging a gap between the negotiators, themselves. As we have agreed, any suggestions will only be made after consulting with you, and, of course, with the other parties.

Negotiating is a difficult, challenging, frustrating process. It can only succeed with a spirit of give and take, and compromise on all sides.

Israel put its proposals on the table several months ago. Detailed talks have taken place between Egypt and Israel. When Israel presented its views, the Israeli Government made clear its readiness to consider counterproposals and to negotiate with an open mind. We hope and expect the Government of Egypt will soon offer further proposals. And we hope that Egypt will continue the negotiations in this same constructive spirit. It is essential that each side seek in the other's proposals common elements from which agreement can be built. I am confident that negotiations can be resumed in an atmosphere of mutual respect.

Fortunately, we have a powerful advantage in this process. The essential basis for agreement has already been achieved. And that is UN Resolution 242 which was unanimously adopted by the Security Council, and agreed to by all the nations involved in this conflict. It provides the common touchstone to guide the negotiations.

Resolution 242 is an equation. On the one hand, it recognizes the right of every state in the area to live in peace within secure and recognized borders free from threats or acts of force. The United States believes such a peace must include binding commitments to normal relations. In return, Israel would withdraw from territories occupied in the 1967 war. We believe the exact boundaries must be determined through negotiations by the parties themselves. They are not determined by Resolution 242.

But the principles of 242 cannot be viewed in isolation. They cannot be applied selectively. Together, they form a fair, and balanced formula and the best basis for negotiating a peace between Israel and all her neighbors.

We understand the difficulties these issues pose for Israel. And I am reminded of a story by Martin Buber in which the Maggid of Mezritch described how he learned the secret of love by overhearing the conversation of two peasants. One turned to the other and said, "Do you love me?" And the second replied, "Of course I do. We have been friends for many years."

"Tell me then," the first peasant asked, "What is it that is hurting me now?"

The second replied, "But how can I know, if you don't tell me?" And the first peasant answered, "How can you say you love me if you don't know what causes me pain?"

The people of Israel confront painful decisions in the search for peace. They involve negotiating the future of territories which have been occupied for a decade and which, in the absence of peace have provided a sense of security. But no one can forget the history of the Middle East. For six years after the 1967 war, there was no progress towards peace. Another tragic war followed in 1973.

As we have often said, we are convinced that without eventual withdrawal on all fronts, to boundaries agreed upon in negotiations and safeguarded by effective security arrangements, there can be no lasting peace. Only Israel can be the final judge of its security needs. Only the parties can draw the final boundary lines. But if there is to be peace, the implicit bargain of UN Resolution 242 must be fulfilled.

In the Sinai, Israel has proposed a peace treaty in which there would be a negotiated withdrawal and security would be achieved while relinquishing claims to territory. This approach can be applied in the West Bank and Gaza as well.

The Arabs also face difficult decisions. They must be prepared to accept carefully constructed security arrangements. There should be strong links between the West Bank, Gaza, and Jordan. They must accept permanent peace and Israel's right to exist in peace within secure and recognized borders. We believe that a solution based on this approach -- not an independent Palestinian state -- will provide the stability and security essential for lasting peace. Such an agreement will take time to negotiate and to test. That is why we believe a period of transition is needed.

Real peace will clearly serve Israel's security interests. But both during a transition period, and after a peace settlement, Israel's need for concrete security arrangements must be met. Any peace settlement must include continued, assured, permanent protection for Israel. The United States and Israel are completely united on this point.

The agreements of the past four years in the Middle East have demonstrated that difficult security problems can be resolved. This experience can be drawn on in future agreements. Demilitarization and limited force zones have helped to keep the peace in the Sinai and on the Golan Heights; they can help keep the peace in other strategic areas as well. The possibility of attack can be reduced substantially by early warning systems and effective surveillance.

International forces and observers can help maintain the integrity of peace agreements and ensure stability. Technology may solve some problems. A continuing military presence in strategic areas might solve others. The United States has helped with these arrangements in the past. We are ready to provide assistance again. Agreements between our two countries could further ensure Israel's security, and we are prepared to explore many possibilities for the future.

To achieve and to guarantee lasting peace, Israel's military strength must never be in doubt. Israel's ability to defend itself must be clear. Israel must be so strong that no nation will ever be tempted to test its strength. America is committed to a strong Israel.

Since the war in 1973, the United States has agreed to over \$10 billion in military and economic support for Israel. Under the Carter Administration, one-fifth of all our economic and military assistance around the world has come to this nation. In next year's budget, nearly half of all our sales credits and grants for military equipment will go to Israel. That is an unprecedented amount.

On behalf of the President, I pledge to you tonight that aid from the United States will continue. I pledge to the people of Israel that the United States will not permit your security to be compromised in the search for peace. And I pledge to you that my country will not fail to provide Israel with crucial military assistance, nor will we use that assistance as a form of pressure.

In the final analysis, "Peace," as Albert Einstein once said, "cannot come through force, it can only come through understanding." That is a profound challenge for all the peoples of the Middle East.

Ancient rivalries must be overcome. Fears and suspicions on all sides, bred from the hostilities of the past, must be transformed into new visions of understanding and sympathy. And the long-standing problems of the Palestinian people must be resolved.

We have no illusions about the difficulty of that challenge. We have no smugness about the problems it entails.

But more than 5,000 years of history have shown that the Jewish people are a people of understanding, of vision, and sensitivity. Through exile, and persecution, and even genocide, you have never abandoned your commitment to justice and the dignity of all mankind.

I am confident that a people of those traditions understands and accepts that the Palestinians -- like all people -- have the right to participate in the determination of their own destiny. We are convinced that a solution can be found which will provide stability and security for everyone in the Middle East.

The peace we seek is not the mere absence of war, nor simply the end of belligerency. True peace must transform, not just the nations, but the peoples of the Middle East. It cannot be written in documents alone. It must be woven into the very fabric of everyday life.

President Carter has stated that such a peace must include: open borders; diplomatic relations; normal trade, commerce and tourism; free navigation through waterways; and an end to all boycotts. The cornerstone of normal relations must be formal recognition by the neighboring Arab states of Israel's nationhood.

For 30 years peace has eluded the nations of the Middle East. Some say it is beyond our reach today.

There are those who say no formula can be found to satisfy the parties. Others say the problems of the Palestinians are intractable. And some claim that the Middle East is destined by its history to know only war, and the threat of war, for generations to come. Real peace, they say, is nothing but a dream.

But to all the peoples of the Middle East, in this 30th year of Israel's independence, the words of Theodore Herzl still ring true today: "If you will it, it is not a dream."

For 30 years, the peoples of the Middle East have had to bear the crushing burden of ever more costly military needs. War has robbed this region, not only of its sons and daughters, but a part of its future as well. True peace can unlock the resources, talents and imaginations of two ancient peoples to share in enriching this region.

No nation has more to gain from peace than Israel. When I visited your country in 1973, I was moved by the fact that every Israeli leader with whom I met spoke with such passion of the hopes which peace can fulfill: new housing for Israel's people and its immigrants; education for Israel's children; health care for the sick and old; jobs and opportunity for the young.

For Arab and Israeli alike, peace can mean, not merely reconciliation but shared progress, development and hope.

Israel's genius in farming and irrigation can help enrich Egypt, Jordan, and other nations. The vast human and natural resources of the Arab lands and increased trade can benefit all the peoples of the Middle East. And once more the words of the prophets can be fulfilled, when they said: "In that day shall Israel be the third with Egypt and Assyria, a blessing in the midst of the land."

This morning, I presented to President Navon a gift from the American people in honor of your 30th Anniversary: a copy of the first Bible ever printed in Hebrew in the United States. It is a symbol of the friendship and respect and love we feel for the people of Israel today.

But the gift we hope for Israel most in your anniversary year is the gift for which you have prayed for 30 years -- oseh shalom bimromav -- the gift of peace.

For 30 years, we have shared in the joys of this great nation; we have taken pride in your achievements; and we have felt your losses and your pain. Now, more than anything else, we hope to share with Israel in the fulfillment of lasting peace.

America will stand with you in the search for peace. We will rejoice with you when peace is won. And when that day comes, in the words of Isaiah, "The work of righteousness shall be peace;...and the effects of righteousness, quietness and assurance forever."

SHALOM.

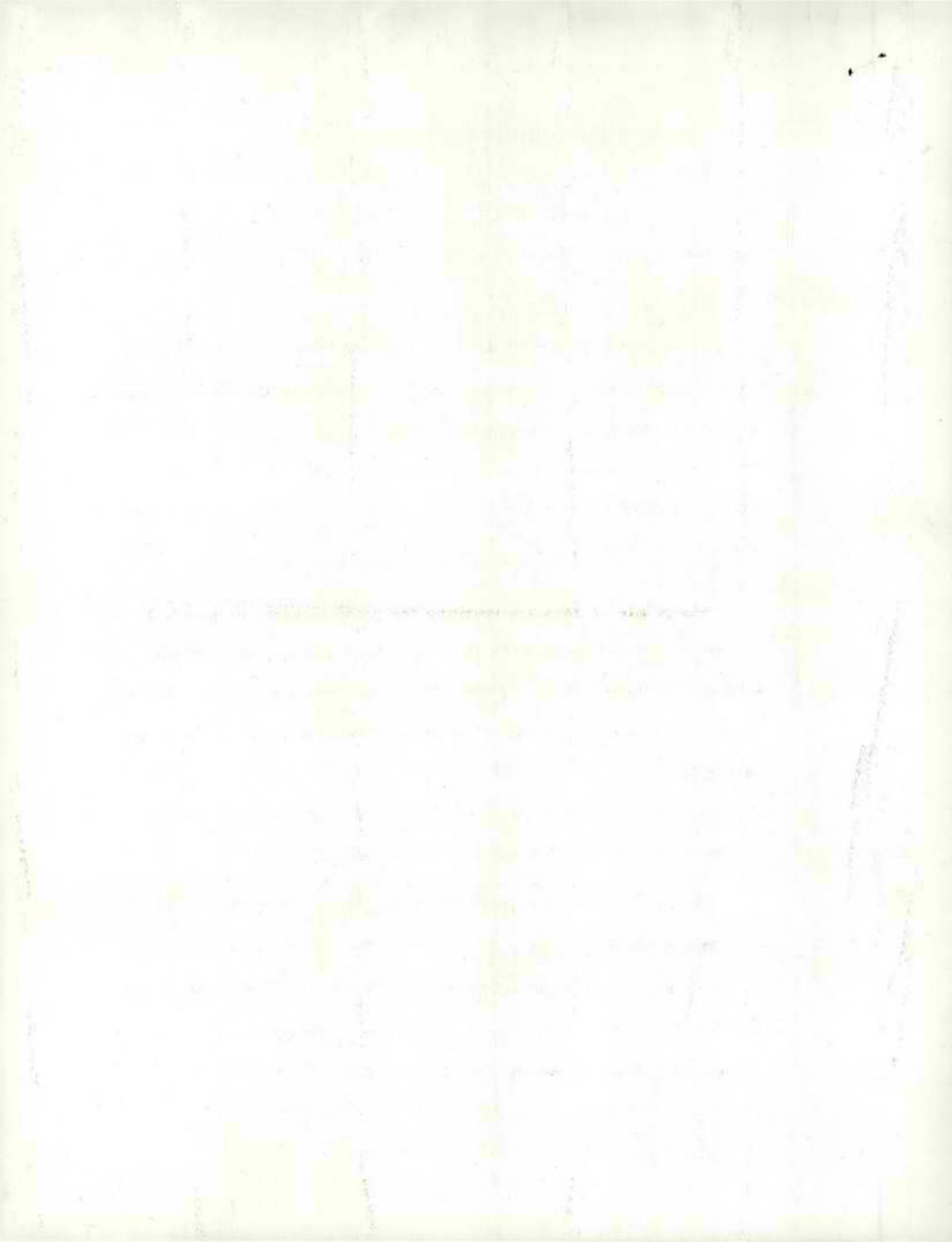
נשיא מדינת ישראל
PRESIDENT OF ISRAEL

Mr. Vice-President, our friend Mr. Walter Mondale,
Mrs. Mondale, Miss Eleanor Mondale, distinguished members
of the American delegation,

I am very happy to welcome you in this house in my wife's name and my own and in the name of the people of Israel. You are well known in this country as a representative of the finest qualities in American civilization, a loyal friend of that great liberal and humanist, the late Hubert Humphrey, a staunch friend of Israel although we may not always agree on all issues, and an untiring defender of our fellow-Jews in the Soviet Union, a valiant fighter for human rights, an unusual combination of a brilliant mind and a warm heart, a great American and a great human being.

You have come here at the head of a distinguished delegation to join in the celebration of the thirtieth anniversary of the State of Israel. To all of you I say: You are most cordially welcome.

Although we in Israel are proud of our achievements, we are profoundly aware of the gravity of the problems we still face. The

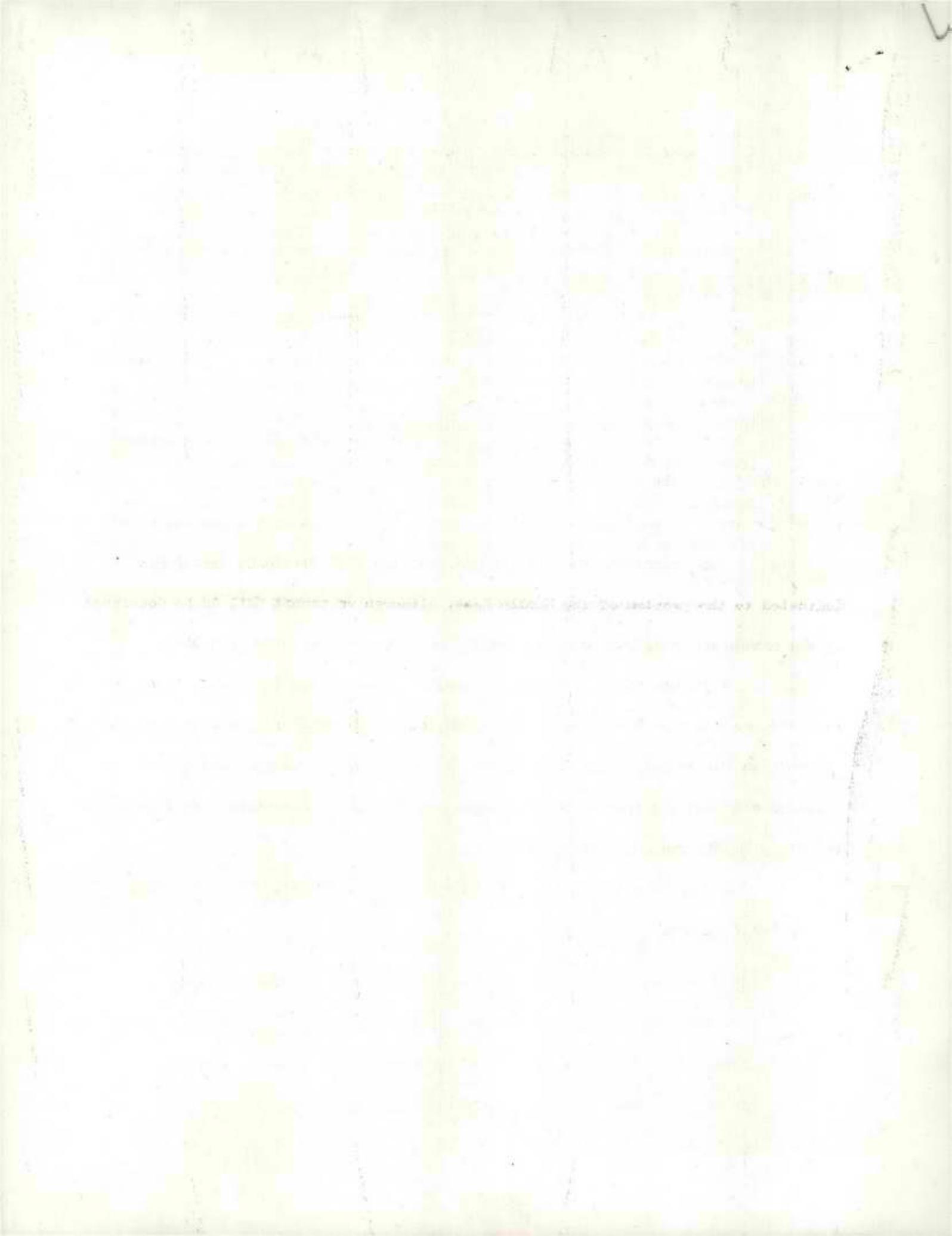

desert still covers sixty percent of the territory that you recognize as the State of Israel. We are still deeply troubled by the social distress of tens of thousands of our families. Our economy is still too dependent on outside aid.

Furthermore, the peace treaties with our neighbours have not yet been concluded - and this fact has decisive repercussions on the three others I have mentioned. I know that the question of peace between Israel and the Arab countries is a matter of great concern for the American people, for President Carter and you personally, and I should like to say a few words on that subject.

The people of Israel's yearning for peace requires no proof. I do not know of a single party in Israel that does not long for peace with all its heart. Nor do I know of any Government of Israel, whether in the past or the present, which was not prepared or is not prepared today to make sacrifices to achieve it. The differences of opinion in the past and the present have been concerned with the road to peace and the extent of the risks we can take to attain it.

There is no foundation for the charge that Israel failed to reciprocate the unique and significant step taken by President Sadat. The Government proposed a peace plan which even its dovish adversaries admitted involved serious concessions and risks and deserved greater recognition by Egypt, as well as by world public opinion. There was no justification for the interruption of the negotiations and there is no serious reason why they should not continue.

What has happened in this generation between ourselves and our neighbours is indeed an open wound, and our relationships are charged with deep emotions, but the time has come for the great reconciliation between our peoples. All parties need it, the whole world needs it. It is possible if everyone realizes that no side can achieve all its aims. If everyone recognizes that, if confrontation is founded on the hope of victory for one side, peace is founded on the desire for mutual consideration and understanding.

When the sons of Shem decide to hold out their hands to one another and to obliterate the bitter chapters in their history, they will inscribe in our region glorious pages of progress and prosperity in the eyes of a wondering world.

We appreciate the efforts and the time that President Carter has dedicated to the problem of the Middle East, although we cannot fail to be concerned at the rather frequent public expressions of censure that we hear from him.

We are confident that, as a man of exalted moral values, and at the same time as a man with a practical approach to complex problems, he will have the patience to listen to our neighbours and, at the same time, to pay heed to the concerns of a small nation like ours, conscious of painful experience and determined to safeguard its own security.

The road to peace is not strewn with roses, but, with God's help, it is bound to come. Thank you.

PRESS BULLETIN

Jerusalem, 3 July 1978

PRESS CONFERENCE WITH U.S. VICE-PRESIDENT WALTER MONDALE - KING DAVID HOTEL,
JERUSALEM - 3.7.78

Mr. Mondale: May I express our deepest appreciation to the Prime Minister, to the President, to other officials and the people of Israel, for the marvelous reception, the warmth and the generosity that they've shown to us in these days. I looked forward to celebrating, on behalf of our nation, the 30th anniversary of the great State of Israel, and we have enjoyed every moment of it.

These visits with Prime Minister Begin and with the other leaders were for the purpose of reviewing, updating and broadening our understanding of the current situation as it affects Middle East negotiations, other matters that affect our bilateral relationships, such as security needs, economic assistance and matters such as the current situation in Lebanon. These consultations were not negotiations and they were not intended to be negotiations; they, however, did involve efforts and discussions as to how we can resume the momentum necessary to bring about those negotiations that can achieve peace in the Middle East.

As you know, we are hopeful and expect that there will be a meeting between the foreign ministers of Israel and Egypt some time in mid-July in London, with Secretary Vance present.

This morning I had another very important talk with the Prime Minister during which we reviewed in detail the negotiation position offered by the Prime Minister, both with respect to the Sinai and the West Bank & Gaza. We also discussed the situation in Lebanon. As you know, in the last few days there has been a new outbreak of fighting around Beirut, and we briefed the Prime Minister on our current appraisal of the situation there and informed him that we have urged the Lebanese Government, the Syrian Government and those participating in the fighting to restore the ceasefire which had been agreed on. Nothing can be gained from that bloodshed and we are hopeful that the fighting will cease, and the Government of Israel shares our belief in achieving that objective.

Last evening in my address to the banquet hosted by the Prime Minister I sought to spell out in substantial detail the position of our Government in these attempts to bring about a negotiated peace in the Middle East. We are concerned about the need to achieve some momentum and some progress within a time-frame that offers the most hope for progress. We're fearful that if an impasse were to develop and continue for a protracted period of time, that there is a chance that period during which the prospects of peace were most hopeful, might disappear and may be very, very difficult, if not impossible, to reclaim.

We recited the position of our Government that UN Security Council resolution 242 in our judgment provides the best general framework, the best description of principles, for a hopeful negotiation. We also spelled out, both in the speech and in the private discussions with the Cabinet yesterday, the commitment of my nation to continue to be a reliable source of supply for the essential security needs of this nation. And, as I said last night: that role that we perform in assisting this Government in meeting its essential security and economic needs will be continued and will not be held hostage as a form of pressure to influence Israel's negotiating posture. That is a matter for the Israelis alone.

We reserve the right to make suggestions, to propose ideas, but it is the Government of Israel which alone determines what best serves the interests of this country.

That is a general outline of the three days and what transpired in Israel.

.../.

Q: Would you say that Prime Minister Begin is willing to apply Resolution 242 to the West Bank?

A: As you know, the Government takes the position that their plan qualifies within the principles of 242 - their self-rule proposal. It is our position - and that is one of our differences: and we do have some differences - that 242 involves a bargain in which there will be territorial concessions, the nature and amount of those concessions to be determined in negotiations, in exchange for peace treaties, secure and recognized boundaries, and the rest. So there is a difference there. However, in negotiations it could well be that the elements could develop in a way that they could end up - It is very difficult (let me back up just a moment): It is very difficult to know at this point how negotiations might develop and that's the reason why we need negotiations: to determine the final outcome.

Q: Mr. Vice-President, you were present at the talks that President Carter had with Prime Minister Begin in Washington, and those same differences came out at that time. At the end of those talks there was a very strained atmosphere between both sides - it was pretty obvious and both sides conceded that. Coming out of these talks, now, where these same differences apparently occurred, could you tell about your mood and about the atmosphere and whether or not some of these strains have been alleviated?

A: The personal relationship between the leaders of our Government - including President Carter - and Prime Minister Begin are excellent. We have respect and admiration for his leadership and for that of his Government. We agree completely on the need for negotiations, that the sooner these matters can be brought to the negotiating table and be subjected to face-to-face negotiation, where the real differences can be better explored - the sooner we can avoid simply stating public maximum postures, positions - and instead explore in considerable detail (and there is enormous complexity involved in any successful negotiations), the sooner I think we can - the mood will change from one of frustration, and in some quarters despair, to one of hopeful progress. I think negotiations are essential. But we still do have differences that we freely recognize, but they are differences between friends. We have indicated our interpretation of 242. They accept that 242 applies to the West Bank; they have a different view as to what qualifies within the meaning of that 242 than we do. But it's a difference between friends, and I think that's the best way to describe it.

Q: Mr. Vice-President, you referred last night to the proposals made by Israel in Sinai, and you said it can be applied to Judea and Samaria. According to your point of view, are the security problems of Israel in Judea & Samaria similar to those in Sinai?

A: What I said last night - and I'm glad you asked the question because I think my position should be described clearly on it - we were not arguing that the plan on the Sinai automatically applies to the West Bank, or that the history or the tradition of the security problems on the Sinai automatically apply to the West Bank. There are obviously many differences. The point I sought to make - and I used the word "approach" - I was referring to the concept of separating territory from security. In other words, territory and security may not in all circumstances be identical. It may be possible to relinquish land, but at the same time have guarantees over demilitarization, over electronic sensors, limited-force zones, other kinds of arrangements that I referred to in my speech last night, that can give you the security even though there may be certain portions of land that you decline not to hold. It was that that I was referring to in my speech last night.

Q: Mr. Vice-President, what do you hope to accomplish with President Sadat?

A: I will be meeting with President Sadat this afternoon and we will be discussing essentially the same general areas as I discussed with the Prime Minister. How we can resume negotiations, how they view the present state of the play, what steps they think are needed to bring about a resumption of negotiations, we will undoubtedly be discussing the possibility of the London talks, and I will also be prepared to discuss other issues in this area or elsewhere that he wishes to discuss. He may be interested in the Lebanon and other areas; it will be a general review. And then, of course, I'll be reporting on these conversations to the President when I return tomorrow.

Q: Mr. Vice-President, it's reported this morning from Egypt that Sadat may be going to meet President Carter in Europe later this month. Do you know anything about this? Did it come up in your talks with the Israelis?

A: I don't believe that's accurate, but I would want to check.

Q: Mr. Vice-President, you asked last night for concessions, for more flexibility from the Israeli side. Will you deliver the same message to President Sadat when you see him this afternoon?

A: There was a very important paragraph - an addition - in my speech that I would refer to you, in which I also said the other parties have some painful matters to confront, and I would cite that paragraph. Negotiations will require a sense of compromise by all the parties. There is no way that we can bring peace if everyone takes the traditional positions that were developed in the time of great hostility. We've now had a historic opportunity, starting with the visit to Jerusalem, with the spirit of Jerusalem, with the face-to-face negotiations between Mr. Begin and Sadat, with the beginning of negotiations, with the recognition of Israel. There is a potential for hope here that is a basis for trying again, for taking risks again, for peace. But it will take all parties, and that spirit to be found in all parties, to achieve that result.

Q: Mr. Vice-President, President Sadat has many times put time-frames on the peace process. Would you care to put a time-frame on the initiative which you hope will ensue from this trip of yours?

A: I would hope the opportunity for peace would last forever. So I would not want to ever put a statute of limitations on the pursuit of peace. But what I - these are subtle and mysterious factors that go into the mood of peace. Relations between nations can be charged with hope, or they can be charged with suspicion and anxiety and hatred. And when it's that, chances of creating the sense of compromise and understanding essential to peace, disappear. And we've had this incredible moment in history where these changes I just referred to have given us hope like we've never had it before in 30 years, and I'm hoping that we can harness this mood and this opportunity now to seek peace. But I would never use a calendar or a time event that would end the chances.

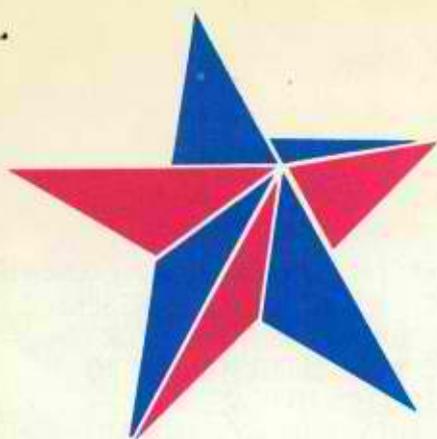
Q: Mr. Vice-President, there has been mention of the tension and strain in Israeli-US relations in the last few months. The Israelis are no doubt the best witnesses to their own feelings, but do you feel, based on your own information and what they told you, that things are more relaxed and more comfortable and there's more ease now, as a result of this visit? Do you feel you were able to accomplish that much, or can't you tell?

A: I think you're right that they themselves will describe their mood, but I would like to say that one of the things I most hoped to accomplish on this mission was to persuade the leaders of Israel and the people of this great country of the unshakeable commitment felt by our Government and by our people towards this nation, and our commitment to continue to be an unquestioned source of security and assistance. And that what differences we have in negotiation are not differences based on animosity or distrust, but honest differences between friends, and that we full respect the right of Israel to pursue its own interests, and we are not interfering and would not interfere with the national independence or the independence of their leadership. And, moreover, we know they would not and should not permit us to do so. In other words, there is nothing more important than trust. Trust does not require complete agreement. Friends often disagree. And I would hope that our visit here has helped broaden and deepen that essential trust that we all desire.

Thank you very much.

/rj
(Inst.)

13:30 hours

news release

PRESS CONFERENCE BY VICE PRESIDENT WALTER F. MONDALE, KING DAVID HOTEL, JERUSALEM, JULY 3, 1978:

VICE PRESIDENT MONDALE: "WE HAVE JUST COMPLETED ALL OF THE OFFICIAL FUNCTIONS OF OUR VISIT TO ISRAEL. MAY I EXPRESS OUR DEEPEST APPRECIATION TO THE PRESIDENT, TO THE PRIME MINISTER, TO OTHER OFFICIALS AND THE PEOPLE OF ISRAEL FOR THE MARVELOUS RECEPTION, THE WARMTH AND THE GENEROSITY THAT THEY'VE SHOWN TO US DURING THESE DAYS. I LOOKED FORWARD TO CELEBRATING ON BEHALF OF OUR NATION THE THIRTIETH ANNIVERSARY OF THE GREAT STATE OF ISRAEL, AND WE HAVE ENJOYED EVERY MOMENT OF IT.

THESE VISITS WITH PRIME MINISTER BEGIN AND WITH THE OTHER LEADERS WERE FOR THE PURPOSE OF REVIEWING, UPDATING AND BROADENING OUR UNDERSTANDING OF THE CURRENT SITUATION AS IT AFFECTS MIDDLE EAST NEGOTIATIONS, OTHER MATTERS THAT AFFECT OUR BILATERAL RELATIONSHIP, SUCH AS SECURITY NEEDS, ECONOMIC ASSISTANCE AND MATTERS SUCH AS THE CURRENT SITUATION IN LEBANON. THESE CONSULTATIONS WERE NOT NEGOTIATIONS, AND THEY WERE NOT INTENDED TO BE NEGOTIATIONS. HOWEVER, THEY DID INVOLVE DISCUSSIONS AS TO HOW WE CAN RESUME THE MOMENTUM NECESSARY TO BRING ABOUT NEGOTIATIONS THAT CAN ACHIEVE PEACE IN THE MIDDLE EAST. AS YOU KNOW, WE ARE HOPEFUL AND EXPECT THAT THERE WILL BE A MEETING BETWEEN THE FOREIGN MINISTERS OF ISRAEL AND EGYPT SOMETIME IN MID-JULY IN LONDON WITH SECRETARY VANCE PRESENT. THIS MORNING WE'VE HAD ANOTHER VERY IMPORTANT TALK WITH THE PRIME MINISTER, DURING WHICH WE REVIEWED IN DETAIL THE NEGOTIATING POSITION OFFERED BY THE PRIME MINISTER, BOTH WITH RESPECT TO THE SINAI AND THE WEST BANK AND GAZA. WE ALSO DISCUSSED THE SITUATION IN LEBANON. AS YOU KNOW, IN THE LAST FEW DAYS THERE HAS BEEN A NEW OUTBREAK OF FIGHTING AROUND BEIRUT, AND WE BRIEFED THE PRIME MINISTER ON OUR CURRENT APPRAISAL OF THE SITUATION THERE AND INFORMED HIM THAT WE HAD URGED THE LEBANESE GOVERNMENT, THE SYRIAN GOVERNMENT, AND THOSE PARTICIPATING IN THE FIGHTING TO RESTORE THE CEASE-FIRE WHICH HAD BEEN AGREED ON. NOTHING CAN BE GAINED FROM THAT BLOODSHED, AND WE ARE HOPEFUL THAT THE FIGHTING WILL CEASE, AND THE GOVERNMENT OF ISRAEL SHARES OUR BELIEF IN ACHIEVING THAT OBJECTIVE. LAST EVENING IN MY ADDRESS TO THE BANQUET HOSTED BY THE PRIME MINISTER, I SOUGHT TO SPELL OUT IN SUBSTANTIAL DETAIL, THE POSITION OF OUR GOVERNMENT IN THESE ATTEMPTS TO BRING ABOUT A NEGOTIATED PEACE IN THE MIDDLE EAST. WE ARE CONCERNED ABOUT THE NEED TO ACHIEVE SOME MOMENTUM AND SOME PROGRESS WITHIN A TIME FRAME THAT OFFERS THE MOST HOPE FOR PROGRESS. WE ARE FEARFUL THAT IF AN IMPASSE WERE TO DEVELOP AND CONTINUE FOR A PROTRACTED PERIOD OF TIME, THERE IS A CHANCE THAT THE PERIOD DURING WHICH THE PROSPECTS OF PEACE WERE MOST HOPEFUL MIGHT DISAPPEAR AND MAY BE VERY VERY DIFFICULT, IF NOT IMPOSSIBLE, TO RECLAIM. WE DESCRIBED THE POSITION OF OUR GOVERNMENT, THAT U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 IN OUR JUDGMENT PROVIDES THE BEST GENERAL FRAMEWORK, AND BEST DESCRIPTION OF PRINCIPLES FOR A HOPEFUL NEGOTIATION. WE ALSO SPELLED OUT BOTH IN THE SPEECH AND IN THE PRIVATE DISCUSSIONS WITH THE CABINET YESTERDAY, THE COMMITMENT OF MY NATION TO CONTINUE TO BE A RELIABLE SOURCE OF SUPPLY FOR THE ESSENTIAL SECURITY NEEDS OF THIS NATION. AS I SAID LAST NIGHT, THE ROLE THAT WE PERFORM IN

ASSISTING THIS GOVERNMENT IN MEETING ITS ESSENTIAL SECURITY AND ECONOMIC NEEDS WILL BE CONTINUED AND WILL NOT BE HELD HOSTAGE AS A FORM OF PRESSURE TO INFLUENCE ISRAEL'S NEGOTIATING POSTURE. THAT IS A MATTER FOR THE ISRAELIS ALONE. WE RESERVE THE RIGHT TO MAKE SUGGESTIONS, TO PROPOSE IDEAS, BUT IT IS THE GOVERNMENT OF ISRAEL WHICH ALONE DETERMINES WHAT BEST SERVES THE INTERESTS OF THIS COUNTRY. THAT IS A GENERAL OUTLINE OF THE THREE DAYS, OF WHAT TRANSPIRED IN ISRAEL".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, ARE YOU WILLING TO SAY AS YOU LEAVE ISRAEL THAT PRIME MINISTER BEGIN IS WILLING TO APPLY RESOLUTION 242 TO THE WEST BANK?"

VICE PRESIDENT: "AS YOU KNOW THE GOVERNMENT TAKES THE POSITION THAT THEIR PLAN, THEIR SELF-RULE PROPOSAL, QUALIFIES WITHIN THE PRINCIPLES OF 242. IT IS OUR POSITION - AND THAT IS ONE OF OUR DIFFERENCES, AND WE DO HAVE SOME DIFFERENCES - THAT 242 INVOLVES A BARGAIN IN WHICH THERE WILL BE TERRITORIAL CONCESSIONS, THE NATURE AND AMOUNT OF THOSE CONCESSIONS TO BE DETERMINED IN NEGOTIATIONS, IN EXCHANGE FOR PEACE TREATIES, SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, AND THE REST. SO THERE IS A DIFFERENCE THERE. HOWEVER, IN NEGOTIATIONS, IT COULD WELL BE THAT THE ELEMENTS COULD DEVELOP IN A WAY THAT THEY COULD -- LET ME BACK UP JUST A MOMENT -- IT IS VERY DIFFICULT TO KNOW AT THIS POINT HOW NEGOTIATIONS MIGHT DEVELOP, AND THAT'S THE REASON WHY WE NEED NEGOTIATIONS, TO DETERMINE THE FINAL OUTCOME".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, AT THE TALKS THAT PRESIDENT CARTER HAD WITH PRIME MINISTER BEGIN IN WASHINGTON, THESE SAME DIFFERENCES CAME OUT AT THAT TIME. AT THE END OF THOSE TALKS, THERE WAS A VERY STRAINED ATMOSPHERE BETWEEN BOTH SIDES. IT WAS PRETTY OBVIOUS THAT BOTH SIDES CONCEDED THAT. COMING OUT OF THESE TALKS NOW, WHERE THESE SAME DIFFERENCES APPARENTLY OCCURED, COULD YOU TELL ABOUT YOUR MOOD AND ABOUT THE ATMOSPHERE AND WHETHER OR NOT SOME OF THESE STRAINS HAVE BEEN ALLEVIATED?"

VICE PRESIDENT: "THE PERSONAL RELATIONSHIP BETWEEN THE LEADERS OF OUR GOVERNMENT INCLUDING PRESIDENT CARTER AND PRIME MINISTER ARE EXCELLENT. WE HAVE RESPECT AND ADMIRATION FOR HIS LEADERSHIP, AND FOR THAT OF HIS GOVERNMENT. WE AGREE COMPLETELY ON THE NEED FOR NEGOTIATIONS, THAT THE SOONER THESE MATTERS CAN BE BROUGHT TO THE NEGOTIATING TABLE AND BE SUBJECTED TO FACE-TO-FACE NEGOTIATION WHERE THE REAL DIFFERENCES CAN BE BETTER EXPLORED, THE SOONER WE CAN AVOID SIMPLY STATING PUBLIC MAXIMUM POSTURES, POSITIONS, AND INSTEAD, EXPLORE IN CONSIDERABLE DETAIL - AND THERE IS ENORMOUS COMPLEXITY INVOLVED IN ANY SUCCESSFUL NEGOTIATIONS - THE SOONER THE MOOD WILL CHANGE FROM ONE OF FRUSTRATION AND IN SOME QUARTERS DESPAIR, TO ONE OF HOPEFUL PROGRESS. I THINK NEGOTIATIONS ARE ESSENTIAL, BUT WE STILL DO HAVE DIFFERENCES THAT WE FREELY RECOGNIZE, BUT THESE ARE

(MORE)

PI

DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS. WE HAVE INDICATED OUR INTERPRETATION OF 242. THEY ACCEPT THAT 242 APPLIES TO THE WEST BANK. THEY HAVE A DIFFERENT VIEW AS TO WHAT QUALIFIES WITHIN THE MEANING OF THAT 242 THAN WE DO. BUT IT'S A DIFFERENCE BETWEEN FRIENDS, AND I THINK THAT'S THE BEST WAY TO DESCRIBE IT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU REFERRED LAST NIGHT TO THE PROPOSALS MADE BY ISRAEL IN THE SINAI, AND YOU SAID IT CAN BE APPLIED TO JUDEA AND SAMARIA. ACCORDING TO YOUR POINT OF VIEW, ARE THE SECURITY PROBLEMS OF ISRAEL IN JUDEA AND SAMARIA SIMILAR TO THOSE IN SINAI?"

VICE PRESIDENT: "WHAT I SAID LAST NIGHT - AND I'M GLAD YOU ASKED THE QUESTION - BECAUSE I THINK MY POSITION SHOULD BE DESCRIBED CLEARLY ON IT: WE WERE NOT ARGUING THAT THE PLAN ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLIES TO THE WEST BANK, OR THAT THE HISTORY OR TRADITIONS OF SECURITY PROBLEMS ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLY TO THE WEST BANK. THERE ARE OBVIOUSLY MANY DIFFERENCES. THE POINT I SOUGHT TO MAKE - AND I USED THE WORD 'APPROACH' - WAS REFERRING TO THE CONCEPT OF SEPARATING TERRITORY FROM SECURITY. IN OTHER WORDS, TERRITORY AND SECURITY MAY NOT, IN ALL CIRCUMSTANCES, BE IDENTICAL. IT MAY BE POSSIBLE TO RELINQUISH LAND BUT AT THE SAME TIME HAVE GUARANTEES OVER DEMILITARIZATION - OVER ELECTRONIC SENSORS, LIMITED FORCE ZONES, OTHER KINDS OF ARRANGEMENTS THAT I REFERRED TO IN MY SPEECH LAST NIGHT - THAT CAN GIVE YOU THE SECURITY EVEN THOUGH THERE MAY BE CERTAIN PORTIONS OF LAND THAT YOU DECLINE NOT TO HOLD. IT WAS THAT THAT I WAS REFERRING TO IN MY SPEECH LAST NIGHT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, WHAT DO YOU HOPE TO ACCOMPLISH WITH PRESIDENT SADAT?"

VICE PRESIDENT: "I WILL BE MEETING WITH PRESIDENT SADAT THIS AFTERNOON, AND WE WILL BE DISCUSSING ESSENTIALLY THE SAME GENERAL AREAS AS I DISCUSSED WITH THE PRIME MINISTER: HOW WE CAN RESUME NEGOTIATIONS, HOW THEY VIEW THE PRESENT STATE OF PLAY, WHAT STEPS THEY THINK ARE NEEDED TO BRING ABOUT A RESUMPTION OF NEGOTIATIONS. WE WILL UNDOUBTEDLY BE DISCUSSING THE POSSIBILITY OF THE LONDON TALKS, AND I WILL ALSO BE PREPARED TO DISCUSS OTHER ISSUES IN THIS AREA OR ELSEWHERE THAT HE WISHES TO DISCUSS. HE MAY BE INTERESTED IN LEBANON AND OTHER AREAS; IT WILL BE A GENERAL REVIEW. AND THEN OF COURSE, I WILL BE REPORTING ON THESE CONVERSATIONS TO THE PRESIDENT WHEN I RETURN TOMORROW".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, IT'S REPORTED THIS MORNING FROM EGYPT THAT SADAT MAY BE GOING TO MEET PRESIDENT CARTER IN EUROPE LATER THIS MONTH. DO YOU KNOW ANYTHING ABOUT THIS AND DID IT COME UP IN YOUR TALKS WITH THE ISRAELIS?"

VICE PRESIDENT: "I DON'T BELIEVE THAT IS ACCURATE, BUT I WOULD WANT TO CHECK".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU ASKED LAST NIGHT FOR CONCESSIONS AND MORE FLEXIBILITY FROM THE ISRAELI SIDE. WILL YOU DELIVER THE SAME MESSAGE TO PRESIDENT SADAT WHEN YOU SEE HIM THIS AFTERNOON?"

VICE PRESIDENT: "THERE WAS A VERY IMPORTANT PARAGRAPH IN MY SPEECH THAT I WOULD REFER TO YOU, IN WHICH I ALSO SAID THE OTHER PARTIES HAVE SOME PAINFUL MATTERS TO CONFRONT, AND I WOULD CITE THAT PARAGRAPH. NEGOTIATIONS WILL REQUIRE A SENSE OF COMPROMISE BY ALL THE PARTIES. THERE IS NO WAY THAT WE CAN BRING PEACE IF EVERYONE TAKES THE TRADITIONAL POSITIONS THAT WERE DEVELOPED IN THE TIME OF GREAT HOSTILITY. WE'VE NOW HAD AN HISTORIC OPPORTUNITY, STARTING WITH THE VISIT TO JERUSALEM, WITH THE SPIRIT OF JERUSALEM, WITH THE FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS BETWEEN MR. BEGIN AND SADAT, WITH THE BEGINNING OF NEGOTIATIONS, WITH THE RECOGNITION OF ISRAEL. THERE IS A POTENTIAL FOR HOPE HERE THAT IS A BASIS FOR TRYING AGAIN, FOR TAKING RISKS AGAIN FOR PEACE. BUT IT WILL TAKE ALL PARTIES, AND THAT SPIRIT TO BE FOUND IN ALL PARTIES, TO ACHIEVE THAT RESULT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, PRESIDENT SADAT HAS MANY TIMES PUT TIME FRAMES ON THE PEACE PROCESS. WOULD YOU CARE TO PUT A TIME FRAME ON THE INITIATIVES WHICH YOU HOPE WILL ENSUE FROM THIS TRIP OF YOURS?"

VICE PRESIDENT: "I WOULD HOPE THE OPPORTUNITY FOR PEACE WOULD LAST FOREVER. SO I WOULD NOT WANT EVER TO PUT A STATUTE OF LIMITATION ON THE PURSUIT OF PEACE. BUT THERE ARE SUBTLE AND MYSTERIOUS FACTORS THAT GO INTO THE MOOD OF PEACE. RELATIONS BETWEEN NATIONS CAN BE CHARGED WITH HOPE OR THEY CAN BE CHARGED WITH SUSPICION, ANXIETY AND HATRED. AND WHEN IT COMES TO THAT, THE CHANCES OF CREATING THE SENSE OF COMPROMISE AND UNDERSTANDING ESSENTIAL TO PEACE, DISAPPEAR. AND WE'VE HAD THIS INCREDIBLE MOMENT IN HISTORY WHERE THESE CHANCES I'VE JUST REFERRED TO HAVE GIVEN US HOPE LIKE WE'VE NEVER HAD IT BEFORE IN 30 YEARS. AND I'M HOPING THAT WE CAN HARNESS THIS MOOD AND THIS OPPORTUNITY NOW, TO SEEK PEACE. BUT I WOULD NEVER USE A CALENDAR OR TIME EVENT THAT WOULD END THE CHANCES".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, I WOULD LIKE TO PURSUE THE QUESTION THAT MR. WIEGHART ASKED A LITTLE BIT. HE SPOKE OF THE TENSION AND STRAIN IN ISRAELI-U.S. RELATIONS IN THE LAST FEW MONTHS. I THINK THE ISRAELIS ARE UNDOUBTEDLY THE BEST WITNESSES AS TO THEIR OWN FEELINGS, BUT DO YOU FEEL, BASED ON YOUR OWN OBSERVATION, WHAT THEY TOLD YOU, THAT THINGS ARE MORE RELAXED, THAT THEY ARE MORE COMFORTABLE AND THAT THERE'S MORE EASE NOW AS A RESULT OF THIS VISIT? DO YOU FEEL YOU WERE ABLE TO ACCOMPLISH THAT MUCH OR CAN'T YOU TELL?"

VICE PRESIDENT: "I THINK YOU'RE RIGHT THAT THEY, THEMSELVES, WILL DESCRIBE THEIR MOOD; BUT I WOULD LIKE TO SAY THAT ONE OF THE THINGS I MOST HOPED TO ACCOMPLISH ON THIS MISSION WAS TO PERSUADE THE LEADERS OF ISRAEL AND THE PEOPLE OF THIS GREAT COUNTRY OF THE UNSHAKEABLE COMMITMENT FELT BY OUR GOVERNMENT AND BY OUR PEOPLE TOWARD THIS NATION AND OUR COMMITMENT TO CONTINUE TO BE AN UNQUESTIONED SOURCE OF SECURITY AND ASSISTANCE. AND THAT WHATEVER DIFFERENCES WE HAVE IN NEGOTIATIONS ARE NOT DIFFERENCES BASED ON ANIMOSITY OR DISTRUST, BUT HONEST DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS AND THAT WE FULLY RESPECT THE RIGHT OF ISRAEL TO PURSUE ITS OWN INTEREST, AND WE ARE NOT INTERFERING AND WOULD NOT INTERFERE WITH THE NATIONAL INDEPENDENCE OR THE INDEPENDENCE OF THEIR LEADERSHIP AND MOREOVER, WE KNOW THEY WOULD NOT AND SHOULD NOT PERMIT US TO DO SO. IN OTHER WORDS, THERE IS NOTHING MORE IMPORTANT THAN TRUST. TRUST DOES NOT REQUIRE COMPLETE AGREEMENT. FRIENDS OFTEN DISAGREE. AND I WOULD HOPE THAT OUR VISIT HERE HAS HELPED BROADEN AND DEEPEN THAT ESSENTIAL TRUST WE ALL DESIRE. THANK YOU VERY MUCH".

* * *

For Prime Minister Begin,
at the request of
Vice President Mondale

DAVID I. HITCHCOCK

Counselor of Embassy
for Public Affairs
American Embassy

Office : 54338 Ext. 211

Home : 937704

official text

JULY 3, 1978

SPEECH BY VICE PRESIDENT WALTER F. MONDALE AT STATE DINNER HOSTED BY PRIME MINISTER MENACHEM BEGIN AT THE KNESSET, SUNDAY, JULY 2, 1978.

MR. PRIME MINISTER, MRS. BEGIN, MR. SPEAKER, MRS. SHAMIR, HONORED GUESTS AND FRIENDS. THERE WAS ONE PART OF PUBLIC LIFE THAT I ALWAYS FEARED THE MOST IN AMERICA, AND THAT WAS ON THOSE RARE OCCASIONS WHEN I WAS DIRECTED TO FOLLOW HUBERT HUMPHREY. TONIGHT I FOUND ANOTHER ORATOR THAT I VERY MUCH FIND IT DIFFICULT TO FOLLOW. I KNOW I SPEAK FOR EVERYONE HERE. FOR ALL THE PEOPLE OF MY COUNTRY WHEN I SAY YOUR WORDS ARE WORDS THAT WE ENDORSE FULLY AND YOUR PLEA FOR PEACE IS AS ELOQUENT AS ANY OF US HAVE EVER HEARD. THANK YOU SO MUCH. (APPLAUSE).

I BRING TO THE PEOPLE OF ISRAEL THE BEST WISHES, THE AFFECTION, AND THE CONGRATULATION OF THE PRESIDENT AND THE PEOPLE OF MY COUNTRY.

IT IS A SPECIAL JOY TO ME TO RETURN TO ISRAEL - AND IT IS A SPECIAL JOY FOR MY WIFE AND FOR MY DAUGHTER TO VISIT ISRAEL FOR THE FIRST TIME, TO REPRESENT THE PRESIDENT AND TO HAVE THE HONOR TO SPEAK IN THIS HISTORICAL HALL OF DEMOCRACY, THE KNESSET.

THIRTY OF MY FELLOW CITIZENS AND I HAVE COME TO ISRAEL AS REPRESENTATIVES OF YOUNG NATION, TO JOIN AN ANCIENT PEOPLE IN THE CELEBRATION OF A COMMON DREAM. IN YOUR 30TH ANNIVERSARY YEAR, WE REJOICE WITH YOU. WE SHARE YOUR PRIDE. WE HONOR YOUR ACHIEVEMENTS AND ON BEHALF OF THE AMERICAN PEOPLE WE SAY TO THE PEOPLE OF ISRAEL: CONGRATULATIONS. MAZAL TOV.

MR. PRIME MINISTER AND MR. SPEAKER: WE ARE ESPECIALLY GRATEFUL TO YOU FOR YOUR WARMTH AND YOUR GRACIOUS HOSPITALITY. MY CONSULTATIONS WITH THE PRIME MINISTER, HAVE BEEN WARM, HELPFUL, AND HAVE STRENGTHENED OUR FRIENDSHIP EVEN MORE, AND I LOOK FORWARD TO OUR MEETING TOMORROW.

IN MY OFFICE IN THE WHITE HOUSE, IN AN HONORED PLACE, IS A GIFT PRESENTED TO ME BY THE PRIME MINISTER ON HIS FIRST VISIT TO THE WHITE HOUSE: IT IS AN OIL LAMP AND CLAY PITCHER FROM THE PERIOD OF THE PATRIARCHS.

I THOUGHT ABOUT THAT GIFT THIS MORNING WHEN I VISITED BEERSHEVA WHERE ABRAHAM LIVED. ONE CANNOT VISIT ISRAEL; ONE CANNOT WALK THESE HILLS; OR STAND IN THE CITY OF DAVID, JERUSALEM, WITHOUT A PROFOUND SENSE OF THE HISTORY THAT ECHOES FROM THIS LAND.

(MORE)

01

ISRAEL IS A NEW NATION BUT IT'S THE FULFILLMENT OF AN AGE-OLD DREAM. ON ISRAEL'S INDEPENDENCE DAY THIS YEAR AMERICANS CELEBRATED IN THE STREETS OF NEW YORK WITH BANNERS THAT SAID, "IT IS GREAT TO BE 30 AFTER 5,000 YEARS."

FRANKLIN ROOSEVELT ONCE SAID:

"LIVES OF NATIONS ARE DETERMINED, NOT BY THE COUNT OF YEARS, BUT THE LIFETIME OF THE HUMAN SPIRIT. THE LIFE OF A MAN IS THREE-SCORE YEARS AND TEN, A LITTLE MORE, A LITTLE LESS. BUT THE LIFE OF A NATION IS THE FULLNESS OF ITS WILL TO LIVE."

NO ONE WHO WAS WITNESS TO THE STRUGGLE TO FOUND THIS NATION; NO ONE WHO HAS SEEN YOUR COURAGE THROUGH FOUR BITTER WARS; NO ONE WHO HAS VISITED A KIBBUTZ SUCH AS I DID THIS MORNING, AND FEELS THE DEEP COMMITMENT WITHIN THE HEARTS OF THE ISRAELI PEOPLE TO THIS LAND, CAN EVER DOUBT THAT ISRAEL WILL LIVE FOREVER. (APPLAUSE).

IN OUR LIFE TIME THERE HAS BEEN NO MORE PROFOUND SYMBOL OF MAN'S COMMITMENT TO FREEDOM -- TO DIGNITY AND TO JUSTICE -- THAN THE HISTORY OF THE JEWISH STATE. FOR 30 YEARS, ISRAEL HAS KEPT ALIVE AN IDEAL -- FIRST PROCLAIMED BY THE PROPHETS -- WHICH REMAINS THE MOST REVOLUTIONARY BELIEF TODAY OF OUR TIMES THAT THE RIGHT OF HUMAN BEINGS TO BE FREE IS NOT A PRIVILEGE GRANTED BY A STATE, BUT IS A GIFT FROM THE HAND OF GOD.

FROM THE MOMENT OF YOUR FOUNDING, ISRAEL HAS NEVER KNOWN A DAY OF GENUINE PEACE. IF THERE EVER WAS A NATION THAT COULD HAVE RATIONALIZED SUSPENDING CIVIL LIBERTIES BECAUSE OF AN EXTERNAL THREAT; IF THERE EVER WAS A GOVERNMENT THAT COULD HAVE JUSTIFIED SUPPRESSING DISSENT, AND I MUST SAY MR. PRIME MINISTER YOU DO NOT SUPPRESS DISSENT, IN THE NAME OF THE NATIONAL SECURITY, IT WAS THIS EMBATTLED NATION. YET THIS VERY BUILDING IN WHICH WE MEET -- YOUR FREE PRESS, YOUR OPEN DEBATE, AND THE ELECTIONS HELD LAST YEAR -- ALL PROCLAIM THAT ISRAEL IS A FLOURISHING DEMOCRACY TODAY.

PEOPLE TALK ABOUT THE MIRACLE OF THE JEWISH STATE. THEY CITE DESERTS TRANSFORMED INTO FORESTS AND FARMS. THEY POINT TO THE CITIES, CARVED OUT OF BEDROCK AND SWAMP. THEY SPEAK OF A NATION, 30 YEARS OLD, BUT ALREADY A WORLD LEADER IN THE SCIENCES AND THE ARTS, AND TECHNOLOGY. AND ALL THOSE ACCOMPLISHMENTS ARE WONDERFUL AND ALL ARE REASONS FOR PRIDE.

BUT THE TRUE MIRACLE OF THE JEWISH STATE IS THE UNYIELDING DETERMINATION OF THE PEOPLE -- NO MATTER WHAT THE THREAT, OR THE BURDEN -- TO LIVE AS FREE MEN AND WOMEN IN A FREE AND INDEPENDENT STATE.

FOR 2 BILLION PEOPLE IN OTHER DEVELOPING NATIONS WHO ARE STRUGGLING TO BREAK THE BONDS OF MASS MISERY, ISRAEL IS PROOF THAT A FREE SOCIETY CAN BEST MEET HUMAN NEEDS. IN 30 YEARS, A NATION OF REFUGEES HAS BUILT A CIVILIZATION. ISRAEL'S EXAMPLE SHOWS THAT FREEDOM IS NOT AN ABSTRACT THEORY, BUT THE MOST EFFECTIVE INSTRUMENT EVER DEvised FOR ADVANCING THE WELFARE OF MAN.

IT IS ESPECIALLY FITTING THAT IN THIS VERY WEEK AMERICANS ARE PREPARING TO COMMEMORATE OUR OWN INDEPENDENCE DAY. FOR WE ARE THE HEIRS TO A COMMON TRADITION OF FREEDOM, AND OUR TWO NATIONS ARE JOINED BY A UNIQUE HISTORIC BOND.

THE EARLY PURITANS, WHO CAME TO AMERICA IN THE 1600'S SEEKING RELIGION FREEDOM, VIEWED THEMSELVES AS THE ANCIENT ISRAELITES IN SEARCH OF THE PROMISED LAND. THEY CALLED THEIR NEW COUNTRY, "CANANN," AND SPOKE OF THE COVENANT THAT THEY HAD MADE WITH GOD. IN 1776, WHEN THOMAS JEFFERSON, AND JOHN ADAMS AND BENJAMIN FRANKLIN WERE ASKED BY THE NEW CONGRESS TO DESIGN A SEAL FOR OUR COUNTRY, THEY SUGGESTED THE HEBREW PEOPLE CROSSING THE RED SEA, WITH MOSES STANDING ON THE OTHER SIDE.

MY COUNTRY WAS FOUNDED NEARLY TWO HUNDRED YEARS BEFORE THE MODERN JEWISH STATE. BUT THE PEOPLE OF AMERICA OWE ISRAEL AN ANCIENT DEBT. AS ONE HISTORIAN PUT IT, "THE HEBRAIC MORTAR CEMENTED THE FOUNDATION OF AMERICAN DEMOCRACY."

AS AMERICANS WATCHED THE STRUGGLE FOR ISRAELI INDEPENDENCE WE SAW OUR OWN HISTORY AS A PEOPLE UNFOLDING AGAIN. FOR JEW AND NON-JEW ALIKE, THE CREATION OF THE JEWISH STATE WAS A VICTORY IN OUR LIVES AS WELL. AND FOR ALL AMERICANS IT WAS A MOMENT OF PRIDE WHEN PRESIDENT TRUMAN RECOGNIZED THE NEW STATE OF ISRAEL JUST 11 MINUTES AFTER ITS BIRTH. IT WAS MY PRIVILEGE TO BRING WITH ME FROM THE PEOPLE OF AMERICA THE ORIGINAL, HANDWRITTEN STATEMENT OF RECOGNITION DRAFTED BY PRESIDENT TRUMAN WHICH WILL REMAIN ON DISPLAY IN ISRAEL FOR THE NEXT YEAR. (APPLAUSE).

I TOLD THE PRIME MINISTER TODAY I DID IT FOR TWO REASONS; FIRST BECAUSE OF ITS HISTORIC SIGNIFICANCE, AND SECONDLY, HARRY DID IT IN THREE SIMPLE DECLARATIVE SENTENCES. AND SOMEHOW DIPLOMACY HAS LOST THE ABILITY TO JUST STATE THINGS DIRECTLY, AND IT'S A GOOD EXAMPLE FOR THE FUTURE IF WE WOULD BUT FOLLOW IT.

WE STOOD TOGETHER AND WE STAND TOGETHER TODAY. OUR SUPPORT FOR ISRAEL CARRIES ON A 56-YEAR-COMMITMENT BY OUR CONGRESS TO THE JUSTICE OF A JEWISH HOMELAND; SUSTAINED BY THE DEEDS AND PLEDGES OF SEVEN PRESIDENTS; AND RATIFIED IN THE HEARTS OF AMERICAN PEOPLE. NO OTHER CAUSE; NO OTHER CONCERN CAN SEVER THE SPECIAL BOND THAT UNITES ISRAEL AND AMERICA TODAY.

THERE HAVE BEEN MOMENTS DURING THIS RELATIONSHIP WHEN WE HAVE DISAGREED OVER HOW TO ACHIEVE THE OBJECTIVES WE SHARE. BUT EVERYTIME, WE HAVE EMERGED FROM THESE TIMES OF TESTING WITH OUR FRIENDSHIP EVEN STRONGER, FIRMER, AND MORE SECURE. THE SPECIAL RELATIONSHIP BETWEEN ISRAEL AND MY COUNTRY WILL ALWAYS ENDURE.

FOR 30 YEARS ISRAEL HAS BEEN A STRONGHOLD OF DEMOCRACY; AND AN UNSHAKEABLE FRIEND AND ALLY. THE UNITED STATES IS STRONGER TODAY BECAUSE OF THE EXISTENCE OF THE JEWISH STATE.

AND I WOULD LIKE TO REPEAT TO YOU THE WORDS PRESIDENT CARTER SPOKE TO PRIME MINISTER BEGIN, AND NEARLY A THOUSAND AMERICANS AT THE WHITE HOUSE CELEBRATION OF YOUR INDEPENDENCE DAY.

HE SAID THIS: "FOR THIRTY YEARS WE HAVE STOOD AT THE SIDE OF THE PROUD AND INDEPENDENT NATION OF ISRAEL. I CAN SAY WITHOUT RESERVATION, AS THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES, THAT WE WILL CONTINUE TO DO SO, NOT JUST FOR ANOTHER 30 YEARS, BUT FOREVER."

OURS IS NOT JUST A FRIENDSHIP BETWEEN TWO GOVERNMENTS, BUT BETWEEN TWO PEOPLES; TWO DEMOCRACIES; TWO CULTURES; LEARNING FROM EACH OTHER WITH MUTUAL RESPECT.

WE ARE JOINED BY THE TIES OF HISTORY, OF KINSHIP, AND LOVE THAT TOUCH MILLIONS OF CITIZENS IN BOTH OUR NATIONS AND MOST OF US IN THIS HALL.

OUR COMMON VALUES AND COMMON IDEALS UNITE US IN THEIR DEFENSE TODAY.

WE ARE NATIONS OF REFUGEES. WE ARE THE CHILDREN OF THE DISPOSSESSED. AND WE DO NOT FORGET OUR PAST. NO TWO NATIONS IN THE HISTORY OF THE WORLD HAVE WELCOMED MORE IMMIGRANTS TO THEIR SHORES THAN OUR TWO COUNTRIES. AND IN ISRAEL WE CANNOT FORGET THAT SO MANY OF THEM ARE SURVIVORS OF THE HOLOCAUST.

"ONLY THE JEWISH PEOPLE". GOLDA MEIR ONCE SAID, "HAVE HAD SO MUCH INTIMATE KNOWLEDGE OF BOXCARS, AND OF DEPORTATION TO UNKNOWN DESTINATIONS." THAT MEMORY KEEPS US FROM EVER BEING INDIFFERENT TO THE PLIGHT OF THE EXILED, AND THE REFUGEE, TODAY. WE ARE NOT NEUTRALS IN THE STRUGGLE FOR HUMAN RIGHTS.

AFTER 2,000 YEARS OF EXILE, THERE IS NO MORE COMPELLING CLAIM ON THE CONSCIENCE OF THE WORLD THAN THAT OF JEWS IN OTHER NATIONS DENIED THEIR RIGHT TO EMIGRATE TO ISRAEL TODAY. THIS IS NOT ONLY A JEWISH ISSUE. IT IS A MORAL ISSUE AS OLD AS THE SCRIPTURES; AND IT IS A LEGAL ISSUE AS CLEAR AS THE HELSINKI ACCORDS. TOGETHER WITH THE PEOPLE OF ISRAEL. WE CALL ON ALL NATIONS IN THE WORLD WHICH DENY JEWS, AND OTHERS, THE RIGHT TO EMIGRATE AND OTHER BASIC HUMAN RIGHTS, TO "UNLOOSE THE HEAVY BURDENS AND LET THE OPPRESSED GO FREE." (APPLAUSE).

AND NO PEOPLE WHO BELIEVE IN HUMAN RIGHTS AND THE DIGNITY OF MAN CAN STAND SILENT IN THE FACE OF TERRORISM. WE CONDEMN THE ATROCITIES WE SAW IN THIS CITY FOUR DAYS AGO. THIS MORNING I VISITED THE VICTIMS OF LAST WEEK BOMBING. THEY ARE INNOCENT PEOPLE, BUT IT DOESN'T TELL THE STORY. OLDER LADIES, MANY OF THEM BURNED MERCILESSLY, WILL BEAR THOSE SCARS FOR LIFE. YOUNG MEN IN THEIR PRIME, ONE BADLY SHATTERED WITH HIS BROTHER DEAD. AN ELEVEN-YEAR-OLD ARAB BOY, FIGHTING TO SAVE ONE OF HIS LEGS, TOTALLY INNOCENT, PUNISHED APPARENTLY FOR PLAYING IN THE STREET. NO PURPOSE OR GOAL CAN JUSTIFY THEIR SUFFERING. NOTHING CAN JUSTIFY THE LOSS OF THOSE WHOSE LOVED ONES WERE KILLED. THOSE WHO MAKE WAR ON INNOCENTS, COMMIT A CRIME -- NOT JUST AGAINST THEIR VICTIMS -- BUT AGAINST DECENCY ITSELF. THERE IS ONLY ONE POSSIBLE RESPONSE BY CIVILIZED PEOPLE TO TERRORISM, AND WE CONDEMN PLO TERRORISM TOTALLY AND ABSOLUTELY (APPLAUSE). WE ALSO CONDEMN THOSE RESPONSIBLE FOR THESE ACTS OF TERROR AND THOSE WHO CLAIM CREDIT FOR THEM.

OF ALL THE VALUES AND THE COMMITMENTS WE SHARE, NONE UNITE US MORE TODAY THAN THE HOPE FOR A LASTING PEACE IN THE MIDDLE EAST. NO PEOPLE IN THE WORLD YEARN FOR PEACE MORE THAN YOU DO.

I KNOW FROM MY HOURS WITH THE PRIME MINISTER THAT NO LEADER WILL WORK MORE TIRELESSLY TO SEIZE THIS MOMENT WHEN IT MAY BE POSSIBLE TO BRING PEACE TO THE PEOPLE OF THE MIDDLE EAST THAN YOUR PRIME MINISTER (APPLAUSE). ON NOVEMBER 20 HE SPOKE TO THE WORLD FROM THIS BUILDING AND SAID:

"WE HAVE ONE ASPIRATION AT HEART, ONE DESIRE IN OUR SOULS, TO BRING PEACE; PEACE TO OUR NATION, WHICH HAS NOT KNOWN IT FOR EVEN ONE DAY SINCE THE BEGINNING OF THE RETURN TO ZION; AND PEACE TO OUR NEIGHBORS, TO WHOM WE WISH ALL THE BEST."

NO THEME RUNS THROUGH JEWISH TEACHING MORE THAN A HATRED OF WAR. I HAD THE PRIVILEGE OF JOINING IN A SEDER THIS YEAR. AND I WAS STRUCK THAT EVEN IN THE MIDDLE OF A CELEBRATION OF ISRAEL'S FREEDOM 10 DROPS OF WINE WERE SPILLED FOR, AS THE HAGADAH SAID: "HOW CAN WE FULLY REJOICE AS WE CELEBRATE ISRAEL'S FREEDOM, WHEN WE KNOW THAT OUR REDEMPTION INVOLVED THE SUFFERING OF THE EGYPTIANS?"

AND I THOUGHT OF AN INTERVIEW I HAD WITH AN ISRAELI SOLDIER FOLLOWING THE SIX DAY WAR, SURELY ONE OF THE MOST REMARKABLE PASSAGES EVER WRITTEN ABOUT A WAR. THE ISRAELI SOLDIER SAID: "WHEN THE FIGHTING BEGAN AND THE MOUNTAINS AROUND EIN GEV BEGAN TO SPIT FIRE, A GROUP OF OUR RECONNAISSANCE TROOPS ON ONE OF THE HILLS NEXT TO THE SYRIAN BORDER WAS BUSY PUTTING OUT A FIRE IN A LITTLE FIELD BELONGING TO AN ARAB FARMER. 'A FIELD IS A FIELD,' SAID ONE OF THE BOYS."

IN THAT STORY IS EXPRESSED THE TRAGEDY, AND THE HOPE OF THE MIDDLE EAST. FOR ISRAELI AND ARAB ALIKE, TOO MANY SONS AND DAUGHTERS HAVE BEEN LOST IN TOO MANY WARS. FOR ISRAELI AND ARAB ALIKE, PEACE IN THE MIDDLE EAST AS THE PRIME MINISTER OBSERVED CAN BRING A JOYOUS HARVEST OF ENRICHMENT AND ADVANCEMENT.

WE ARE AT AN HISTORIC TURNING POINT TODAY IN THE SEARCH FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST. NEVER HAVE THE PROSPECTS FOR PEACE BEEN SO FAVORABLE, NEVER HAVE THE DANGERS OF FAILURE BEEN SO GREAT. BUT TIME IS NOT ON OUR SIDE. WE CANNOT AFFORD TO DELAY. WE MUST NOT MINIMIZE THE URGENCY OF THE MOMENT. FOR AS PRESIDENT CARTER SAID: "THE OPPORTUNITY FOR PEACE MAY BE SLIPPING AWAY. STATESMANSHIP AND COURAGE WILL BE REQUIRED ON THE PART OF ALL OF US WHO SEEK PEACE. THE MOMENT CANNOT BE LOST WITHOUT THE GREATEST RISKS FOR THE FUTURE."

IF WE DO NOT MOVE FORWARD WITH COURAGE; IF ALL SIDES SIMPLY ADVANCE MAXIMUM POSITIONS; IF THIS OPPORTUNITY SLIPS FROM OUR HANDS; WHO CAN SAY THAT IT CAN EVER BE RECLAIMED? WHO CAN ACCEPT THE TERRIBLE PRICE OF FAILURE?

TIME AND EVENTS HAVE BROUGHT PEACE IN THE MIDDLE EAST WITHIN OUR REACH FOR THE FIRST TIME IN 30 YEARS. FIRST, BECAUSE ISRAEL, BY ITS OWN FORTITUDE, HAS PROVEN THAT, AS A NATION, IT IS HERE TO STAY. SECOND, THE INTERIM SECURITY ARRANGEMENTS NEGOTIATED AFTER THE 1973 WAR HAVE PROVED WORKABLE; THEY REMAIN INTACT TODAY; AND THEY'VE HELPED TO KEEP THE PEACE. THIRD, THE UNITED STATES HAS BUILT NEW RELATIONSHIPS IN THE MIDDLE EAST THAT ALLOW US TO BETTER BRING THE WEIGHT OF OUR INFLUENCE TO BEAR ON BEHALF OF MODERATION AND PEACE. THOSE RELATIONSHIPS ARE IN THE INTEREST OF ALL OUR FRIENDS IN THE MIDDLE EAST. FOURTH, SEVEN MONTHS AGO, THE LEADER OF THE LARGEST ARAB NATION CAME TO THIS CITY AT YOUR INVITATION. HE WAS WARMLY RECEIVED BY YOUR PRESIDENT, YOUR PRIME MINISTER, AND YOUR PEOPLE. HE SPOKE, IN THIS VERY BUILDING, OF ACCEPTANCE, RECOGNITION, AND SECURITY FOR ISRAEL; OF A MIDDLE EAST IN WHICH JEWS AND ARABS WOULD CO-EXIST AS NEIGHBORS, INSTEAD OF ENEMIES. AND AFTER THE TALKS BETWEEN THE PRIME MINISTER AND THE PRESIDENT, THE WORLD HEARD THE HISTORIC PROMISE FROM BOTH THESE GREAT LEADERS OF "NO MORE WAR."

DIRECT NEGOTIATIONS HAVE BEGUN. YES, THEY'VE BEEN TENTATIVE AND THEY'VE BEEN FULL OF UPS-AND-DOWNS. BUT THE PEACE PROCESS IS UNDERWAY. AND IT MUST CONTINUE. THE "SPIRIT OF JERUSALEM" MUST PREVAIL. NEGOTIATIONS MUST ASSURE THAT THE PROMISE OF "NO MORE WAR" WILL BE FULFILLED.

WE BELIEVE THAT THE BEST WAY TO MAKE PEACE IS THROUGH DIRECT NEGOTIATIONS, AS THE PRIME MINISTER HAS SAID THIS EVENING, BETWEEN THE PARTIES TO THE CONFLICT. WE ARE BENDING ALL OUR EFFORTS TO RESUME NEGOTIATIONS BETWEEN EGYPT AND ISRAEL.

WHEN NECESSARY, THE UNITED STATES IS WILLING TO BE A HELPFUL, MEDIATING PARTY. WE HAVE MADE AND WILL CONTINUE TO MAKE, CONSTRUCTIVE SUGGESTIONS WHERE THEY MAY BE HELPFUL IN BRIDGING A GAP BETWEEN THE NEGOTIATORS, THEMSELVES. AS WE HAVE AGREED, ANY SUGGESTIONS WILL ONLY BE MADE AFTER CONSULTING WITH YOU, AND, WITH THE OTHER PARTIES.

NEGOTIATING IS A DIFFICULT, CHALLENGING, FRUSTRATING PROCESS. IT CAN ONLY SUCCEED WITH A SPIRIT OF GIVE AND TAKE, AND COMPROMISE.

ISRAEL PUT ITS PROPOSALS ON THE TABLE SEVERAL MONTHS AGO. DETAILED TALKS HAVE TAKEN PLACE BETWEEN EGYPT AND ISRAEL. WHEN ISRAEL PRESENTED ITS VIEWS, THE ISRAELI GOVERNMENT MADE CLEAR ITS READINESS TO CONSIDER COUNTERPROPOSALS AND TO NEGOTIATE WITH AN OPEN MIND. WE HOPE AND EXPECT THE GOVERNMENT OF EGYPT WILL SOON OFFER FURTHER PROPOSALS. AND WE HOPE THAT EGYPT WILL CONTINUE THE NEGOTIATIONS IN THIS SAME CONSTRUCTIVE SPIRIT. IT IS ESSENTIAL THAT EACH SIDE SEEK IN THE OTHER'S PROPOSALS COMMON ELEMENTS FROM WHICH AGREEMENT CAN BE BUILT. I AM CONFIDENT THAT THE NEGOTIATIONS CAN BE RESUMED IN AN ATMOSPHERE OF MUTUAL RESPECT.

FORTUNATELY, WE HAVE A POWERFUL ADVANTAGE IN THIS PROCESS. FOR THE ESSENTIAL BASIS FOR AGREEMENT HAS ALREADY BEEN ACHIEVED. AND THAT IS UN RESOLUTION 242 WHICH WAS UNANIMOUSLY ADOPTED BY THE SECURITY COUNCIL, AND AGREED TO BY ALL NATIONS IN THIS CONFLICT. IT PROVIDES A COMMON TOUCHSTONE TO GUIDE THE NATIONS.

RESOLUTION 242 IS AN EQUATION. ON THE ONE HAND, IT RECOGNIZES THE RIGHT OF EVERY STATE IN THE AREA TO LIVE IN PEACE WITHIN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS FREE FROM THREATS OR ACTS OF FORCE. WE BELIEVE SUCH A PEACE MUST INCLUDE BINDING COMMITMENTS TO NORMAL RELATIONS. IN RETURN, ISRAEL WOULD WITHDRAW FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE 1967 WAR. WE BELIEVE THE EXACT BOUNDARIES MUST BE DETERMINED THROUGH NEGOTIATIONS BY THE PARTIES THEMSELVES. THEY ARE NOT DETERMINED BY RESOLUTION 242.

BUT THESE PRINCIPLES OF 242 CANNOT BE VIEWED IN ISOLATION, OR APPLIED SELECTIVELY. TOGETHER, THEY FORM A FAIR AND BALANCED FORMULA AND STILL THE BEST BASIS FOR NEGOTIATING A PEACE BETWEEN ISRAEL AND HER NEIGHBORS.

WE UNDERSTAND THE DIFFICULTIES THESE ISSUES POSE FOR ISRAEL. AND I AM REMINDED OF A STORY BY MARTIN BUBER IN WHICH THE MAGGID OF MEZRITCH DESCRIBED HOW HE LEARNED THE SECRET OF LOVE BY OVERHEARING THE CONVERSATION OF TWO PEASANTS. ONE TURNED TO THE OTHER AND SAID, "DO YOU LOVE ME?" AND THE SECOND REPLIED, "OF COURSE, I DO. WE'VE BEEN FRIENDS FOR YEARS." "TELL ME THEN," THE FIRST PEASANT ASKED, "WHAT IS IT THAT IS HURTING ME NOW?" THE SECOND REPLIED, "HOW CAN I KNOW, IF YOU DON'T TELL ME?" AND THE FIRST ANSWERED, "HOW CAN YOU SAY YOU LOVE ME IF YOU DON'T KNOW WHAT CAUSES ME PAIN?"

THE PEOPLE OF ISRAEL CONFRONT PAINFUL DECISIONS IN THIS PROCESS. THEY INVOLVE NEGOTIATING THE FUTURE OF TERRITORIES WHICH HAVE BEEN OCCUPIED FOR A DECADE AND WHICH, IN THE ABSENCE OF PEACE HAVE PROVIDED A SENSE OF SECURITY. BUT NO ONE OF US CAN FORGET THE HISTORY OF THE MIDDLE EAST SIX YEARS AFTER THE 1967 WAR WHERE THERE WAS NO PROGRESS. AND THE NEXT WAR THAT FOLLOWED IN 1973.

AS WE HAVE OFTEN SAID, WE ARE CONVINCED THAT WITHOUT EVENTUAL WITHDRAWAL ON ALL FRONTS, TO BOUNDARIES AGREED UPON IN NEGOTIATIONS AND SAFEGUARDED BY EFFECTIVE SECURITY ARRANGEMENTS, THERE CAN BE NO LASTING PEACE. ONLY ISRAEL CAN BE THE FINAL JUDGE OF ITS SECURITY NEEDS. ONLY THE PARTIES CAN DRAW THE FINAL BOUNDARY LINES. BUT IF THERE IS TO BE PEACE, THE IMPLICIT BARGAIN OF 242 MUST BE FULFILLED.

IN THE SINAI, ISRAEL HAS PROPOSED A PEACE TREATY IN WHICH THERE WOULD BE NEGOTIATED WITHDRAWAL AND SECURITY WOULD BE ACHIEVED WHILE RELINQUISHING CLAIMS TO TERRITORY. THIS APPROACH CAN BE APPLIED IN THE WEST BANK AND GAZA.

THE ARABS ALSO FACE DIFFICULT AND PAINFUL DECISIONS. THEY MUST BE PREPARED TO ACCEPT CAREFULLY CONSTRUCTED SECURITY ARRANGEMENTS AND THERE SHOULD BE STRONG LINKS BETWEEN THE WEST BANK AND GAZA, AND JORDAN. THEY MUST ACCEPT PERMANENT PEACE AND ISRAEL'S RIGHT TO EXIST IN PEACE WITHIN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS. WE BELIEVE THAT A SOLUTION BASED ON THIS APPROACH -- NOT AN INDEPENDENT PALESTINIAN STATE -- WILL PROVIDE THE STABILITY AND SECURITY ESSENTIAL FOR PEACE. SUCH AN AGREEMENT WILL TAKE TIME TO NEGOTIATE AND TO TEST. AND THAT'S WHY WE BELIEVE A PERIOD OF TRANSITION IS NEEDED.

REAL PEACE WILL CLEARLY SERVE ISRAEL'S SECURITY INTERESTS. BUT BOTH DURING THE TRANSITION PERIOD, AND AFTER A PEACE IS SETTLED, ISRAEL'S NEED FOR CONCRETE SECURITY ARRANGEMENTS MUST BE MET. ANY PEACE SETTLEMENT MUST INCLUDE CONTINUED, ASSURED, PERMANENT PROTECTION FOR ISRAEL. THE UNITED STATES AND ISRAEL ARE COMPLETELY UNITED ON THIS POINT.

THE AGREEMENTS OF THE PAST FOUR YEARS IN THE MIDDLE EAST HAVE DEMONSTRATED THAT DIFFICULT SECURITY PROBLEMS CAN BE RESOLVED. WE CAN DRAW ON THIS EXPERIENCE IN FUTURE AGREEMENTS. DEMILITARIZATION AND LIMITED FORCE ZONES HAVE HELPED TO KEEP THE PEACE IN THE SINAI AND ON THE GOLAN; THEY CAN HELP THE PEACE IN OTHER STRATEGIC AREAS AS WELL. THE POSSIBILITY OF SURPRISE ATTACKS CAN BE REDUCED BY EARLY WARNING SYSTEMS AND SURVEILLANCE.

INTERNATIONAL FORCES AND OBSERVERS CAN MAINTAIN THE INTEGRITY OF PEACE AGREEMENTS AND ENSURE STABILITY. TECHNOLOGY MAY HELP SOLVE SOME PROBLEMS. A CONTINUING MILITARY PRESENCE IN STRATEGIC AREAS MIGHT SOLVE OTHERS. THE UNITED STATES HAS HELPED WITH THESE ARRANGEMENTS IN THE PAST. WE ARE PREPARED TO ASSIST AGAIN. AGREEMENTS BETWEEN OUR COUNTRIES COULD ENSURE ISRAEL'S SECURITY, AND WE'RE PREPARED TO EXPLORE ALL POSSIBILITIES.

TO ACHIEVE AND GUARANTEE LASTING PEACE, ISRAEL'S STRENGTH MUST NEVER BE IN DOUBT. ISRAEL'S ABILITY TO DEFEND ITSELF MUST BE CLEAR. ISRAEL MUST BE SO STRONG THAT NO NATION WILL EVER BE TEMPTED TO TEST ITS STRENGTH. AND AMERICA IS COMMITTED TO A STRONG ISRAEL. (APPLAUSE)

SINCE THE WAR, THE UNITED STATES HAS AGREED TO OVER \$10 BILLION IN MILITARY AND ECONOMIC SUPPORT FOR ISRAEL. UNDER THE CARTER ADMINISTRATION, ONE-FIFTH OF ALL OUR ECONOMIC AND MILITARY ASSISTANCE AROUND THE WORLD HAS COME TO THIS NATION. IN NEXT YEAR'S BUDGET, NEARLY HALF OF ALL OF OUR SALES CREDITS AND GRANTS FOR MILITARY EQUIPMENT WILL GO TO ISRAEL. THIS IS AN UNPRECEDENTED AMOUNT, BUT WE HAVE NO REGRETS.

ON BEHALF OF THE PRESIDENT, I PLEDGE TO YOU TONIGHT THAT AID FROM THE UNITED STATES WILL CONTINUE. I PLEDGE TO THE PEOPLE OF ISRAEL THAT THE UNITED STATES WILL NOT PERMIT YOUR SECURITY TO BE COMPROMISED IN THE SEARCH FOR PEACE. AND I PLEDGE TO YOU THAT MY COUNTRY WILL NOT FAIL TO PROVIDE ISRAEL WITH ESSENTIAL AND CRUCIAL MILITARY ASSISTANCE, NOR WILL WE USE THAT ASSISTANCE AS A FORM OF PRESSURE.

IN THE FINAL ANALYSIS, "PEACE," AS ALBERT EINSTEIN ONCE SAID, "CANNOT COME THROUGH FORCE, IT CAN ONLY COME THROUGH UNDERSTANDING." THAT IS A PROFOUND CHALLENGE FOR ALL PEOPLES IN THE MIDDLE EAST.

ANCIENT RIVALRIES MUST BE OVERCOME. FEARS AND SUSPICIONS ON ALL SIDES, BRED FROM THE HOSTILITIES OF THE PAST, MUST BE TRANSFORMED INTO NEW VISIONS OF UNDERSTANDING AND SYMPATHY. AND THE LONG-STANDING PROBLEMS OF THE PALESTINIAN PEOPLE MUST BE RESOLVED.

WE HAVE NO ILLUSIONS ABOUT THE DIFFICULTY OF THAT CHALLENGE. WE HAVE NO SMUGNESS ABOUT THE PROBLEMS IT ENTAILS.

BUT MORE THAN 5,000 YEARS OF HISTORY HAVE SHOWN THAT THE JEWISH PEOPLE ARE A PEOPLE OF UNDERSTANDING AND VISION, AND SENSITIVITY. THROUGH EXILE, AND PERSECUTION, AND EVEN GENOCIDE, YOU HAVE NEVER ABANDONED YOUR COMMITMENT TO JUSTICE AND THE DIGNITY OF ALL MANKIND.

AND I AM CONFIDENT THAT A PEOPLE OF THOSE TRADITIONS UNDERSTANDS AND ACCEPTS THAT THE PALESTINIANS -- LIKE ALL PEOPLE -- HAVE THE RIGHT TO PARTICIPATE IN THE DETERMINATION OF THEIR OWN DESTINY. WE ARE CONVINCED THAT A SOLUTION CAN BE FOUND WHICH WILL PROVIDE STABILITY AND SECURITY FOR EVERYONE IN THE MIDDLE EAST.

THE PEACE WE SEEK IS NOT A MERE ABSENCE OF WAR, OR THE END OF BELLIGERENCY. TRUE PEACE MUST TRANSFORM, NOT JUST THE TWO NATIONS, BUT THE PEOPLES OF THE MIDDLE EAST. IT CANNOT BE WRITTEN IN DOCUMENTS ALONE. IT MUST BE WOVEN INTO THE FABRIC OF EVERYDAY LIFE.

THE PRESIDENT HAS STATED THAT SUCH A PEACE MUST INCLUDE: OPEN BORDERS; DIPLOMATIC RELATIONS; NORMAL TRADE, AND COMMERCE AND TOURSIM; FREE NAVIGATIONS; AND AN END OF ALL BOYCOTTS. THE CORNERSTONE OF NORMAL RELATIONS MUST BE A FORMAL RECOGNITION BY THE ARAB STATES OF ISRAEL'S NATIONHOOD.

FOR 30 YEARS PEACE HAS ELUDED THE NATIONS OF THE MIDDLE EAST. SOME SAY IT'S BEYOND OUR REACH. THERE ARE THOSE WHO SAY NO FORMULA CAN BE FOUND. OTHERS SAY THE PROBLEMS OF THE PALESTINIANS ARE INTRACTABLE. SOME SAY IT'S BEYOND OUR REACH. THERE ARE THOSE WHO SAY NO FORMULA CAN BE FOUND. OTHERS SAY THE PROBLEMS OF THE PALESTINIANS ARE INTRACTABLE. SOME SAY THAT THE MIDDLE EAST IS DESTINED BY ITS HISTORY TO KNOW ONLY WAR, AND THE THREAT OF WAR, FOR GENERATIONS. REAL PEACE THEY SAY, IS NOTHING BUT A DREAM.

BUT TO ALL THE PEOPLES OF THE MIDDLE EAST, IN THE 30TH YEAR OF ISRAEL'S INDEPENDENCE, THE WORDS OF THEODORE HERZL STILL RING TRUE TODAY: "IF YOU WILL IT, IT IS NOT A DREAM."

FOR 30 YEARS, THE PEOPLES OF THE MIDDLE EAST HAVE HAD TO BEAR THE CRUSHING BURDEN OF EVER MORE COSTLY MILITARY NEEDS. WAR HAS ROBBED THIS REGION, NOT ONLY OF ITS SONS AND ITS DAUGHTERS, BUT OF TOO MUCH OF ITS FUTURE. TRUE PEACE CAN UNLOCK THE RESOURCES, THE TALENTS AND THE IMAGINATIONS OF TWO ANCIENT PEOPLES.

NO NATION HAS MORE TO GAIN THAN ISRAEL. WHEN I VISITED YOUR COUNTRY IN 1973, I WAS MOVED BY THE FACT THAT EVERY LEADER I TALKED TO SPOKE IN TERMS OF MEETING THE REAL NEEDS, THE HUMAN NEEDS OF THE AMERICAN PEOPLE (TEXT: ISRAEL'S PEOPLE).

THIS MORNING, I PRESENTED TO PRESIDENT NAVON A GIFT FROM THE AMERICAN PEOPLE IN HONOR OF YOUR 30TH ANNIVERSARY: IT WAS A COPY OF THE FIRST BIBLE EVER PRINTED IN HEBREW IN THE UNITED STATES. IT IS A SYMBOL OF THE FRIENDSHIP, RESPECT AND LOVE WE FEEL FOR THE PEOPLE OF ISRAEL TODAY.

BUT THE GIFT WE HOPE FOR ISRAEL MOST IN THIS ANNIVERSARY YEAR IS THE GIFT FOR WHICH YOU HAVE PRAYED FOR 30 YEARS -- THE GIFT OF PEACE.

FOR 30 YEARS, WE HAVE SHARED IN THE JOYS OF THIS GREAT NATION; WE HAVE TAKEN PRIDE IN YOUR ACHIEVEMENTS; AND WE HAVE FELT YOUR LOSSES AND YOUR PAIN. NOW, MORE THAN ANYTHING ELSE, WE HOPE TO SHARE WITH ISRAEL IN THE FULFILLMENT OF A LASTING PEACE.

AMERICA WILL STAND WITH YOU IN THE SEARCH FOR PEACE AND WE WILL REJOICE WHEN PEACE IS WON. AND WHEN THAT DAY COMES, IN THE WORDS OF ISAIAH, "THE WORK OF RIGHTEOUSNESS SHALL BE PEACE ... AND THE EFFECTS OF RIGHTEOUSNESS, QUIETNESS AND ASSURANCE FOREVER." SHALOM. (APPLAUSE)

AND NOW I WOULD ASK YOU TO RISE WITH ME AND TOAST TO THE PRESIDENT, AND YOUR SPEAKER, AND A TOAST TO THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, MR BEGIN OUR GOOD FRIEND; AND ABOVE ALL TO TOAST THE PEOPLE OF ISRAEL AND THE FRIENDSHIP BETWEEN THE PEOPLES OF OUR TWO GREAT NATIONS. LE'HAIM!

* * * *

PRESS CONFERENCE BY VICE PRESIDENT WALTER F. MONDALE, KING DAVID HOTEL, JERUSALEM, JULY 3, 1978:

VICE PRESIDENT MONDALE: "WE HAVE JUST COMPLETED ALL OF THE OFFICIAL FUNCTIONS OF OUR VISIT TO ISRAEL. MAY I EXPRESS OUR DEEPEST APPRECIATION TO THE PRESIDENT, TO THE PRIME MINISTER, TO OTHER OFFICIALS AND THE PEOPLE OF ISRAEL FOR THE MARVELOUS RECEPTION, THE WARMTH AND THE GENEROSITY THAT THEY'VE SHOWN TO US DURING THESE DAYS. I LOOKED FORWARD TO CELEBRATING ON BEHALF OF OUR NATION THE THIRTIETH ANNIVERSARY OF THE GREAT STATE OF ISRAEL, AND WE HAVE ENJOYED EVERY MOMENT OF IT.

THESE VISITS WITH PRIME MINISTER BEGIN AND WITH THE OTHER LEADERS WERE FOR THE PURPOSE OF REVIEWING, UPDATING AND BROADENING OUR UNDERSTANDING OF THE CURRENT SITUATION AS IT AFFECTS MIDDLE EAST NEGOTIATIONS, OTHER MATTERS THAT AFFECT OUR BILATERAL RELATIONSHIP, SUCH AS SECURITY NEEDS, ECONOMIC ASSISTANCE AND MATTERS SUCH AS THE CURRENT SITUATION IN LEBANON. THESE CONSULTATIONS WERE NOT NEGOTIATIONS, AND THEY WERE NOT INTENDED TO BE NEGOTIATIONS. HOWEVER, THEY DID INVOLVE DISCUSSIONS AS TO HOW WE CAN RESUME THE MOMENTUM NECESSARY TO BRING ABOUT NEGOTIATIONS THAT CAN ACHIEVE PEACE IN THE MIDDLE EAST. AS YOU KNOW, WE ARE HOPEFUL AND EXPECT THAT THERE WILL BE A MEETING BETWEEN THE FOREIGN MINISTERS OF ISRAEL AND EGYPT SOMETIME IN MID-JULY IN LONDON WITH SECRETARY VANCE PRESENT. THIS MORNING WE'VE HAD ANOTHER VERY IMPORTANT TALK WITH THE PRIME MINISTER, DURING WHICH WE REVIEWED IN DETAIL THE NEGOTIATING POSITION OFFERED BY THE PRIME MINISTER, BOTH WITH RESPECT TO THE SINAI AND THE WEST BANK AND GAZA. WE ALSO DISCUSSED THE SITUATION IN LEBANON. AS YOU KNOW, IN THE LAST FEW DAYS THERE HAS BEEN A NEW OUTBREAK OF FIGHTING AROUND BEIRUT, AND WE BRIEFED THE PRIME MINISTER ON OUR CURRENT APPRAISAL OF THE SITUATION THERE AND INFORMED HIM THAT WE HAD URGED THE LEBANESE GOVERNMENT, THE SYRIAN GOVERNMENT, AND THOSE PARTICIPATING IN THE FIGHTING TO RESTORE THE CEASE-FIRE WHICH HAD BEEN AGREED ON. NOTHING CAN BE GAINED FROM THAT BLOODSHED, AND WE ARE HOPEFUL THAT THE FIGHTING WILL CEASE, AND THE GOVERNMENT OF ISRAEL SHARES OUR BELIEF IN ACHIEVING THAT OBJECTIVE. LAST EVENING IN MY ADDRESS TO THE BANQUET HOSTED BY THE PRIME MINISTER, I SOUGHT TO SPELL OUT IN SUBSTANTIAL DETAIL, THE POSITION OF OUR GOVERNMENT IN THESE ATTEMPTS TO BRING ABOUT A NEGOTIATED PEACE IN THE MIDDLE EAST. WE ARE CONCERNED ABOUT THE NEED TO ACHIEVE SOME MOMENTUM AND SOME PROGRESS WITHIN A TIME FRAME THAT OFFERS THE MOST HOPE FOR PROGRESS. WE ARE FEARFUL THAT IF AN IMPASSE WERE TO DEVELOP AND CONTINUE FOR A PROTRACTED PERIOD OF TIME, THERE IS A CHANCE THAT THE PERIOD DURING WHICH THE PROSPECTS OF PEACE WERE MOST HOPEFUL MIGHT DISAPPEAR AND MAY BE VERY VERY DIFFICULT, IF NOT IMPOSSIBLE, TO RECLAIM. WE DESCRIBED THE POSITION OF OUR GOVERNMENT, THAT U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 IN OUR JUDGMENT PROVIDES THE BEST GENERAL FRAMEWORK, AND BEST DESCRIPTION OF PRINCIPLES FOR A HOPEFUL NEGOTIATION. WE ALSO SPELLED OUT BOTH IN THE SPEECH AND IN THE PRIVATE DISCUSSIONS WITH THE CABINET YESTERDAY, THE COMMITMENT OF MY NATION TO CONTINUE TO BE A RELIABLE SOURCE OF SUPPLY FOR THE ESSENTIAL SECURITY NEEDS OF THIS NATION. AS I SAID LAST NIGHT, THE ROLE THAT WE PERFORM IN

ASSISTING THIS GOVERNMENT IN MEETING ITS ESSENTIAL SECURITY AND ECONOMIC NEEDS WILL BE CONTINUED AND WILL NOT BE HELD HOSTAGE AS A FORM OF PRESSURE TO INFLUENCE ISRAEL'S NEGOTIATING POSTURE. THAT IS A MATTER FOR THE ISRAELIS ALONE. WE RESERVE THE RIGHT TO MAKE SUGGESTIONS, TO PROPOSE IDEAS, BUT IT IS THE GOVERNMENT OF ISRAEL WHICH ALONE DETERMINES WHAT BEST SERVES THE INTERESTS OF THIS COUNTRY. THAT IS A GENERAL OUTLINE OF THE THREE DAYS, OF WHAT TRANSPIRED IN ISRAEL".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, ARE YOU WILLING TO SAY AS YOU LEAVE ISRAEL THAT PRIME MINISTER BEGIN IS WILLING TO APPLY RESOLUTION 242 TO THE WEST BANK?"

VICE PRESIDENT: "AS YOU KNOW THE GOVERNMENT TAKES THE POSITION THAT THEIR PLAN, THEIR SELF-RULE PROPOSAL, QUALIFIES WITHIN THE PRINCIPLES OF 242. IT IS OUR POSITION - AND THAT IS ONE OF OUR DIFFERENCES, AND WE DO HAVE SOME DIFFERENCES - THAT 242 INVOLVES A BARGAIN IN WHICH THERE WILL BE TERRITORIAL CONCESSIONS, THE NATURE AND AMOUNT OF THOSE CONCESSIONS TO BE DETERMINED IN NEGOTIATIONS, IN EXCHANGE FOR PEACE TREATIES, SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, AND THE REST. SO THERE IS A DIFFERENCE THERE. HOWEVER, IN NEGOTIATIONS, IT COULD WELL BE THAT THE ELEMENTS COULD DEVELOP IN A WAY THAT THEY COULD -- LET ME BACK UP JUST A MOMENT -- IT IS VERY DIFFICULT TO KNOW AT THIS POINT HOW NEGOTIATIONS MIGHT DEVELOP, AND THAT'S THE REASON WHY WE NEED NEGOTIATIONS, TO DETERMINE THE FINAL OUTCOME".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, AT THE TALKS THAT PRESIDENT CARTER HAD WITH PRIME MINISTER BEGIN IN WASHINGTON, THESE SAME DIFFERENCES CAME OUT AT THAT TIME. AT THE END OF THOSE TALKS, THERE WAS A VERY STRAINED ATMOSPHERE BETWEEN BOTH SIDES. IT WAS PRETTY OBVIOUS THAT BOTH SIDES CONCEDED THAT. COMING OUT OF THESE TALKS NOW, WHERE THESE SAME DIFFERENCES APPARENTLY OCCURED, COULD YOU TELL ABOUT YOUR MOOD AND ABOUT THE ATMOSPHERE AND WHETHER OR NOT SOME OF THESE STRAINS HAVE BEEN ALLEVIATED?"

VICE PRESIDENT: "THE PERSONAL RELATIONSHIP BETWEEN THE LEADERS OF OUR GOVERNMENT INCLUDING PRESIDENT CARTER AND PRIME MINISTER ARE EXCELLENT. WE HAVE RESPECT AND ADMIRATION FOR HIS LEADERSHIP, AND FOR THAT OF HIS GOVERNMENT. WE AGREE COMPLETELY ON THE NEED FOR NEGOTIATIONS, THAT THE SOONER THESE MATTERS CAN BE BROUGHT TO THE NEGOTIATING TABLE AND BE SUBJECTED TO FACE-TO-FACE NEGOTIATION WHERE THE REAL DIFFERENCES CAN BE BETTER EXPLORED, THE SOONER WE CAN AVOID SIMPLY STATING PUBLIC MAXIMUM POSTURES, POSITIONS, AND INSTEAD, EXPLORE IN CONSIDERABLE DETAIL - AND THERE IS ENORMOUS COMPLEXITY INVOLVED IN ANY SUCCESSFUL NEGOTIATIONS - THE SOONER THE MOOD WILL CHANGE FROM ONE OF FRUSTRATION AND IN SOME QUARTERS DESPAIR, TO ONE OF HOPEFUL PROGRESS. I THINK NEGOTIATIONS ARE ESSENTIAL, BUT WE STILL DO HAVE DIFFERENCES THAT WE FREELY RECOGNIZE, BUT THESE ARE

DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS. WE HAVE INDICATED OUR INTERPRETATION OF 242. THEY ACCEPT THAT 242 APPLIES TO THE WEST BANK. THEY HAVE A DIFFERENT VIEW AS TO WHAT QUALIFIES WITHIN THE MEANING OF THAT 242 THAN WE DO. BUT IT'S A DIFFERENCE BETWEEN FRIENDS, AND I THINK THAT'S THE BEST WAY TO DESCRIBE IT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU REFERRED LAST NIGHT TO THE PROPOSALS MADE BY ISRAEL IN THE SINAI, AND YOU SAID IT CAN BE APPLIED TO JUDEA AND SAMARIA. ACCORDING TO YOUR POINT OF VIEW, ARE THE SECURITY PROBLEMS OF ISRAEL IN JUDEA AND SAMARIA SIMILAR TO THOSE IN SINAI?"

VICE PRESIDENT: "WHAT I SAID LAST NIGHT - AND I'M GLAD YOU ASKED THE QUESTION - BECAUSE I THINK MY POSITION SHOULD BE DESCRIBED CLEARLY ON IT: WE WERE NOT ARGUING THAT THE PLAN ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLIES TO THE WEST BANK, OR THAT THE HISTORY OR TRADITIONS OF SECURITY PROBLEMS ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLY TO THE WEST BANK. THERE ARE OBVIOUSLY MANY DIFFERENCES. THE POINT I SOUGHT TO MAKE - AND I USED THE WORD 'APPROACH' - WAS REFERRING TO THE CONCEPT OF SEPARATING TERRITORY FROM SECURITY. IN OTHER WORDS, TERRITORY AND SECURITY MAY NOT, IN ALL CIRCUMSTANCES, BE IDENTICAL. IT MAY BE POSSIBLE TO RELINQUISH LAND BUT AT THE SAME TIME HAVE GUARANTEES OVER DEMILITARIZATION - OVER ELECTRONIC SENSORS, LIMITED FORCE ZONES, OTHER KINDS OF ARRANGEMENTS THAT I REFERRED TO IN MY SPEECH LAST NIGHT - THAT CAN GIVE YOU THE SECURITY EVEN THOUGH THERE MAY BE CERTAIN PORTIONS OF LAND THAT YOU DECLINE NOT TO HOLD. IT WAS THAT THAT I WAS REFERRING TO IN MY SPEECH LAST NIGHT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, WHAT DO YOU HOPE TO ACCOMPLISH WITH PRESIDENT SADAT?"

VICE PRESIDENT: "I WILL BE MEETING WITH PRESIDENT SADAT THIS AFTERNOON, AND WE WILL BE DISCUSSING ESSENTIALLY THE SAME GENERAL AREAS AS I DISCUSSED WITH THE PRIME MINISTER: HOW WE CAN RESUME NEGOTIATIONS, HOW THEY VIEW THE PRESENT STATE OF PLAY, WHAT STEPS THEY THINK ARE NEEDED TO BRING ABOUT A RESUMPTION OF NEGOTIATIONS. WE WILL UNDOUBTEDLY BE DISCUSSING THE POSSIBILITY OF THE LONDON TALKS, AND I WILL ALSO BE PREPARED TO DISCUSS OTHER ISSUES IN THIS AREA OR ELSEWHERE THAT HE WISHES TO DISCUSS. HE MAY BE INTERESTED IN LEBANON AND OTHER AREAS; IT WILL BE A GENERAL REVIEW. AND THEN OF COURSE, I WILL BE REPORTING ON THESE CONVERSATIONS TO THE PRESIDENT WHEN I RETURN TOMORROW".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, IT'S REPORTED THIS MORNING FROM EGYPT THAT SADAT MAY BE GOING TO MEET PRESIDENT CARTER IN EUROPE LATER THIS MONTH. DO YOU KNOW ANYTHING ABOUT THIS AND DID IT COME UP IN YOUR TALKS WITH THE ISRAELIS?"

VICE PRESIDENT: "I DON'T BELIEVE THAT IS ACCURATE, BUT I WOULD WANT TO CHECK".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU ASKED LAST NIGHT FOR CONCESSIONS AND MORE FLEXIBILITY FROM THE ISRAELI SIDE. WILL YOU DELIVER THE SAME MESSAGE TO PRESIDENT SADAT WHEN YOU SEE HIM THIS AFTERNOON?"

VICE PRESIDENT: "THERE WAS A VERY IMPORTANT PARAGRAPH IN MY SPEECH THAT I WOULD REFER TO YOU, IN WHICH I ALSO SAID THE OTHER PARTIES HAVE SOME PAINFUL MATTERS TO CONFRONT, AND I WOULD CITE THAT PARAGRAPH. NEGOTIATIONS WILL REQUIRE A SENSE OF COMPROMISE BY ALL THE PARTIES. THERE IS NO WAY THAT WE CAN BRING PEACE IF EVERYONE TAKES THE TRADITIONAL POSITIONS THAT WERE DEVELOPED IN THE TIME OF GREAT HOSTILITY. WE'VE NOW HAD AN HISTORIC OPPORTUNITY, STARTING WITH THE VISIT TO JERUSALEM, WITH THE SPIRIT OF JERUSALEM, WITH THE FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS BETWEEN MR. BEGIN AND SADAT, WITH THE BEGINNING OF NEGOTIATIONS, WITH THE RECOGNITION OF ISRAEL. THERE IS A POTENTIAL FOR HOPE HERE THAT IS A BASIS FOR TRYING AGAIN, FOR TAKING RISKS AGAIN FOR PEACE. BUT IT WILL TAKE ALL PARTIES, AND THAT SPIRIT TO BE FOUND IN ALL PARTIES, TO ACHIEVE THAT RESULT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, PRESIDENT SADAT HAS MANY TIMES PUT TIME FRAMES ON THE PEACE PROCESS. WOULD YOU CARE TO PUT A TIME FRAME ON THE INITIATIVES WHICH YOU HOPE WILL ENSUE FROM THIS TRIP OF YOURS?"

VICE PRESIDENT: "I WOULD HOPE THE OPPORTUNITY FOR PEACE WOULD LAST FOREVER. SO I WOULD NOT WANT EVER TO PUT A STATUTE OF LIMITATION ON THE PURSUIT OF PEACE. BUT THERE ARE SUBTLE AND MYSTERIOUS FACTORS THAT GO INTO THE MOOD OF PEACE. RELATIONS BETWEEN NATIONS CAN BE CHARGED WITH HOPE OR THEY CAN BE CHARGED WITH SUSPICION, ANXIETY AND HATRED. AND WHEN IT COMES TO THAT, THE CHANCES OF CREATING THE SENSE OF COMPROMISE AND UNDERSTANDING ESSENTIAL TO PEACE, DISAPPEAR. AND WE'VE HAD THIS INCREDIBLE MOMENT IN HISTORY WHERE THESE CHANCES I'VE JUST REFERRED TO HAVE GIVEN US HOPE LIKE WE'VE NEVER HAD IT BEFORE IN 30 YEARS. AND I'M HOPING THAT WE CAN HARNESS THIS MOOD AND THIS OPPORTUNITY NOW, TO SEEK PEACE. BUT I WOULD NEVER USE A CALENDAR OR TIME EVENT THAT WOULD END THE CHANCES".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, I WOULD LIKE TO PURSUE THE QUESTION THAT MR. WIEGHART ASKED A LITTLE BIT. HE SPOKE OF THE TENSION AND STRAIN IN ISRAELI-U.S. RELATIONS IN THE LAST FEW MONTHS. I THINK THE ISRAELIS ARE UNDOUBTEDLY THE BEST WITNESSES AS TO THEIR OWN FEELINGS, BUT DO YOU FEEL, BASED ON YOUR OWN OBSERVATION, WHAT THEY TOLD YOU, THAT THINGS ARE MORE RELAXED, THAT THEY ARE MORE COMFORTABLE AND THAT THERE'S MORE EASE NOW AS A RESULT OF THIS VISIT? DO YOU FEEL YOU WERE ABLE TO ACCOMPLISH THAT MUCH OR CAN'T YOU TELL?"

VICE PRESIDENT: "I THINK YOU'RE RIGHT THAT THEY, THEMSELVES, WILL DESCRIBE THEIR MOOD; BUT I WOULD LIKE TO SAY THAT ONE OF THE THINGS I MOST HOPED TO ACCOMPLISH ON THIS MISSION WAS TO PERSUADE THE LEADERS OF ISRAEL AND THE PEOPLE OF THIS GREAT COUNTRY OF THE UNSHAKEABLE COMMITMENT FELT BY OUR GOVERNMENT AND BY OUR PEOPLE TOWARD THIS NATION AND OUR COMMITMENT TO CONTINUE TO BE AN UNQUESTIONED SOURCE OF SECURITY AND ASSISTANCE. AND THAT WHATEVER DIFFERENCES WE HAVE IN NEGOTIATIONS ARE NOT DIFFERENCES BASED ON ANIMOSITY OR DISTRUST, BUT HONEST DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS AND THAT WE FULLY RESPECT THE RIGHT OF ISRAEL TO PURSUE ITS OWN INTEREST, AND WE ARE NOT INTERFERING AND WOULD NOT INTERFERE WITH THE NATIONAL INDEPENDENCE OR THE INDEPENDENCE OF THEIR LEADERSHIP AND MOREOVER, WE KNOW THEY WOULD NOT AND SHOULD NOT PERMIT US TO DO SO. IN OTHER WORDS, THERE IS NOTHING MORE IMPORTANT THAN TRUST. TRUST DOES NOT REQUIRE COMPLETE AGREEMENT. FRIENDS OFTEN DISAGREE. AND I WOULD HOPE THAT OUR VISIT HERE HAS HELPED BROADEN AND DEEPEN THAT ESSENTIAL TRUST WE ALL DESIRE. THANK YOU VERY MUCH".

International Communication Agency
American Embassy
Tel Aviv

VICE PRESIDENT: "I THINK YOU'RE RIGHT THAT THEY THEMSELVES
 WILL DESCRIBE THEIR MOOD; BUT I WOULD LIKE TO SAY THAT ONE OF THE
 THINGS I MOST WANT TO ACCOMPLISH ON THIS MISSION WAS TO REASSURE
 THE LEADERS OF ISRAEL AND THE PEOPLE OF THIS GREAT COUNTRY OF THE
 UNSHAKABLE COMMITMENT FELT BY OUR GOVERNMENT AND BY OUR PEOPLE
 TOWARD THIS NATION AND OUR COMMITMENT TO CONTINUE TO BE AN UN-
 QUESTIONED SOURCE OF SECURITY AND ASSISTANCE. AND THAT WHATEVER
 DIFFERENCES WE HAVE IN OPINION ARE NOT IRRECONCILABLE AND DO
 NOT IMPLY OR DISTURB, BUT ONLY DISTINGUISH BETWEEN FRIENDS AND
 THAT WE FULLY RESPECT THE RIGHT OF ISRAEL TO DETERMINE ITS OWN INTERESTS
 AND WE ARE NOT INTERFERING AND WOULD NOT INTERFERE WITH THE NATIONAL
 INDEPENDENCE OR THE INDEPENDENCE OF THEIR LEADERSHIP AND GOVERNMENT.
 WE KNOW THEY WILL NOT AND SHOULD NOT PERMIT US TO DO SO. IN OTHER
 WORDS, THERE IS NOTHING MORE IMPORTANT THAN TRUST. TRUST IS NOT
 A WORD, IT IS AN ACTION. FRIENDS OFTEN DISAGREE, AND I ALWAYS
 HOPE THAT OUR VISIT HERE HAS HELPED BRIDGE AND BLENDED THAT ESSENTIAL
 TRUST WE ALL DESIRE. THANK YOU VERY MUCH."

International Commission Agency
 Political Embassy
 Tel Aviv

PRESS CONFERENCE BY VICE PRESIDENT WALTER F. MONDALE, KING DAVID HOTEL,
JERUSALEM, JULY 3, 1978:

VICE PRESIDENT MONDALE: "WE HAVE JUST COMPLETED ALL OF THE OFFICIAL FUNCTIONS OF OUR VISIT TO ISRAEL. MAY I EXPRESS OUR DEEPEST APPRECIATION TO THE PRESIDENT, TO THE PRIME MINISTER, TO OTHER OFFICIALS AND THE PEOPLE OF ISRAEL FOR THE MARVELOUS RECEPTION, THE WARMTH AND THE GENEROSITY THAT THEY'VE SHOWN TO US DURING THESE DAYS. I LOOKED FORWARD TO CELEBRATING ON BEHALF OF OUR NATION THE THIRTIETH ANNIVERSARY OF THE GREAT STATE OF ISRAEL, AND WE HAVE ENJOYED EVERY MOMENT OF IT.

THESE VISITS WITH PRIME MINISTER BEGIN AND WITH THE OTHER LEADERS WERE FOR THE PURPOSE OF REVIEWING, UPDATING AND BROADENING OUR UNDERSTANDING OF THE CURRENT SITUATION AS IT AFFECTS MIDDLE EAST NEGOTIATIONS, OTHER MATTERS THAT AFFECT OUR BILATERAL RELATIONSHIP, SUCH AS SECURITY NEEDS, ECONOMIC ASSISTANCE AND MATTERS SUCH AS THE CURRENT SITUATION IN LEBANON. THESE CONSULTATIONS WERE NOT NEGOTIATIONS, AND THEY WERE NOT INTENDED TO BE NEGOTIATIONS. HOWEVER, THEY DID INVOLVE DISCUSSIONS AS TO HOW WE CAN RESUME THE MOMENTUM NECESSARY TO BRING ABOUT NEGOTIATIONS THAT CAN ACHIEVE PEACE IN THE MIDDLE EAST. AS YOU KNOW, WE ARE HOPEFUL AND EXPECT THAT THERE WILL BE A MEETING BETWEEN THE FOREIGN MINISTERS OF ISRAEL AND EGYPT SOMETIME IN MID-JULY IN LONDON WITH SECRETARY VANCE PRESENT. THIS MORNING WE'VE HAD ANOTHER VERY IMPORTANT TALK WITH THE PRIME MINISTER, DURING WHICH WE REVIEWED IN DETAIL THE NEGOTIATING POSITION OFFERED BY THE PRIME MINISTER, BOTH WITH RESPECT TO THE SINAI AND THE WEST BANK AND GAZA. WE ALSO DISCUSSED THE SITUATION IN LEBANON. AS YOU KNOW, IN THE LAST FEW DAYS THERE HAS BEEN A NEW OUTBREAK OF FIGHTING AROUND BEIRUT, AND WE BRIEFED THE PRIME MINISTER ON OUR CURRENT APPRAISAL OF THE SITUATION THERE AND INFORMED HIM THAT WE HAD URGED THE LEBANESE GOVERNMENT, THE SYRIAN GOVERNMENT, AND THOSE PARTICIPATING IN THE FIGHTING TO RESTORE THE CEASE-FIRE WHICH HAD BEEN AGREED ON. NOTHING CAN BE GAINED FROM THAT BLOODSHED, AND WE ARE HOPEFUL THAT THE FIGHTING WILL CEASE, AND THE GOVERNMENT OF ISRAEL SHARES OUR BELIEF IN ACHIEVING THAT OBJECTIVE. LAST EVENING IN MY ADDRESS TO THE BANQUET HOSTED BY THE PRIME MINISTER, I SOUGHT TO SPELL OUT IN SUBSTANTIAL DETAIL, THE POSITION OF OUR GOVERNMENT IN THESE ATTEMPTS TO BRING ABOUT A NEGOTIATED PEACE IN THE MIDDLE EAST. WE ARE CONCERNED ABOUT THE NEED TO ACHIEVE SOME MOMENTUM AND SOME PROGRESS WITHIN A TIME FRAME THAT OFFERS THE MOST HOPE FOR PROGRESS. WE ARE FEARFUL THAT IF AN IMPASSE WERE TO DEVELOP AND CONTINUE FOR A PROTRACTED PERIOD OF TIME, THERE IS A CHANCE THAT THE PERIOD DURING WHICH THE PROSPECTS OF PEACE WERE MOST HOPEFUL MIGHT DISAPPEAR AND MAY BE VERY VERY DIFFICULT, IF NOT IMPOSSIBLE, TO RECLAIM. WE DESCRIBED THE POSITION OF OUR GOVERNMENT, THAT U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 IN OUR JUDGMENT PROVIDES THE BEST GENERAL FRAMEWORK, AND BEST DESCRIPTION OF PRINCIPLES FOR A HOPEFUL NEGOTIATION. WE ALSO SPELLED OUT BOTH IN THE SPEECH AND IN THE PRIVATE DISCUSSIONS WITH THE CABINET YESTERDAY, THE COMMITMENT OF MY NATION TO CONTINUE TO BE A RELIABLE SOURCE OF SUPPLY FOR THE ESSENTIAL SECURITY NEEDS OF THIS NATION. AS I SAID LAST NIGHT, THE ROLE THAT WE PERFORM IN

ASSISTING THIS GOVERNMENT IN MEETING ITS ESSENTIAL SECURITY AND ECONOMIC NEEDS WILL BE CONTINUED AND WILL NOT BE HELD HOSTAGE AS A FORM OF PRESSURE TO INFLUENCE ISRAEL'S NEGOTIATING POSTURE. THAT IS A MATTER FOR THE ISRAELIS ALONE. WE RESERVE THE RIGHT TO MAKE SUGGESTIONS, TO PROPOSE IDEAS, BUT IT IS THE GOVERNMENT OF ISRAEL WHICH ALONE DETERMINES WHAT BEST SERVES THE INTERESTS OF THIS COUNTRY. THAT IS A GENERAL OUTLINE OF THE THREE DAYS, OF WHAT TRANSPIRED IN ISRAEL".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, ARE YOU WILLING TO SAY AS YOU LEAVE ISRAEL THAT PRIME MINISTER BEGIN IS WILLING TO APPLY RESOLUTION 242 TO THE WEST BANK?"

VICE PRESIDENT: "AS YOU KNOW THE GOVERNMENT TAKES THE POSITION THAT THEIR PLAN, THEIR SELF-RULE PROPOSAL, QUALIFIES WITHIN THE PRINCIPLES OF 242. IT IS OUR POSITION - AND THAT IS ONE OF OUR DIFFERENCES, AND WE DO HAVE SOME DIFFERENCES - THAT 242 INVOLVES A BARGAIN IN WHICH THERE WILL BE TERRITORIAL CONCESSIONS, THE NATURE AND AMOUNT OF THOSE CONCESSIONS TO BE DETERMINED IN NEGOTIATIONS, IN EXCHANGE FOR PEACE TREATIES, SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, AND THE REST. SO THERE IS A DIFFERENCE THERE. HOWEVER, IN NEGOTIATIONS, IT COULD WELL BE THAT THE ELEMENTS COULD DEVELOP IN A WAY THAT THEY COULD -- LET ME BACK UP JUST A MOMENT -- IT IS VERY DIFFICULT TO KNOW AT THIS POINT HOW NEGOTIATIONS MIGHT DEVELOP, AND THAT'S THE REASON WHY WE NEED NEGOTIATIONS, TO DETERMINE THE FINAL OUTCOME".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, AT THE TALKS THAT PRESIDENT CARTER HAD WITH PRIME MINISTER BEGIN IN WASHINGTON, THESE SAME DIFFERENCES CAME OUT AT THAT TIME. AT THE END OF THOSE TALKS, THERE WAS A VERY STRAINED ATMOSPHERE BETWEEN BOTH SIDES. IT WAS PRETTY OBVIOUS THAT BOTH SIDES CONCEDED THAT. COMING OUT OF THESE TALKS NOW, WHERE THESE SAME DIFFERENCES APPARENTLY OCCURED, COULD YOU TELL ABOUT YOUR MOOD AND ABOUT THE ATMOSPHERE AND WHETHER OR NOT SOME OF THESE STRAINS HAVE BEEN ALLEVIATED?"

VICE PRESIDENT: "THE PERSONAL RELATIONSHIP BETWEEN THE LEADERS OF OUR GOVERNMENT INCLUDING PRESIDENT CARTER AND PRIME MINISTER ARE EXCELLENT. WE HAVE RESPECT AND ADMIRATION FOR HIS LEADERSHIP, AND FOR THAT OF HIS GOVERNMENT. WE AGREE COMPLETELY ON THE NEED FOR NEGOTIATIONS, THAT THE SOONER THESE MATTERS CAN BE BROUGHT TO THE NEGOTIATING TABLE AND BE SUBJECTED TO FACE-TO-FACE NEGOTIATION WHERE THE REAL DIFFERENCES CAN BE BETTER EXPLORED, THE SOONER WE CAN AVOID SIMPLY STATING PUBLIC MAXIMUM POSTURES, POSITIONS, AND INSTEAD, EXPLORE IN CONSIDERABLE DETAIL - AND THERE IS ENORMOUS COMPLEXITY INVOLVED IN ANY SUCCESSFUL NEGOTIATIONS - THE SOONER THE MOOD WILL CHANGE FROM ONE OF FRUSTRATION AND IN SOME QUARTERS DESPAIR, TO ONE OF HOPEFUL PROGRESS. I THINK NEGOTIATIONS ARE ESSENTIAL, BUT WE STILL DO HAVE DIFFERENCES THAT WE FREELY RECOGNIZE, BUT THESE ARE

DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS. WE HAVE INDICATED OUR INTERPRETATION OF 242. THEY ACCEPT THAT 242 APPLIES TO THE WEST BANK. THEY HAVE A DIFFERENT VIEW AS TO WHAT QUALIFIES WITHIN THE MEANING OF THAT 242 THAN WE DO. BUT IT'S A DIFFERENCE BETWEEN FRIENDS, AND I THINK THAT'S THE BEST WAY TO DESCRIBE IT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU REFERRED LAST NIGHT TO THE PROPOSALS MADE BY ISRAEL IN THE SINAI, AND YOU SAID IT CAN BE APPLIED TO JUDEA AND SAMARIA. ACCORDING TO YOUR POINT OF VIEW, ARE THE SECURITY PROBLEMS OF ISRAEL IN JUDEA AND SAMARIA SIMILAR TO THOSE IN SINAI?"

VICE PRESIDENT: "WHAT I SAID LAST NIGHT - AND I'M GLAD YOU ASKED THE QUESTION - BECAUSE I THINK MY POSITION SHOULD BE DESCRIBED CLEARLY ON IT: WE WERE NOT ARGUING THAT THE PLAN ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLIES TO THE WEST BANK, OR THAT THE HISTORY OR TRADITIONS OF SECURITY PROBLEMS ON THE SINAI AUTOMATICALLY APPLY TO THE WEST BANK. THERE ARE OBVIOUSLY MANY DIFFERENCES. THE POINT I SOUGHT TO MAKE - AND I USED THE WORD 'APPROACH' - WAS REFERRING TO THE CONCEPT OF SEPARATING TERRITORY FROM SECURITY. IN OTHER WORDS, TERRITORY AND SECURITY MAY NOT, IN ALL CIRCUMSTANCES, BE IDENTICAL. IT MAY BE POSSIBLE TO RELINQUISH LAND BUT AT THE SAME TIME HAVE GUARANTEES OVER DEMILITARIZATION - OVER ELECTRONIC SENSORS, LIMITED FORCE ZONES, OTHER KINDS OF ARRANGEMENTS THAT I REFERRED TO IN MY SPEECH LAST NIGHT - THAT CAN GIVE YOU THE SECURITY EVEN THOUGH THERE MAY BE CERTAIN PORTIONS OF LAND THAT YOU DECLINE NOT TO HOLD. IT WAS THAT THAT I WAS REFERRING TO IN MY SPEECH LAST NIGHT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, WHAT DO YOU HOPE TO ACCOMPLISH WITH PRESIDENT SADAT?"

VICE PRESIDENT: "I WILL BE MEETING WITH PRESIDENT SADAT THIS AFTERNOON, AND WE WILL BE DISCUSSING ESSENTIALLY THE SAME GENERAL AREAS AS I DISCUSSED WITH THE PRIME MINISTER: HOW WE CAN RESUME NEGOTIATIONS, HOW THEY VIEW THE PRESENT STATE OF PLAY, WHAT STEPS THEY THINK ARE NEEDED TO BRING ABOUT A RESUMPTION OF NEGOTIATIONS. WE WILL UNDOUBTEDLY BE DISCUSSING THE POSSIBILITY OF THE LONDON TALKS, AND I WILL ALSO BE PREPARED TO DISCUSS OTHER ISSUES IN THIS AREA OR ELSEWHERE THAT HE WISHES TO DISCUSS. HE MAY BE INTERESTED IN LEBANON AND OTHER AREAS; IT WILL BE A GENERAL REVIEW. AND THEN OF COURSE, I WILL BE REPORTING ON THESE CONVERSATIONS TO THE PRESIDENT WHEN I RETURN TOMORROW".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, IT'S REPORTED THIS MORNING FROM EGYPT THAT SADAT MAY BE GOING TO MEET PRESIDENT CARTER IN EUROPE LATER THIS MONTH. DO YOU KNOW ANYTHING ABOUT THIS AND DID IT COME UP IN YOUR TALKS WITH THE ISRAELIS?"

VICE PRESIDENT: "I DON'T BELIEVE THAT IS ACCURATE, BUT I WOULD WANT TO CHECK".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, YOU ASKED LAST NIGHT FOR CONCESSIONS AND MORE FLEXIBILITY FROM THE ISRAELI SIDE. WILL YOU DELIVER THE SAME MESSAGE TO PRESIDENT SADAT WHEN YOU SEE HIM THIS AFTERNOON?"

VICE PRESIDENT: "THERE WAS A VERY IMPORTANT PARAGRAPH IN MY SPEECH THAT I WOULD REFER TO YOU, IN WHICH I ALSO SAID THE OTHER PARTIES HAVE SOME PAINFUL MATTERS TO CONFRONT, AND I WOULD CITE THAT PARAGRAPH. NEGOTIATIONS WILL REQUIRE A SENSE OF COMPROMISE BY ALL THE PARTIES. THERE IS NO WAY THAT WE CAN BRING PEACE IF EVERYONE TAKES THE TRADITIONAL POSITIONS THAT WERE DEVELOPED IN THE TIME OF GREAT HOSTILITY. WE'VE NOW HAD AN HISTORIC OPPORTUNITY, STARTING WITH THE VISIT TO JERUSALEM, WITH THE SPIRIT OF JERUSALEM, WITH THE FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS BETWEEN MR. BEGIN AND SADAT, WITH THE BEGINNING OF NEGOTIATIONS, WITH THE RECOGNITION OF ISRAEL. THERE IS A POTENTIAL FOR HOPE HERE THAT IS A BASIS FOR TRYING AGAIN, FOR TAKING RISKS AGAIN FOR PEACE. BUT IT WILL TAKE ALL PARTIES, AND THAT SPIRIT TO BE FOUND IN ALL PARTIES, TO ACHIEVE THAT RESULT".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, PRESIDENT SADAT HAS MANY TIMES PUT TIME FRAMES ON THE PEACE PROCESS. WOULD YOU CARE TO PUT A TIME FRAME ON THE INITIATIVES WHICH YOU HOPE WILL ENSUE FROM THIS TRIP OF YOURS?"

VICE PRESIDENT: "I WOULD HOPE THE OPPORTUNITY FOR PEACE WOULD LAST FOREVER. SO I WOULD NOT WANT EVER TO PUT A STATUTE OF LIMITATION ON THE PURSUIT OF PEACE. BUT THERE ARE SUBTLE AND MYSTERIOUS FACTORS THAT GO INTO THE MOOD OF PEACE. RELATIONS BETWEEN NATIONS CAN BE CHARGED WITH HOPE OR THEY CAN BE CHARGED WITH SUSPICION, ANXIETY AND HATRED. AND WHEN IT COMES TO THAT, THE CHANCES OF CREATING THE SENSE OF COMPROMISE AND UNDERSTANDING ESSENTIAL TO PEACE, DISAPPEAR. AND WE'VE HAD THIS INCREDIBLE MOMENT IN HISTORY WHERE THESE CHANCES I'VE JUST REFERRED TO HAVE GIVEN US HOPE LIKE WE'VE NEVER HAD IT BEFORE IN 30 YEARS. AND I'M HOPING THAT WE CAN HARNESS THIS MOOD AND THIS OPPORTUNITY NOW, TO SEEK PEACE. BUT I WOULD NEVER USE A CALENDAR OR TIME EVENT THAT WOULD END THE CHANCES".

Q: "MR. VICE PRESIDENT, I WOULD LIKE TO PURSUE THE QUESTION THAT MR. WIEGHART ASKED A LITTLE BIT. HE SPOKE OF THE TENSION AND STRAIN IN ISRAELI-U.S. RELATIONS IN THE LAST FEW MONTHS. I THINK THE ISRAELIS ARE UNDOUBTEDLY THE BEST WITNESSES AS TO THEIR OWN FEELINGS, BUT DO YOU FEEL, BASED ON YOUR OWN OBSERVATION, WHAT THEY TOLD YOU, THAT THINGS ARE MORE RELAXED, THAT THEY ARE MORE COMFORTABLE AND THAT THERE'S MORE EASE NOW AS A RESULT OF THIS VISIT? DO YOU FEEL YOU WERE ABLE TO ACCOMPLISH THAT MUCH OR CAN'T YOU TELL?"

VICE PRESIDENT: "I THINK YOU'RE RIGHT THAT THEY, THEMSELVES, WILL DESCRIBE THEIR MOOD; BUT I WOULD LIKE TO SAY THAT ONE OF THE THINGS I MOST HOPED TO ACCOMPLISH ON THIS MISSION WAS TO PERSUADE THE LEADERS OF ISRAEL AND THE PEOPLE OF THIS GREAT COUNTRY OF THE UNSHAKEABLE COMMITMENT FELT BY OUR GOVERNMENT AND BY OUR PEOPLE TOWARD THIS NATION AND OUR COMMITMENT TO CONTINUE TO BE AN UNQUESTIONED SOURCE OF SECURITY AND ASSISTANCE. AND THAT WHATEVER DIFFERENCES WE HAVE IN NEGOTIATIONS ARE NOT DIFFERENCES BASED ON ANIMOSITY OR DISTRUST, BUT HONEST DIFFERENCES BETWEEN FRIENDS AND THAT WE FULLY RESPECT THE RIGHT OF ISRAEL TO PURSUE ITS OWN INTEREST, AND WE ARE NOT INTERFERING AND WOULD NOT INTERFERE WITH THE NATIONAL INDEPENDENCE OR THE INDEPENDENCE OF THEIR LEADERSHIP AND MOREOVER, WE KNOW THEY WOULD NOT AND SHOULD NOT PERMIT US TO DO SO. IN OTHER WORDS, THERE IS NOTHING MORE IMPORTANT THAN TRUST. TRUST DOES NOT REQUIRE COMPLETE AGREEMENT. FRIENDS OFTEN DISAGREE. AND I WOULD HOPE THAT OUR VISIT HERE HAS HELPED BROADEN AND DEEPEN THAT ESSENTIAL TRUST WE ALL DESIRE. THANK YOU VERY MUCH".

International Communication Agency
American Embassy
Tel Aviv

1945
1946
1947

1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **

**

מתוך 3 2 דף
מתוך 12 3 עותק
סודי ביותר

**
** סונדרס לפני למעלה מחודש לאישיות ישראלית שנפגשה עמו
** בווינגטוננ ראה להלן סטיף ב'
** 5. סונדרס אמר שהקושי העיקרי והפער בינינו לבינם הוא בכך,
** שאנו איננו רוצים לצאת מהגזמתי.

**
** 3. להלן מדיווח המקור הנוכח בסטיף (א) 4) לעיל על שיחתו עם
** סונדרס שהתייחסה לתכנית אמריקנית צפויה. שים נא לב לסטיף 3.

**
** THE FOLLOWING AMERICAN PLAN EMERGED CLEARLY FROM THE
** DISCUSSION. I WAS ABLE TO PROBE AND EXPLORE MOST OF THE
** POINTS WITH SAUNDERS IN SOME DEPTH (NOT REFLECTED IN THIS
** SUMMARY).
** 1. THE BEGIN PLAN OR SOME FORM OF CONDOMINIUM WITH JORDAN
** WOULD BE A SUITABLE ARRANGEMENT FOR A FIVE YEAR INTERIM
** PERIOD.
** 2. AT THE END OF THE FIVE-YEAR PERIOD, THE TERRITORIES MUST
** BE TRANSFERRED TO ARAB SOVEREIGNTY BASED ON A PALESTINIAN
** ENTITY PREFERABLY LINKED/FEDERATED WITH JORDAN. SAUNDERS
** EMPHASIZED THESE THREE POINTS: ARAB SOVEREIGNTY, THE
** CREATION OF A PALESTINIAN ENTITY, AND THE STRONG LINK WITH
** JORDAN.
** 3. BORDER ADJUSTMENTS WILL BE MINIMAL. SAUNDERS MENTIONED
** THREE: ISRAEL WILL KEEP EAST JERUSALEM AND THE LATRUN
** SALIENT AND FIELDS SEPARATED BY THE 1949 ARMISTICE
** AGREEMENT WILL BE REUNITED. HE EMPHASIZED THAT THE
** ADJUSTMENTS WILL BE A MATTER OF METERS, NOT MILES. HE ALSO
** EMPHASIZED THAT THIS HAS BEEN THE AMERICAN POSITION SINCE
** 1967.
**
**
** 4. ISRAEL WILL BE ABLE TO MAINTAIN A MILITARY PRESENCE AND

דפוס ירושלים טל. 714251-3

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים

עותק מספר 7 מתוך 19 עותקים

סודי ביותר

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

מס' 7

מדידה

בשלה: 031400 יולי 78

החקבל: 032126 יולי 78

מ. אלון, מ. ריזן.

דע: שר החקירות.

מו"מ העופה. שלך 9.

שוחחתי הבוקר עם סטיילס והמברק לי את הצעתו כמעין 2 בשלכס. הוא אמר שאישית הצעתו נראית לו אך הוא זורבן, חייב להתיעץ עם ממורכיו ולדלעצו.

בר און

מס. 4

אל: המשרד

נשלח: 020200 0 יולי 78

מאת: רושינגטון

נתקבל: 020803 0 יולי 78

בהזכ/טפל

מנכ"ל

הערב שחרר הבית הלבן ג'וסף של תדרוך הנשיא לעורכי עתונ'ימי. בתשובה
לשאלה על הצפוי במזרח התיכון אמר הנשיא כדלהלן :-

LET ME FIRST SAY THAT I AM CONVINCED THAT
PRIME MINISTER BEGIN AND PRESIDENT SADAT
GENUINELY WANT PEACE. I DON'T THINK THAT THERE IS ANY
DOUBT ABOUT IT. EVER SINCE ISRAEL BECAME A NATION IT HAS NEVER
HAD ONE DAY FREE OF WAR OR THREAT OF WAR AND THIS IS A TERRIBLE
BURDEN FOR PEOPLE TO BEAR. SADAT ALSO SEES CONTINUING ECONOMIC,
POLITICAL AND MILITARY PROBLEMS FOR HIS OWN NATION IF THE THREAT
OF WAR IS THERE, SO THAT IS THE FOUNDATION FOR MY BELIEF THAT
PEACE IS POSSIBLE.

AS I SAID IN MY NEWS CONFERENCE WE HAVE BEEN DISAPPOINTED IN THE
LAST FEW DAYS AT THE RESPONSE OF THE ISRAELI GOVERNMENT
TO THE QUESTIONS THAT WE ASKED THEM, AND I BELIEVE THAT TO THE
EXTENT POSSIBLE IT IS BETTER TO LET THE NEGOTIATIONS BE DIRECTLY
BETWEEN ISRAEL AND HER INDIVIDUAL NEIGHBORS.

WE HAVE NOT BEEN ABLE SO FAR TO GET BEGIN AND SADAT TO CONTINUE
THEIR DISCUSSION. THERE HAS BEEN SOME PERIODIC DISCUSSIONS AT
THE FOREIGN MINISTERS LEVEL AND THE DEFENCE MINISTERS LEVEL.

I BELIEVE THE NEXT STEP IN THE PROCESS, PROBABLY FOLLOWING THE
VICE PRESIDENT'S VISIT, WILL BE THE PROMULGATION OR AT LEAST THE
DELIVERY TO ISRAEL OF THE EGYPTIAN PEACE PROPOSAL. I DO NOT KNOW
WHAT IS IN IT. I DON'T HAVE ANY WAY TO KNOW YET, IT IS STILL IN
THE FORMATIVE STAGES BUT I DON'T THINK IT WILL BE DELAYED.

WE WILL RECEIVE IT FROM EGYPT AND WE WILL DELIVER IT TO THE
ISRAELIS.

WHETHER IT WILL BE MADE PUBLIC WILL BE UP TO THE ISRAELI AND
EGYPTIAN GOVERNMENTS' DESIRE. MY GUESS IS IT WILL BE A STEP IN THE
RIGHT DIRECTION BUT INADEQUATE.

175 1810

175 1810

175 1810

(הערה:-- משרד העתונות של הבית הלבן הוסיף את ההסבר הבא למילה INADEQUATE

BY THIS TERM THE PRESIDENT WISHES TO MAKE IT CLEAR THAT HE MEANS THAT THE ENTIRE EGYPTIAN PROPOSAL IS UNLIKELY TO BE TOTALLY ACCEPTABLE TO THE ISRAELI GOVERNMENT).

IN WHICH CASE MY OWN INCLINATION WOULD BE TO TRY TO BRING THESE TWO NATIONS TOGETHER AT LEAST AT THE FOREIGN MINISTERS LEVEL TO SEARCH OUT THE COMPATIBILITY AND INCOMPATIBILITY OF THE TWO PROPOSALS.

FOLLOWING THAT I THINK MY RESPONSIBILITY WOULD BE TO ANALYZE THOSE DIFFERENCES AND COMPATIBILITIES AND SEE IF WE CAN PUT FORWARD AS WE HAVE FOR YEARS SOME COMPROMISE PROPOSALS WHICH THE TWO GOVERNMENTS WOULD THEN CONSIDER.

IF ALL OF THIS SHOULD ULTIMATELY FAIL THEN OF COURSE THE U.N. HAS A ROLE TO PLAY IN THE MIDDLE EAST AND HAS FOR A LONG TIME.

AND AS YOU KNOW THE GENEVA CONFERENCE IS AS A RESULT OF U.N. RESOLUTION THE BASIC FRAMEWORK FOR PEACE AND THAT IS ALWAYS A FALLBACK POSITION IF WE FAIL AS AN INTERMEDIARY OR MEDIATORS.

I CANNOT GIVE YOU A PREDICTION OF SUCCESS BUT I AM DETERMINED AS LONG AS I AM IN THE WHITE HOUSE AS PRESIDENT, NOT EVER TO GIVE UP THE HOPE OF REALIZING THE DESIRE OF THE PEOPLE INVOLVED.

ADKAN

PAZNER.

(Handwritten notes in Hebrew, including a signature and a date: 20/1/67)

1870

1870

1870

1870

1870

1870

מס' 566:
נשלח: 301700 78 יוני
התקבל: 302245 78 יוני

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מ י י י

אל מצפאי, מרכז.

ארה"ב-אשפי, בהמשך למברק בר אונ 561.

בעקבות הפצוצ בירושלים נשאל היום דובר מחמד
האם עדיין אין הממשל משוכנע שאשפי הינו ארגון טרור, ואם
"אזר זאת עדיין עומדת הצהרתו של ארתורן משלשום בעניין."

על ככ השיב הדובר מתוך נייר כתוב:-

"WITH RESPECT TO THE STATEMENTS ON THE PLO
MADE BY DEPUTY ASSISTANT SECRETARY HARROP ON JUNE 27
AND AMBASSADOR ATHERTON ON JUNE 28 IN TESTIMONY BEFORE
SUB-COMMITTEES OF THE SENATE THE DEPARTMENT WANTS TO
MAKE CLEAR THAT WE VIEW THE PLO AS AN ORGANIZATION,
ELEMENTS AND MEMBERS OF WHICH, ADVOCATES AND CARRY OUT
ACTS OF TERRORISM. WE CONDEMN SUCH ACTS AND THOSE
ORGANIZATIONS AND INDIVIDUALS WHO PERPETRATE THEM.

"IN THIS REGARD WE CONDEMN TODAY'S BOMBING IN JERUSALEM
FOR WHICH AN ORGANIZATION OF THE PLO HAS CLAIMED
RESPONSIBILITY AND THOSE WHO PERPETRATED THIS ATROCITY
COMMITTED AGAINST INNOCENT PEOPLE. WE EXTEND OUR
DEEPEST SYMPATHY TO THE VICTIMS AND THEIR FAMILIES."

אזר מכ באו שאלות ותשובות כלהלן:-

Q.: AREN'T YOU GOING TO GREAT LENGTH NOT TO COME RIGHT
OUT AND CALL THE PLO A TERRORIST ORGANIZATION?

A.: WE HAVE SAID THAT WE CONDEMN TERRORIST ACTS AND THE
ORGANIZATIONS AND INDIVIDUALS THAT PERPETRATE THEM.

WE CONDEMN THE JERUSALEM BOMBING IN THESE TERMS. A
UNIT UNDER THE CONTROL OF FATAH HAS CLAIMED CREDIT
FOR THE JERUSALEM BOMBING. OUR CONDEMNATION EXTENDS

T

DATE: 10/10/2001
TIME: 10:00 AM

NO. 1000
10/10/2001 10:00 AM
10/10/2001 10:00 AM

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

10/10/2001

- 2 -

TO FATAH FOR THIS SAVAGE ACT.

Q.: BUT WHEN YOU CONDEMN AL FATAH AREN'T YOU ALSO CONDEMNING THE PLO?

A.: AL FATAH IS THE DOMINANT ELEMENT IN THE PLO WITH MORE MEMBERS ON THE EXECUTIVE COMMITTEE THAN ANY OTHER CONSTITUANT ORGANIZATION. THEREFORE MAJOR ELEMENTS AND IMPORTANT LEADERS OF THE PLO CLEARLY ADVOCATE TERRORISM. IT IS NOT CORRECT HOWEVER TO SAY THAT THE TWO ARE SYNONYMOUS AS THERE ARE OTHER ORGANIZATIONS UNDER THE PLO UMBRELLA AND MANY PERSONS AFFILIATED WITH THE ORGANIZATION IN AN INDIVIDUAL CAPACITY.

Q.: BUT CERTAINLY WE ARE CONDEMNING ARAFAT FOR THE JERUSALEM BOMBING AREN'T WE, AND HE IS THE HEAD OF THE PLO?

A.: YASSER ARAFAT IS THE HEAD OF BOTH AL FATAH AND THE PLO AND YES OUR CONDEMNATION FOR ANY TERRORIST ACT APPLIES TO ANY LEADER OF THE ORGANIZATION WHIC TOOK RESPONSIBILITY FOR THE ATROCITY. IN THIS CASE, OF COURSE, THIS INCLUDES MR ARAFAT.

THE STATEMENT THAT I READ YOU REPRESENTS THE ADMINISTRATION'S VIEW ON THE QUESTION OF THE PLO AND TERRORISM. IT CLEARLY SUPERSEDES ANY OTHER STATEMENTS THAT HAVE BEEN MADE."

Handwritten notes in Hebrew:
ע"פ (left)
100 (middle)
38 (right)

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including a large arrow pointing to the right.

TO RETURN FOR THIS SAVAGE ACT

... THE ...

... AND MANY PERSONS ASSOCIATED WITH ...

... THE ...

... THE ...

... THE ...

1/20

1/20

... THE ...

כל המוסר חוכן מסמן זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
חשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ס ו ד י

אל : המשרד

מאת: עושינגטון

מסי : 561

גשלוח : 301500 ז'וני 78

התקבל: 302340 ז'וני 78

מ ז י ד י

אל: מ. רביב.

דע: דיניצ.

אשפ.

אשכ למברקנו 465 ו-524 העלנו אתמול, השגריר והחיימי עם סאונדסט
נוסח תשובתו של ארטון לשאלות שהוצגו לו בסנאט. סאונדסט אמר
שדברי ס/עוזר המזכיר לעניני אפריקה, HARROP, דהיינו
ש-: WE DO NOT REGARD THE P.L.O. AS A TERRORIST
ORGANIZATION היו דברי שלא היו במקומם ושנבעו מכך שהרופ איננו
במצא בנושא ואיננו מטפל בו.

בעדותו של ארטון שבה הוא נסח לתקן את הרושנו ולמרות שלא אמרו
שכל אשפי הוא ארגון טרוריסטי מאחר וישנם בתוכ אשפי אלמנטים כגון
הסדר האדום וארגוני נשימ, הרי חזרו על מדיניותם המוצהרת והידועה
בענין אשפי ואינ בשום פנים ואופן לראות בעדויות אלה שינוי כלשהו
בעמדתם.

ו...גיר והחיימי התווכחו עם סאונדסט על עצמ אמירת דברים כפי שהם
השמיעו לא רק בגלל שאשפי הוא ארגון טרוריסטי ללא ספק אלא גם בגלל
העובדה שהשמעת הכרזות מעין אלה, כולל אלה של הרופ, חייבים ליצור
דימוי של שינוי בגישת ארה"ב לבעיה.

בינתיים קבלנו את הנוסח המדויק של הדברים שארטון השמיע
בסנאט ושנוסחו עיני דדגים נמוכים יותר במחמד. הדברים הם דלקמנ:-

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

- 2 -

PLO

THE U.S. GOVERNMENT HAS NEVER HAD THE OCCASION FORMALLY TO CHARACTERIZE THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION (PLO) EITHER AS A "TERRORIST" ORGANIZATION OR A "NON-TERRORIST" ORGANIZATION. IN 1974, "MEMBERS" OF OR PERSONS "AFFILIATED" WITH THE PLO (NOT OTHERWISE DEFINED) WERE DECLARED "INADMISSIBLE" TO THIS COUNTRY BY THE IMMIGRATION AND NATURALIZATION SERVICE OF THE DEPARTMENT OF JUSTICE. THAT DECISION WAS BASED ON SECTION 212(A) (28)(F) OF THE IMMIGRATION AND NATIONALITY ACT. THE DEPARTMENT OF STATE HAS RECOMMENDED AND, IN APPROPRIATE CASES, WAIVERS OF INELIGIBILITY HAVE BEEN GRANTED, UNDER THIS PROVISION OF LAW. THE TERMS "TERRORIST" OR "TERRORISM" OR "TERRORIST ORGANIZATION" ALTHOUGH OF CONSIDERABLE CURRENCY TODAY, APPEAR NOWHERE IN THAT PROVISION OF LAW.

THE PLO IS, IN FACT, AN UMBRELLA ORGANIZATION WITH MANY FACTIONS THAT ARE OFTEN DIVIDED BY DISSENT AND DISAGREEMENT. IT IS TREATED IN THE ARAB WORLD, BY THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY AND THROUGHOUT MUCH OF THE WORLD AS THE PRINCIPAL SPOKESMAN FOR PALESTINIAN NATIONALISM. ONE OF THE MAJOR AREAS OF DISAGREEMENT WITHIN THE PLO — WHICH EMERGES NOT ONLY THE WELL-KNOWN FEDAYEEN GROUPS BUT PALESTINIANS LIVING IN ARAB AND OTHER COUNTRIES, ASSOCIATIONS OF STUDENTS, WORKERS, WRITERS, AND WOMEN AND INDEPENDENTS NOT AFFILIATED WITH ANY GROUPING — HAS BEEN OVER THE QUESTION OF APPROPRIATE TACTICS FOR PURSUING PALESTINIAN ASPIRATIONS. THERE ARE THOSE WITHIN THIS BROADLY BASED ORGANIZATION, SUCH AS THE PFLP, WHO HAVE REGARDED ACTS OF INTERNATIONAL TERRORISM AS LEGITIMATE POLITICAL TOOLS. THERE ARE OTHERS, SUCH AS FATAH, WHO CONSIDER PARA-MILITARY OPERATIONS WITHIN ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES AS ACTS OF NATIONAL LIBERATION, AND THERE ARE STILL OTHERS, SUCH AS THE PALESTINE RED CRESCENT, WHICH NEITHER PARTICIPATE IN NOR ADVOCATE THE USE OF VIOLENT TACTICS.

THE ATTITUDE OF THE UNITED STATES GOVERNMENT IS CLEAR AND UNEQUIVOCAL ON THE PLO. WE ACKNOWLEDGE THAT THE PLO SPEAKS FOR A SUBSTANTIAL NUMBER OF PALESTINIANS. WE WILL NOT, HOWEVER, RECOGNIZE OR DEAL WITH THE PLO SO LONG AS IT HAS NOT ACCEPTED UN SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 AND THE RIGHT OF ALL STATES IN THE AREA TO EXIST IN PEACE, WHICH CLEARLY INCLUDES ISRAEL. IT GOES WITHOUT SAYING THAT USE OF INTERNATIONAL TERRORIST TACTICS IS INCONSISTENT WITH THAT RESOLUTION.

עם קבלת הנוסח הזה התקשרתי עם אהרונסון ואמרתי לו שאני מצטער על הדברים שהוא השמיע והדגשתי לו את דברי תוכ ציטוט המשפט על הפתח. אמרתי לו שזה יכול להתקבל כאילו אהוב מזדהה עם קביעת הפתח

2/.....

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

= 3 =

שפעולותיו הם בגדר פישחרור לאומיים וזה דווקא בימים שאנו שוב עדימ לפעולות רצח בשוק מחנה יהודה, פעולה שאשפ קבל אחריות מלאה עבורו כפי שעשו בתקרית הדמים באוטובוס בירושלים ופעולת כביש החוף.

כנ הסבתי תשומת לבו למשפט: "WE ACKNOWLEDGE THAT THE P.L.O.

SPEAKS FOR A SUBSTANTIAL NUMBER OF PALESTINIANS"

משפט ששוב יכול להתפרש כאילו ארהב מכירה בעובדה שאשפ מיצג חלקים ניכרים של ערבים פלשתינאיים.

אזרטון אמר שגם לדעתו ההכרזה היתה מנוסחת בצורה זמאד לא מוצלחת ויכולה לתת אפשרות לפרושים שמעולם לא התכוונו להזמ. לאור זה דובר מ' יתיחס לענינ זה בתדרוכ היומי שלו ויקריא הוזעה שהיא הרבה יותר חד משמעית בגנות הטרור ובגנות אשפ. ההוזעה גם תביע צער עמוק על מקרה הדמים במחנה יהודה.

אזרטון אמר שהמ התכוונו כבר אמש לפרסמ הדברים אנו העתונות וכלי התקשורת לא התענינו בנושא.

לאור דברים אלה אנו יוזמים מובנ שאלה ונבריק את נוסח התשובה בנפרד.

בר-און =

שהח רחמ סרחם שחבט מנכל ממנכל ממנכל מאוט ב משפט מצפא נזחית חקר רח אמנ
לב/אס

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ש מ ר

מסי : 550

נשלח : 301200 78 יוני

התקבל : 302040 78 יוני

אל : המשרד

מאת : וושינגטון

רביב, גוננ .

העמק: רפ"ח- כאנ .

לי המילטון יו"ר תת הוועדה למזרח התיכון בוועדת החוץ של
בית הנבחרים שלח לשגריר המכתב הבא בעקבות הכתבה בווישינגטון פוסט
ב-24/6 בנושא אוניברסיטת ביר-זית.

DEAR MR. AMBASSADOR,

I READ WITH CONCERN A RECENT ARTICLE WHICH APPEARED IN THE WASHINGTONPOST REGARDING BIR ZEIT UNIVERSITY ON THE OCCUPIED WEST BANK OF THE JORDAN RIVER. THIS ATTACHED ARTICLE SAYS THAT THE MILITARY GOVERNMENT IN THE REGION HAS BEEN INVOLVED IN A PATTERN OF ACTIVITIES WHICH APPEAR TO BE UNDERMINING THE ABILITY OF THE UNIVERSITY TO CONTINUE OPERATING. THIS ARTICLE ALSO SEEMS TO CONTRADICT THE SPIRIT OF A JUNE 20TH JERUSALEM POST ARTICLE WHICH SPEAKS OF THE MILITARY GOVERNMENT LIFTING BANS ON CERTAIN TYPES OF MEETINGS ON THE WEST BANK AND IN GAZA.

I WOULD LIKE TO KNOW THE FOLLOWING:

1. DOES THE ISRAELI GOVERNMENT BELIEVE THAT BIR ZEIT UNIVERSITY SHOULD CONTINUE TO OPERATE AS A FREE AND INDEPENDENT INSTITUTION?
2. WHY HAVE WORK PERMITS FOR SOME FOREIGNERS, INCLUDING SEVERAL AMERICANS, TEACHING AT THE UNIVERSITY BEEN REVOKED OR NOT RENEWED?
3. IS IT ACCURATE THAT BIR ZEIT, UNLIKE UNIVERSITIES IN ISRAEL, IS REQUIRED TO PAY DUTY ON EQUIPMENT AND TEXTBOOKS IT IMPORTS, AND IF SO, WHY IS THIS THE CASE?
4. WHY HAS IT BEEN NECESSARY TO CONTINUE TO APPROVE ALL TEXTBOOKS AT THE UNIVERSITY?

I APPRECIATE YOUR CONSIDERATION OF THESE QUESTIONS AND AM WELL AWARE OF THE IMPORTANT SECURITY REQUIREMENTS YOU FACE.
I HOPE THAT YOU AGREE EFFECTIVE AND FREE HIGHER EDUCATION FOR THE PALESTINIANS LIVING IN THE OCCUPIED TERRITORIES SERVES THE

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

- 2 -

CAUSE OF PEACE AND WILL BE AN IMPORTANT INGREDIENT IN PAVING
THE WAY FOR MORE STABLE AND COOPERATIVE RELATIONSHIPS IN THE
FUTURE AMONG ALL PEOPLES OF THE MIDDLE EAST.

WITH BEST REGARDS

SINCERELY YOURS,

LEE H. HAMILTON, CHAIRMAN

SUBCOMMITTEE ON EUROPE

AND THE MIDDLE EAST.

ורה על הנחיותיכם מה להשיב.

יוסי גל

מה המסמך הזה אמר לנו סגן הנכבד לרבותי הנני רוצה להראות לך את זה:

news release

JUNE 30, 1978

STATE DEPARTMENT STATES POSITION ON PLO

THE STATE DEPARTMENT PRESS SPOKESMAN RELEASED THE FOLLOWING STATEMENT ON JUNE 29:

"WITH RESPECT TO THE STATEMENTS ON THE PLO MADE BY DEPUTY ASSISTANT SECRETARY HARROP ON JUNE 27 AND AMBASSADOR ATHERTON ON JUNE 28 IN TESTIMONY BEFORE SUB-COMMITTEES OF THE SENATE, THE DEPARTMENT WANTS TO MAKE CLEAR THAT WE VIEW THE PLO AS AN ORGANIZATION, ELEMENTS AND MEMBERS OF WHICH ADVOCATE AND CARRY OUT ACTS OF TERRORISM. WE CONDEMN SUCH ACTS AND THOSE ORGANIZATIONS AND INDIVIDUALS WHO PERPETRATE THEM. IN THIS REGARD, WE CONDEMN TODAY'S BOMBING IN JERUSALEM, FOR WHICH AN ORGANIZATION OF THE PLO HAS CLAIMED RESPONSIBILITY, AND THOSE WHO PERPETRATED THIS ATROCITY COMMITTED AGAINST INNOCENT PEOPLE. WE EXTEND OUR DEEPEST SYMPATHY TO THE VICTIMS AND THEIR FAMILIES."

משדד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר מתוך דפים

עוֹתֵק מספר 6 מתוך 29 עוֹתֵקִים

אל : המשדד

מאז: רושינגטון

סודי ביותר

מסי 563: נשלח 301530 יוני 78

התקבל: 010000 יולי 78

מ י ד י

אל: מנכל

דע: דיניצ

גנור גיקסון שלח אתמול לנשיא תזכיר (עמוד אחד, 11 סעיפים) בנושא המרימי במזהת.

לזלנ עיקרי התזכיר כפי שנמסרו לי עיי ריצירד פרל:

יזמת סאדאת נבעה מחששותיו שההודעה המש ותפת הטובייטית-אמריקנית מאתקד תביא לחידוש ועידת גינבה, בה תהא מצרים גאלצת לתמוכ בעמדות האירידנשיות של סוריה ואשפ.

מגשי סאדאת-בגינ הינם ההתפתחות הכי מבטיחה שחלה במזהת בשנים האחרונות.

שכ הממצים להשגת הסכמ כולל מאלצים את סאדאת לייצג אינטרסים עליהם יהא קשה ביותר להשיג הסדר.

תמיכת אהוב בהסדר כולל מאלצת את סאדאת להתחשב בפלשתיאים.

לוצ אמריקני על סאדאת להגיע להסדר נפרד עם ישראל יתנ בידי סאדאת אמתלא לעשות זאת.

מסקנותיו של גיקסון בסופ תזכירו הנ:

2/.....

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כג המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מסצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

א. יש להפעיל לחץ מירבי על סאדאט להגיע להסכם נפרד עם ישראל ביהס לטריטוריה המצריה ולהשאיר את הגדמייע ונושאים אחרים לטיפול אחרי הסכם עם סאדאט.

ב. על ארהב להפעיל לחץ על סודיה שתחמוכ בגישה זו.

עד כאן עיקרי התזכיר.

התזכיר שוגר אחמול עיי שליח לבית הלבן.

ג. ג'קסון מעונין לשוחח על תזכירו, אישית, עם הנשיא וביקש לקבוע לו פגישה עם הנשיא לאחר פגרת יום העצמאות האמריקני, המסתיימת ב-10 ביולי.

אם הנשיא לא יקיים הפגישה ימצא ג'קסון הזדמנות מתאימה לתת פומבי לעמדתו הנל.

פרל אמר לי כי ג'קסון רגז מאד על תנאומ האחרון שנשא יעבצ במליאת הסינט וחש עצמו כמי שהולכ שולל על ידי יעבצ. נאום יעבצ הוא שדהפ ישה את ג'קסון לסגור לנשיא את אשר חשב ג'קסון עוד קודם לכן.

דב"י ג'קסון בפגישת מונדייל עם חברי הקונגרס אחמול (מברקי 543) היו בחזאם לתזכיר הנל.

הפ"ח =

לרה רהב סנהא סהס אממ אממ ששן חחן אקריאל
ביבנין ח/ח ח/ח

כל המוסד תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תש"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

מס' 548
נשלח 291900 יוני 78

שמור
מידי

אל: המשרד
מאת: רושינגטון

מצפ"א.

מ- GLENN WATTS נשיא ה- COMMUNICATIONS WORKERS OF AMERICA
מצטרף למסעו של סגן הנשיא מונדייל לישראל.

מר ווטס לא נוסע בתיאום ועל דעת הנהלת ה- AFL-CIO
אנשי הממשל ניסו קודם לכן לשדל את ליינ קורטלנד.
לאחר סירובו של קורטלנד, ניסו לשדל את TOM DONAHUE
עוזרו של ג'י ורג'י מיני וגם הוא סירב להצטרף לפמלייתו של סגן הנשיא.

בשיחה עמי, ביום ג' מר קורטלנד והתייחס לענין במילים אלו
I OPPOSED THE ADMINISTRATION'S POLICY, HOW
COULD I JOIN THEIR TRIP.

למדנו שרק ביום ב' 26.6.78 הוצע למר ווטס, וסוכמ על נסיעתו.
הוא יבקר גם בארץ וגם במצרים, במסגרת המסע.

כזכור היה מר ווטס, בישראל בנובמבר 1977 אז נשלח
על ידי ג'י ורג'י מיני כנציג ה- AFL-CIO לוועידת ההסתדרות.
ב. סלע==

לפיכך נראה שנתהא נשנש נצפ"א אור

כל המוסד תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיזוק
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תש"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מס' 543
נשלח 291700 יוני

מידי
טודי

המרכז נכנס-מסווג

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מנכ"ל

דע: דיני צ.

מונדייל נפגש הבוקר, ביוזמתו, במשרדו בקפיטול, עם כ-30 סנטורים
חברי בית הנבחרים, כדי לדווח להם על נסיעתו הקרובה למזת.

לדלג פרטים שקבלתי מכמה מהשתתפים :

מונדייל מסר לנוכחים את רשימת הנלויים אליו (מלבד הפמלייה
דישנית). ציין כי הם נוסעים כדי להשתתף בציון יובל
30-40 לישראל, אך אינם נוסעים למצרים כדי שלא יוצר הרושם שהם
תומכים במדיניות הממשל ביחס לישראל.

מונדייל מסר להם פרטים על תכנית ביקורו בישראל, שתכלול פגישות
עם בגין, ידין, ווייצמן, ארליכ ופרס, ביקור ביד ושם,
וכן ביקור פרטי בכותל המערבי.

לגבי הכותל המערבי אמר כי מאזר וסאדאת ביקר במזרח העיר
עם ראש הממשלה לא ראה סיבה מדוע הוא לא יעשה כן.

מונדייל אמר כי הנסיעה אינה מיועזת לניהול מו"מ. אנו נמצאים
הנה בנקודה קריטית והעיקר הוא חידוש המו"מ.

יעבצ אמר: לא נוכל להשיג הסדר כולל והסכם שלום מלא. צריך, לכך,
לחתור להשגת הסכם הפרדה מספר 3 עם מצרים.

ג'קסון אמר כי תהא זו שגיאה לראות בסאדאת נאמן (TRUSTEE)
מעמ כל ארצות ערב.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים).

משרד החוץ

נכנס-מסווג

מחלקת הקשר

= 2 =

יש להחריז עתה בהשגת הסכם נפרד עם מצרים, ובכינון גבולות **בשחון** על בסיס 242.

גי קסון מתח ביקורת על הממשל על שהוא לוחץ על ישראל לפתור את בעיית אשפי, ואמר כי שעות היא לנהוג כך.

זבלוקי אמר כי סאראת חייב לטפל בנושא הפלשתינאי שכן מצרים נזקקת לסייע הסעודי. לדעתו צריך לחתור לפתרון כולל.

מונדייל אמר:

I DOUBT IF I WOULD

BE BRING ANYTHING BACK (מישראל)

ריביקוף אמר: אכן צריך לטפל בשאלת הגדמייע.

כולדז אמר: צריך לחזור ולדבר על סדורי הבשחון לישראל.

איילברג אמר: הקהילות היהודיות טרם נרגעו מההחלטה על מכירת המטוסים.

בתגובה לדברי איילברג אמר מונדייל כי זהו היי UNDERSTATEMENT של השנהיי.

ריביקוף אמר כי הקהילה היהודית מחולקת בתגובתה לעסקת המטוסים.

מונדייל חזר והדגיש את מחוייבות אהב לישראל והוסיף - אהב רואה עצמה כגורמ מזרח במויימי, אנו רוצים שהצדדים ינהלו מויימי ביניהם. עם זאת יהיה עלינו להיות מעורבים בתהליך.

מונדייל אמר: WE WILL NOT HOLD UP ESSENTIAL (OR VITAL) SUPPORT (OR SUPPLY) FOR ISRAEL AS HOSTAGE FOR ITS CONCESSIONS.

עוד אמר מונדייל כי, מבחינת אהב, אשפי נמצא מחוצ לתמונה ואין עימו מויימי.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2134

** **

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

** יוצא

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מתוך 1

דף 1

סודי ביותר

מתוך 20

עותק 6

**

**

**

**

**

**

**אל: וושי, נר: 9, מ: המשרד

**דח: מ, סג: מ, תא: 020778, וח: 1500

**נד: מומ תעופה

**

**

**

**סודי ביותר-מיידי

**הציר.

**

**מומ' תעופה. שלך 521.

**

**מסכימים להצעתכם בסייפת המברק, לאמוד:

**1, להשאיר סעיף התחולה כפי שהוא בהסכם הקיים.

**2. מכתב נפרד אשר יקבע שהצירטרים האמריקניים יוכלו לנחות

**בנמלי תעופה בן גוריון וכל שדה אחר אשר עליו יוסכם בהתייעצות

**בין שני הצדדים. בהשמתנו את אילת כדי לא לכלול רשימה שתראה

**כשלמה=

**

**אלון-177=

**

**

**

**תפ: שהח, רהמ, סרהמ, מנבל, ממנבל, בלכלית, מצפא. 1777, ב.נ.ל.מ.א.103

**שרהתחבורה

** 2135

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

** יוצא

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מתוך 1

דף 1

מתוך 22

עמק 6

סודי ביותר

**מל: ווש, נר: 10, מ: המשרד

**דח: מ, סג: מ, תא: 020778, וח: 1500

**נד: מומ תעופה

**סודי ביותר-מיידי

**הציר והמשלחת.

**מומ' תעופה. שלכם 573 1-1.

**בהחלטות עם השר עמית, דיניץ והחמ' סוכס שלא לוותר על הצעת

**השגריר לפי סעיף ב' שבשלכם 573, אולי תוך שינוי הסעיף בנוסחה

**ככלית יותר עם 4 נקודות נוספות. כן קיימנו שיחה עם אי'ונשטט

**אשר הבין צוקת דרישתנו והבטיח התערבותו הפעילה. עם שובו, ביום

**ב'

**השגריר חוור ביום שלישי ובידו הנחיות מפורטות להמשך המומ'.

**אלון==

**פ: שהח, דהמ, סרהמ, מנבל, ממנבל, לוון, מצפא, בלבלית/מפתי, ר, א-א-א-א-א-א

**שרהתחבורה, מנבלתחבורה, בני הודה/תעמו, פודוד/תעמו,

**בדש/אלטל

ל ש כ ת ר א ש ה מ מ ש ל ה

- ש מ ו ר -

כ"ד בסיון תשל"ח
29 ביוני 1978

אל:

הנדון: מבצע "סנאי" - פקודה מס' 2

כ ל ל י

1. סגן נשיא ארה"ב ולטר מונדייל יבקר בישראל במשך 4 ימים מיום 30 ביוני ועד 3 ביולי 1978.
האורח יבוא בלויית רעיתו ובתו. רשימת מלוים נוספים תפורסם בנפרד.

תכנית הביקור

3. תכנית הביקור תעובד ותגובש ע"י מטה מתאם בראשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה ד"ר אליהו בן אלישר, כל שינוי בתכנית מחייב אישורו
4. פרוט התכנית ראה נספח א'

חלוקת אחריות

5. חלוקת האחריות לנושאים השונים תהיה כדלקמן:

א. משטרת ישראל

- (1) אבטחת אזור הטכס בנתב"ג בהגעה וביציאה.
- (2) הובלת האורח ופמלייתו ממקום למקום משך כל ביקורו בארץ ע"פ לוח הזמנים המתוכנן.
- (3) אבטחת כל אזורי הביקור וצירי הנסיעה אליהם (פרט לאזור סביב שדה בוקר שיאובטח ע"י צה"ל).
- (4) אבטחת המלון וסביבתו.
- (5) מניעת הפרעה למהלך הביקור ע"י מפגינים.
- (6) תקצה קציני קשור למפקדת צה"ל בדרגים השונים לצרכי תאום.
- (7) מפקד שדה התעופה ב"ג יודא עם מנהלת השדה אי הפרעה ע"י מטוסים בזמן הטכסים בשדה.
- (8) תדאג לארגון שיירה נפרדת באוטובוסים מנתב"ג ואליו עכור עתונאים ופמליה המגיעה עם האורח. אלה יוסעו בנפרד בכביש החדש עם ליווי מתאים.
- (9) תקבל תגבור כוחות מצה"ל - פרוט ראה להלן.

ב. צה"ל

1. סיוע לטכס בנתב"ג בכניסת האורח וביציאתו (פרוט ראה נספח ג') כולל:
 - (א) הקצאת תזמורת.
 - (ב) הקצאת משמר חיילים.תאום הטכס יעשה ישירות בין ראש הטכס משרד החוץ לבין צה"ל/אכ"א.
2. הטסת האורח ופמליתו בהליקופטרים ע"פ התכנית - ראה נספח ב'. כולל איתור מנחתים וארגון הנחיתה.
3. אבטחת הביקור בשדה בוקר.
4. ~~הקצאת משמר כבוד ליד קבר בן גוריון ושתי חיילות להנחת זר.~~
5. אבטחת אזורי הביקור בפני ירי קטיושות כולל סיורים אויריים, תוך דגש על המקומות הבאים (בתאום מלא עם מפקדות המשטרה הפועלות בגזרות):
 - (א) נתב"ג בהגעה וביציאה.
 - (ב) הציר לירושלים אותו יעשה האורח ברכב. (כוחות אלה יועמדו ת"פ המשטרה).
 - (ג) סביב ירושלים בזמן שהות האורח בה (המלון, הכנסת וכו')
6. קשר"ר יארגן ויתקין סידורי קשר - פרוט ראה נספח ג'.
7. יקצה למשטרת ישראל תוספת כוחות כדלקמן:
 - (א) 2 פלוגות מג"ב מיום 28 יוני 78.
 - (ב) 2 פלוגות נוספות מ-29 יוני 78.
 - (ג) פלוגות "סיוור שווקים" (המוקצים לשבת). תישאר ת"פ המשטרה למשך כל הביקור.
 - (ד) תעמיד פלוגת כוננות נוספת באזור ירושלים אשר תוקצה כסיוע למשטרה במידת הצורך.
 - (ה) יקצה 2 קציני קשור למטות המשטרה המקבילים.

ג. ש ב יכ

1. יהיה אחראי לאבטחת האורח משך הביקור. (בתאום עם משטרת ישראל ושגרירות ארה"ב).
2. ידאג לחלוקת אותות מעבר אישיים ולרכב לפי הקבוצות השונות (כולל אמריקאים).

ד. משרד החוץ

1. מחלקת הטכס

- (א) תקבע את הטכסים בנתב"ג (בכניסה וביציאה) ותהיה אחראית לביצועם בתאום עם המשטרה רמטכ"ל/אכ"א. פרוט ראה נספח ג'.
- (ב) תתאם עם האמריקאים ירידת כל האורחים מהמטוס לפני סגן הנשיא וארגון מקום עבורם בטכס.
- (ג) תהיה אחראית לקביעת סדר הנסיעה ברכב וארגון השיירות כולל אחריות ללוח הזמנים, כן תקבע את סדר הישיבה בהליקו פטרים לשדה בוקר ובאוטובוסים בשדה בוקר.

- (ד) תארגן הארוחות הטיכסיות (רשימת מוזמנים תימסר על-ידי לשכת ראש-הממשלה).
- (ה) תיקבע מלווים לאורחים החשובים. כולל "מסבירים" לארמיי"ם בזמן הטיסה לשדה בוקר.
- (ו) תתאם עם מאו"ר קישוט ודיגלול במקומות הביקור.

2. מאו"ר

- (א) תתאם ביצוע הביקורים על פי התכנית עם מקומות הביקור ושגרירות ארצות הברית.
- (ב) תזמין רכב תוך תאום עם שגרירות ארצות הברית. (בתאום עם מחלקת הטכס).
- (ג) תטפל בהזמנת מלוונות עבור האורחים ומלווים ישראלים.
- (ד) תדאג להכנת תכנית מודפסת (תאושר על ידי מנכ"ל משרד ראש הממשלה).
- (ה) תדאג לדיגלול בתאום עם מחלקת הטכס.
- (ו) תדאג לפינוי מלון "המלך דוד" ביום ו' בבוקר עד 07.00 מהמשלחת הגרמנית.

ה. לשכת העתונות הממשלתית

- 1. טפול בעתונאים המקומיים והזרים במשך כל הביקור.
- 2. טפול בעתונאים המלווים את האורח.
- 3. ארגון מסיבת העתונאים בנתב"ג בכניסה וכיציאה.
- 4. ארגון מסיבת העתונאים ביום שני, 3 יולי.
- 5. הקמת והפעלת מרכז עתונות במלון "המלך דוד" לשרות אמצעי התקשורת.
- 6. לביקור בשדה בוקר ובאר שבע יוטסו על ידנו כ-30 עתונאים לפי קביעת לשכת העתונות. כל שאר יצטרכו להגיע בכוחות עצמם.

ו. קצין הכנסת

- 1. ארגון הביקור בכנסת כולל משמר כבוד.
 - 2. ארגון ארוחת הערב על פי הנחיות ~~הממונה~~ (יום א').
- לשכת ראש הממשלה*

.. עירית ירושלים

- 1. תדאג לקישוט ודיגלול צירים ומקומות נביקור בבירה בתאום עם מחלקת הטכס.
- 2. ארגון הביקור בכותל (אם יערך). בתאום עם מאו"ר.

ח. לשכת ראש הממשלה

- 1. תקיים חפ"ק קבוע משך כל הביקור (בלשכת ראש הממשלה) בו יהיו נציגים של כל הגורמים החל מיום חמישי 29 יוני 78, שעה 12.00 - באחריות תא"ל פורן. (בחפ"ק ישתתפו - משרד החוץ, משטרה, שב"כ, צה"ל, עירית ירושלים וכו').

2. תהיה אחראית לתאום הביקור בין הגורמים השונים.
3. תתאם נושאי האבטחה בין הגורמים השונים.
4. תטפל בכל בעיה שתעלה תוך הביקור.
5. תקיים חפ"ק בהשתתפות כל הגורמים בנתב"ג בזמן ההגעה והיציאה.

6. לוח זמנים

- א. פרוט לוח הזמנים לביקור - ראה נספח א'.
- ב. גמר הכנות מנהלתיות ואחרות כולל צוות כוחות, יום ה' 29 יוני, שעה 12.00.
- ג. חפ"ק לשכת ראש-הממשלה יתחיל לפעול מיום ה' 29 יוני, 12.00 בהשתתפות כל הגורמים.
- ד. קבוצת פקודות סופית בהשתתפות כל הגורמים יום ה' 29 יוני, 16.00
בלשכת ראש הממשלה אצל המזכיר הצבאי.
כל גורם יהיה מוכן להציג את חלקו במבצע.

7. ערנות

- א. יתכן כי ארגוני הטרור ינסו לבצע פיגועים בתקופת הביקור באורח, בסביבתו או במקומות אחרים בארץ.
- ב. כוחות הבטחון יגבירו הערנות בפני פיגועים ויתדרכו הכוחות בשטח בהתאם.

ב ב ר ג ה,

תא"ל אפרים פורן
מזכיר צבאי לראש הממשלה.

נספח א'

מבצע "סנאיי" - לוח-זמנים

יום ו' (30 ביוני)

מטוס 2 מגיע	-	1.30	
מטוס 1 מגיע	-	2.00	
טקסים	-	2.05	2.35
יציאה למלון "המלך דוד" בירושלים	-	2.35	
מגיעים למלון	-	3.15	
זמן חפשי במלון	-	3.15	3.45
פגישה ידין	-	3.45	4.45
יציאה לכותל	-	4.45	

יום שבת (1 ביולי)

יציאה מהמלון, ירושלים	-	11.00	
גולדה מאיר	-	12.00	
חזרה לירושלים	-	1.00	
מגיעים למלון	-	2.00	
זמן חפשי (כולל קבלת-פנים פנימית)	-	2.00	7.30
פגישה עם ח"כ שמעון פרס	-	7.35	
קבלת פנים מטעם השגרירות ואגודת הידידות	-	8.15	10.00
פגישה עם דיין או ויצמן	-	9.45	

יום א' (2 ביולי)

ארוחת בוקר; פגישה עם ארליך.	-	7.20	8.00
הגעה לבית הנשיא	-	8.15	
יציאה מבית הנשיא	-	9.00	
הגעה לכנסת (לגבי מונדייל ייעוץ סיור נפרד בכנסת)	-	9.10	
החלפת בגדים	-	9.40	
העתונאים יוצאים להליקופטר (מנחת הכנסת)	-	9.40	
יציאה למנחת המסוקים	-	9.50	
ה מ ר א ה	-	10.00	
נחיתה בשדה-בוקר	-	10.35	
ליד קבר בן-גוריון	-	10.40	
יציאה לקיבוץ שדה-בוקר	-	10.50	
צריף בן-גוריון	-	11.05	
יוצאים מהצריף וסיור בקיבוץ	-	11.15	
עליה לאוטובוסים וחזרה למנחת	-	11.35	
המראה לבאר-שבע	-	11.45	
נחיתה באוניברסיטת באר-שבע	-	12.05	
סיום הטקס באוניברסיטה	-	12.40	

המראה לירושלים	-	12.50	-
במלון "המלך דוד"	-	1.30	-
ארוחת-צהרים ומנוחה	-	1.30	-
פגישה עם דיין או ויצמן	-	2.45	3.30
יציאה למשרד ראש-הממשלה	-	3.50	-
שיחה עם ראש-הממשלה וקבוצת שרים	-	4.00	5.00
עתונאים; חזרה למלון	-	5.00	5.20
יציאה לכנסת	-	8.00	-
ארוחת ערב. יו"ר הכנסת מברך. נאומים: ראש-הממשלה וסגן הנשיא	-	8.10	11.00

יום ב' (3 ביולי)

פעילים למען יהדות בריה"מ (4 - 5)	-	8.40	-
יציאה ל"יד ושם"	-	9.00	-
"יד ושם"	-	9.15	9.45
יציאה לבית ראש-הממשלה	-	9.45	-
שיחה עם ראש-הממשלה בביתו	-	10.00	11.00
גב' מונדייל ובתה מגיעות לבית רה"מ; כיבוד.	-	10.50	-
יציאה מבית ראש-הממשלה, חזרה למלון.	-	11.15	-
עתונות במלון	-	11.30	11.45
יציאה לנמל התעופה	-	12.35	-
ט ק ט	-	13.20	-
ה מ ר א ה	-	13.40	-

ש מ ר

נספח ב'

מבצע "סנאיי" - ה ט ס ר ת

1. צה"ל יקצה לצרכי הביקור הליקופטרים, כדלקמן:
 - (א) ענפה + צוות חילוץ + צוות רפואי - תלווה את שיירת האורח בזמן הנסיעה מנתבי"ג לירושלים ומירושלים לנתבי"ג. (יציאה מ-בח"א 27).
 - (ב) "יסעורי" נוסף יעמוד בכוננות חילוץ לשיירה בנסיעות הני"ל.
 - (ג) בשבת, בזמן נסיעת האורח לביקור אצל גב' מאיר - יעמיד ח"א בכוננות 5 דקות הליקופטר "יסעורי" + צוות חילוץ וצוות רפואי.
 - (ד) שלושה "יסעורים"
 - (1) יובילו האורח ופמלייתו לביקור בשדה-בוקר ואוניברסיטת באר-שבע ביום א' - 2 ביולי - וחזרה לירושלים (ראה התכנית);
 - (2) הטיסה תיעשה בדרך הקצרה ביותר;
 - (3) במסוקים תהיה שתיה קרה;
 - (4) בטיסה מירושלים לשדה-בוקר ייצאו העתונאים בהליקופטר אחד, ממנחת הכנסת, כ-10 דקות לפני שני ההליקופטרים האחרים שימריאו ממגרש הכדורגל של האוניברסיטה. (הנחיתה בדרך חזרה לירושלים באותם מקומות);
 - (5) בטיסה משדה-בוקר לבאר-שבע - תהיה הנחיתה כדלקמן:
 - (א) 2 "יסעורים" (עתונאים ובטחון) ינחתו במגרש-החניה כ-5 דקות לפני הליקופטר האורח;
 - (ב) הליקופטר האורח ינחת 5 דקות מאוחר יותר על כר הדשא.
 - (ה) יקצה לפי הצורך סייפן למשטרת ישראל, לפיקוח תנועה בזמן נסיעת השיירות.
 - (ו) יקצה מטוס ענפה לסיור מוקדם ב-29 ביוני לשדה-בוקר ובאר-שבע.
 - (ז) יקצה מטוס ענפה לחילוץ ביום א' - 2 ביולי - מירושלים לבאר-שבע - לשדה-בוקר - באר-שבע - וחזרה לירושלים (המראה 08:00).

א/א

ש מ ו ר

מ נ ח ת י ם .2

א. צה"ל יכין ויקיים מנחתים להליקופטרים במקומות הבאים:

- (1) מנחת הכנסת - משך כל הביקור;
- (2) מגרש הכדורגל של האוניברסיטה - עבור 2 "יסעורים";
- (3) בשדה-בוקר ובבאר-שבע בזמן הביקור שם.

ב. צה"ל ידאג לקיום קשר בין המטוסים למנחתים.

מבצע ייסנאיי - ק ש ר

1. צה"ל/מפקי קשרייר תתאם את הגורמים השונים לקיום קשר משך הביקור. (הקשר יוקם עידי הגורמים עצמם או עידי צה"ל).

2. צה"ל יבטיח קיום אמצעי הקשר הבאים:
א. מחפייק לשכת ראש הממשלה (משרד המזכיר הצבאי) - נלנייים למקומות הבאים:

- (1) לחפייק המשטרה במלון "המלך דוד";
- (2) לחפייק שבייכ במלון "המלך דוד";
- (3) לחפייק משרד החוץ במלון "המלך דוד";
- (4) לחפייק לשכת העתונות הממשלתית במלון "המלך דוד";
- (5) למטה הארצי;
- (6) לחפייק בנתבי"ג;
- (7) למבצעים פיקוד דרום;
- (8) לאויר-3;
- (9) למנחת הכנסת.

ב. תוספת 2 קוים אזרחיים לחפייק בירושלים.

ג. בחפייק בנתבי"ג יוקמו נלנייים:

- (1) לחפייק בלשכת ראש הממשלה בירושלים;
- (2) לאגיימ מבצעים;
- (3) לאויר-3.

ד. קיום נלנייים מהמקומות הבאים לאגיימ/מבצעים ולחפייק בירושלים בעת הביקור:

- א. שדה-בוקר (עידי חלקת הקבר).
- ב. אוניברסיטת באר-שבע (סמוך למקום הטקס).

3. יוודא קיום קשר בין ההליקופטרים השונים המלווים שיירות לפיקוד המשטרה המנהל את השיירה.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

28.6.1978

ביקור סגן נשיא ארה"ב - טנס (מל"ג)

להלן פרטי קבלת הפנים בנחב"ג :-

המוזמנים מתאספים באולם המסעדה	-	13.30
כניסה דרך שער מס' 2		
המוזמנים מתבקשים להסתדר לאורך השטיח הפרוס בין שערים 8 - 10	-	13.50
המטוס של סגן הנשיא נוחת	-	14.00

ליד כבש המטוס יסתדרו :-

- רה"מ ורעיתו
- תא"ל א. פורן
- יו"ר הכנסת ורעיתו
- קצין הכנסת א. בנגל
- שליש הנשיא
- שגריר ארה"ב ורעיתו

תרועת הקשב !

בהנחה שהבאים במטוס ירדו דרך הדלת השניה והועברו למקומותיהם ובמטוס נשארו סגן הנשיא והפמלייה המצומצמת שלו, יעלה ראש הטקט לאוירון ויזמין את האורחים.	-	14.03
סגן הנשיא, רעיתו ובתו מהייצבים על הסולם ומושמעות 2 ותרועות כבוד	-	14.05
האורחים מתחילים לרדת מלוויים ע"י ראש הטקט, כשהפמלייה של האורח יורדת אחריו ברווח של שניות אחדות.	-	

- האורחים לוחצים ידיים
- הגברת בגין מוסרת הפרחים לגברת מונדייל
- מסתדרים עם הפנים בכוון הבנין למקום ההצדעה
- התזמורת מימין
- משמר הכבוד משמאל

לפי הסדר הבא :-

רה"מ, האורח, יו"ר הכנסת	: משמאל לימין
הגב' בגין, גב' מונדייל, בתה, גב' שמיר	: שורה שנייה
תא"ל א. פורן, השליש האורח, קצין הכנסת בנגל	: שורה שלישית
שגריר ארה"ב בישראל שגריר ישראל בארה"ב ורעיותיהם, שלישי הנשיא	: שורה רביעית

ברוח של ו מ' מאחוריהם כ- ששה , שבעה מאנשי הפמלייה הקרובה ביותר לאורח.

נגינת ההימנונים :-

- עם סיום נגינת ההימנונים, יצעד האורח ומלוויו לפי אותו סדר לאורך השטיח בכוון לשורת מקבלי הפנים כשהמגמה בכוון סגן ראש הממשלה.

- האורחים האמריקנים המלווים את סגן הנשיא, יעברו בלוויות מארחיהם אל קצה שורת מקבלי הפנים, שם יצטרפו לקבוצה של אנשי המשלחת שהקדימו לבוא ויחכו עמהם על מנת להיות מיוצגים ע"י סגן נשיא ארה"ב בפני מארחיו הישראליים.

- לאחר גמר לחיצת הידיים , יובילו רה"מ, ויו"ר הכנסת את האורח אל הבמה עם המיקרופונים. שלושתם יעלו על הבמה כשהרעיות והנלווים האחרים מחכים למרגלותיה.

- רה"מ ישא דברי ברכה והאורח ישיב. עם סיום הברכות השיירה תתקרב וכל אחד ייכנס למכוניתו.

- (סידורי השיירה נקבעים בנפרד)

26.6.78

רשימת המוזמנים לנתבי"ג

ביקור סגן נשיא ארה"ב

משרד רה"מ

מנכ"ל

ד"ר ר. הכט

י. קדישאי

י. אבנר

דן פתיר

הררי הורביץ

משה יגר

משרד נק' ביטחון

מזכיר הכנסת

אגודת ידידות ישראל-ארה"ב :-

מר ג'ורג' ווייז

מר ארי אנקוריון

מר שמואל בן צבי

רה"מ ורעיתו

תא"ל א. פורן

יו"ר הכנסת ורעיתו

קצין הכנסת י. בן-גל

שליש הנשיא

זקן הסגל הדיפלומטי

ועדת השרים לבטחון : סגן רה"מ

שה"ח

שהב"ט

שר האוצר

שר הפנים

שר החקלאות

שר תמ"ת

שגרירנו בארה"ב ורעיתו

מזכיר הממשלה

הרמטכ"ל

המפכ"ל

יו"ר סיעת הקואליציה, ח"כ קורפו

יו"ר האופוזיציה, ח"כ פרס

ח"כ משה שחל, מערך

ח"כ יהודה בן מאיר, מפד"ל

ח"כ אברהם שריר, ליכוד

אלוף פיקוד המרכז, משה לוי

ניצב אריה איבצן

אנשי שגרירות ארה"ב

משרד החוץ

מנכ"ל

מ. רביב

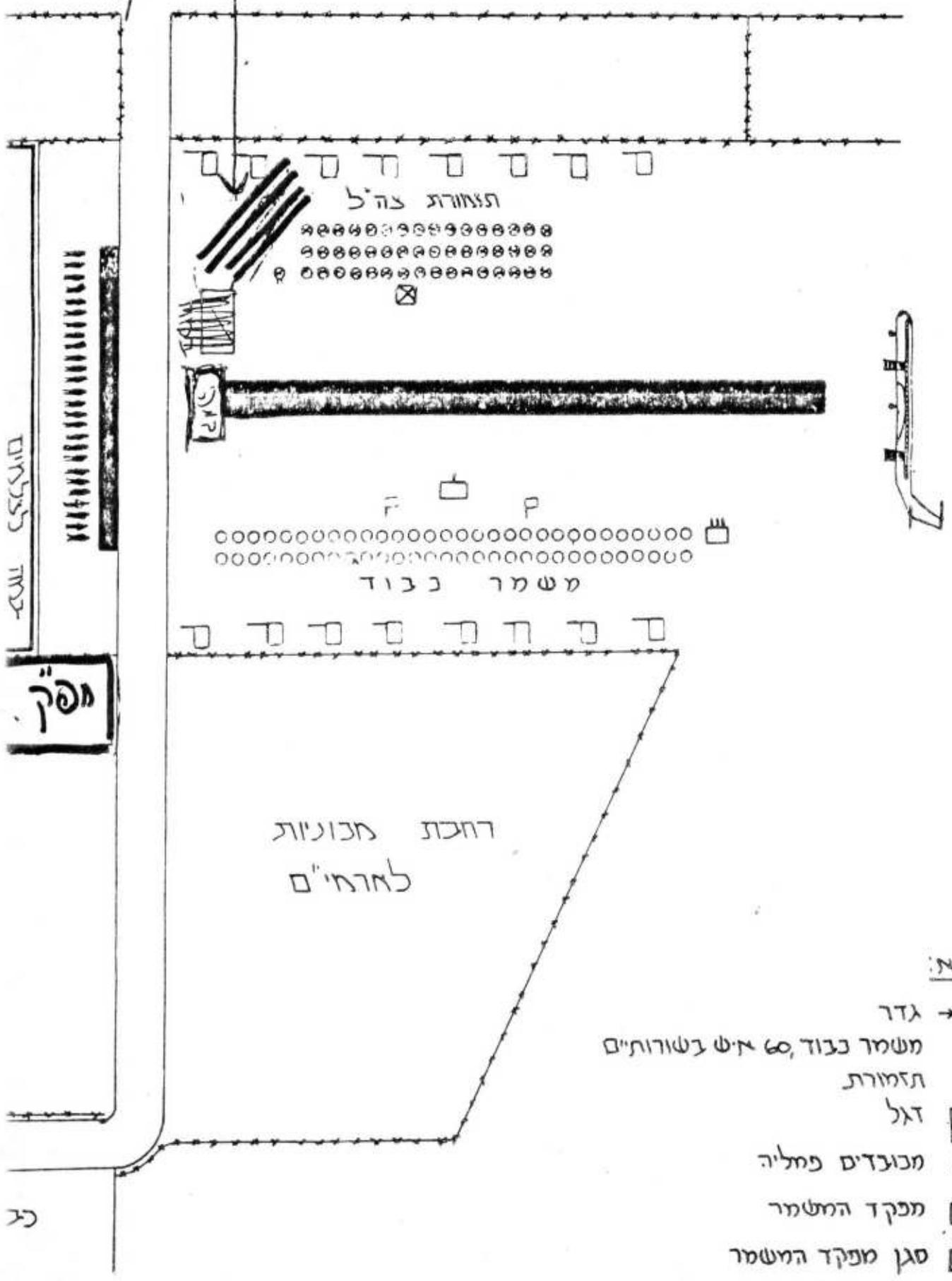
מ. כרמון 1/201

ראש הטקס וסגניו

[Handwritten signature]

מחשבים רחבת הטקס בנתב"ה

מקום לאומים האג
היורקים למסן (קליא)
ומהאים כראסן

זקרא:

- גדר —*—*
- משמר כבוד, 60 איש בשורותיים
- ⊙ תחנות
- זגל
- ▨ מכוניות פחליה
- מפקד המשמר
- ▨ סגן מפקד המשמר

לוח תפוצה

6.	<u>צהייל / משהבייט (7)</u>
א. מזכיר צבאי לשהייב
ב. רלייש הרמטכ"ל.
ג. תאייל נתי שרוני - עוזר ראגיימ
ד. סאייל יצחק אילת
ה. סאייל חיים ברקן ח"א
ו. אליימ מוטי בר-דגן, סגן קשרייר
ז. סאייל יזהר גינתון - אג"מ/מבצעים	1.	<u>משרד רהיימ (7)</u>
א. אליהו בן אלישר
ב. מר קדישאי
ג. אפרים פורן
ד. משה יגר
ה. דן פתיר
ו. צבי הורביץ
ז. נקדימון.
7.	<u>נתבייג (1)</u>
זאב שריג - מנהל בית-הנתיבות.	2.	<u>משרד החוץ (5)</u>
א. מנהל לשכת שר החוץ
ב. מנחם כרמון
ג. רחבעם עמיר
ד. שלמה נחמיאס
ה. אורי פרושאור
8.	<u>כ נ ס ת (1)</u>
יצחק בנגל	3.	<u>לשכת עתונות (1)</u>
זאב חפץ
9.	<u>א ו צ ר (1)</u>
דן הלפרין	4.	<u>שב"כ (3)</u>
א. ראש שב"כ
ב. עמירם שמיר
ג. אברהם רותם
10.	<u>אוניברסיטת באר-שבע (1)</u>
מיכאל בוגרד	5.	<u>מ ש ט ר ה (4)</u>
א. המפכ"ל
ב. נצי"מ יהודה רוזנפלד
ג. נצי"מ אליהו אלון
ד. סנייצ טוביה גולן
11.	<u>ע י ר י ה (2)</u>
אפרים כהן-אהרונוב
יששכר בן-יעקב		
12.	<u>ת ק ש ו ר ת (2)</u>
יעקב זיו
שלמה פרדס		

סה"כ 35

+ תיק 10

45

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

21
14

מס 524
נשלח 281900 יוני 78
התקבל 290209 יוני 78

מידי

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מצפא

היום קיימת ועת הועדה לאירופה ומזת/סנט הירינגס בנושא היהודי-חוריות האירופות במזת"י.

החתפו הסנטורים: סטון - יור, יעבצ, קייס וסרבנס.

סנדים הופיעו: אזרטון וסונדריס-מחמד.

לחלן עיקרי שאלות הסנטורים והשובות העדים :

יעבצ : עיתוי ההירינגס מצויינ מאחר ולדעתי הזמן פועל כנגד יוזמת השלום .

אזרטון : חי יוני לעשות ניתוח הטהליכים במזת. המגעים בתחילתם הופנו להשגת הגדדה משותפת של הנושאים : לגבי מהות השלום - הבהירנו שאנו בעד שלום נלא. לגבי הבעיה הטריטוריאלי-אנו בעד נסיגה בהתאם לנאמר בהחלטה 242, הנסיגה היא חלק מעסקת חבילה שעקרה שלום. לגבי הבעיה הפלשתינאית-הבהירנו שהיא מהווה חלק מן הסכסוך . קיימת התפתחות בעמדה הערבית. סאדאט סיבל השגותינו לגבי מהות השלום. הנסיגה מהגדה ועזה מהווה בעיה רצינית במגעינו עם הצדדים. אנו מאמינים שהגישה לנושא היא בישום החלטה 242, מאז דצמבר קיימת הצעת תכנית ישראלית. המצדדים לא קבלו הצעות ישראל, הצענו להם שיגישו הצעותיהם. אנו מעוניינים שכל הצדדים יתלו לדבר ביניהם. מאז שנסוג סאדאט בין וואר משיחות הועדה הפוליטית-אינ הצדדים מדיניים. אנו פועלים בכיוון חדוש השיחות.

יעבצ : מהם המסכולים ? מה עומד בדרכ להשגת שלום . בהצעה האמריקאית טוביטית דובר, לא במישרין, על אפשרות הקמת מדינה פלשתינאית. בתגובה נמשלת ישראל להצעות מצרים מכונה הגדה-יהודה ושומרון. סאדאט הסתלק מדיוני הועדה המדינית. מה המפריד בין הצדדים ?

משרד החוץ
מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

= 2 =

אחרטון : מכשול אחד הוא אי קיום שיחות ישירות. כדי שתהיה התקדמות אנו זקוקים למספר דברים : הערבים דורשים שתהא החייבות לנסיגה מכל השטחים ההגדדה עצמית לפלשתינאים. אין הצעות אלה מקובלות על ידי ישראל ואנו דורשים שצריך להגיע לפשרה. הישראליים נתנו פרוש חדש ל-242 בתוכ קביעה שעקרון הנסיגה בהחלטה לא מתייחס לגדה ולעזה. התגברנו על השקפת הערבים בנושא השלום. הם רואים אותו כפי שאנו מבינים אותו. היה זמן שסאלאת טען שהשלום הוא לדור הבא.

יגמ : מזוי פרוש ארזב להחלטה 242.

אוריאל : חייבים לסקור ההיסטוריה שקדמה לקבלת ההחלטה. בזמנו היו לחצים בימי ישראל הסוג מכל השטחים ולג בולות 6%. אנו התנגדנו וטענו שקודם כל צריכים הערבים להכיר בקיום ישראל. המשוואה הבסיסית היתה מזר בשטחים ומורה מתן חוקיות והעובדה שאין מציינים נסיגה מכל השטחים היא לשכנותיות. עקרון הנסיגה חייב להיות מאוזן והוא נכון כלפי כל האזים.

סוויטס : לגבי 242 ברצוני להוסיף כי המדובר בהחלטה הקובעת שלום ובטחון מצד אחד ונסיגה מן הצד השני. סאלאת הציע בבקורו בירושלים שלום ובטחון ליהודים בעולם ונסיגה. בשנה שעברה במגעינו עם הערבים עסקנו בשלום ובטחון וזו אנו עוסקים בנסיגה מהגדה ועזה. כאשר יוסכם על עקרון זה נוכל לתמוך צדדים נוספים למום.

קייט : מדוע ארזב לוחצת על ישראל. אנו דוחפים את ישראל יותר משהם יוכלים לשאת. אנו מבקשים את ישראל להצהיר הצהרות כדי שלכנע את המצרים לגבי. מזוי והצדקה לכך. זוהי התנהגות בלתי הוגנת ובלתי נכונה. מדוע אין ארזב שואלת את הערבים אם יסכימו לחיזום בשלום עם ישראל. לוי אין אינפורס פוליטי בנושא. אני מוחה בגד הנסיגה ללוחצ על ישראל. עקב הלוחצ בנו. יהא אסוג אם ישראל תחזר. ישראל חזקה חיונית למערב

משרד החוץ

מחלקת הקשר
= 5 =

מברק נכנס

בלתי מסווג

ולא יחזב, האם אנו מנוגדים לשישראל ותקיימ או שתחדל מלהתקיי מ ?

אחרטון : לא יחזב מחוייבות לבטחון ישראל.

קייס : אינ המדובר במחוייבות עקב גדיבות שבלב, זה האינטרס שלנו לקיים ישראל חזקה ודמוקרטית.

אחרטון : המיד אמרנו שקיומ ישראל מהווה אינטרס חיוני אמריקאי. ישראל ומצרים הם שהסכימו על הצורך בקיום מטמם העקרונות.

קייס : האם התצעה לקיום מטמם העקרונות הייתה הצעה מצרית ?

אחרטון : כן .

קייס : ודאי מצרים לא מוכנה למומי לפני החוייבות מוקדמת.

אחרטון : קשה למצרים ול ישראל לשוחח לאור מטפר כה רב של שנים שבהם לא יצרו, אינ אנו לוחצים את ישראל בלבד. זוהי השתקפות לא נכונה של דוניה ותנו. בעינה לעברה טפלנו בו ושא השלום. זיבורנו על ככ עם הגולם הערבי ומי יודע עכ סואאז. רק הוא קיבל עד כה החוייבות שכזאת.

סאונדרס : הנשיא ומזכיר המדינה לחצו על מנהיגי ארצם לקבל מושג השלום. סואאז הפגין נכונותו בנטיעתו ל ישראל.

קייס : לא שמענו ממחמד או מחביב הלכב שהנשיא כועס על אירן . ואחר, או בית המלוכה הסעודי. שמעתי מקרקסר אישית שלא נסכים למדינה פלשתינאית ופי אנו נסכים שכאחר חמש שנים יבחרו הפלשתינאים באחריות. אם זה ככ :- נווע לא נגיד לסעודים ולירדנים שישובו וידונו על ככ. לא שמעתי שהבית הלכב ביקש החוייבות מירדן ומסעודיה לשוחח.

סאונדרס : חשוב ביותר הוא דו שיה ישיר בין הצדדים. אנו מרוצים מ התקדמות שהלה בו ושא זה. מדי פעם פונים הצדדים ומבקשים פעולתנו.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

= 4 =

מברק נכנס

בלתי מסווג

אזרטון: אנו משוחחים עם כל אחד מהצדדים ומנסים למצוא רעיונות ולתת הסברים וסיוע במידה ומתבקשים. ואם שני הצדדים יראו בו כמועיל

סרבנס: איך ההצטרפות שתשובות ממשלת ישראל הנ"ל יימאכזבות מאדיי ונא מועילית יותר מדי, מתיישב עם הנאמר.

סאונדריס: בדמוקרטיה יש חיוניות להודיע לצבור.

סרבנס: האם שתי השאלות תואמות את ההנחיות לגבי תפקיד ארה"ב.

סאונדריס: השאלות הופנו לשהח דיין בתום שש שעות של דינויים. דיין הסכים לתת מענה ורחמי בגיבן שלא אחריהם לכאן הסכים גם הוא לתת תשובות.

סרבנס: האם נכון שסאודאת איים במלחמה.

סאונדריס: עיקר נאומיו התרכזו בשלום תוך קביעה שאם היוזמה תכשל התכנן אפשרות של מלחמה.

אזרטון: 55 אחוז מנאומיו התייחסו לשלום. נאומיו הם נאומי שלום ולא מלחמה. לדעתנו מלחמה תהיה אסון.

קייס: אנו מכירים תודה לסאודאת. כעת-אין הוא עושה דבר. אנו לא מדברים לא שביעות רצוננו ממנו - מדוע ?

סרבנס: האם הממרים הודיעו על הצעותיהם בדיון.

סאונדריס: לא, היתה התייחסות להודעות עתונאיות וספור שלא היה מדוייק.

סטון: סגן עוזר משכיר המדינה HARROP הודיע בהירינגס
קודמית כי WE CAN'T CONSIDER THE P.L.O AS A TERRORIST ORGANIZATION
מדי עמדתנו כלפי אשפ ?

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

= 5 =

אזרטון : ממסלת ארהב לא אמרה שה- PLO ארגון טרוריסטי או לא טרוריסטי. מאז 1974 אישים המשתייכים ל PLO לא מורשים להכנס לתחומי ארהב מבלי לקבל היתר. זאת בהתאם לאמור בחוקי ההגירה והאזרחות. המושג ארגון טרור שהוא מקובל עתה לא מופיע בחוק.

סטון : ב-1974 הוחלט על עמדתנו לעיל. האם שונה העמדה.

אזרטון : לא. קיים צורך בהיתר. ברצוני למסור כיצד אנו רואים את ה- PLO זהו ארגון גג המכיל סיעות רבות. הוא מהווה ארגון גג ויכן לפעולות המכוונות פדאייג. אלא גם לבודדים. הוויכוח הוא לגבי הטקטיקה. ה P.F.L.O. משתמש בטרור להשגת מטרותיו. אל פתח תומכ בפעילות בתוך ישראל גופה כאגד לשחרור לאומי. עמדת ארהב לגבי P.L.O ברובה-ה

1. WE ACCEPT IT AS A REALITY THAT SPEAKS FOR THE MAJORITY OF THE PALESTINIANS.
2. WE WOULD NOT SPEAK TO THE PLO AS LONG AS IT DOES NOT RECOGNIZE 242 AND ISRAEL'S RIGHT TO EXIST.

סטון : האם ארהב תומכת בהקמת מדינה פלשתינאית.

טרנורט : הנשיא אר ש.א.ו לא רוצים בכנון מדינה פלשתינאית אלא בישות הקשורה

סטון : האם ירושלים מהווה חלק מהגדה.

טרנורט : אפ אהד לא רוצה לדאוג את ירושלים מחולקת. לא עסקנו בעניין התפקיד הערבי העיד. או בגבולות הגדה. לא נקטנו עמדה. ועיית ירושלים אייכה להפטר במסגרת הסכם שלום טובי.

טויס : מדינת נסי ונותינו עד כה היו התערבות בפוליטיקה הפנימית של ישראל. והאם אנו רוצים שישאר חזייה.

סטון : האם נתקבלו ידיעות מסעודיה שהיא מקבלת יוזמת טאראט.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

= 6 =

בלתי מסווג

מברק נכנס

אחרי-כך: בעת הצעת המכירה לא טענו שהמטוסים יביאו את השלום אלא שאי
מכירתם תסגור הדלת לשלום. או מקיימים עם הסעודים מגעים.

סטוב: ממשלת ישראל הודיעה שהגדיר כאב מטר זאת בטלויזיה ש-242 חלה
גם על ירדן. הואם ככ אתה מבין זאת.

אחרי-כך: ישראל אמדיעה זאת. מאידכ לא הודיעה שמוכנה לסגת מהגזה
ימיזה.

סטוב: מדוע שלא נפנה קודם לירדנים ונשאל אותם כיצד יפעלו. הואם לא
יעזרו אם הפנו לירדנים ומסרו לישראל הפרטים.

אחרי-כך: זוהי הצעה מועילה.

כאן.

דמיר.

טסט

טחה ראם טרום יאובס סכל ממככל סמככל מאוס אב משפט 2 הירופה אב מזאר 1 אמלט
מאסוק מאק מצפא מזחיל מעת הסכרה חקר רם אמך תעוד אילס ועדו חוב' פתיר
חא/פמ

מתוך נאום סאדאת בפני הוועד המרכזי של האחד הסוציאליסטי הערבי (20.6.78)

בהזדמנות זו ברצוני לומר שתי מלים על היגזמה, שמעתם אותי כגודאי כשדברתי על היוזמה מא' עד ת', בפני ארמיות 2 ו-3.

החידוש שהיה הוא שישראל נתנה שלשום תשובה על שאלות ארה"ב, בקשר לגדמ"ע ורצועת עזה, שכן אני חוזר ואומר: כמו שאמרתי בכנסת ביחס לסיני אין לנו מה לדבר. סיני היא אדמתי ואין ויכוח אל אף סנטימטר אחד ממנה בכלל. על כן אין סיני נושא לויכוח. כל העניין מתייחס לגדמ"ע ורצועת עזה.

אתם יודעים כי לאחרונה העליתי הצעה, לפיה תשוב הגדמ"ע למלך חסין ואילו עזה, תשוב למצרים כפי שהיה לפני 67. אח"כ יישב כל אחד מאתנו עם ישראל, בגדמ"ע וברצועת עזה, בכוכחות הנציגים של הפלסטינים, כדי לדון בסדורי הקטחון.

שתי השאלות האמריקניות הן לגבי רצועת עזה והגדמ"ע, כלומר, מה השקפת ישראל לגבי מה שיהיה אחרי תום 5 שנות המעבר, בין חתימת ההסכמים ביחס לגדמ"ע ורצועת עזה ומסירתם למלך חסין ולמצרים לכין זכות ההגדרה העצמית של הפלסטינים.

התשובה, כפי שראיתם, היתה תשובה לא חיובית ו"נזילה" אולם בו כזמן, התשובה לא ניתקה את כל החוטים. לא. כדרכם של "החברה" הישראלים הם משאירים את העניין "צפ", בצורה זו או אחרת.

אני חוזר ומדגיש: עמדתנו נשארה בעינה עומדת, אין מנוס משיבת האדמה הכבושה ב-67, בגדמ"ע, ברצועת עזה, בגולן ובסיני ואין מנוס מפתרון העניין הפלס' על כל צדדיו - זה הפוליטי וזה האנושי הקשור לפליטים.

ייתכן שמישהו ישאל אותי: האם אני אופטימי ביחס לעתיד?

אני משיב בפניכם: הנני אופטימי אפילו אם ישראל אינה נענית ליוזמה הענות אמיתית שצריכה להיות כרמת האחריות. גם זה אין פירושו סוף העולם, לדידנו. אני אפגש אתכם ואציג בפניכם ובפני עמנו את התמונה כמלואה ונקבל את ההחלטות שנרצה בהן. אולם מצבנו מצטיין בכך שאין אנו נתונים בעצבנות. או דחוקים לפינה, כמו ישראל, ואיש לא יקבל מאתנו, דבר זולת מה שאנו יכולים, או מסכימים לתת.

שמעתם אותי אומר: אנו נכונים לדון בנתונים חדשים כלשהם שישראל תעלה ושיהיה בהם כדי להזיז במקום העמידה במקום שהם נאחזים בה. זאת אם יועלו נתונים חדשים. אז אנו נכונים לשמוע אותם ולדון בהם בצורה ישירה. אנו נכונים לשלום ולמתן ערובות בטחון הדדי, לנו ולהם, אך אין אנו נכונים לוותר על סנטימטר אחד של האדמה הערבית ולא רק המצרית.

נייר עבודה מוסכם בין ארה"ב וישראל בדבר הצעות לכינוסה מחדש של ועידת השלום בג'נבה
(5.10.77)

1. הצדדים הערביים ייוצגו על-ידי משלחת ערבית מאוחדת, אשר תכלול ערכים פלסטינאים. לאחר מושבי הפתיחה, תתפצל הוועידה לקבוצות עבודה.
2. קבוצות העבודה למו"מ ולכתיבת חוזי שלום יורכבו כלהלן:
 - א. מצרים-ישראל;
 - ב. ירדן-ישראל;
 - ג. סוריה-ישראל;
 - ד. לבנון-ישראל*.
3. נושאי הגדה המערבית ועזה יידונו בקבוצת עבודה שתכלול את ישראל, ירדן, מצרים והערבים הפלסטינאים.
4. פתרון בעיית הפליטים הערבים והפליטים היהודים יידון בהתאם לכללים שיש צורך להסכים עליהם.
5. הבסיס המוסכם למו"מ בוועידת השלום בג'נבה על המזרח התיכון הוא החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338.
6. כל הכללים המקוריים (INITIAL TERMS OF REFERENCE) של ועידת השלום בג'נבה נשארים בתוקפם, למעט מה שיוסכם עליו בין הצדדים.

(* כל הצדדים מסכימים, כי לבנון רשאית להצטרף לוועידה כאשר תבקש זאת.

5 October 1977

WORKING PAPER ON SUGGESTIONS FOR THE RESUMPTION
OF THE GENEVA PEACE CONFERENCE

1. The Arab Parties will be represented by a unified Arab delegation, which will include Palestinian Arabs. After the opening sessions, the Conference will split into working groups.
2. The working groups for the negotiation and conclusion of peace treaties will be formed as follows:
 - a. Egypt-Israel
 - b. Jordan-Israel
 - c. Syria-Israel
 - d. Lebanon-Israel *
3. The West Bank and Gaza issues will be discussed in a working group to consist of Israel, Jordan, Egypt, and the Palestinian Arabs.
4. The solution of the problem of the Arab refugees and of the Jewish refugees will be discussed in accordance with terms to be agreed upon.
5. The agreed basis for the negotiations at the Geneva Peace Conference on the Middle East are U. N. Security Council Resolutions 242 and 338.
6. All the initial terms of reference of the Geneva Peace Conference remain in force, except as may be agreed by the parties.

* All the parties agree that Lebanon may join the Conference when it so requests.

SECRET

PROPOSAL FOR A PEACE TREATY BETWEEN
EGYPT AND ISRAEL (24. 12. 1977)

1. The ideas presented in this proposal are based on the assumption that a peace treaty is to be concluded which will bring about the complete normalization of the relations between Egypt and Israel, including the establishment of diplomatic relations.
2. In Jerusalem the President said, inter alia, to the Prime Minister:
 - a) that it is his intention to declare the Straits of Tiran to be an international waterway;
 - b) that the Egyptian army will not move eastwards of the Mitla and Giddi Passes and that the whole area east of the Passes will be demilitarized.
3. Our suggestions are:
 - a) Israel will withdraw its forces to the international boundary between Palestine (of the Mandate period) and Egypt, in two phases:
 1. Phase A: Withdrawal to the line, El-Arish - Rass-Muhammad, east of El-Arish and west of Rass-Muhammad.
 2. Phase B: Withdrawal to the aforesaid boundary. This phase will be implemented in 3-5 years from the signing of the peace treaty.
 - b) Upon the implementation of Phase A there will remain in the area between the line El-Arish - Rass-Muhammad and the international boundary:
 - 1) the airfields: "Etzion", "Eitam" and "Ophira";
 - 2) the early-warning stations at Jebel Hillal and Jebel Harim;
 - 3) mobile land and naval IDF units.
 - c) Upon the implementation of Phase B the area between the line Rass-Muhammad - El-Arish and the international boundary will be demilitarized under the supervision of a UN force under the UN flag.

The Israeli civilian settlements in the UN zone will remain in place and will remain in place and will maintain a local defense force.

Two of the three airfields will be turned into civilian installations. The third will remain a military airfield. The civilian airfields will be administered by Israeli civilians and will be placed under UN supervision.

- d) Israel civilians, as well as Arab residents of Sinai, will be permitted free entry into the UN zone.
- e) The deployment of Egyptian military forces in the area between the east bank of the Suez Canal and the Mitla and Giddi line will continue to be in accordance with the Agreement of September 22, 1975.
- f) UN forces will not be removed from the aforementioned zone except with the agreement of the two parties, Egypt and Israel, and a unanimous decision of the UN Security Council.
- g) The above principles will be subject to review in the year 2001.

שלטון עצמי ' לערביי ארץ-ישראל, תושבי יהודה,
שומרון וחבל עזה, שיוקם עם כינון השלום
(23.12.77)

1. המינהל של הממשל הצבאי ביהודה, בשומרון ובחבל עזה יבוטל.
2. ביהודה, בשומרון ובחבל עזה תוקם אוטונומיה מינהלית של התושבים הערביים באיזורים אלה על-ידי תושביהם ובשבילם.
3. תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה יבחרו במועצה מינהלית שתמנה אחד-עשר חברים. המועצה המינהלית תפעל על-פי העקרונות הקבועים במסמך זה.
4. כל תושב בן 18 שנים ומעלה, ללא הבדל אזרחות, או נטול אזרחות, יהיה זכאי לבחור למועצה המינהלית.
5. כל תושב שכיום הגשת רשימת המועמדים הכוללת את שמו למועצה המינהלית, והוא בן 25 שנים ומעלה, יהיה זכאי להיבחר למועצה.
6. המועצה המינהלית תיבחר בבחירות כלליות, ישירות, אישיות, שוות וחשאיות.
7. תקופת כהונתה של המועצה המינהלית תהיה ארבע שנים מיום היבחרה.
8. מקום מושב המועצה המינהלית יהיה בית לחם.
9. כל העניינים המינהליים הנוגעים לתושבים הערביים של איזורי יהודה, שומרון וחבל עזה יהיו נתונים לניהולה של המועצה המינהלית ובסמכותה.
10. המועצה המינהלית תפעיל את האגפים הבאים:
 - א. אגף החינוך;
 - ב. אגף לענייני דת;
 - ג. אגף הכספים;
 - ד. אגף התחבורה;
 - ה. אגף הבינוי והשיכון;
 - ו. אגף התעשייה, המסחר והתיירות;
 - ז. אגף החקלאות;
 - ח. אגף הבריאות;
 - ט. אגף העבודה והרווחה;
 - י. אגף לשיקום פליטים;
 - יא. אגף המינהל המשפטי והפיקוח על כוח משטרה מקומי.ותוציא תקנות הנוגעות לפעולתם של אגפים אלה.

11. הבטחון והסדר הציבורי באיזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, יהיה באחריות השלטונות הישראליים.
12. המועצה המינהלית תבחר ביושב-הראש שלה.
13. ישיבתה הראשונה של המועצה המינהלית תכונס 30 יום לאחר פרסום תוצאת הבחירות.
14. לתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, ללא הבדל אזרחות, או נטולי אזרחות, תנתן הברירה החופשית (אופציה בלעז) לקבל אזרחות ישראלית או אזרחות ירדנית.
15. תושב איזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, שיבקש אזרחות ישראלית - יקבלנה, בהתאם לחוק האזרחות של המדינה.
16. תושבי יהודה, שומרון ועזה שיבחרו, לפי זכות הבחירה החפשית, באזרחות ישראל יהיו זכאים לבחור ולהיבחר לכנסת, לפי חוק הבחירות.
17. תושבי יהודה, שומרון ועזה, אזרחי ירדן, או אלה שיהיו לאזרחי ירדן - על-פי זכות הבחירה החפשית - יבחרו ויהיו זכאים להיבחר לפרלמנט של הממלכה ההאשמית הירדנית לפי חוק הבחירות של מדינה זו.
18. שאלות הנובעות מהצבעה לפרלמנט הירדני של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה תובהרנה במשא-ומתן בין ישראל וירדן.
19. תוקם ועדה של נציגי ישראל, ירדן והמועצה המינהלית, שתבדוק את החקיקה הקיימת ביהודה, בשומרון ובחבל עזה, ותקבע איזו חקיקה תוסיף לעמוד בתוקף, איזו תבוטל, ומה יהיו הסמכויות של המועצה המינהלית להתקין תקנות. החלטות ועדה זו יתקבלו פה-אחד.
20. תושבי ישראל יהיו רשאים לרכוש קרקע ולהתנחל באיזורי יהודה, שומרון וחבל עזה; ערבים תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, שיהיו, על-פי הבחירה החופשית הניתנת להם, לאזרחי ישראל, יהיו רשאים לרכוש קרקע ולהתיישב בישראל.
21. תוקם ועדה של נציגי ישראל, ירדן והמועצה המינהלית לקביעת כללי ההגירה לחבלי יהודה, שומרון וחבל עזה. הוועדה תקבע את הכללים האלה לפיהם תותר לפליטים הערבים הגרים מחוץ ליהודה, שומרון וחבל עזה, הגירה במידה סבירה, לאיזורים אלה. החלטות ועדת ההגירה יתקבלו פה-אחד.
22. לתושבי ישראל, ולתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה יובטח חופש תנועה וחופש פעילות כלכלית בישראל, ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

23. המועצה המינהלית תמנה אחד מחבריה לייצגה בפני ממשלת-ישראל, למען דיון בעניינים משותפים, ואחד מחבריה לייצגה בפני ממשלת-ירדן למען דיון בעניינים משותפים;
24. ישראל עומדת על זכותה ותביעתה לריבונות על יהודה, שומרון וחבל-עזה. בIODעה כי קיימות תביעות אחרות, היא מציעה - למען ההסכם והשלום - להשאיר את בעיית הריבונות באיזורים אלה פתוחה.
25. בענין ניהול המקומות הקדושים לשלוש הדתות בירושלים, תוכן ותוגש הצעה מיוחדת, תוך הבטחת גישה חופשית לכל בני הדתות אל המקומות המקודשים להם.
26. העקרונות הללו יהיו נתונים לבחינה מחדש לאחר תקופה של חמש שנים.

SELF-RULE FOR PALESTINIAN ARABS, RESIDENTS
OF JUDAEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT,
WHICH WILL BE INSTITUTED UPON THE ESTABLISH-
MENT OF PEACE, (23.12.1977)

1. The administration of the Military Government in Judaea, Samaria and the Gaza District will be abolished.
2. In Judaea, Samaria and the Gaza District administrative autonomy of the residents, by and for them, will be established.
3. The residents of Judaea, Samaria and the Gaza District will elect an Administrative Council composed of eleven members. The Administrative Council will operate in accordance with the principles laid down in this paper.
4. Any resident, 18 years-old and above, without distinction of citizenship, or if stateless, is entitled to vote in the elections to the Administrative Council.
5. Any resident whose name is included in the list of the candidates for the Administrative Council and who, on the day the list is submitted, is 25 years-old or above, is entitled to be elected to the Council.
6. The Administrative Council will be elected by general, direct, personal, equal and secret ballot.
7. The period of office of the Administrative Council will be four years from the day of its election.
8. The Administrative Council will sit in Bethlehem.
9. All the administrative affairs relating to the Arab residents of the areas of Judaea, Samaria and the Gaza District, will be under the direction and within the competence of the Administrative Council.
10. The Administrative Council will operate the following Departments:
 - a) The Department of Education;
 - b) The Department of Religious Affairs;
 - c) The Department of Finance;
 - d) The Department of Transportation;
 - e) The Department for Construction and Housing;
 - f) The Department for Industry, Commerce and Tourism;
 - g) The Department of Agriculture;

- h) The Department of Health;
- i) The Department of Labour and Social Welfare;
- j) The Department for Rehabilitation of Refugees;
- k) The Department for the Administration of Justice and the Superversion of the Local Police Forces;

and promulgate regulations relating to the operation of these Departments.

11. Security and public order in the areas of Judaea, Samaria and the Gaza District will be the responsibility of the Israeli authorities.
12. The Administrative Council will elect its own chairman.
13. The first session of the Administrative Council will be convened 30 days after the publication of the election results.
14. Residents of Judaea, Samaria and the Gaza District, without distinction of citizenship, or if stateless, will be granted free choice (option) of either Israeli or Jordanian citizenship.
15. A resident of the areas of Judaea, Samaria and the Gaza District, who requests Israeli citizenship, will be granted such citizenship in accordance with the citizenship law of the State.
16. Residents of Judaea, Samaria and the Gaza District who, in accordance with the right of free option, choose Israeli citizenship, will be entitled to vote for, and be elected to the Knesset in accordance with the election law.
17. Residents of Judaea, Samaria and the Gaza District, who are citizens of Jordan or who, in accordance with the right of free option will become citizens of Jordan, will elect and be eligible for election to the Parliament of the Hashemite Kingdom of Jordan in accordance with the election law of that country.
18. Questions arising from the vote to the Jordanian Parliament by residents of Judaea, Samaria and the Gaza District will be clarified in negotiations between Israel and Jordan.
19. A committee will be established of representatives of Israel, Jordan and the Administrative Council to examine existing legislation in Judaea, Samaria and the Gaza District, and to determine which legislation will continue in force, which will be abolished, and what will be the competence of the Administrative Council to promulgate regulations. The rulings of the committee will be adopted by unanimous decision.

20. Residents of Israel will be entitled to acquire land and settle in the areas of Judaea, Samaria and the Gaza District. Arabs, residents of Judaea, Samaria and the Gaza District who, in accordance with the free option granted them, will become Israeli citizens, will be entitled to acquire land and settle in Israel.
21. A committee will be established of representatives of Israel, Jordan and the Administrative Council to determine norms of immigration to the areas of Judaea, Samaria and the Gaza District. The committee will determine the norms whereby Arab refugees residing outside Judaea, Samaria and the Gaza District will be permitted to immigrate to these areas in reasonable numbers. The rulings of the committee will be adopted by unanimous decision.
22. Residents of Israel and residents of Judaea, Samaria and the Gaza District will be assured freedom of movement and freedom of economic activity in Israel, Judaea, Samaria and the Gaza District.
23. The Administrative Council will appoint one of its members to represent the Council before the Government of Israel for deliberation on matters of common interest; and one of its members to represent the Council before the Government of Jordan for deliberation on matters of common interest.
24. Israel stands by its right and its claim of sovereignty to Judaea, Samaria and the Gaza District. In the knowledge that other claims exist, it proposes, for the sake of the agreement and the peace, that the question of sovereignty in these areas be left open.
25. With regard to the administration of the holy places of the three religions in Jerusalem, a special proposal will be drawn up and submitted that will include the guarantee of freedom of access to members of all the faiths to the shrines holy to them.
26. These principles will be subject to review after a five-year period.

הצהרת העקרונות

הצעתנו מ-22.3.78

1. ממשלות הרפובליקה הערבית של מצרים וישראל נחושות בדעתן להמשיך במאמצים להגיע להסדר שלום כולל באיזור.
2. במסגרת הסדר כזה ובהתאם להחלטת מועצת הבטחון של האו"ם 338 מביעות שתי הממשלות את נכונותן לנהל מו"מ על חוזה שלום למילוי כל עקרונות החלטת מועצת הבטחון של האו"ם 242, שתשמש כבסיס למו"מ בין ישראל לכל המדינות השכנות: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
3. על בסיס כל עקרונותיה של החלטה 242 הנזכרת לעיל:
 - (א) תהיה נסיגה של כוחות צבאיים ישראלים משטחים שנתפסו בסכסוך 1967;
 - (ב) יהיו גבולות בטוחים ומוכרים שבתוכם תחיה כל מדינה באיזור בשלום, חופשית מאיומים של פעולות בכוח.
4. יהיה פתרון צודק לבעיית ערביי א"י. ערביי א"י ביהודה, שומרון וחבל עזה ייהנו מן הזכות להשתתף בקביעת עתידם על-ידי שיחות שיתקימו בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי א"י אלה.
5. יהיה סיום של כל התביעות או מצבי המלחמה וכבוד והכרה לריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה הפוליטית של כל מדינה באיזור, וייכונן, בהתאם לעקרונות מגילת האו"ם, יחסי שלום נורמליים על-ידי כריתתם של חוזה שלום.

DECLARATION OF PRINCIPLES -
ISRAELI PROPOSALS (22.3.1978)

1. The Governments of the Arab Republic of Egypt and Israel are determined to continue the efforts to reach a comprehensive peace settlement in the region.
2. Within the framework of such a settlement and in accordance with United Nations Security Council Resolution 338, the two Governments express their willingness to negotiate peace treaties in fulfillment of all the principles of United Nations Security Council Resolution 242, which will serve as the basis for negotiations between Israel and all the neighbouring States.
3. On the basis of all the principles of the aforementioned Resolution 242:
 - (a) There will be withdrawal of Israeli armed forces from territories occupied in the conflict of 1967;
 - (b) There will be secure and recognized boundaries within which every State in the area will live in peace, free from threats or acts of force.
4. There shall be a just resolution of the problem of the Palestinian Arabs. The Palestinian Arabs in Judaea, Samaria and the Gaza District will have the right to participate in the determination of their future through talks to take place among Egypt, Israel, Jordan and representatives of these Palestinian Arabs.
5. There will be termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and the establishment, in accordance with the principles of the United Nations Charter, of normal, peaceful relations through the conclusion of peace treaties.

DECLARATION OF PRINCIPLES - AMERICAN PROPOSAL (21.3.1978)

In response to your request, the following represents our best judgment of what would be minimally acceptable to the Government of Egypt in a Declaration of Principles. It does not represent a commitment of either the Government of Egypt or the Government of the United States.

1. The Governments of the Arab Republic of Egypt and Israel are determined to continue their efforts to reach a comprehensive peace settlement in the region.
2. Within the framework of such a settlement and in accordance with United Nations Security Council Resolution 338, the two Governments express their willingness to negotiate peace treaties in fulfillment of United Nations Security Council Resolution 242 in all its parts.
3. On the basis of all the principles of the aforementioned Resolution 242, which apply on all fronts:
 - (a) There will be withdrawal of Israeli armed forces from territories occupied in the conflict of 1967;
 - (b) There will be secure and recognized boundaries within which every State in the area will live in peace, free from threats or acts of force.
4. There shall be a just resolution of the Palestinian problem in all its aspects which recognizes the legitimate * rights of the Palestinian people and enables them to participate in the determination of their own future through talks in which Egypt, Jordan, Israel, and representatives of the Palestinian people would participate.
5. There will be termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and the establishment, in accordance with the principles of the United Nations Charter, of normal, peaceful relations through the conclusion of peace treaties.

* When last raised with Egyptians, they said they could not agree to drop "legitimate".

18.6.78 החלטת הממשלה מיום

1. ממשלת ישראל רואה כחיוני את המשך תהליך ההדברות בינה לבין שכנותיה במגמה להגיע להסכם שלום.
2. ממשלת ישראל מביעה הסכמתה כי חמש שנים לאחר הפעלת האוטונומיה המינהלית ביהודה שומרון וחבל עזה שתיכנס לתוקפה עם השכנת השלום, יידון ויוסכם טיב היחסים העתידיים בין הצדדים, אם צד כלשהו ידרוש זאת.
3. המסגרת לקיום דיון זה היא מו"מ בין הצדדים, תוך שיתוף הנציגות של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, הנבחרת על פי תכנית האוטונומיה, במגמה להביא לידי הסכם ביניהם.

ISRAEL GOVERNMENT DECISION OF 18.6.1978

1. The Government of Israel considers it vital to continue the peace-making Process between Israel and its neighbours.
2. The Government of Israel agrees that five years after the application of the Administrative Autonomy in Judaea, Samaria and the Gaza District, which will come into force upon the establishment of peace, the nature of the future relations between the parties will be considered and agreed upon at the suggestion of any of the parties.
3. For the purpose of reaching an agreement, the parties will conduct negotiations between them with the participation of representatives of the residents of Judaea, Samaria and the Gaza District as elected in accordance with the Administrative Autonomy.

נוסח השאלות שהועברו לממשלת ישראל ע"י ממשלת ארה"ב
כפי שנמסר לכנסת ע"י שר החוץ משה דיין ב-19.6.78

נשאלנו ע"י מזכיר המדינה שתי שאלות:

השאלה הראשונה, האם נסכים כי אם צד כלשהו יעלה בסוף חמש השנים את שאלת הריבונות, יוכרע הנושא.

והשאלה השנייה, אם התשובה לשאלה הראשונה היא חיובית, כיצד תהיה ההכרעה לגביה.

22.6.78

אל קצ"ע.....

הנדון: ביקור סגן נשיא ארה"ב בישראל

כ ל ל י

1. סגן נשיא ארה"ב ולטר מונדייל יבקר בישראל במשך 4 ימים מיום 30 יוני ועד 3 יולי 78.

תכנית הביקור

- 2. תכנית הביקור תעובד ותגובש ע"י מטה מתאם בראשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה ד"ר בן אלישר, כל שינוי בתכנית מחייב אישורו.
- 3. פרוט התכנית ולוח הזמנים ראה נספח א'.

חלוקת אחריות

4. הגדרת האחריות לנושאים השונים תהיה כדלקמן : -

א. משטרת ישראל

- (1) אבטחת אזור הטכס בנתב"ג בהגעה וביציאה.
- (2) הובלת האורח ממקום למקום משך כל ביקורו בארץ ע"פ לוח הזמנים המתוכנן.
- (3) אבטחת כל אזורי הביקור (אלא אם בתכנית הוטל הדבר על גורם אחר).
- (4) אבטחת אזור המלון וסביבתו.
- (5) מניעת הפרעה למהלך הביקור ע"י מפגינים.

ב. צה"ל

- (1) סיוע לטכס בנחב"ג בכניסת האורח וביציאתו כולל:
- (א) הקצאה תזמורת.
 (ב) הקצאה משמר חיילים.
 תאום הטכס יעשה ישירות בין ר' הטכס משרד החוץ לבין צה"ל/אכ"א.
- (2) הטסת האורח ופמליתו בהליקופטרים ע"פ התכנית - ראה נספח א'. כולל סדרי הנחיתה.
- (3) אבטחת הביקור בשדה בוקר.
- (4) אבטחת אזורי הביקור בפני ירי קטיושות (כולל סיורים אורייים) תוך דגש על המקומות הבאים:
- (א) נחב"ג בהגעה וביציאה.
 (ב) הציר לירושלים אותו יעשה האורח ברכב.
 (ג) סביב ירושלים בזמן שהות האורח בה (המלוך, הכנסת משרת ירושלים וכו').

ג. שב"כ

יהיה אחראי לאבטחת האורח משך הביקור. (בתאום עם משרת ישראל ושגר' ארה"ב).

ד. משרד החוץ(1) מח' הטכס

- (א) תקבע את הטכסים בנחב"ג (בכניסה וביציאה) ותהיה אחראית לביצועם בתאום עם המשטרה ומטכ"ל/אכ"א.
- (ב) תהיה אחראית לקביעת סדר הנסיעה ברכב וארגון השירות כולל אחריות ללוח המניס.
- (ג) תארגן הארוחות הטיכסיות (רשימת מוזמנים תימסר על-ידי לשכת ראש-הממשלה).
- (ד) תקבע מלויים לאורחים החשובים.
- (ה) תתאם עם מאו"ר קישוט ודיגלול במקומות הביקור.

(2) מאו"ר

- (א) תתאם ביצוע הביקורים על-פי התכנית עם מקומות הביקור ושגרירות ארה"ב.
- (ב) תזמון רכב תוך תאום עם שגרירות ארה"ב. (בתאום עם מח' הטכס).
- (ג) תטפל בה מנת מלונות עבור האורחים ומלויים ישראלים.
- (ד) תדאג להכנת תכנית מודפסת (תאושר על-ידי מנכ"ל משרד ראש-הממשלה).
- (ה) תדאג לדיגלול בתאום עם מח' הטכס.

ה. לשכת העתונות הממשלתית

- (1) טפול בעתונאים המקומיים והזרים משך כל הביקור.
- (2) טפול בעתונאים המלויים את האורח.
- (3) ארגון מסיבת העתונאים בנתב"ג בכניסה וכיציאה.
- (4) ארגון מסיבת העתונאים בכנסת ביום שני, 3 יולי.
- (5) הקמת והפעלת מרכז עתונות במלון "המלך דוד" לשרות אמצעי החקשורת.

ו. קצין הכנסת

- (1) ארגון הביקור בכנסת כולל משמר כבוד.
- (2) ארגון ארוחת הערב על-פי הנחיות מאו"ר (יום א').
- (3) ארגון הארוחה הקלה יום ב'. על-פי הנחיות מאו"ר.

ז. ר' עיריית ירושלים

- (1) תדאג לקישוט ודיגלול צירים ומקומות הביקור בכירה בתאום עם מח' הטכס.
- (2) ארגון הביקור בכוחל (אם יערך). בתאום עם מאו"ר.

ח. הסוכנות היהודית (או משרד הקליטה):

ארגון הביקור במרכז הקליטה במבשרת ירושלים. בתאום עם מאו"ר.

ט. ח"כ האוזנר

ארגון הביקור ב"יד ושם". בתאום עם מאו"ר.

י. לשכת ראש-הממשלה

- (1) תקיים חפ"ק קבוע משך כל הביקור (בלשכת ראש-הממשלה) בו יהיו נציגים של כל הגורמים החל מיום רביעי 28 יוני '78, שעה 1200 - באחריות תא"ל פורן. (בחפ"ק ישתתפו - משרד החוץ, משטרה, שב"כ, צה"ל, עיריית ירושלים וכו').
- (2) תהיה אחראית לתאום הביקור בין הגורמים השונים.
- (3) תתאם נושאי האבטחה בין הגורמים השונים.
- (4) תטפל בכל בעיה שתעלה תוך הביקור.

בכירה,

תא"ל אפרים פורן
מזכיר צבאי לראש-הממשלה.

תכנית ביקור (איזית)
וולטר מונדייל, סגן נשיא ארה"ב

יום ו' - 30.6.78

- 15.00 - הגעה לנתב"ג
- קבלת פנים ע"י ראש הממשלה ויו"ר הכנסת
- ברכות ע"י דה"מ
- ברכות ע"י סגן הנשיא
- 15.30 - יציאה לירושלים
- 16.15 - הגעה לירושלים
- 16.50 - יציאה מהמלון לכותל (טעון אישור נוסף)
- 17.50 - חזרה למלון
- לינה - מלון המלך-דוד, ירושלים

יום שבת - 1.7.78

- ביקור פרטי
- מוצאי שבת ק"פ במלון המלך-דוד או בהרצליה אצל השגריר
- לינה - מלון המלך-דוד, ירושלים

יום א' - 2.7.78

- 09.20 - יציאה מהמלון
- 09.30 - ביקור אצל הנשיא
- 10.00 - יציאה לכנסת
- 10.05 - משמר כבוד בכנסת
- 10.15 - ביקור אצל יו"ר הכנסת
- 11.00 - יציאה במסוק לבאר-שבע
- 11.35 - נחיתה (המקום טרם ידוע)
- 11.50 - ביקור באוניברסיטת באר-שבע
- 12.30 - יציאה והמראה לשדה-בוקר

צהרים בקבוץ שדה בוקר (טעון אשור)	-	13.30
יציאה והמראה לירושלים	-	14.30
פגישה עם ועדת שרים לבטחון - בלשכת רה"מ	-	16.00
חזרה למלון	-	17.00
ארוחת ערב בכנסת	-	20.00
(משוער) חזרה למלון	-	22.30
<u>לינה - מלון המלך-דוד, ירושלים</u>		

יום ב' - 3.7.78

יציאה מהמלון	-	08.50
יד-ושם - ח"כ האוזנר	-	09.00
הנחת זר	-	
יציאה למבשרת ציון	-	10.00
ביקור במרכז קליטה (טעון אשור)	-	10.15
יציאה לירושלים לכנסת	-	11.00
פגישה עבודה עם רה"מ בכנסת - אישית	-	11.15
מסיבת עתונאים בכנסת	-	12.15
ארוחה קלה בכנסת	-	13.15
פגישה עם חברי אגודת ארה"ב-ישראל (בכנסת)	-	13.45
יציאה לנתב"ג	-	14.00
המראה	-	15.00